

Příloha 1 – Přepisy rozhovorů

Respondent 1

N. D.: Ahoj.

Resp. 1: Ahoj.

N. D.: Tak já ti moc děkuju, že ses dneska rozhodla připojit a takhle se zapojit do toho výzkumu.

Resp. 1: Nemáš zač, jsem ráda, že je ta možnost, že se o něčem takovým rozvíjí dostupný vědění.

N. D.: No, ještě na úvod, vlastně my už se trochu známe, takže se asi nemusím kdovíjak zase představovat, ale jenom bych řekla, že tedy já studuju psychologii a vlastně výzkum dělám v rámci svojí diplomové práce. S tím, že vlastně mojí motivací je to, že kromě toho, že mi přijde, že by vlastně společnost tedy měla nějak lépe rozumět nebinaritě, zároveň to považuju za hodně důležité téma pro samotnou psychologii, protože samozřejmě i nebinární lidé mohou někdy potřebovat využít psychologické nebo psychoterapeutické služby s tím, že samozřejmě aby jakoby ta podpora a pomoc byla taková, jaká je potřeba, tak vlastně je důležité, aby vlastně psychologové a psycholožky taky měli nějaké informace, to porozumění a nějak jako ty lidi byli prostě schopni pochopit a byli prostě nějak o tom informováni s tím, že jako co jsem četla nějaké třeba výzkumné články, tak právě tam někdy právě nebinární osoby uváděly, že vlastně sice třeba někdy jako vyhledaly nějakou takhle psychologickou nebo psychoterapeutickou službu, ale vlastně měly tu negativní zkušenost s tím, že právě narážely na tu neinformovanost a neporozumění a tak. Takže mi přijde důležité, aby prostě vznikala nová literatura. S tím, že vlastně v češtině toho je prostě méně než třeba v zahraničí, takže potom mi vlastně i přijde důležité, aby něco vzniklo v češtině. A právě jako, aby tam byl i pohled vyloženě lidí žijících v Česku.

Resp. 1: Jo, to je super, to je bezvadný. Jsem ráda, že něco takového děláš.

N. D.: Já jsem jako ráda, že vlastně taky takhle prostě o to je nějak zájem a moc ráda, že vlastně ses taky rozhodla zapojit a jenom ještě bych na začátek řekla pár věcí vlastně teď k tomu rozhovoru, co bude. A sice, že teď vlastně ten rozhovor je nahrávaný s tím, že bude pak následně pro účely té diplomové práce přepsán a samozřejmě anonymizován. Ta textová verze bude anonymní, k nahrávce budu mít přístup jenom já a po tom přepsání jí smažu. Vlastně pak ta textová podoba tak bude vlastně součástí té diplomové práce, která bude veřejná, ale bude to prostě všechno anonymní s tím, že bych ti vlastně přepis pak ještě zaslala, aby ses na něj mohla podívat, a třeba k němu ještě něco doplnit a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 1: Okej, jasně, souhlasím.

N. D.: Tak jo, super, díky. Tak a já bych tedy už přešla, jestli nemáš nějaké otázky, k tomu samotnému rozhovoru, co mám připravený?

Resp. 1: Nemám, díky.

N. D.: Tak jo, super, tak na začátek bych se chtěla zeptat vlastně co pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, třeba i v porovnání s pohlavím.

Resp. 1: Ty jo, tak gender pro mě znamená...nějaká úplně jako základní fundamentální sebeidentifikace. Kdy...já nevím, ten gender jako na mě působí, že je něco, co jako prostupuje celým mým životem, prostě je to základ toho, kdo jsem. Zároveň to není všechno jako, kdo jsem, že jo, mám spoustu jinejch jako stránek osobnosti a svého bytí, ale je to jakoby to, jak se cítím. A pro mě je důležitý, aby to, jak se cítím nějak jako taky reflektovali lidi v komunikaci se mnou třeba. A pohlaví...já jakoby pojem pohlaví moc jako vůbec neřeším, protože obecně mě moc jako nezajímá, co mají lidi mezi nohama a nechci úplně, aby lidi zajímalo, co já mám mezi nohama, protože si myslím, že je to úplně jako irelevantní. Dokud nedojde na nějakou jako na nějaký intimní vztah s někým třeba. A já jako...pro mě je podstatný jako gender, no, pohlaví jako ne.

N. D.: Rozumím. Vlastně z toho jakoby chápu nějak tu důležitost genderu pro tebe a mě by zajímalo, jakoby přijde ti, že je gender důležitý třeba i pro společnost, pro tvoje okolí?

Resp. 1: Já si určitě myslím, že jo, protože třeba lidi, který jsou cis, tak....s čím jsem se setkala já, tak jako vlastně říkáš, že to jako vůbec důležitý není často a tak. Ale vlastně když se podíváme na společnost, tak podle jako genderu vlastně je jako strašně věcí jako dělenejch, teda jako bohužel binárně stále. Ale...vlastně co se týče genderových rolí, tak to je takový nějaký jako gró dnešní jako západní společnosti. Pořád jsou jako typicky ženský mužský práce, aktivity, vzhled a tak. Takže si myslím, že jako gender je velmi podstatnej pro společnost, i když si to třeba nepřipouští.

N. D.: Jasně a myslíš, že třeba jsou i nějaké rozdíly v tom, jak je to důležité třeba v různých společnostech kulturách?

Resp. 1: Určitě, jednoznačně, protože západní společnost je hodně jako orientovaná právě na tu jako binaritu, ale spousta nějakých původních společností a kultur tak uznávají víc než jako dva gendery i víc než jako dvě pohlaví. A je to pro ně běžná záležitost, co se týče i třeba náboženství, tak jenom náboženství, byť i třeba židovství uznává víc genderů než jenom dva. A v nějakých společnostech, třeba lidi, který jsou trans, tak jsou jakoby mají mnohem vyšší postavení než lidi, který jsou cis a jsou považovaný jako za velmi jako hodnotný osoby. Takže vlastně ten pohled na gender a na jeho binaritu není jako nějaká daná věc, ale je to prostě sociokulturní koncept, no.

N. D.: Jasně, to je moc zajímavé, to s tím židovstvím jsem vlastně vůbec nevěděla. A můžu se zeptat...když vezmeme to, jak to má ta společnost, tak mě by třeba i zajímalo, jaký byl nějak třeba během toho dětství dospívání, přístup tvojí rodiny, školy nebo tvého okolí? A jestli třeba myslíš, že to nějak ovlivnilo to, jak konkrétně ty prožíváš svůj gender?

Resp. 1: Jo, já si myslím, že...nic úplně z mého okolí nemělo vliv na vývoj moje genderový identity jako takový, ale samozřejmě to určitě mělo vliv jako nějak na jako cestu k tomu

jako sebeobjevování a coming outu a jako dysforie nebo nějaký sebestigmatizace. A to cítím z toho důvodu, že prostě naše společnost je jako dělená binárně a že vlastně být trans, natož jako nebinární, je vnímán jako vlastně nějaká abnormalita nebo deviace a je to diskriminovaný, je to stigmatizovaný, takže jako nebylo úplně lehké jako si to přiznat a žít tu realitu vlastně. Ale...já jsem jako neměla jsem pro to slovník, protože jsem nebinární, ale jako moje identita byla tak nějak jako stejná vlastně celý život už jako od dětství, že jako nikdy...nikdy jsem jako neměla pocit, že patřím mezi ty holčičky ani mezi ty kluky. A jako uvědomuji si to prostě od jako fakt od útlého dětství od nějakých třeba tří, čtyř let možná i dřív. A jenom jsem jako pro to neměla slova a vlastně společnost jako mi nějak jako podsouvala, že jako když teda mám vagínu, tak teda jsem jako žena, tak jsem se snažila jako do téhle subkategorie nějak jako zapadnout a žít žít jí. Ale vlastně pak, když jsem našla jako vlastně termín nebinární, tak mi došlo, že jo OK vlastně já nemusím, jako nemusím spadat do té binární kategorie, takže to pro mě bylo vlastně takový osvobození. Ale co se týče třeba jako výchovy, tak mě vychovávala jako hlavně máma. A vlastně moje výchova byla jako vcelku jako genderově neutrální. Měla jsem teda jako typicky stereotypní ženské jméno, s čímž jsem se taky od malička jako neidentifikovala a bylo mi divný, že se vlastně takhle jako jmenuju. A...ale vlastně měla jsem jako hračky, co jsem chtěla. Oblečení jsem měla jako víceméně jako stereotypně holčičí, ale jako mohla jsem si vybírat, co chci nosit jako na sebe z toho, co jsme doma měli. A nebyla jsem nějak jako...co se týče právě jako rodiny, tak jsem nějak nebyla jako úplně nucená do jako nějaký téhle role.

N. D.: Jasně a ty jsi vlastně zmiňovala to, jak právě jakoby člověku chyběl prostě ten jazyk, a tak mě by zajímalo třeba, kolik ti tak bylo, když vlastně se k tobě jakoby dostalo to, že vlastně existuje ta nebinární kategorie, že prostě je nějaké to slovo, že vlastně se můžeš identifikovat jinak, jak to vlastně jako tehdy jako proběhlo...?

Resp. 1: Mně bylo 14 nebo 15. A pamatuju si, že jsem byla doma, byla jsem nemocná a byla jsem na Tumbleru. Jako of all places prostě Tumbler. A...já jako vůbec jsem vlastně nic takovýho jako nevyhledávala, nebo něco, ale prostě najednou na mě skočil jako post, kde prostě bylo něco o nebinárních identitách a konkrétně, že tam bylo něco jako o

demigendrech A já jsem to tak jako četla a vlastně když jsem jako viděla ty termíny, tak instantně mi bylo jasné jako OK, já jsem jako nebinární, a jako že dávalo smysl, prostě postupně jsem si uvědomila, že jako všechno z mého dětství, a z toho nějaký jako sebeznačování, sebepoznávání...že všechno najednou dává smysl a že prostě existují nebinární lidé a že je to něco prostě reálného, že jako tady vlastně ta jako další možnost jako je a najednou mi prostě ihned jako bylo jasné, že jako to jsem já, ale pak vlastně přišlo hodně jako ta sebestigmatizace. A vlastně, dokud mi nebylo nějakých jako 19, tak jsem jako procházela obdobími, kdy po chvíli jsem jako přijímala to, že jsem nebinární a žila jsem tu svoji jako pravdu. A tu jako mojí reálnou realitu, ale pak dřív nebo později, tak buď mě brutálně jako sejmula dysforie, že vlastně jsem si uvědomovala, že OK, když tohle je reálné, tak vlastně ale cítím strašně jako fyzický i sociální dysforie, takže jsem jako prostě sama před sebou jako tu nebinaritu začala jako tutlat a chtěla jsem prostě jako být cis a žít prostě bez dysforie, no... A vždycky se střídalo období prostě kdy, jako už jako to nešlo, vydržet, že jsem si jako tohle nahlávala... Ale pak zase přišla ta vlna dysforie a prostě nespokojenosti a té sebestigmatizace, sebediskriminace, že zase se to otočilo a takhle prostě to bylo několikrát, dokud už fakt jsem si řekla prostě jako: no tohle nemůžu dělat do konce života, no.

N. D.: Jasně. A mě by zajímalo, protože vlastně už párkrát jsi jakoby zmínila to vlastně uvědomit si, že je člověk nebinární a kdo on je, tak mě by jakoby zajímalo, co vlastně pro tebe znamená být nebinární.

Resp. 1: Pro mě to znamená., že nejsem ani muž, ani žena. Že jako jednoznačně nejsem ani muž, ani žena. A...že nezáleží na tom, jak vypadá moje tělo, nebo jaký mám chromozomy, že to prostě nesouvisí s tím, jak se cítím. A že prostě nemám blízko ani k jedné té binární kategorii. A konkrétně já můj gender vidím jakože vůbec vlastně...není to zároveň jako absence genderu, já svůj gender cítím jako dost silně, ale jako je úplně mimo ty 2 kategorie muž, žena, je to prostě něco jako externího jiného a je to něco androgynního. A mírně jako maskulinně směrem jako trochu k tomu jako mužství. Já vlastně vedle toho, že jsem nebinární, tak se jako vlastně tak trochu jako identifikuju jako trans a jako transmaskulinní prostě. A docházím na sexuologii a jako jsem v procesu získání hormonů, no, který bych

chtěla brát třeba třeba jako rok. Abych dosáhla jako nějakých změn, který jako budou permanentní, díky kterým budu jako působit právě jako androgynnější a jako neutrálnější vlastně, což je něco, v čem já se budu cítit líp a co mi pomůže k tomu, aby společnost na mě nereagovala striktně jenom jako na ženu. Rozumím. A mě by ještě zajímalo, jestli vlastně to jako to non binary, nebinární, že máš spíš jako kategorii nebo vlastnost, jestli mi rozumíš. Asi jako oboje. Jako není to pro mě jako vlastnost jako osobnostní, ale je to nějaká jako vlastnost asi jako mého bytí. Je to něco jako...je to pro mě vlastně něco jako dost silného, na čem jako se ta identita nějak jako staví. Takže to vnímám asi i jako vlastnost a i jako kategorii. No, jako muž, žena jsou kategorie, tak nebinární je taky kategorie. A...ale jako vlastně nechci to vnímat jako nějakou škatulku, do který jako musím spadnout, nebo do který lidi jako musí spadat, že jako jsem si musí nějakou tu kategorii jako vybrat, to určitě ne.

N. D.: Dobře, to vlastně tak nějak asi jako souvisí i s tím, co mě taky zajímalo. Jestli třeba vlastně právě bys za nebinární osobu označila třeba každého, kdo se neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž?

Resp. 1: No, já si myslím, že strašně záleží jako na sebeidentifikaci a prostě...jako kdo jsem já, abych měla nějak označovat nějaký lidi, prostě vnímání genderu je tak strašně subjektivní věc, která má strašně prostě různých jako nuancí a aspektů, který si troufnu říct, že každý člověk vnímá jako trochu jinak a prostě je to jako fakt na těch lidech a taky, že jo, jako označení jako trans, nebinární, cis, cokoliv, tak jako všechno je to fluidní a záleží na tom...nejenom jako úplně na té definici jako toho termínu, ale taky, jak se člověk jako ztotožňuje, nebo neztotožňuje právě s tím označením, jako to hodně mi to připomíná problematiku jakoby sexuální nebo pansexuální. To vlastně jako má taky hodně podobný definice, ale prostě někomu víc sedí to, někomu víc sedí to. Jo a každý pro to má nějaký jako svoje důvody. A co se týče sebeidentifikace v rámci genderu, tak mi to přijde jako podobný.

N. D.: Jasně, děkuju. A ty jsi už vlastně zmínila ten Tumbler, že jo, tak to vlastně mě by obecně zajímalo, jakou třeba podle tebe tvou genderovou identitu hrají roli sociální sítě?

Resp. 1: No, vlastně v dnešní době už jako skoro vůbec, ale na tom začátku to bylo jako hrozně signifikantní, protože vlastně díky sociálním sítím jsem si uvědomila, že právě jako jsem nebinární a že něco takovýho existuje a vlastně...a díky sociálním sítím včetně jako youtube, youtube pro mě byl hodně hodně jako důležitější, tak jsem se dozvíдалa vlastně spoustu informací jak o jako tranzici, tak vo trans problematice, nebinární problematice a vlastně díky tomu jsem jako se hledala a měla jsem možnost jako se dozvědět vlastně jako skoro všechno, co jsem chtěla a co pro mě bylo nějak důležitý i nedůležitý. A nemít jako internet a sociální sítě, tak nevím, kde bych brala vůbec ty informace. A taky by určitě ty informace byly, kdybych třeba brala nějakou literaturu, nebo nějaký výzkumy, tak vlastně by byly asi jako docela podstatně jako odosobněný, kdežto prostě lidi na instagramu nebo na youtube nebo na twitteru, tak to byly přímo ty lidi, který mají tu vlastní zkušenost, o který mluvili. A to si myslím, že strašně přidává hodnotu těm informacím a autenticitu. Prostě...a možnost si je spojit s nějakým jako konkrétním jako člověkem, kterej je z masa a kostí a nejsou to jenom nějaký jako písmenka. A to pro mě bylo prostě jako mega důležitý a hledala jsem tam hodně jako nějaký komfort v tom, že jakoby bejt jako trans maskulinní nebo nebinární, že jako je to OK, že to není prostě nic jako špatnýho a že lidi, který taky žijou tuhle realitu, tak jako můžou bejt šťastný a spokojený sami se sebou a že jako já toho třeba toho někdy jako taky dosáhnu, takže to bylo fakt jako zásadní... A v dnešní době, takže jo, věnuju se pridu a jako celkově týhle problematice, takže jako...furt si ráda čtu o genderu ráda jako slýchám zkušenosti jako lidí, který nejsou cis, nebo i lidi, který jsou cis, ale prostě nějak pojednávají o svym genderu, o své identitě nebo o tom, jak se vnímaj, furt jako je to pro mě zajímavý a obohacující a nerada bych o to přišla, ale vlastně já jsem docela jako OK se svojí genderovou identitou. Jako fakt mám pocit, že jsem jí jako z hodně velký části jako fakt přijmula a žije se mi v tom jako dobře a mám docela štěstí, že jako moje okolí je s tím jako taky OK, vlastně jako ne, nesetkávám se s nějakou stigmatizací nebo diskriminací úplně. Která by byla jako přímá z mýho jako fyzickýho života. A tím pádem si myslím, že nepotřebuju tolik hledat jako tu komunitu online, že nepotřebuju tolik jako tu podporu, protože jí vlastně získávám jako ze svýho běžnýho života. A už to pro mě nehraje takovou roli, spíš je to něco jako extra prostě obohacujícího, zájmovýho.

N. D.: A chápu to dobře, že vlastně ohledně té genderové identity jsi otevřená vlastně ve svém okolí?

Resp. 1: Jo, jo, jsem jako. A...není nikdo, komu bych to tajila. Ale jsou lidi, se kterejma jsem o tom vlastně jako vůbec nemluvila jako třeba širší rodina. A protože se prostě vídáme jako jednou za rok, jednou za 2 roky a já vlastně už asi nějakým 5. rokem, tak jako používám jméno (anonymizováno) a je to asi půl roku, co ho mám i úředně změněný. A takže vlastně jako lidi za pomoci mamky jsme nějak jako žádali, jakoby pro mě teda používali jako jméno (anonymizováno), ale většinou se jako neptali úplně proč. Nebo vlastně odpověď byla jako...já jsem hodně odpovídala, že se svým starým jménem jsem se jako vůbec nikdy neztožňovala a že tohle jméno jako cítím, že je jako fakt moje a že je mi prostě mnohem příjemnější, jako když mě lidi budou oslovovat takhle, a víc se jako nevyptávali. Takže jako ten aspekt toho genderu jsem jako nikdy moc úplně nevysvětlovala, protože mi to ani jako nepřijde důležitý, když třeba se dostanu do situace, kdy mě označí nějak jako genderovaně, nebo jako...já nevím, teď přítel, ale prostě, když pro mě jako využijou nějaký jako striktně feminině genderovaný slovo, tak je třeba požádám, jako aby tohle neříkali a aby využili nějakou jako genderovou, genderově neutrální jako verzi, kterou v tu chvíli jako nabídnu a oni třeba nechápou, ale prostě nějak je to jako nezajímá, tak nějak jako otevřeně jsem se jako nevysvětlovala. Jednak, protože mi to nepřijde úplně moc důležitý a druhak, protože nevím, jakou reakci bych dostala a upřímně, radši budu v nějaký takovýhle šedý zóně, kdy jako lidi tuší, že jako něco je asi jako jinak, ale není to pro ně asi tolik taky důležitý, protože jinak by se zeptali, ale vlastně jako když je možnost se vyhnout tý diskriminaci a stigmatizaci a vyslechnutí si nějakých jako nepříjemných keců, tak se tomu docela jako ráda vyhnu, protože upřímně jsem na to pořád jako hodně hodně citlivá a i byť nějaká maličkost, tak jako se mě dost jako dotkne a jako mám tendenci zase jako začít pochybovat o tom, jestli jako moje identita je vlastně jako OK a tak. Ale co se týče jako mejch přátel, tak jako všichni ví, že jsem nebinární. A dovedu si říct, že skoro všichni ví, že jsem transmaskulinní, lidi většinou ví i o tom, že jako docházím na tu sexuologii a že jako nějak začínám jako s tou fyzickou tranzicí. A máma taky vlastně máma jako jedinej jako člověk z rodiny. Já s ní žiju a jako je to jedinej člověk,

se kterým jako jsem aktivně v kontaktu prostě. Ta ví jako úplně první poslední vo mým genderu a přijímá to. Jediný co, tak není úplně jako spokojená s tím, že potenciálně mám zájem třeba o mastektomii, ale to je otázka toho, že ona celkově jako má strach z operací a bojí se toho, že bych měla výsledky, se kterými nebudu spokojená a tak. A vlastně všichni, jako s kým jsem jako fakt jako v kontaktu častěji, tak to ví a berou to a jsem za to strašně vděčná a hrozně mi to jako pomohlo. A taky v tom jako sebezpřijetí.

N. D.: Jasně, takže chápu to tedy dobře, že to jakoby není tak, že by byl nějaký úplně oficiální coming out. Spíš to prostě vždycky nějak jakoby přirozeně třeba vyplynulo nebo?

Resp. 1: Jo, přesně tak, vlastně jako oficiální coming out jsem jako měla jeden a to ten jako úplně první, což byl s mojí jako nejlepší kamarádkou. Když mi bylo nějakých těch asi 18, 19. A 18 no jo. A vlastně do té doby jsem to jako vůbec nikomu jako neřekla. Vlastně mámu jsem si tak nějak jako postupně už v té době jako vlastně nějak jako připravovala, jakože jsem jí představovala jako téma nebinararity. A jakože to je něco, co je jako OK a co to obnáší. Vlastně jak jsem se připravovala jako bezpečnou půdu na to jí to jako potom říct, což byla otázka taky jako let. A ne že by byla jako netolerantní, nebo jako nebyla k tomu otevřená. Ona vždycky byla otevřená jako ke všemu, takhle ale bylo to pro ně jako úplně neznámý téma, takže jsem si jí vlastně chtěla tak jako proškolit. Ale co se týče té kamarádky, tak ta vlastně jako jsem taky věděla, že je s tím okay a vlastně úplně neplánovaně jednou prostě ve škole na střední...tak prostě jsme byli ve velký přestávce si pro kafe a ona se na chvíli odskočila a mě v tu chvíli jako já jsem si řekla, ty vole, já už to musím prostě jako někomu říct. Já už prostě, už prostě potřebuju to jako ze sebe dostat a aby to někdo věděl a věděla jsem, že ona jako to naprosto přijme. Tak prostě během minuty jsem se rozhodla, že prostě jako vlastně udělám ten jako první coming out a ona se vrátila zpátky a já jsem jí řekla jako "hele, já bych ti jako něco chtěla říct, no jako já jsem nebinarární, prostě" a ona jako úplně jako jí to došlo, že si jako jsem se jí s tím jako chtěla svěřit a objala mě a vlastně vzápětí mi řekla jako "no jako já to, já to vím už asi jako 4 roky". No a takže to byl jako jedinej oficiální coming out a pak jsem tak nějak jako trusila nějaký jako informace, jakože nějaký neutrální přístup, neutrální jazyk, něco něco, něco támhle. Začala jsem nosit binder. A tak dále a tak jako nějak to vyplynulo a vždycky dřív

nebo pozdějš jako přišel moment, kdy...a proč jsem vnímala, že jako lidi ty informace nějak jako maj, ale třeba pořád tápali v tom, jako jak mě oslovovat a jako jak se ke mně vztahovat. Tak prostě většinou jako přišlo dřív nebo později, tak jsem prostě řekla "jako jo hele, prostě jako asi jako nějak tušíš, ale jako jsem nebinární a používám tohle jméno a přála bych si, abys mě oslovoval, oslovovala takhle a takhle. A takhle ne, tyhle termíny jsou mi nepříjemný a preferuju tyhle." Ale no většinou to bylo tak, jakože to nějak jako vplynulo.

N. D.: Jasně a já tedy bych se ještě zeptala, jestli vlastně jakoby je něco, co bys označila vlastně za klíčový moment nebo i klíčové momenty vlastně pro svůj gender.

Resp. 1: Ú, zajímavá otázka. Pro mě klíčovej moment...jako ten úplně nej nejzazší, nejtěplejší, tak to nebyl asi úplně jako klíčový moment pro můj gender jako takovej, ale pro zpětně si nějaký jako uvědomování, že jako ta identita tady byla vždycky a že to není něco, co jsem si jako teď tady vymyslela....bylo, když mi byly prostě já nevím 3 roky možná 3, 4 roky a hrála jsem si prostě s jedním jako autíčkem, který jsem měla a vlastně přemýšlela jsem nad jako mým jménem. Nad tím jako starým, že jo, a vlastně furt jsem si ho jako říkala dokola a jako nedokázala jsem si ho k sobě vztáhnout a nedokázala jsem...a jako vlastně jako jako prožít, že to je jako moje jméno, že jako to jsem já. A pak, vlastně když jsem jako za těch prostě 15 let zpátky nebo nebo 13 let jako přemejšlela, jako co teda s tím jménem a jako jestli si to nevymejšlím a tak, tak vlastně jsem si vzpomněla na tenhle moment, že jako hele to tady ale jako je fakt jako můj celej život prostě a úplně přesně jsem cítila, jak jako se to netýkalo jenom toho jména, že jako si vymyslím, jako že bych se jmenovala Petra a chtěla jsem se jmenovat Amálie, ale prostě, že fakt šlo jako o to, že to jméno jako nese tu jako genderovou konotaci a že prostě to nesedělo fakt jako úplně od začátku. A co se týče klíčových momentů pro jako můj můj gender, tak že jo bylo zjistit, jako že ta terminologie existuje, že je to něco jako reálnýho. Potom určitě nacházení různěch, jako ono to zní jako kliše, ale jako youtuberů, který třeba dělali podcasty na téma gender nebo točili videa na tyhle témata. A to vlastně se mi úplně jako otevřel otevřel úplně jako svět novejšch informací a lidskejch zkušeností a přesně, který mi ukazovaly, jako jak to funguje, jak se člověk může cítit, jaký nuance v tom sebevnímání tam jako

všechny můžou být a jaký jsou možnosti tranzice a proč jako lidi se taky rozhodnou jako nejtít do fyzický tranzice a tak dále. Všechno vlastně jako se tohle dozvídat pro mě bylo jako úplně prostě jako fundamentální pro jako...prostě jako fakt pro můj život, protože ten gender jako bylo tak strašně aktivní téma jako tolik let pro mě a bylo strašně důležitý se jako někde najít. A...prostě porozumět si no, protože jinak jsem si přišla, jakože vlastně vůbec jako nevím, kdo jsem. A tak jsem nějak jako plála ve větru a jako vůbec mi to jako nevyhovovalo a pro mě třeba jsou docela důležitý jako....nějaký konkrétní označení jako labels prostě, protože...a v nich nacházím právě jako porozumění jak od komunity, tak jako...prostě od sebe sama, že prostě jako tohle jsem já, tomuhle rozumím, je to tady napsaný a jako tohle mě označuje a tím pádem jako je to nějak jako hmatatelný najednou. A to samý pro mě jako bylo, jako když jsem objevovala jako svoji sexualitu a že jako nejsem hetero a vlastně hodně jako jsem jsem si dala záležet na tom, že vlastně jako jsem pansexuální, ale třeba dneska, tak už to pro mě vlastně jako vůbec není důležitý a spíš jako používám označení queer. Protože v tom zase cítím nějakou jako svobodu a otevřenost a prostě jako pro mě je důležitý to, že jsem jako nehetero a že jako patřím do té LGBT komunity a že vlastně sdílím jako tuhle zkušenost jinakosti. A vlastně ten label už pro mě jako tolik důležitý není, to znamená vlastně hodně něco podobnýho pro ten gender, protože konkrétně pro tu moji identitu, jak jsem jí popisovala, že vlastně nespadá do toho spektra, ale je něco jako externího, jako jinýho. Přitom jako ten pocit toho genderu je silnej, tak proto taky je nějaký termín. A já si teď nevzpomenu jakéj, ale používám prostě jako zastřešující termín, prostě nebinární. A protože...je to něco, s čím už se jako lidi setkávají. Není to něco jako úplně neznámýho a jako stejně to jako právě popisuje jako mojí zkušenost s genderem. Takže... Ale jako nacházení všech těch jako možností a popisujících způsobů a tak skrz právě jako ty sociální sítě i youtube, tak pro mě bylo jako extrémně důležitý. A...pak pro mě taky bylo důležitý, když vlastně jsem si našla přítele a začala jsem s ním chodit a vlastně ještě identifikující se jako žena, ale jako jako velmi pořídní žena teda, protože mi bylo jasný, že něco tady jako je jinak. Ale právě jsem byla jako v tom období toho zapírání a pak vlastně opět se to jako přehouplo do toho, že ty vole, ale tohle nejde, jako takhle nemůžu žít, je mi v tom strašně. A že vlastně i jemu jsem jako teda přiznala, že jsem nebinární a vlastně, že mi někdo ukázal, že nejenom že mě může akceptovat, ale že mě může i milovat jako nebinárního člověka. To pro mě bylo jako

strašně důležitý, že vlastně to neznamena, že že jsem prostě někdo, kdo je jako divnej vadnej, ale že prostě fakt jakože nejenom, že černý na bílým nebo že lidi říkaj, že je to OK, ale jako že jsem mohla jako žít to, že to jako opravdu OK a že jako nemusím přijít o jako romantický vztahy a lásku na základě toho, že jako mám ne většinovej gender. A...asi takovej jako poslední moment, kterej pro mě byl jako fakt významnej, tak ten vlastně jako se děje teďka jako pořád. A teďka to bylo půl roku, co jsem jako s mým novým přítelem a on je trans, je trans muž a vlastně společně žijeme tu realitu toho genderu a toho nebejt jako cis. A on taky naprosto jako bere, že jsem nebinární. A ale jako vlastně šel do toho vztahu, že jako není hetero, kdežto ten můj bejvalej ten jako šel do vztahu právě jako heterák, což přinášelo mnoho mnoho jako problémů taky, ale prostě tenhle přítel tak jako šel do vztahu s tím, že prostě jako je pansexuální a jako už už 2 roky bere hormony a je po nějakých operacích, takže jako má ty žitý zkušenosti i jako v aktivní fyzický tranzici. A...mně vlastně ukázal, co je to jakoby vztah a soužití lidí, který oba jako maj tuhle realitu a žijou jí. A vlastně máme takovou jako trans bublinku docela, protože už spolu i žijeme. A vlastně gender je něco, co je jako neustále přítomnýho a aktivního. A jako v našem soužití a docela často se jako k tomu nějak vztahujeme a třeba mluvíme o tom právě proto, že oba máme tu žitou zkušenost a je to na 1 stranu strašně obohacující, protože ta jeho zkušenost je jako jiná než než ta moje. A protože on je jako binární trans muž. A...zároveň vlastně jako v jinejch chvílích zase ten gender není prostě jako vůbec vůbec důležitý a... Fakt jako není na to jako nutno klást jako žádné důraz. Prostě jsme jako 2 lidi a... Musím říct, že jako vztah 2 lidí, který nejsou cis, pro mě je něco úplně...jako nádhernýho a našla jsem se v tom mnohem víc než jako s lidma, se kterejma jsem byla předtím. Protože vlastně ta jako zkušenost tý jako ne majoritní genderový identity a všeho, co je s tím jako spojený, tak jako...tak silná a základní zkušenost jako bytí někoho, že prostě, když když jako v tomhle si rozumíme, tohle jako fakt jako chápeme u toho druhýho, tak jako to nějaký spojení je jako úplně na jiný úrovni, než jsem jako kdy zažila. A...právě (anonymizováno) tak mě jako utvrdil v tom, že i pro mě je vlastně i ta fyzická tranzice jako možná, že vlastně v Čechách je to jako, není to jako přímo legalizovaný, ale není to nutně jako nějak jako ilegální, vlastně on dochází k sexuologovi taky v (město – anonymizován), kterej vlastně bere do péče i nebinární lidi. A sice do papíru, tak jako jim musí napsat, že jo, že jsou trans, ale on bere i nebinární identity a jako odborník je vnímá jako...nebinární lidi jako

osoby, pro který je jako medikální tranzice taky vhodná stejně jako pro lidi, který jsou trans a jsou binární. Já jsem vlastně jako neměla ani naději, že jako v Čechách někdy na něco takovýho dosáhnu a on mi vlastně ukázal, že jako ta možnost tady je a hrozně mě jako v tom podpořil a dal mi hodně náhled v tom, jako že z 3. osoby viděl mojí disforii a to, jak se vnímám, a to, s čím se jako potýkám, jak vnitřně, tak jako na tý na tý jako vnější stránce. A vlastně i cis člověk, tak mi může dát jako tenhle náhled, ale prostě zdaleka to nevidí tak do hloubky a tak detailně jako člověk, kterej sám si něčím takovým prošel prostě a prochází a žije to. A on mi prostě ukázal, že fakt jako ta fyzická tranzice je něco, co asi jako fakt potřebuju jako k tomu, abych jako byla spokojená v životě. A já kolem toho furt do dneška mám jako hrozně pochybností a spíš jako strachů, jako z toho neznáma. A jako co když nebudu spokojená a tak, ale... On mi vlastně jako fakt jako na féra mi ukázal, že i to je OK a že kdykoliv, že jo, můžu s tou transakcí jako přestat, a málo změn jako je permanentních, který se vytvoří během těch prvních pár měsíců. Prostě, že jako i to může bejt reálný a že je to jako OK, ale že prostě.... A vidí, že něco takovýho jako by pro mě fakt jako bylo geniální. A hrozně mě podpořil právě jako v těch v tom strachu a tak, že prostě fakt jako tady bude pro mě a že mě podpoří a myslím si, že ta podpora prostě může bejt jako úplně jiná než od člověka, kterej tohle nezažívá sám. A já v tomhle vztahu jako úplně jako jako kvetu a hrozně mi to pomohlo jako s mojí genderovou identitou. Fakt jako fakt úplně se jako přijmout a bejt otevřená tranzici a bejt jako fakt jako OK s tím, že jako jsem nebinární a že on je trans a prostě je to naše realita a tu realitu fakt jako miluji, takže to pro mě taky jako bylo jako hrozně zásah.

N. D.: Dobře, moc děkuju. To...vlastně...ty jsi tam už vlastně zmínila i taky tu důležitost těch, jako že jo, těch prostě specifických označení, labels, tak mě by jenom vlastně zajímalo, jestli vlastně, protože taky jako právě člověk se setká s různými označeními na internetu a tak, tak právě třeba.... Já už jsem se takhle právě setkala s rozlišováním transgender, trans, trans*, pak cisgender, allogender, queer, genderqueer, genderově diverzní, gender nonconforming. Ty pojmy jsou různé a různě se používají. Mě by třeba zajímalo, jestli prostě tyhle pojmy jakoby mají nějaký význam i pro tebe. Ty, co jsem teď zmínila, nebo třeba i nějaké jiné, co vlastně ty používáš a jež jsou pro tebe důležité.

Resp. 1: Jo, pro mě jako pojmy, jako do nějaké míry důležitý jsou, ale už ne jako tak zásadně jako dřív, protože.... Err, hlavně jsem si jistá ve své identitě. A už na ni jako tak aktivně nepřemejšším a prostě jako v uvozovkách my jako stačí ten pojem jako nebinární. Taky by určitě na mě seděl jako pojem genderqueer. Mně se tam zase líbí jako to queer. Prostě cítím z toho takovou jako nevyhraněnost, nekategorizaci, volnost, svobodu, prostě, že je to něco, co není cis, ale je to prostě jako volný a jako tak svůj gender vlastně jako taky vnímám. A gender non-conforming to mi přijde, že může bejt užívaný jak pro lidi, který, který nejsou cis, tak i pro lidi, který jako možná jako cis jsou, ale svůj gender vnímají víc jako....třeba jako identifikují se vlastně jako...narodily se s vagínou a identifikují se jako ženy, ale mají přístup ke svému genderu, právě kterej není třeba jako úplně konformní jako k tomu většinovému přístupu, tak jako působí to na mě, že tenhle termín může být použit i třeba i v tomhle případě, když prostě by se s ním jako někdo by s ním jako souzněl. A jinak termínů na specifický genderový identity prostě jsou jako stovky a myslím si, že je to super, že právě díky nim lidi můžou najít to porozumění a přesný označení a nemusí svůj gender třeba prostě sáhodlouze vysvětlovat, ale prostě rýpnout někde ten jako label a prostě lidem, který jsou v té oblasti jako nějak vzdělaný, tak to bude jasný, nebo další lidi si to můžou dohledat, protože že jo, nikomu jako nevysvětlí...nedlužíme vysvětlení jako a...a tak. Zároveň... A vnímám tu jako tu negativní stránku, že právě jako většinová společnost tak se ohání tím, jak no vždyť nemáme stovky genderů, že jo, vždyť to je blbost. A na co potřebujou všechny tyhle slova a tak, ale upřímně, jako ať se z toho zblázní. Já vnímám, že že tyhle termíny jsou hodně důležitý pro lidi a pro tu sebeidentifikaci a myslím si, že je super, že jich tolik máme. A jakoby já, co se prostě co já se identifikuji, tak jako primárně jako nebinární, potenciálně genderqueer, a když nějak víc jako chci zmínit jako asi tu jako stránku tý jako tranzice, tak jako můžu přiznat, že jako jsem transmaskulinní, ale jsem docela jako obezřetná v tomhle, protože já furt jako používám jako ženský zájmena, v uvozovkách ženský, a jako mám k tomu nějakou jako komplikovanou vztah a přístup a u mě hodně hraje roli jako zvyk a jako to, že to používám celý život a je pro mě jako těžký to měnit. A hlavně mám pocit, že jako když bych začala používat jako on/jeho, což vlastně paradoxně by jako na mě sedělo víc než jako ona/její, ale zároveň obě tyhle binární zájmena prostě mi zní blbě. A prostě bych potřebovala nějaký 3. neutrální, ale to v češtině jako se nepoužívá běžně a třeba proti

onikání nebo pro používání, to jsem se rozhodla, že to prostě jako nechci z toho důvodu, že bych se mnohem častěji určitě setkávala s tím, že ty lidi ty zájmena nebudou respektovat a myslím si, že to by pro mě bylo jako ještě horší než vlastně používat ty zájmy, který taky nejsou jako úplně správný pro mě. Ale kdybych měla ty zájmena měnit jako na on/jeho, tak já mám hrozný pocit jako...jakože bych tím hrozně jako lidi otravovala a že bych po nich žádala jako nějakou hrozně obrovskou změnu. A že jako...nějak jakože nemám právo, nebo že si nezasloužím jako to po nich chtít. A takže tam určitě jako nějaký nějaký nějaký to jako sebe stigma jako furt je a no...ale jako my si myslíme s přítelem, že až jako začnu brát hormony a moje tělo se nějak jako začne měnit, takže jako ta změna asi snad jako přijde jako nějak přirozeně. A že i ostatním lidem to jako půjde líp přes pusku prostě a tak no, takže tohle je pro mě taky furt jako takový komplikovaný. A...no, takže vlastně jako používám she/her, ale jako jsem jsem transmaskulinní, no, což je to, je to docela bizár a vnímám to tak taky. A ale je to prostě asi něco jako, k čemu se musím nějak dopracovat.. Ono furt ještě určitě v tom taky jako hraje roli, že jsem na autistickém spektru a prostě ty změny mi jako fakt prostě dělají jako problém a je pro ně těžký si na ně zvykat a je to prostě pro mě jako komplikující a stresující. Takže i tohle tam taky nějak jako hraje roli. No a ještě používám jako nebo vlastně nepoužívám, ale jako sedí na mě ten 1 termín a já si teď nemůžu vzpomenout na to jaké a já to klidně dohledám a pošlu ti to, vím, že to začíná na m. A...počkej já to zkusím vygooglit, ono je jakoby jedno označení genderu, který vlastně popisuje, že člověk ten gender jako silně cítí, že to není jako právě absence genderu, ale že vlastně vůbec jako nespadá, nespadá na to jako klasický spektrum jako genderů těch jako tradičnějších, včetně těch jako nebinárních, že to prostě není na tom spektru...muž, žena a nebo absence.

N. D.: Chápu. No, kdyby sis nevzpomněla, anebo to nenašla, tak jako v pohodě, klidně jako můžeš to dopsat i pak, když budeš chtít, jakože....

Resp. 1: Ok.

N. D.: Hmm. Pak vlastně mě tak napadá, protože vlastně jsme už...jsi jakoby nakousla to téma toho, jak čeština je třeba v něčem taková, jakoby tam jsou ta omezení třeba ohledně

toho jazyka a zájmen, že jo. A vlastně si říkám, že i z hlediska právě těch různých genderových pojmů, že jo, že hodně těch prostě těch názvů pro ty genderové identity, tak je vlastně, že jo, anglických a vlastně nemají třeba české varianty. Mě by třeba zajímalo, protože ty vlastně teda používáš, primárně to nebinární, potenciálně genderqueer, jestli třeba právě u toho nebinární používáš tu českou verzi, nebo spíš nonbinary, a jaké to vlastně jakoby je používat nějaká anglická slova, pokud je používáš, anebo jestli spíš používáš česká.

Resp. 1: Jo, já v češtině používám nebinární. A počestělý, teda, protože nevím, nějak mi to nějak mi to dává smysl. Vlastně význam jako zůstává stejnej a asi, když se nad tím zamyslím, tak asi to používám hlavně z toho důvodu, že vnímám, že je nějaký vyšší potenciál, že jako lidi na to budou jako receptivní, protože tý češtině nějak jako aspoň třeba trochu porozumí, že jako ne-binární, kdežto z té angličtiny by jako lidi, který jako se jako nepoužívají angličtinu, tak aktivně třeba tak, jako by mohli tomu termínu jako vůbec nerozumět. Že asi proto jako používám v češtině prostě jako nebinární. A jinak jako používání jako třeba genderqueer, co nemá prostě český ekvivalent, tak... Já si myslím, že slovo gender i slovo queer vlastně minimálně v rámci jako LGBT+ komunity jsou jako slova už jako běžně užívaná a i nějak jako prostupují i do těch mainstreamových jako médií a do nějakýho jako povědomí lidí a že vlastně se z toho jako stávají vlastně i taky jako české termíny. A celkově jako angličtina dost prostupuje jako do češtiny a vlastně používají se slova, který nejsou český, ale jako lidi nějak už jako jako ví, co znamenají, prostě, a děje se to dlouho a poslední dobou se to jako děje víc a.... A nevnímám to jako nějaký problém, a když prostě třeba použiju nějaký takový termín a lidi mu nerozumí, tak prostě doufám, že mi řeknou, že mu nerozumí a prostě a jak nejlíp umím, tak to prostě vysvětlím. Abysme prostě jako byli na stejný jako vlně a věděli o čem se bavíme a.... Ale jako jo, když to jde říct jako česky, tak to asi jako řeknu česky, minimálně s lidma, který vím, že se třeba s těma termínama jako nesetkávají tak často.

N. D.: Jasně. Um. Mě by ještě pořád k těm pojmům zajímalo vlastně, jakoby co bys třeba dělala, kdyby prostě ti přišlo, že ti nějaké jakoby pojmy, úplně nevyhovují. Ty teď používáš jako primárně to nebinární, což jakoby hodně obecné, tak vlastně, ale vlastně by

mě zajímalo, kdyby prostě ti přišlo, že to třeba úplně jako nesedí, tak jestli třeba by ti přišlo jakoby OK jako ještě vymyslet si něco jiného nebo jakoby...všímám si prostě toho, že někdo spíš má ten...chce jakoby mít pojem, co už jakoby je zavedený, někdo právě i přijde s vlastním, pokud mu jako ty existující nesedí, tak by mě třeba zajímalo, v čem je prostě podle tebe lepší identifikovat se s pojmem, který již někdo vymyslel a třeba právě...jak ty potřebuješ jakoby mít ty zavedené pojmy anebo jsi třeba otevřena tomu přijít i s něčím vlastním, co by tě lépe popisovalo.

Resp. 1: Jo no, já určitě radši používám pojmy, který už jsou zavedený, protože je tam ten potenciál, že už se s tím lidi setkali a že ví, co to znamenají. A já celkově nejsem moc jako kreativní člověk ve smyslu vymejšlení nějakých třeba novejš jako termínů. Ani mě to upřímně jako nikdy nenapadlo, ale...jako kdyby se moje vnímání nějak jako svého genderu jako změnilo a nebyl by pro to žádný termín, tak upřímně bych asi jako furt tíhla k nějakému tomu jako nadřazenému termínu. No, že jako mám tam nějaký ty svý jako specifika, který bych třeba jako dovysvětlila. Ale furt bych asi hlavně používala jako nějaký ten termín, který už existuje a kterej jako furt na to jako sedí, i když není tak specifickéj. Já třeba svůj gender, většinou jako když...jako s někým se třeba jako seznámím a řeknu, že jsem nebinární a jako nějak víc zabředneme jako do toho tématu toho genderu. A jak jako já to přesně vnímám, tak já většinou jakoby říkám, že používám prostě ten termín nebinární, ale že svůj gender vnímám tak, že není ani muž, ani žena, ani nic mezi tím, ani žádná kombinace a zároveň to není jako absence genderu, ale že svůj gender je vnímám jako docela silně, ale prostě je někde úplně jako mimo. Tohle spektrum je něco jako jinýho, prostě. Vyloženej jako takhle, takhle to prostě popisují a vyhovuje mi to, jsem s tím spokojená a mám pocit, že je to pro lidi i jako docela srozumitelný

N. D.: Dobře. Mě by ještě zajímalo, k čemu vlastně třeba podle tebe právě ty pojmy označující genderové identity obecně slouží?

Resp. 1: Já si myslím, za prvý jako, i když je mi to docela proti srsti, tak jako k nějakému škatulkování, nějaký kategorizaci. A zároveň některý lidi jako tu kategorizaci právě jako mají rádi, nebo jim to přesně poskytuje jako nějaký pocit porozumění, nebo toho, že jako

někam patří. A celkově asi nějak jako společnost jsme vlastně jako zvyklí věci jako označovat jako jako jaký máme role a jaký máme postavení třeba, jako co to obnáší a co se od nás jako očekává a chceme si většinou asi jako na lidi ukázat a někam si je zařadit, no. Jako ono to souvisí jako...když to vezmu úplně jako někam jako dál, tak vlastně jako s pudem sebezáchovy, kdy prostě jako rychle potřebujeme kategorizovat člověka někam zařadit a zjistit, jako jestli je pro nás jako ohrožením, nebo ne, to je prostě něco, co jako všichni v hlavě máme a na základě toho právě jako se podíváme na člověka a potřebujeme ho někam jako šoupnout. A minimálně ty jako základní termíny jako trans, cis, muž, muž, žena. k tomuhle určitě jako nějak jako přispívají, protože jsou stále jako stereotypy, že jo, prostě já nevím. Muž, u muže je větší šance, že bude agresivní jako...stereotypně. Prostě není to jako něco, co co, co jako si myslím, jo, ale... No a že prostě jsme takhle jako na základě tohodle zvyklí prostě jak si ty lidi někam šoupat no a proč existuje těch jako pojmu tolik, tak si myslím, že je hlavně jako ze zájmu toho jako mít pro sebe nějaký konkrétní jako pojmenování a asi pocit toho porozumění, no. Ale myslím si, že jako každý člověk to může vnímat jako jako jinak a určitě tam budou jako další důvody, který mě ani jako nenapadnou.

N. D.: Jasně a vlastně co třeba bys řekla, že vlastně ty...co prostě tobě identifikace s těmi pojmy, co používáš, jo, dala, nebo co ti naopak jakoby vzala, jak to vlastně máš třeba za sebe?

Resp. 1: Mně určitě dala ten pocit toho, že to, jak se cítím, má nějaké jméno, což znamená, že to existuje, že je to reálný. A taky to znamená, že to označení prostě používá jako víc lidí, což znamená, že v tom nejsem sama. Což znamená, že je nějaká komunita lidí, který žijou stejnou nebo podobnou realitu jako já. A taky mi to dalo to že...třeba to můžu hodit do Googlu a vylezou mi na to další informace. Že nemusím prostě sáhodlouze nějak jako popisovat tu svoji situaci, že je to nějaký jako jednoduchý, jednoslovný nebo krátký, prostě označení, který popisuje to, jak se cítím a že to může bejt...jak třeba cesta k informacím, tak jako něco, na základě čeho jako můžu komunikovat s lidma a nemusím to sáhodlouze vysvětlovat, že prostě je to jako nějaký heslovitý. Heslo, který má prostě tu definici za sebou. A...no jako asi asi nejvíc prostě fakt, jakože je to něco něco, s čím se jako lidi taky

identifikují. No že že fakt v tom nejsem sama a že je to je to něco validního. A co mi vzalo, ty jo, tak jako přináší to dost jako stigmatu, jako přináší to dost diskriminace a neznalosti a... Třeba na internetu...já nejsem moc nějak jako aktivní, jako že bych jako přidávala příspěvky a tak a jako moc se nezapojuji do debat, spíš jako jako si to pročítám a působím jako pasivně, ne aktivně, ale spoustakrát jsem právě jako, takže jako mně se to nikdy jako nestalo, ale spoustakrát jsem viděla, že prostě jako jenom o sobě člověk napíše, že je nebinární a prostě ihned se sesypou fakt jako hodně negativní reakce, aniž by prostě o tom člověku jako věděli cokoli jinýho. A že vlastně....to hned slouží jak k nějakému negativnímu hodnocení, který je založený fakt na tý jako jedny části toho jako, kdo ten člověk jako je. A taky to přináší jako špatný porozumění těch termínů. Jako můžeme si myslet, že oba víme, o čem mluvíme, ale vlastně každéj můžeme jako mluvit trochu o něčem jinym. A právě když si to nevysvětlíme a použijeme jenom ten termín, tak jako není úplně jako prostor na to tohle zjistit....dokud se nedostaneme do nějakýho konfliktu, no, nebo do nějakýho nedorozumění. No a... No, jako fakt to přináší hodně hodně toho stigmatu, no. To mi pořád vyvstává, že prostě... A možná kdybych jako popsala svůj gender a nepoužila v nějakým kontextu slovo nebinární, takže by možná nějaký lidi tomu byli otevřenější...než vyloženě tomu termínu, protože je jako používanej v hodně negativních kontextech a...že si to s tím jako lidi hned spojí. A nebo prostě, že vznikají ty stereotypy, že jako nebinární = prostě snowflake člověk, kterej prostě chce bejt zajímavěj a neví, co se sebou a tak. No, jako má to spoustu výhod i spoustu úskalí, no.

N. D.: Jasně, chápu.

Resp. 1: A pak i! Ještě, ještě bych dodala, že že ten termín třeba i pro mě tak jako přináší nějakěj pocit jako hrdosti. Že...jako že i když je to stigmatizovanej termín a přináší ty negativní věci, tak ale je to moje realita a já si za ní stojím a já na ni můžu bejt hrdá, že vlastně přes jako všechny ty sračky, tak je to, kdo jsem, a já se zatím budu stát a za mnou taky stojí komunita těch lidí, který buď se taky tak jako cítí, tak se identifikují, anebo lidi, který, který nás podporujou a prostě může to bejt i jako tenhle prostředek jako....nějakýho empowermentu? A jako je to hodně, kór jako se slovem queer, že jo, to to bylo úplně otočený, že jo, z negativního pojmu do něčeho pozitivního. A co vlastně přináší jako

empowerment? Takže to si myslím, že je hodně důležitý zmínit, protože i ve mně to vyvolává ten pocit jako...toho empowermentu a jako ty radikální změny vnímání toho termínu, jako je, je mi to, je mi to hodně hodně sympatický a je to nějaký kritický myšlení taky a to je něco, s čím se hodně identifikuji i jako ve svém studiu a budoucí práci.

N. D.: Jasně. Hmm, mě k tomu ještě napadá, protože tam jsi jako jako zmínila prostě i nějaké reakce lidí. Trošku bych se od toho odpíchla a vzala to obecně jakoby ke kontaktu s druhými a vztahy. Vlastně jestli sis třeba všimla i nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se právě třeba jakoby dozví o tom, že jsi nebinární, nebo o tom prostě tvém prožívání. A jestli bys vlastně vůbec řekla, že jakoby ta genderová identita nějak ovlivnila tvé vztahy nebo navazování nových vztahů?

Resp. 1: Jo, hm... Já jsem se jako díky bohu nesetkala s nějakými jako fakt negativními reakcemi na to, že jsem nebinární. Ani na to že jsem queer. A fakt jako mám štěstí, že kolem sebe mám jako lidi, který s tím jsou v pohodě. Jako setkala jsem se jako s neporozuměním, jakože neví, co je to nebinarita, ale byly otevřené k tomu mě vyslechnout a jako měli zájem tomu porozumět. Takže to vlastně jako bylo v pohodě. A. Co se týče jako mého navazování vztahů, určitě to vliv má, určitě vyhledávám lidi, kterým víc, jako který mají podobnou zkušenost, protože je tam nějaký jako základ, jako docela jako obrovský společný věc, na základě který vlastně si můžu s tím člověkem rozumět, aniž bych jako věděla jako jeho další zkušenosti. Třeba je tam jako velkej potenciál pro tohle pojitko. A vyhledávám ty lidi víc taky z toho důvodu, že je mnohem větší šance, že mě přijmou a že mě nebudou diskriminovat. A to samý, víc vyhledávám i lidi, který vím, že jsou akceptující. A...protože pokud ke mně nebudou akceptující, tak je nehodlám pustit do svého života. A jak prostě z důvodu nějaký jako sebezáchovy, tak i z toho důvodu, že prostě jako to nemám zapotřebí a nechci mít v životě jako tuhle negativitu, protože vím, že by mě jako hodně, hodně ovlivňovala a nejsem člověk, kterej tohleto toleruje. Natož respektuje. Prostě si jakože.... Můj život je prostě můj život a.... A prostě nemám, nemám v něm prostor a nehodlám ho dělat pro lidi prostě, který mě neakceptují. Je to jako úplně úplně zbytečný, prostě pro mě. A.... Určitě se to hodně týká jako hledání jako romantických vztahů nebo sexuálních vztahů. A kdy vlastně... Jako ideální je jako

vyhledávat člověka, kterej jako není heterosexuální, protože....ani homosexuální, protože jakoby já nespádám ani do jedny ty jako kategorie, ke který se to vztahuje, že jo, todle, takže to jako vůbec vlastně jako nefunguje. A.... Měla, jako byla jsem nějak spojená se třema mužema, který se označovali za heterosexuální, ale vlastně já jsem teda vždycky byla nějaká jako výjimka. Ale hodně to vedlo k tomu, že jsem se vlastně jako necítila úplně jako nejlíp v tom vztahu, protože stejně jsem si říkala jako.... A za prvý jsem já ta výjimka a není to jako, je to pro ně něco jako neobvyklýho a tím pádem to ze mě dělá jako jinýho člověka automaticky ze své podstaty a taky.... Třeba měla jsem, jako měla jsem kamaráda s výhodama, kterému jsem jako hned řekla, jako že jsem nebinární. Já prostě, když jako k něčemu má jako s někým dojít, tak jako ihned oznamuju, že jsem nebinární, protože nechci zaprvý, aby se mnou člověk něco měl na základě nějaký mylný představy. A taky si myslím, že je to docela důležitý jako pro ustanovení nějakýho konsentu. A aby vlastně jako věděli, s kým mají tu čest, když to tak řeknu, a aby jako to mohli odmítnout prostě. A já zároveň si tím nějak jako si kreju záda, že někdy potenciálně pozdějš se jako to nedozví a nedostanu po budce nebo něco takovýho prostě. A celkově jako transparentnost je podle mě jako strašně důležitá. A... No a ten podle mě tam jako v tom u toho kamaráda s výhodama, tak jsem si přišla jako.... Vlastně jako o mý nebinaritě věděl, ale že jako ji neřešil až do, až jako do ty míry, že vlastně jako, když to řeknu fakt jako na féra, že prostě jako mám vagínu a že to je to jako, co on chce. A že vlastně ta nebinarita byla jako až přehlížená vlastnost. A já jsem se o tom s ním nikdy jako nebavila, protože to bylo jako.... Bylo to jako hodně krátkodobý a on potom...on ani jako není Čech a jel zpátky do USA, takže už se jako asi ani nikdy jako nevidíme. A nějak mi nepřišlo v tu dobu úplně důležitý tohle řešit. A jako kazit si tím tu jako jednoduchost ty možnosti prostě jako mít dobrej sex. Ale vlastně když se na to dívám zpětně, tak jako mi v tom není komfortně, protože si myslím, že to nebylo, že by to nutně akceptoval, ale že to jako přehlížel. Ale nemám, nemám tu zpětnou vazbu, takže nevím, jestli je to pravda, ale takovýhle pocit z toho vlastně jako mám. A je to něco, do čeho už se jako nikdy takhle nechci dostat. Fakt jako vždycky...tomu chci dát nějaký jako větší zřetel a jako nějak se o tom potenciálně jako pokecat, aby zase nevznikla jako situace, za který bych se jako cítila takhle. No a co je jedna...nevím jestli na to ses úplně jako ptala, ale co mi přijde jako dost zajímavá věc je, že od ty doby, co jsem s tímhle přítelem, se kterým teďka sem, tak jsem si jako ještě mnohem

jistější ve své identitě a mám normálně pocit, že to nějak jako vyzařuje ven, protože...já jako neoblíkám se femininně, neprezentuju se femininně. To jsem jako nedělala jako skoro nikdy, ale mám pocit, že normálně ta moje jako neženská identita ze mě nějak jako srší ven. Protože dřív se mi jako minimálně stávalo, že na ulici by po mě pokřikovali nějaký chlapi nebo na mě pískali, nebo něco prostě jako skoro se mi to nestávalo, jo. Ale normálně teď se mi to nestává vůbec a neschyťávám ani takový ty slizký pohledy ani se mnou jako...ty jako různý jako lidi, od kterých jako tušíš, že tě chtějí nějak zneužít, být jako pro cigáro, jo nebo něco a... Takže tohle se děje jako lidem, který předpokládám, že se identifikují jako ženy, na ty samé zastávce prostě autobusů v jednu ráno za nima ty lidi přijdou a chtějí po nich něco, chtějí jejich pozornost a mě takhle prostě normálně nevnímají. Za mnou prostě ty lidi nechodí, nebo za mnou přijde normální týpek, kterej jenom chce to cigáro. Ale není to nikdo, kdo by působil, že má nějaký jako oplzlý úmysly, nebo prostě nejsou to takový ty nepříjemný setkání, kde prostě to zavání nějakým jako nějakou sexualizaci nebo nějakým jako potenciálním zneužitím, nebo něco, co se jako typicky děje ženskej. Mně se to prostě fakt jako přestalo dít a přijde mi to jako hrozně zajímavý, hrozně fascinující a je to úplně extrémně pohodlný, protože když jsem jako nějak žila tu víc jako ženskou realitu, nějak jsem se víc jako...nějak jsem jako seřadila do té do té role, i když vlastně uměle, tak se mi takovýhle věci jako taky někdy děly a teď prostě se mi to jako fakt neděje. Tak je pro mě prostě zajímavý na to pohlížet nějak, že jako možná ta sebejistota v té identitě, že nějak jako nějak to možná jako je i poznat ven, prostě tak jenom to jsem chtěla zmínit, protože poslední dobou se nad tím docela často pozastavuji a je to fakt jako pro mě strašně zajímavý.

N. D.: To je hrozně zajímavé. Mě by zajímalo, přijde ti třeba, že se teď vlastně díky tomu cítíš i nějak jako na té ulici jakoby bezpečněji než jako před tím?

Resp. 1: Jo, jednoznačně, jednoznačně. Jako u mě to hodně souvisí s tím, že já mám za sebou několik praxí s lidma se závislostí a s lidmi bez domova a celkově jsem jako hodně objevila, že lidi, který působí nějak jako potenciálně nebezpečně nebo jako nějak jako zvláštně a jako lidi, kterým by se většina společnosti jako snažila vyhnout, tak že vlastně jako jsou úplně v pohodě a že jako to nebezpečí nehrozí. Takže tohle tohle...asi taky hodně

souvisí, ale co se týče fakt jako tohohle nějakýho zlomu v tom, že fakt se mi přestaly dít jako nepříjemný věci, tak jako fakt já se jako nebojím jít prostě z hospody v noci jako domů. A.... Protože zaprvý vím, že se mi tyhle věci jako dít jako nebudou a fakt jako je to až jako pravidlem, že se mi fakt nedějou a já normálně vnímám...je, je to jako strašně paradoxní, protože vlastně jako mám jako hrozně snížený privilegia tím, že jsem nebinární a že je to něco, co je hodně diskriminovaný, že jo. My vlastně jako...nemám ty privilegia ani jako mužský ani jako ženský, i když jako je otázka, jestli jako nějaký takzvaně ženský privilegia jsou. Ale já normálně vnímám, že nějak jako přičichávám k těm mužským privilegiům v tomhle. Že prostě mě se fakt tydlety věci jako nedotýkaj a určitě si přijdu mnohem bezpečněji na ulici.

N. D.: Jasně. To je fakt jako celé tohleto, co popisuješ, moc zajímavé. A já si taky říkám, že to je teda hodně o tom, jak teda vlastně nějak lidi vnímají tebe. A mě by tak jako ještě zajímalo, jestli třeba ty sama máš pocit, že vlastně tvůj gender, genderová identita nějak ovlivňuje to, jak vnímáš vlastně ty druhé lidi?

Resp. 1: No, nad tímhle jsem se nikdy nezamyslela. Určitě to ovlivňuje to, nakolik toleruji různé výroky lidí a názory a přístupy. A jako otevřelo mi to vlastně dveře jako poznání toho, že není nutný, aby člověk byl jenom jako nehomofobní a nerasistickéj, ale že jako jako je fakt na místě, aby nebyl ani transfobní. A jak vlastně...jenom nějaký jako úplně pitomý kec, u kterejch by člověka vlastně vůbec nenapadlo, že jsou transfobní, tak ale jako transfobní jsou. A hodně to ovlivňuje, kdy něco takovýho jako zmerčím, a instantně se necítím v bezpečí. Protože.... Nevím, jestli to ten člověk myslí fakt jenom jako blbej vtíp a vlastně jako ty názory nezastává, anebo jako jestli fakt ten člověk pro mě může být potenciálně nebezpečnej, když se dozví, že já nejsem si cis. No, asi, asi tak, asi asi jako jinak to úplně jako neovlivňuje moje vnímání drugejch, nebo teda ovlivňuje to možná v tom, že vnímám a jsem víc citlivá k tomu, když někdy jako můžu třeba víc odtušit, že člověk asi taky není cis, ale třeba teprve si prochází nějakým jako tím sebeuvědomováním a jakože nějak jako zmerčím nějaký jako až téměř neviditelný aspekty jenom na základě toho, že já jsem si jako jima prošla taky. A že trochu jako můžu do toho prokouknout, ale, že jo, nikdy nevím jako, jestli se mýlím, nebo nemýlím, jako to určitě. Ale že jo, mluví se o

nějakým gaydaru a já si myslím, že existuje i nějaký jako transdar. Takže...no, jako některý jako tyhle aspekty jsou pro mě asi čitelnější, protože jsem je zažila taky.

N. D.: Jasně. Hm...mě by ještě zajímalo, protože vlastně podobně jako jsi třeba popisovala i jakoby nějak vliv přítele na tebe, tak já si tak říkám, že když to stáhnou vyloženě k nebinárním osobám, tak vlastně věřím tomu, že prostě nebinární člověk může být pro své okolí velmi inspirativní a ten kontakt s ním velmi inspirativní. Tak mě by třeba zajímalo, jestli si všimla toho, že tvoje identita nějak ovlivnila to, jak prostě lidé v tvém okolí uvažují o světě, o společnosti nebo vlastně i sobě samých.

Resp. 1: Určitě, určitě. Já bych na začátek jako chtěla na tohle říct, že já s tím jako bejt inspirativní jako mám hrozně ambivalentní vztah, že na jednu stranu vlastně. jsem za to jako ráda, že jako může bejt prostředkem nějaký osvěty a že jako můžu vlastně, byť i jenom jako svou existencí, jako přispívat potenciálně k větší jako tolerantnosti lidí k druhým, protože jako budou mít taky tu žitou zkušenost, že vlastně někdo, kdo je nebinární, není ten šílený člověk, kterého prezentujou média, ale že je to někdo vlastně jako úplně jako normální, prostě. A vůbec jako vědomí toho, že jako tady jsme existujeme a že jako prostě do společnosti patříme a nejsme nějaký kult, nebo prostě bůh ví co, jak to prezentujou nějaký prostě média jako. A to je jako, zato jsem hrozně ráda a jsem ráda, že jak můžu lidi vzdělávat, když je to zajímavá, že prostě jim můžu jako říct taky ty zkušenosti, protože pro mě taky byly nejhodnotnější informace od těch lidí, který to sami zažili. A vím, co se týče jako různých sociálních jako výzkumů a tak, že prostě ty jako žité zkušenosti jsou jako prostě ty nejhodnotnější data, že jo. A takže jsem strašně ráda za tuhle možnost. A mě i jako baví si o tom povídat, protože mě gender taky jako fascinuje a přijde mi to jako hrozně zajímavý a košatý téma a hrozně jako...že to individuální vnímání toho genderu je jako strašně jako rozvětvený, že to prostě může bejt všelijaký a přidat prostě hrozně zajímavý. A je to nějaký téma, který si jako si žiju pořád a aktivně jsem ho žila prostě jako hodně let a je pro mě vlastně možná asi jako terapeutický o tom do nějaký míry jako mluvit a sdílet tu zkušenost, prostě nenechávat si jako zavřenou někde jako v sobě. A...takže jako to vlastně mám ráda a jsem hrozně ráda za tu právě jako možnost jako vzdělávat, no. Tak za to jsem strašně jako vděčná, protože kdybych byla jako cis, tak jako

tu možnost budu mít taky, že jo, ale nebudu mít ty žitý zkušenosti a nebudu ten člověk, kterej takovej je. Což hrozně jako tomu ubírá, takže prostě jsem zas jako za to vlastně hrozně ráda, ale na druhou stranu zase mi jako sere bejt ten jako inspirativní člověk, protože jako jo mám, mám nějaký jako teda vlastnosti nebo spadám do nějaký kategorie, která jako není úplně běžná v dnešní společnosti a...ale vlastně jsem jako úplně normální člověk, vlastně jako jako každěj jinej a jako nějaká ta jinakost tady jako je, ale jako někdy mi taky jako nebaví na to furt upozorňovat, a taky chci bejt jenom prostě jako normální člověk a někdy prostě nemám chuť jako lidi vzdělávat a někdy nemám chuť se bavit o mým genderu a... Jsou dny, kdy je to, kdy to vnímám jako hodně, jako osobní a intimní téma, prostě záleží na konkrétním jako naladění v ten den a třeba nějaký prožitky kolem toho tématu, který jak se zrovna dějou a...a jako nejsem robot prostě. A zároveň jako nedlužím lidem to vzdělávání a nějaký vysvětlování. Takže je to takový, je to hodně jako ambivalentní pro mě, ale vím, že právě prostřednictvím toho, že se o genderu s lidma jako většinou bavím a že jsem jako velmi otevřená a já většinou, když jako přijde na tyhle témata, tak říkám, že jako mě, ať se mě jako zeptají fakt jako téměř jako na cokoliv, že jako...pro mě, jako já třeba jsem hodně otevřená jako o tématech sexu a intimity a tak a lidi tohle často zajímá ve spojitosti s genderem jako. A...že vlastně jako mě nevadí, když se mě na to zeptaj, že jako já jim fakt jako řeknu jako skoro cokoliv, co už si nebudu myslet, že jako je prostě jako nějak moc osobní, ale tu hranici mám jako hodně daleko. A že díky tomu, díky tý otevřenosti právě, díky tý možnosti se jako fakt doptávat jako na všechno možný, tak vnímám to, že ty lidi fakt jako vzdělávám a že nějak měním jejich jejich myšlení, měním jejich povědomí o týhle problematice a tím prostě vědomí jako o světě a o společnosti. A samozřejmě já, když se jako s těma lidma o tom bavím, tak nějakým jako podtextem se je snažím vést jako k tý toleranci a respektu a akceptaci prostě jinakostí, který se netýkají třeba jenom genderu, ale jako obecně. A vnímám určitě, že to má vliv. Hrozně to vnímám na mojí mamce, která, jak jsem říkala, vždycky byla jako otevřená všem takovýmhle jako tématům a věcem a jako to nebyla novinka s tím, jakože já jsem se tady vyloupla a jako "hele já jsem queer a hele, já jsem nebinární" ale...a že vlastně mamku prostřednictvím našich vlastně obyčejnech rozhovorů vzdělávám na vhodný terminologii, na vhodným jazyce, který používat, a termínech, které zase není vhodný používat. Nebo který jsou zastaralý a proč není dobrý je používat, protože některý termíny mají konotace,

který člověk běžně nevidí, ale můžou ublížit člověku, když někdo to vnímá a tak dále. Tak docela často mi říká, že jsem ji hodně vzdělala, protože ona pracuje s lidma, a že jí to hodně jako právě pomáhá v práci a že lidem může nabídnout jako mnohem lepší podporu, než jako dřív mohla. A víc si dává pozor na to, jaký jazyk právě jako používá a že třeba na svých klientech vidí, že to oceňují. Takže rozhodně vidím jako ten můj vliv.

N. D.: Jasně. Pak ještě, protože už vlastně jsi zmínila vlastně taky jako řešení toho jména, ta zájmena...mě by třeba zajímalo i právě třeba, jak jsou jméno a zájmena pro tebe třeba důležitá v porovnání právě třeba i s těmi identitními označeními.

Resp. 1: Ted' úplně nevím, na co se mě ptáš, promiň.

N. D.: V podstatě, když vlastně prostě člověk jakoby řeší právě to označení, třeba že je nebinární, pak řeší jméno a zájmena, tak třeba, jestli ti přijde, že prostě nějaké ty věci jsou pro tebe a třeba i komunikaci s druhými jakoby důležitější než třeba ty jiné věci.

Resp. 1: Jo, jo, jo. No pro mě, když jako jsem teprve jako objevovala svůj gender a snažila se mu porozumět, tak pro mě nejdůležitější bylo rozumět sobě sama. A vědět, kde já stojím, to pro mě bylo úplně jako v fundamentálně důležitý. Ale když jsem aspoň trochu tomuhle jako začínala jako rozumět, tak pro mě brutálně bylo důležitý, jak mě vnímají ostatní a jak se ke mně vztahují a vlastně jako já jsem se docela jako naučila nějak jako v uvozovkách pracovat s tou fyzickou jako dysforií, že prostě našla jsem si jako nějaký coping skills, který jako mě vyhovuje, třeba že nosím binder právě a cítím se jako líp, aspoň když ho nosím. A... Nebo nějaké jako stylizace, nošení nějakýho jinýho oblečení, prostě, který jako aspoň trochu tomu pomáhá. Ale co se týče té sociální dysforie, to jako je něco., co... Ten přístup okolí je něco, co se mění hodně blbě a hodně pomalu a bez nějakýho jako aktivního coming outu to trvá jako fakt roky, než jako lidi zmerčí a než...jako oni vlastně sami ten jazyk jako měnit jako nezačnou, tam prostě musí jako být nějaká jako konfrontace a jako nějaká žádost vlastně změny jejich přístupu, změny jejich pohledu. A pro mě třeba jako už, už to pro mě tak těžký není jako říct někomu, že jsem nebinární a požádat ho o používání nějakýho jako jazyka. Že třeba já, přestože používám

jako ty, jako v uvozovkách ženský zájmena, tak ale já vlastně v životě neřeknu, že jsem kamarádka nebo studentka. Já jsem prostě kamarád a student, prostě tam, kde jako ta neutrální forma jde, tak tam ji jako zásadně používám. Nebo kdybych třeba napsala "já a moje mamka jsme byli", tak napíšu "byli" s měkkým "i" na konci a prostě tam, kde jako ta neutrální forma jako funguje, tak tam prostě jako je používána. Takže o tohle jako lidi žádám, ale furt je to jako mírně stresující záležitost, protože mám pocit jako nějak, že si to nezasloužím, nebo že je tím obtěžuji prostě a tak dále. Ale dřív jako někomu říct na féra prostě "jsem nebinární a prosím používejte tohleto" bylo jako téměř nemyslitelný, prostě. A bála jsem se hodně reakce lidí, bála jsem se odmítnutí, protože jsem věděla, jakej vliv to bude mít na moje jako duševní zdraví a neměla jsem už vůbec pocit, jakože si zasloužím nějaký jako, mně to přišlo jako speciální přístup, přitom je to jako něco úplně jako obyčejnýho a základního, na co člověk má právo, že jo. Ale dřív jsem to takhle jako vůbec jako neviděla a nedokázala jsem úplně jako přijmout, že vlastně já na to taky jako právo mám. A.. To, jak tě vnímá společnost nebo tvoje okolí, je pro vnímání vlastního genderu minimálně v mé zkušenosti jako strašně, strašně důležitý, protože ty se můžeš identifikovat, jak chceš, ale když vlastně lidi nebudou jako uznávat tu tvoji identitu skrz to, jak se k tobě vztahují, tak tam vzniká úplně jako obrovskej konflikt v těchhle 2 věcech a strašnej diskomfort. A mně to právě strašně pletlo hlavu i v tý vlastní identitě, že jsem si vlastně jako říkala, že jako když teda voni se tak ke mně jako nevztahují, tak co když já si to jako fakt třeba vymejším a tak dále. A jako to je fakt velký a jako těžký téma. A to, jak tě vnímá okolí, je fakt jako strašně důležitý. A vlastně, co mi pomohlo jak v tom předchozím vztahu, tak v tom mém aktuálním vztahu, tak tam vlastně jako pro jako sebepoznávání bylo taky hrozně klíčový právě, jak se ke mně vztahovaly ty partneři, protože jako s nima jsem si přišla, že s nima jako můžu bejt jako naprosto otevřená o tý svojí identitě a o tom, co jako potřebuji, nepotřebuji, co je mi nepříjemný a tak dále. A protože jim jsem jako důvěřovala prostě, takže to pro mě nebylo tak náročný jako s nějakýma jako dalšíma lidma. A vlastně to, že jsem měla možnost si zkusit, jaký to je, když o mně lidi třeba mluví v mužským rodě, nebo když se ke mně vztahují nějak, tak to jako hrozně přispělo právě k tomu jako procesu sebeuvědomování a sebeobjevování. Protože něco jinýho je o věcech přemejšlet, jaký by byly, jak bych se v nich cítila, a něco jinýho je jako fakt zažít je a vyzkoušet si. Takže je to hrozně důležitý jak v tom jako

komfortu a vnímání sebe sama, tak jako v tom seberozvoji. Takže to je brutálně důležitý a pro mě právě je jako dost nekomfortní, že...že jo, prodavače v obchodě, když řekne "mladá paní" nebo "slečno", tak jako jí nezačnou vysvětlovat, že jsem nebinární a prosím, ať tohle neříká, protože jako to nemá prostě smysl. Už nikdy ji neuvídím nebo ji uvidím za měsíc a už si nebude pamatovat, kdo jsem, že jo. A jako je to nemístný a ztrácím tím čas jak její, tak můj vlastně a prostě je to zbytečný, ale že jo, je mi nepříjemný, že se ke mně takhle vztahují. A to je něco, co hodně jako hledám v tý, v tý fyzický tranzici, že nejenom, že já si budu připadat líp ve svém těle a jako víc se budu identifikovat s tím, co vidím v zrcadle, ale právě že doufám, že i ta společnost na mě jako začne pohlížet nějak jinak a pro mě by třeba bylo ideální...pro mě úplně jako nejbožejší je nejvíc jako...nejvíc ve svém si přijdu, když lidi neví, jak mě oslovit, třeba, protože to jakoby dokazuje, to vlastně jako odráží tu moji genderovou identitu, že to není ani to ani to. A pro mě třeba ideální by bylo, kdyby jako, já nevím, někdy mi řekli jako slečno a někdy jako pane, nebo něco. To si dovedu představit, že jako kdyby byl nějaký trochu jako aspoň balanc v tomhle, takže si budu připadat prostě jako jako já i v tý interakce. Protože kdyby mě oslovovali, oslovovali jenom "pane", tak to pro mě bude jako stejně nekomfortní, jako když mě oslovují jenom "slečno". A já právě bych chtěla v tý tranzici zůstat někdy, někde jako nějak prostě na tom pomezí. A protože já nechci vypadat jako chlap, protože nejsem chlap a nebylo by to pro mě komfortní, měla bych z toho stejnou dysforii, jako když jsem bez hormonů. Ale to taky ukáže čas, že jo, těžko říct zase, jak se budu cítit jako, až se to jako doopravdy bude dít. Ale to vnímání toho, jako jak tě vnímají ostatní, je fakt jako klíčový.

N. D.: Jasně, chápu. Mě hodně zaujalo to, jak jsi tam zmínila to s tím neutrálním jazykem, jako třeba použít termín kamarád a to "byli" s měkkým "i" a tak, protože vlastně taky jsem jako řešila, že třeba jsem zvyklá používat prostě určité tyhle věci jakoby neutrální, ale že třeba někdo to vnímá jakoby blbě, že je to generické maskulinum a že právě je lepší buď použít tam právě ty výrazy jako kamarádi i kamarádky nebo tam mít jako měkké i tvrdé "i/y" nebo raději třeba použít i neutrálně něco jako kamarádstvo nebo tak, i když prostě k některým slovům ty termíny ani pořádně zavedené nejsou, že jo. Třeba asi třeba psycholožstvo podle mě neexistuje, jo, jako v tuto chvíli, ale možná by se to mohlo zavést, jo. Ale prostě jenom říkám si právě, jak třeba neutrální jazyk...a právě mě hodně zajímalo,

jak to vlastně vnímají lidi jako ty. Jestli právě jakoby to generické maskulinum jako neutrální varianta, jako jestli to třeba prostě vnímáš jako ok, anebo jak vlastně podle tebe jakoby to mělo být, když se jako snaží člověk vyjadřovat nějak neutrálně.

Resp. 1: Jo, tohle je pro mě taky hodně zajímavý téma. A...a taky hrozně jako ambivalentní přístup k tomu. A zase v týdle jako divný situaci, kdy vlastně já žádný jako privilegia jako nemám jako nebinární člověk vlastně a... Co se týče jako ty genderový role a identity a postoje ve společnosti jako člověk, kterej je nějakým způsobem netypickej v tomhle. Já strašně vnímám privilegium v tom, že mně to generický maskulinum vyhovuje. Protože když je použitý, tak vlastně zahrnuje mě. Neupozorňuje na to, že třeba když se použije jako prostě "byly" s tvrdým "y" po l, tak když mám do té skupiny patřit já, no, tak já do ní ale nepatřím, takže si najednou přijdu, že o mně se nemluví, anebo se o mně mluví, ale jako lidi mě misgenderují, že jo. A když se používá to generický maskulinum, tak si přijdu zahrnutá. A mně to vlastně jako sedí, ale...takže v tomhle mi to vlastně jako vyhovuje a v tom vnímám tu privilegium. Ale na druhou stranu nesouhlasím s generickým maskulinem, protože je extrémně nefeministický, prostě vychází z patriarchy a to je něco, co je podle mě prostě úplně základní špatně. A myslím si, že právě třeba jako žactvo, studentstvo nebo kamarádi a kamarádky...a...je jako ta správná cesta. No ale, ale... Jsou výrazy třeba jako "dámy a pánové", který, že jo, zase není inkluzivní a jako já typicky, protože radši se směju, než budu brečet, tak když někde jsem a řeknou "dámy a pánové", tak já většinou jako vtipkuji s lidma, se kterýma tam jsem, že jako "no, jako oni na mě nemluví, haha". Protože nějak se s tím jako vyrovnávat musím. No a tady jako ta neutrální varianta strašně jako chybí, no.

N. D.: Jasně, chápu, moc děkuju za odpověď, protože tohle právě taky pro mě je jako hrozně zajímavé téma, tohle s tím jazykem. Ještě bych se chtěla zeptat, jestli vlastně se znáš s nějakými jinými nebinární lidmi nebo pokud ne, tak jestli třeba se s nimi chceš seznámit. I když jako hádám, že nejspíš, jako se znáš, vzhledem k tomu, co jsi zmínila, ale prostě...znáš se třeba s nějakým nebinárními lidmi?

Resp. 1: Jo, znám se s nebinárníma lidma. Není jich moc. Zním se s docela s hodně lidma,

který jsou nějakým způsobem genderově nebo projevově nekomformní. A těch znám asi víc než jako nebinární těch lidí. A nebo znám lidi, který jsou jako otevřený k otázce genderu, i co se týče jejich samotnej. Ale nebinární lidi, jako který se identifikuju jako nebinární, tak jich taky pár znám, ale není jich tolik.

N. D.: Jasně a jsou to jakoby lidi takhle v Česku, nebo je to spíš někdo ze zahraničí?

Resp. 1: Err, konkrétně jsem mluvila o lidech z Čech, který znám osobně. Jinak já docela posledních pár let žiju jako... A ne tolik na internetu, ale spíš jako s lidma, který jako fakt mám fyzicky kolem sebe, takže jako třeba nemám nějaký jako známý přes internet úplně, takže v tomhle ohledu...prostě s lidma jako nekomunikuji, ale co se týče jako sociálních sítí, že třeba někoho sleduji, nebo koukám na jeho videa, nebo něco, tak znám jako nebinární lidi takhle jako jednostranně, vlastně taky jich znám jako desítky, prostě jako nespočet. A když vlastně se na to podívám jako z týchle perspektivy, tak vlastně je nás fakt jako strašně moc.

N. D.: Hmm, jasně. To...mě by ještě zajímalo, jestli třeba vlastně v komunikaci, se třeba takhle s jinými lidmi, jestli se třeba právě takhle bavíte o nějakých, jako s těmi, co třeba znáš osobně, jako o různých genderových identitách. Protože právě jsem se setkala s tím, že si třeba někdy i lidi ohledně něčeho radí, nebo si třeba pomáhají s hledáním pojmů a tak. Tak by mě třeba zajímalo, jestli třeba tohleto jsi nějak jakoby zažila i třeba s jinými lidmi, že jste se nějak jako prostě o něčem bavili, nebo si nějak pomáhali, nebo tak?

Resp. 1: Jo, určitě, je to jako docela běžný téma pro mě s lidma, který nějak taky řeší svůj gender nebo obecně gender. A já jsem hodně využívala jako možnosti jako ventilovat nějaký svoje pocity a polemizovat s člověkem, nebo diskutovat o tom, co třeba na mě sedí právě jako za označení nebo tak. Jako hodně mě zajímalo třeba jako právě pohled druhých, když já jsem si přišla jako ztracená v tom a už jsem nevěděla co, tak prostě jsem jako hodně oceňovala tu možnost slyšet jako ten pohled druhých. A většinou když se poznám s někým, kdo je nebinární, tak se zeptám, jak chce jako, abych ho oslovovala. A když se nějak víc o tom bavíme, tak se třeba víc dopřávám konkrétně na tu identitu, protože mě

zajímá, jak se ten člověk vnímá a bavíme se o tom jako vzájemně. Ale když toho člověka znám dýl, tak jako většinou už to není úplně nějaký jako téma, který jako nějak aktivně řešíme. Pokud vyloženě na to jako nepříjde, že jako prostě přijdeme s nějakým takovýmhle tématem, ale jako většinou se prostě bavíme jako o jinejch věcech, ale když třeba někdo jako prochází tranzicí, nebo je v procesu začínání s tranzicí fyzickou, tak, že jo, je to něco jako velkého, významného, co se jako děje tomu člověku v životě, tak jako když prostě se potkáme, tak se jako většinou třeba přeci zeptám jako, jak to jde, jak to vypadá, jak se ten člověk cítí a tak. Ale.... Je to, vnímám to spíš jako...že kdyby někdo měl novou práci, tak se taky zeptám na tu novou práci a jak se v ní cítí, že prostě je to něco, jako co se v tom životě děje, ale není to.... Jako pro mě, já nemůžu mluvit jako za ostatní, že jo, ale že to není něco jako...protože jsem nebinární, tak jako strašně jdu po tom genderu a po těch jako věcech s tím spojených jako...dneska, když už prostě jsem si jako jistá v té identitě a je to pro mě nějaký jako ustálený téma, spíš tak...to nějak jako aktivnějš nevyhledávám, jako je to pro mě vždycky jako zajímavý téma. Je to něco, na základě čeho si s lidma můžu jako rozumět. Můžeme sdílet jak podobný zkušenosti, ale zase to je třeba pro mě podobný jako to, že mám zkušenost s duševním onemocněním, tak taky jako s lidma, který mají tyhle zkušenosti, tak jako taky se k tomu tématu nějak třeba dostaneme, protože ho máme společný, ale jako nemyslím si, že že gender je v tom jako nějak speciální. Prostě myslím si, že je to povaha tý věci, která se právě ale dá jako srovnat prostě s jinejma problematika, který jsou třeba stejně, podobně stigmatizovaný. Není o nich dostupných tolik informací nebo je tam ta...ta žitá zkušenost jako důležitá.

N. D.: Jasně. Pak by mě ještě zajímalo, jestli ti vlastně přijde, že jsou některé nebinární identity, jako prostě jako teď myslím ty microlabels, nebo obecně prostě nebinární identity, víc přijímány než jiné, nebo že třeba někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má třeba problém s těmi dalšími identitami, co pod to spadají.

Resp. 1: Určitě se to jako děje, určitě jako lidi diskriminují ve všech možných směrech a možnostech a vybírají si, co se jim zrovna líbí a hodí a je to jako velký jako taky vlastně spektrum. Takže asi se jako může díť úplně jako všechno, co jsi vyjmenovala a jako určitě se to jako někde někdy děje. A vnímám, že v kruzích, kde třeba slovo nebinární už začíná

být nějakým způsobem jako přijímaný víc, tak tam určitě bude víc respektovaný člověk, který řekne, že je nebinární, než člověk, kterej jakoby dle definice je nebinární, ale používá nějaký jiný označení, protože to označení jiný třeba může právě bejt ne tak běžně používaný a může bejt zahalený nějakým jako stigmatem jako ještě větším a může přinášet jako menší porozumění od těch ostatních lidí. A nebo určitě jako jsou...no, zas taky je zajímavý, jakože na jednu stranu bych řekla, že jako lidi, který jsou binárně trans, tak jsou víc přijímaný. Ale to je podle mě jako na základě toho, že je to nějaký termín a nějaká realita, která jako už je tady vlastně jako jako je delší dobu známá širší společnosti. Ale zase, když se řekne jakože někdo trans, tak typicky člověk si představí jako operace nebo jako trans ženy, které vypadají jako oslizlý muži, prostě tyhle jako hnusný stereotypy a jako mylný představy. A to se lidem taky jako hnuší. Kdežto když někdo řekne, že je nebinární, tak...mám pocit, že někdy to jako přejdou, jakože je to výmysl toho člověka a vlastně teda jako vůbec nerespektují tu identitu, ale jako nedojde k tomuhle hlubokému jako odsouzení, protože to rovnou smetou ze stolu. Takže je to podle mě hodně komplikovaný. A je tam jako...podle mě úplně jako nekonečně možností, jak lidi a genderový identity můžou bejt jako diskriminovaný. Jako to fakt...může to zacházet prostě jakýmkoliv směrem do jakýkoliv míry, no jako.

N. D.: Jasně. Um, mě by pak ještě zajímalo to...my jsme totiž zmiňovali už i to téma jakoby toho, jak jako vznikají prostě nové identitní pojmy, že jo, a vlastně jejich použití. A já jsem si vlastně taky všimla toho, že prostě se tady ten význam těch pojmů třeba i nějak jako proměňuje, že se to časem vyvíjí. Tak jestli třeba ty máš s tím taky nějakou zkušenost?

Resp. 1: Určitě, tak jako asi všichni známe jako vývoj slova queer. Což je podle mě jako bombastický a hrozně, hrozně se mi líbí jako ten...to jako převzetí si zpátky jako toho termínu. A co se týče jako slova nebinární nebo nonbinary...a asi vůbec slova jako gender, tak když vezmu jako český kontext, tak ještě pár let zpátky tady nikdo pomalu jako z široké veřejnosti nevěděl, co je gender prostě, všechno bylo pohlaví, že jo. A nikdo nevěděl rozdíl a nepoužívalo se to. Jako určitě se to používalo jako v rámci asi nějaký odborný veřejnosti, jo, ale ale v tý jako širší, prostě v médiích to člověk neviděl, neslyšel,

prostě nebejvalo to běžný. Teďka už to jako běžnější je. A s tím přichází, že pro některý lidi je gender jako sprostý slovo a že jakmile je něco označený jako gender, tak je to ihned ihned diskriminovaný, stigmatizovaný a hned jako špatný. Ale zároveň už je tu nějaký porozumění tomu slovu a třeba i právě porozumění tomu jako rozdílu mezi jako pohlavím a genderem. Co se týče jako slova nebinární, ta já když jsem se začala identifikovat jako nebinární, tak prostě v češtině o tom jako fakt jako nebylo jako skoro nic a jako v médiích prostě to slovo jako neexistovalo. Jako sem tam třeba něco bylo.... A já si pamatuju, že jsem zadala prostě do vyhledávače jako "nebinární" a vylézaly mi jako IT věci, prostě jako s binárním kódem a tyhle věci prostě a jako gender nikde. A člověk musel fakt jako hrabat, než se k něčemu jako dostal. A dneska se o nebinaritě i v českých médiích jako mluví vlastně docela hojně. Sice většinou jako negativně, ale mluví se o tom. A za posledních pár jako let, tak už se začínají rozšiřovat i ty pozitivní články a články s cílem jako nějak nějak vzdělat. A dělat osvětu a právě jako působit proti tý stigmatizaci a proti diskriminaci. A tenhle vývoj na to, že ho sleduji nějakých 9 let, možná, tak...je to vlastně jako...na jednu stranu si říkám, že 9 let je strašně dlouhá doba na to, aby lidi dostali rozum a prostě byli tolerantní i k jinakostem, že vlastně jako na to je snad jako asi času dost, ne? A jako proč by vůbec to mělo trvat roky, ale na druhou stranu zase vím, jak společnost funguje a jak xenofóbní je a jak má prostě strach jako z neznámých a nových věcí. A jak ohrožená si přijde, prostě je třeba vůbec nechápu, proč si lidi teda jako přijdou ohrožený tím, že jako někdo je trans nebo nebinární, jo, ale... Protože jim to jako nějak jejich jako identitu nebo jejich sociální role jako nebere, ale vím, že se to děje, a tím pádem teda asi jako chápu, že to trvá prostě dlouho, ale na druhou stranu jako 9 let je takovej plivanec jako ve století, že jo? A jak strašně se to vlastně změnilo, že jako úplně jako nulový...nulovému zřeteli, kterej jako tomu byl přikládán, už to stihlo projít tu fázi toho jenom špatnýho do fáze, kdy i třeba to... Jestli znáš Alžbětko, takže už prostě o Alžbětku mluví jako se správnýma zájmenama, který jako používá. Takže...ten vývoj jako rozhodně, rozhodně pozoruji a myslím si, že bude trvat ještě jako hodně dlouho, než to bude jako fakt obecnější, respektovaná záležitost, respektovaný téma a jako furt nemáme ani manželství pro všechny, že jo. A gender je ještě jako kontroverznější a novější, v uvozovkách. Ale těším se, že třeba až jednou budu prostě stará, že prostě to bude jako úplně v pohodě. A věřím, věřím v to, že ten jako ten diskurz se hejbe k tomu jako pozitivnějšímu vnímání.

N. D.: Dobře. Ještě...jestli si to dobře pamatuju, tak na začátku, jestli jsem to dobře slyšela, jsi zmínila i fluiditu genderu. To je vlastně...taky něco, co s čím jakoby já zkušenost nemám, tak jestli je to třeba něco, s čím máš zkušenosti, nebo...?

Resp. 1: Můžeš mi otázku trochu přeformulovat, prosím?

N. D.: Jestli prostě máš třeba sama zkušenost nějak prostě s proměnlivostí genderu, s tím, že se to prostě jako u člověka proměňuje a....

Resp. 1: Jo. Určitě, určitě jakoby... Já si nejsem jistá, jestli je to úplně nějak jako proměna toho genderu jako takovýho, nebo jako jeho vnímání spíš. Ale.... Určitě, já nevím, jestli jestli to třeba jako neznamená, že vlastně jsem do nějaký míry jako genderfluid. Nevím, ale já ten termín nepoužívám, protože... Nějak mi taky přijde jako normální, že trochu se člověk vnímá jinak jako prostě v průběhu třeba měsíce i a že to nutně nemusí odkazovat jako na nějakou fluiditu jako genderové identity u mě osobně. Ale. Mám dny, kdy se cítím víc, maskulinně mám dny, kdy se cítím víc jako neutrálně. Mám i dny, kdy trochu v sobě cítím nějaký jako femininity, ale rozhodně ne jako genderu ženy, to jako vůbec, ale nějaký jako hodně slaboučkový pocit jako ženskosti možná. Ale tohle se trochu jako proměňuje, tak jako prostě v každodenním životě a někdy...mám menší dysforie, někdy mám větší dysforie a váže se to třeba i na tohle jako vnímání, že když se cítím jako maskulinnější, tak jako fakt mi hodně sere, že mám prsa třeba. A někdy, když se cítím jako víc neutrálnější, tak jako jo, furt mi to jako docela dost sere, ale jako je to, jako dá se to líp zvládat prostě. A co se týče jako nějakýho dlouhodobějšího vývoje, tak původně, když jsem jako přišla na ten termín nebinární, tak jsem si myslela, že jsem jako demigirl, což vlastně je genderová identita, která popisuje, že jako člověk je z části jako žena a z jiný části jako jinej gender, ale to si myslím, že jsem tak vnímala, že to byl takovej jako...jako 1. krok k tomu jako objevování té reálný identity, že vlastně jako do té doby jsem si myslela, že jako se musím označovat jako žena a tak teda jako logickej krok byl, jakože teda jsem žena a něco. Jako že nejsem úplně žena třeba. Ale pak jsem jako dost jako rychle objevila, že vlastně jako ta žena jakoby ve mně vlastně jako vůbec není. A jeden čas jsem si myslela, jako že jsem

trans muž. Což možná zčásti byl taky nějaký jako coping mechanismus k tomu, že vlastně...tam je nějaký jako.... Samozřejmě ten člověk jako podle toho nemusí postupovat, ale že je nějaký jako předepsaný postup, když to tak řeknu, jako co vlastně dělat, když jako člověk je teda trans, že jako...začne docházet na tu sexuologii, začne brát ty hormony, pak jako přijde čas na operace a tak dále. Kdežto jako u tý nebinarity to bylo takový jako všechno jako hrozně otevřený a jako já jsem potřebovala prostě nějakou jako jistotu v tom najít. Vlastně ta nebinarita jako byla tak otevřená a tak jako nejistá pro mě, že prostě mi to jako asi nějak jako bylo málo. A jako ta identita binárního trans člověka nějak jako jasnějš označovala i to, jak se člověk cítí. A i to, jako co stereotypně jako má teda jako dělat, i když strašně lidí, který jsou binárně trans jako prostě se pro tenhle postup v uvozovkách nebo vůbec pro tyhle možnosti jako nikdy nerozhodne a nikdy ani třeba nezačnou brát hormony, nebo mají jenom operace, nemají hormony nebo cokoliv jako jo. Ale byly tam nějaký jako záchytný body pro mě aspoň a to jsem si po čase tak jako uvědomila, že jako já ale jako nejsem chlap prostě necítím se jako chlap a nikdy jsem se necítila jako chlap a že jako tuhle identitu jsem taky vlastně jako opustila a zase jsem se jako vrátila k tý identitě jako nebinárního člověka. A dlouho jsem se identifikovala jako jenom jako nebinární a vlastně až nějak v posledních třeba 2 letech, tak jako se identifikuju jak jako nebinární, tak jako transmaskulinní. Protože vlastně jako nějaká ta jako maskulinní složka jako mého genderu tam jako je, ale není to jakoby binární muž. Prostě, že jako je to doslova prostě transmaskulinní nebinární.

N. D.: Jasně. Ještě bych ke společnosti...mě by zajímalo, jak by sis třeba představovala fungování genderu ve společnosti do budoucna. Co by vlastně za tebe bylo ideální?

Resp. 1: Úú. Ty jo, to je hodně obsáhlá otázka. No, rozhodně si myslím, že na občance a v dokladech by měla fungovat genderová identifikace. A...že... Nikdy jsem nepřemýšlela jako nad jako...asi jako kolik genderů by tam mělo bejt uváděnejch, ale jako vlastně, proč ne jako všechny? Proč by se jako do té kolonky nemohl člověk napsat, jako co chce. Protože reálně, ono jako lidi budou rvát "no, to si tam pak někdo napíše, že je jako pes". Jako reálně ale, kdo si nechá napsat do do jako genderu v občance, že je pes jako. A pokud někdo z toho chce mít takovouhle prdel, tak ať z toho má jako prdel a dá si tam fakt, co

chce. Anebo reálně jako lidi to jako jako masově nezačnou dělat, protože nebudou chtít mít v občance, že jsou pes jako. Takže si myslím, že to přináší mnohem víc jako výhod než těchhle jako nějakých potenciálních, prostě pochybných nevýhod. Takže určitě jako nějaká sebeidentifikace, minimálně aspoň jako F, M, a X, ideálně asi prostě jako fakt nějaký jako širší spektrum toho, aby to zahrnulo jako aspoň většinu nějak těch identit prostě, nebo se vytvořily nějaký nové terminologie, který by třeba zastřešovaly nějaký skupiny těch identit a tak. A rozhodně blokátory puberty prostě dostupný jako hromadně prostě pro děti prepubertálního nebo jako u pubertálního věku. Aby měli čas na to se víc jako poznat a jestli teda jakou pubertou jako vlastně chtějí projít. A rozhodně mnohem zlepšit jako sexuologickou péči a vlastně vytvořit jako obor, kterej není jako nutně sexuologie, ale prostě něco, co se týká fakt jako genderu a ne sexuologie. Jako jde to tak jako, ta problematika tranzice a genderu je tak jako divně přiřazená pod tu sexuologii a vlastně to jako moc nedává smysl. A často jako ta odbornost je právě na úkor těch dalších problematik, který sexuologie jako pobírá, je snižená. A určitě...prostě společnost, aby byla prostě akceptující. Aby vymizela prostě diskriminace a stigmatizace a... Aby byla, jako když by ta diskriminace tady byla tak, aby byla nějak prostě jako validně, jako ne nutně trestaná, ale aby s ní bylo jako nějak, aby s ní bylo nějak prostě jako aktivně pracováno. Ne třeba stylem jako pokuty nebo něco, protože to vůbec nic neudělá, že jo. Akorát to podporuje chudobu lidí. A dotuje to stát, že jo, což je taky něco, s čím jako nesouhlasím. Ale prostě nějaký programy, třeba pro lidi, nějaký osvětový programy povinný pro lidi, který by se dopustili nějaký jako diskriminace a tak dále. A... Určitě vzdělávání na téma genderu od útlého věku,. Jako aby, aby prostě děti měly povědomí, aby aby měly jako nějaký fórum, kde se o tom budou moct jako dozvídat. A jako validní informace a právě ne zastřený nějakým stigmatem nebo dezinformacema. A vůbec jako...asi jako i vzdělávání jako budoucích rodičů prostě na tohle téma, aby aby pro ty děcka byl fakt jako bezpečnej prostor a aby jako mohly objevovat svoji identitu, ať bude cis, trans, nebinární, nebo cokoliv jinýho. Prostě i cis lidi potřebujou bezpečnou, bezpečnej prostor na to zjišťovat, kdo jsou, jaký jsou, jaký chtějí být. Aby taky nějak jako vymizely takový jako genderový role, který jako... Nebo genderový role ať klidně jsou, ale ať nejsou vlastně jako vymáhaný společností, ať na ně není kladený takový důraz, ať si je lidi prostě dělaj, jak oni sami chtějí, jak jim je komfortní a jak se dohodnou třeba s lidma ve svém životě, aby to všem

bylo komfortní, ale prostě ať ať jako není dresscode, ať nejsou jako ženský, mužský dovolání, ať se na všechno pohlíží prostě na základě schopností a dovedností lidí, a ne na základě toho, co mají v občance, nebo co mají mezi nohama, nebo jak vypadají prostě a... No, já bych jako mohla mluvit asi ještě jako chvíli prostě. Já si myslím, že by to chtěla překopat úplně celý systém prostě od nějakých jako infrastruktur a institucí po prostě jako společenský zvyklosti.

N. D.: Jasně, určitě je jakoby toho dost, no.

Resp. 1: No, jako je to, je toho strašně a půjde to pomalu. Ale ale fakt věřím, že jako k tomu nějak máme nakročeno. Jako jako rozhodně ne k tomuhle jako komplexnímu řešení pojetí, ale ale že jako nějak jako někde začínáme, aspoň tou osvětou začínáme, že jo. A nějakou dostupností tý jako zdravotní péče třeba a tak, takže já si myslím, že nějak jako k tomu směřujeme, i když asi hodně jako pomalu, ale vidím to pozitivně.

N. D.: Jo, já se taky snažím věřit, že jako ten vývoj bude jako pozitivní a tak, no.

Každopádně, tohle je za mě všechno z hlediska mých otázek. Ještě bych se tě chtěla zeptat, jestli třeba je něco, co bys prostě chtěla ještě ty k tomu všemu jako dodat, nebo na co se mě zeptat?

Resp. 1: Mě by akorát asi zajímalo, co tě přivedlo konkrétně k tomu tématu jako nebinarita a ne třeba genderu obecně. Nebo proč do toho tvýho výzkumu nejsou zahrnutí binární trans lidi a vůbec tě dostalo jako k tomu genderu, protože myslím si, že v psychologii a jako psychologických, psychologických službách je jako spousta věcí, ohledně kterých je málo dostupných informací a ty poskytovatelé by na ně měli být jako vzdělanější a zajímalo by mě, proč proč zrovna jako nebinarita.

N. D.: Jakoby ono teda mě samozřejmě zajímá i obecně téma jakoby genderu, to už jakoby dlouhodobě, a myslím si, že...a já nevím už, kolik je to let, co vlastně jsem se jakoby prostě začala víc zajímat právě o nebinaritu a vlastně tak nějak to právě i vzniklo v rámci, no... V podstatě původně jsem měla i právě nápad na trošku jiné téma, protože mě třeba i zajímalo,

jaký jakoby vliv mají.... Já jsem původně měla nápad na téma, jaký vlastně mají vliv na to, jak vlastně člověk jakoby vnímá ten svůj gender i prostě vyloženě nějaké sociální tlaky a stereotypy. Protože mi jakoby přijde, že to jakoby taky na to hodně právě má vliv a nějak jsme se prostě o tom vlastně bavili s mojí vedoucí práce, která se právě tématem genderu zabývá, zabývá se právě i vlastně zkušeností LGBTQ osob. A tak jsme se o tom vlastně bavili a shodli jsme se na tom, že vlastně by bylo vlastně zajímavé to téma jakoby nebinárních identit s tím, že to prostě je něco, co nás jakoby obě zajímá. A zároveň vlastně, protože je to jakoby diplomová práce a nemůže se z hlediska svého rozsahu, jakoby je nějak jakoby omezena tím, co všechno může obsáhnout, že jo. Takže zase dává smysl jakoby mít to zaměřeno prostě na nebinární identity v určitém věku. Protože prostě nelze tam mít jakoby úplně všechno, takže proto i nějaká takhle jakoby omezení. Je to prostě.. To téma genderu a vlastně nebinarity je něco, co vlastně mě taky jakoby prostě už dlouhodobě zajímalo a nějak jsem jakoby v podstatě nad tím už přemýšlela i u bakalářky, že bych se třeba chtěla věnovat genderu, ale nakonec jsem tehdy zvolila jakoby jiné téma. A teď jsem si řekla na magistru, že prostě bych chtěla jakoby tentokrát se právě věnovat tomuhletomu, no.

Resp. 1: Jasně. Ty jo, to je úplně super jako. A mě strašně těší, že jako někdo dělá takovejhle výzkum, protože jako těch informací je jako fakt málo a je to jako hrozně důležitý. A hrozně mě těší, že vlastně jako někdo... Že jako to nemusím bejt jenom já úplně zezdola, kdo poskytuje ty informace těm jednotlivým jako lidem, a že je tady jako fakt nějaký jako reálný výzkum, kterej se tímhle zabývá, a jako chci ti za to moc poděkovat. Jako hrozně mě to potěšilo a hrozně mi to jako dodalo vlastně naději v tom, že jako to i jako další lidi vnímají jako důležitý téma, o kterým chtějí jako rozšiřovat povědomí. Takže já díky za to.

N. D.: Jsem moc ráda a to...kdybys třeba ještě znala někoho, koho by mohlo třeba jako tohleto taky zajímat a chtěl se zapojit, tak klidně jako mu třeba přepošli jakoby ten můj příspěvek, nebo tak, já budu jenom ráda.

Resp. 1: Ok, ok, takhle teďka o nikom nevím, ale kdyby mě někdo napadl, tak dám vědět

určitě. No a ať se daří s diplomkou, ať ti to všechno dobře dopadne. Já jsem teďka minulej tejdén odevzdávala bakalářku, takže já jsem ráda, že už to mám z krku, a tobě, ať to dobře dopadne.

N. D.: Tak jo, moc děkuju a měj se pěkně. A kdyby cokoliv, tak napiš. Já pak pošlu ten přepis, aby ses na něj mohla podívat.

Resp. 1: Jasně, díky, super. Tak jo, ahoj, hezký pondělí.

N. D.: Ahoj, papa, tobě taky.

Respondent 2

N.D.: Ahoj.

Resp. 2: Ahoj.

N.D.: Tak já ti moc děkuju, že ses dneska připojil takhle a rozhodl ses zapojit do výzkumu. Na úvod bych tedy se ještě oficiálně představila. Tak já jsem Nikola Divišová a studuju psychologii na Univerzitě Karlově. Tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce s tím, že vlastně mojí motivací je to, že kromě toho, že si myslím, že by obecně společnost měla vlastně lépe porozumět nebinárním identitám, tak zároveň mi to přijde hodně důležité pro samotnou psychologii, protože samozřejmě i nebinární lidé mohou někdy potřebovat podporu nebo pomoc od psychologů, psycholožek a vlastně, aby vlastně měli tu podporu, pomoc, kterou potřebují, tak samozřejmě je dobré, aby vlastně psychologové a psycholožky měli prostě to porozumění, měli ty informace. S tím, že co jsem já třeba četla nějaké výzkumy, tak právě tam třeba někteří nebinární lidé uváděli, že se třeba rozhodli vyhledat psychologickou, psychoterapeutickou službu, ale vlastně narazili na to, že právě ti lidé neměli ty informace a nerozuměli tomu. A vlastně tedy to nebyla pozitivní zkušenost, takže mi vlastně přijde důležité, aby prostě takhle v té psychologii prostě ty informace byly, aby vznikly nové materiály a zároveň prostě je fakt, že v češtině je té literatury méně než v zahraničí, takže si myslím, že je prostě důležité, aby jako něco vzniklo u nás a právě

jakoby i vyloženě se to týkalo lidí, co žijí v Česku. Takže to je tak nějak k mé motivaci, a pak bych ti tedy ještě řekla pár informací k tomu rozhovoru, co spolu budeme mít teď. Tedy vlastně ten náš rozhovor je nahráváný s tím, že pak bude pro účely té práce přepsán a ta přepsaná verze bude anonymizovaná. Co se nahrávky týče, tak vlastně k té mám přístup jenom já a bude po tom přepsání smazána. Anonymizovaný přepis bude součástí diplomové práce, která bude vlastně veřejná. Já bych ti zároveň ten přepis ještě pak poslala, aby ses mohl podívat, jestli tam třeba chceš něco doplnit, jestli je to v pohodě a tak, takže tak... Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 2: Jo jo jo.

N.D.: Tak jo super tak...

Resp. 2: Přesně, jak jsme se to i my učili s rozhovorama.

N.D.: Tak jo, super. Tak já bych tedy přešla už k tomu...k otázkám, co mám připravené. Tak nejprve bych se tě chtěla zeptat, co pro tebe vlastně znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i třeba v porovnání s pohlavím.

Resp. 2: Jasně. A...tak v porovnání s pohlavím, pohlaví já vnímám jako prostě ten biologický aspekt. To znamená, to znamená jako všechny všechny orgány a případně i třeba jako hormony a tak to s tím souvisí. A gender naopak je nějaký jako nějaká víc jako sociální role, možná nebo taková jako.... A ta ten sociální aspekt řekněme, řekněme, souvisejíc, nebo no jo, nevím sociální nějaký...sociální aspekt související právě jako s tím, nebo který může souviset s tím pohlavím, nemusí a je to spíš jako o tom prožívání nějakých těch jako toho, co považujeme za nějaký jako maskulinní a femininní a případně třeba androgynní a cokoliv vlastně mezi na nějakým spektru a nějaký jako faktory, nějaký jako traits.

N.D.: Jasně. Pak bych se chtěla zeptat, jestli vlastně podle tebe je gender pro naši společnost důležitý a vlastně jak je třeba důležitý pro tebe.

Resp. 2: Hm hm. No, jak je důležitý pro naši společnost. Hmm. Na to bych viděl dva náhledy. Jeden je praktický, to znamená gender je pro naši společnost důležitý z hlediska nějakého škatulkování a nějakých jako právě rozdělování těch rolí. A...z nějakého jako víc třeba...lidského pohledu taky důležitý pro naši společnost...a...tam bych viděl jako že...vlastně nějaký ty jako genderový pojmy jako muž, žena, nebinární, agender a tak dále se hodí pro nějaký jako lepší porozumění porozumění tomu tomu světu a okolí a lidem kolem sebe. Takže i z tohoto hlediska je pro tu společnost pro tu společnost jako důležitý nejenom proto, aby prostě jsme byli schopní... společnost byla schopná říct jako dobře, tak jako tady budou tyhle role, tady budou tyhle role, ale aby bylo jako...abysme se v tom nějak jako zvládli vyznat. Já v tom já vnímám i důležitost potom těch pojmů, ačkoliv, ačkoliv samozřejmě, musíme si na to dávat pozor, abysme je nevzali jako defaultní dogma. A pro mě.... No, pro mě je to vlastně nějaký jako...hm...já bych řekl, pro mě je to vyjádření sebe sama, ale vyjádřit sebe sama zvládám sám, takže jakoby vlastně... Ale ano, jako co se pokud je jako gender nějak důležitý, důležitý pro mě, tak je to právě z toho hlediska jako vyjádřit, vyjádřit si primárně pro sebe....sebe sama.

N.D.: Jasně, děkuju. Pak by mě zajímalo, jestli vlastně podle tebe třeba nějak...nebo jaký vlastně byl třeba přístup to vlastně tvojí rodiny v dětství, dospívání nebo vlastně i tvého okolí, školy a dalších prostě? A jestli ti třeba přijde, že to prostě nějak ovlivnilo tvoje prožívání genderu?

Resp. 2: Tak přístup mojí rodiny byl prostě jako "narodil ses jako kluk, tak tě budeme vychovávat jako kluka", ačkoliv samozřejmě třeba jako mám mladší ségru a jako ačkoliv já osobně jsem jako držel primárně dinosaury a lego, tak jako ségra měla, že jo, panenky a jak když prostě...jsme nějak jako si hráli, hráli s tím spolu, tak do toho nijak nebylo internováno. Takže jsem s tím jako fajn. Ne, ne každé to tak může mít v rodině. Ale ale tak přičemž...přičemž já jsem si jako vždycky vždycky říkal, když jako někdo mi řekl, jako jo, ty seš seš jako chlap, že jo, vypadáš tak. A tak jsem si říkal jako vždycky, jako to mi úplně jako nesedí, ale až jako bylo potřeba jako ten jeden konkrétní moment pro to uvědomění, ale to je možná, ještě jako předbívám. Každopádně, takže tak nějak jako

rodina. Okolí...okolí vlastně to bylo jako velmi, velmi podobný. V tý primár...jako v tý prvotní části. No ,ale potom samozřejmě, jako když jsem se dostal celkově do LGBT komunity a víc jako i na internetu, na sociálních sítích a tak....tak jsem jako viděl, jako měl jsem v tom nějaký jako přehled, ať už jakoby binárně trans lidi, nebinárně, nebinární lidi. A vlastně to se jako dost...tím jsem se dostal jako k tý možnosti vůbec, jakože je to možnost. A úplně úplně původně jsem si jako vždycky říkal, když když jsem viděl nějaký třeba memy, že jako "tak jsem konečně vyzjistil svojí jako sexuální orientaci" a tam jako potom jako "a pak gender", tak jsem si říkal, jo, dobrý, to jsem rád, že mě se to jako netýká, a pak se mě to taky dotklo, ale...takže tam určitě jako potom, co se týče tý nějaký já bych řekl jako liberálnější a otevřenější jako části mého okolí, tak tam určitě byl jako ten faktor, že se mi otevřely ty možnosti. Že to je jako vůbec jako realita nebo reálný, možný.

N.D.: Jasný, chápu a mně přijde, že teď už jsi trošku nakouzl další věc, co by mě zajímala. Jak jsi mluvil o tom, že jsi zjistil o těch možnostech. Mě by totiž zajímalo, jak tedy vlastně došlo k tomu uvědomění toho, že jsi nebinární., a k tomu, že vlastně jsi to jako všechno našel a vlastně...jak jsi to prostě zjistil, že jsi nebinární.

Resp. 2: Hm. No, jak jsem říkal, tak já jsem vždycky viděl nějaký jako příběhy, memy a tak dál, kde prostě lidi jako lidi si tak jako tam...prostě něco s tím jako "tak konečně jsem vyzjistil svojí sexualitu a pak najednou ten gender". A říkal jsem si "jako jo dobrý, tak jako sexualitu mám vyřešenou, že jo, a gender se mě naštěstí...jako řešit gender se mě naštěstí netýká. A já jsem, to bylo vlastně někdy v průběhu 1. části nebo někdy tak 2020...21, někdy takovejhle přelom, možná 21 zima. Kdy přes celý rok 2020 jak byla pandemie, tak jsem si prostě nechával...nebyl jsem u kadeřníka, nechával jsem si dlouhý vlasy, líbilo se mi to, ačkoliv teda, jako no jo, líbilo se mi to, ačkoliv prostě jako rodiče a tak. A pak jsem šel dělat komparz do 1. filmu, kde mě ostříhali. A poměrně jako poměrně jako nakrátko. A pak přišla...a to bylo jako v pohodě, prostě byl jsem s tím jako smířenej. Říkal jsem si "tak si to zase nechám narůst, ono se to trošku ožíví" a vůbec jsem to jako neřešil. Prostě jako dlouhý, krátký vlasy, že jo, nějaký jako genderový stereotypy. A pak přišla, přišla sousedka jednou a viděla mě takhle s těmi ostříhanými vlasama, kdy předtím mě rok vídala s těma dlouhejma a říká: "No vidíš, krátký vlasy, teď vypadáš jako chlap". A v tu chvíli já

jsem si řekl: "Hm, tohle ne, tohle jako není to, to není vončo, to není vončo," a pak jsem si vzpomněl, že vlastně jako, ale takhle jsem se na to díval jako vždycky. Vždycky jsem měl, když mi někdo něco takovýdlehého řekl, tak jsem si říkal, že jako to mi nesedí. Ale říkal jsem si prostě, tak je to jenom takový, jako je to prostě...nesedí mi to z nějakýho důvodu. Ani jsem si asi nedefinoval ten důvod. A tak jsem nad tím tak jako začal přemýšlet, že vlastně jako proč mi to teda jako nesedí a že to bylo vlastně jako vždycky. A poměrně velmi rychle jako...některý lidi s tím straglujou, že jo, s tím mají problém prostě půl roku. Rok to řeší. Já jsem během tří dnů měl v podstatě jako jasno, až jsem si vlastně sám musel dát jako potom půlrok jako testovací dobu, jestli to fakt jako vydrží, jestli mi to bude sedět a jestli to jako tak doopravdy je, protože zase trošku nějaký, jako nějaký řečneme peer pressure z té druhý strany je. Nebo ta běžná zkušenost binárních translidí je, že to jako, že to hledání té identity a to jako uvědomování trvá jako dlouho. Předchází tomu nějaká jako dysforie, třeba, a tak dál a tak dále. Což já jsem jako vůbec neměl. Takže, takže jsem si to právě musel tak jako udělat, jako ujistit se, že to, jako že to sedí. No a jakoby udělal jsem jakoby...vyoutoval jsem se, že by to asi jako mohlo tak bejt, prostě pár lidem v mém okolí, primárně prostě jako kamarádům. Rodina to pořád neví. A nemáme jako, vlastně nemám jako problém, ani nemám nějak v plánu to řešit a.... Hmm... A že prostě jako, že bych to chtěl jako zkusit. A jako pak se to postupně jako...postupně jsem se v tom jako utvrdil a teď je to prostě jako běžná věc.

N.D.: Chápu a aktuálně tedy jsi ohledně té genderové identity otevřený vlastně jenom u těch jakoby přátel, nebo třeba jsi o tom mluvil s někým dalším?

Resp. 2: Já jsem. Hmm. Já jakoby.... To jsou podle mě dvě různé otázky, jo, protože jako otevřený jsem kdekoliv, kdekoliv mimo tu rodinu. Já jako nosím hromadu placek na tašce a na batohu a vlastně jako všude včetně včetně jako nonbinary vlajky. A celkově prostě jako se s tím nějak jako netajím. Zároveň ale o tom mluvím primárně...asi ne nutně jako s kamarády, ale jako prostě jenom jako v určitých kruzích, protože jenom v určitých kruzích jako na to někdo třeba naváže, hlavně jakoby třeba v LGBTQ komunitě. Kdy já navštěvuji komunitní centrum poměrně často a tak, takže takže tak. I když je pravda, protože jsme to hodně rozebírali i...nebo hodně rozebírali...i toho genderu jsme se dotkli, se dotýká velmi

často jeden můj přednášející. Tak vlastně se chystám napsat jako esej. Máme ji mít jako na závěr předmětu napsat jako esej filozofickou, tak vlastně o genderu, o genderu napsat nějakou, jako genderové identitě napsat esej takovouhle, takže tam...a pak se o ní půjdeme pobavit, takže pravděpodobně tam to nějak budeme řešit, ale to ještě neproběhlo. Takže jako co se co se otevřenosti týče, všude kromě rodiny, protože se mi to jako nechce řešit. Nepřijdou mi tak tak blízko, třeba aby to jako nějak...nepřijdou mi ani tak blízko ani tak důležitý, aby to museli vědět. Ale jinak jako. když se o tom chce někdo pobavit, tak se o tom myslím pobavím.

N.D.: Jasně, chápu. A je to tedy tak, že vlastně teda obecně prostě jako jsi otevřený, netajíš se, takže vlastně ani třeba nebylo něco jako oficiální coming out, nebo jako třeba u těch přátel to proběhlo?

Resp. 2: Hmm....co považuješ za oficiální, jako nějaký jako gender revealing party?

N.D.: Ne, třeba jakoby jestli jsi právě o tom třeba s nimi jakoby šel specificky mluvit, protože tě do té doby jako znali nějak, anebo, jestli to prostě tak přirozeně jako vyplynulo prostě z toho, jak jsi mluvil, co jsi dával nějak najevo. Jako jestli prostě k tomu byl nějaký třeba nějaká konverzace anebo to tak prostě se přirozeně vynořilo prostě v tom vztahu nějak, nebo... Je to nějak smysluplné, na co se ptám?

Resp. 2: Jo, jo, jo. Já si myslím, že většinou...většinou jsem to nechával vlastně jako přirozeně nějak nějak vypnout. Já tím, že v češtině používám prostě pořád on/jeho zájmena a celkově nějak jako, byť třeba alternativně, tak maskulinní vzhled mám, tak jsem nějak neměl potřebu prostě říkat: "Používejte prosím jiný pronounce" a tak. Ale um...hm...já se teďka snažím vzpomenout, co takhle... Když jsem měl jako nějaký bližší osoby, bližší kamarády, tak těm jsem řekl jako v momentě, kdy jsem to právě...jako by tam byl ten půlrok, když jsem to zkoušel, tak jsem prostě jako řekl "hele-", tedy prostě jako když na to nějak jako došlo, došla řeč. Tak jsem...nebo jsme byli v nějaký společnosti, kde se jako hodila tahleta debata, tak jsem řekl: "Jo, hele, já teďko jako zkouším taky tu, jako zkouším jako nebinární identity, label." Jako ta identita je prostě daná, že jo? Ale ten label byl

nějakej. A.... Protože jako já všeobecně nedělám moc velký, nebo nechci dělat moc velký....specifický jako coming outy, ale když se na to dostane řeč...

N.D.: Dobře, děkuju. Tak mě by dále zajímalo, co vlastně pro tebe znamená být nebinární.

Resp. 2: Hm. Výborná otázka. A.... Já to vezmu trošku zeširoka. Já si myslím, že každý...že...je tolik genderů, kolik je lidí. Že nejsou dva gendery, není jich 78, 84....nebo kolik to vždycky říkají ty jako ty, ty konzervativnější. Jako kolik je těch genderů? Osmdesát čtyři. Tak to si nemyslím, myslím si, že je tolik genderů, kolik je lidí, protože si každé skládá, jakoby v uvozovkách, skládáme ten svůj gender z nějakých těch jako faktorů nebo z nějakých těch složek, který můžou, který prostě některý jsou maskulinnější, některý femininnější, některý jsou jako androgynní, že jo. To už je taková a to už je jakoby takhle nějak jako naskládáný tou společností, nebo jako přerozdělení tý společností. Proto gender sociální konstrukt, že jo? Konstrukce prostě, ono to tak nějak jako jde dohromady. A tím pádem vlastně jako máme každé jako svůj vlastní gender, ale samozřejmě některý, některý budou víc maskulinnější, některý můžou bejt víc budou víc femininní, některý můžou bejt víc androgynní a podle toho, jako co si tam, jakoby v uvozovkách, že jo, ono je to nějak jako daný, ale v uvozovkách, jako co si tam nevybírám...tak je to, co jako přijmu, co nepřijmu, že jo. A.... Hm.... Je samozřejmě naprosto jako v pořádku, jak jsem říkal už v úvodu...ty jako ty labely, ty nějaký pojmy jsou pro nás důležitý, vlastně abysme se v tom vyznali. Takže pokud prostě jako se cítím jako muž, tak tak když si když o sobě budu říkat, že jsem muž, v pořádku, když žena, žena, když prostě demiboy, demigirl cokoliv, tak jasně. Pro mě nebinární znamená, že...nemám nějaký jako hodně, že to není nějak jako hodně specifickéj label, pod kterým si...dneska už taky. Ale ale není to tak třeba pevný, že si pod tím jako společnost nebo člověk, když mu to řekneš, tak si pod tím něco představí. A prostě, když si, když řekneš "jsem muž", tak prostě si představí nějaký faktory, nějaký, nějaký vzhled něco... Když ti řekne "jsem žena", tak zase něco. Dneska samozřejmě když jako člověk řekne, že je nebinární, tak jako první, co někoho napadne je "aha, tak nějaký jako androgynní vzhled, pravděpodobně jako assigned female at birth" a tak dále, což jako taky není úplně šťastný, ale přeci jenom je tam nějaká jakoby větší svoboda, větší svoboda v tom vyjádření a ještě ke všemu s tím mým s tím mým názorem si myslím, že to sedí

jako...prostě jde jenom o to, jde jenom o to, že mi ten label jako sedí asi nejvíc.

N.D.: Dobře, chápu, děkuju. A je vlastně třeba něco, co by si označil za klíčový moment či klíčové momenty pro jakoby pro svůj gender?

Resp. 2: Hmm, jako pro nějaký vývoj toho nebo uvěd...

N.D.: Jakoby pro vývoj, nebo třeba prostě něco, co ti přijde prostě důležité, třeba tě to nějak ovlivnilo, nebo že... Vlastně je to jakoby na tobě, prostě jestli je něco, co bys řekl, že prostě z hlediska tvého genderu, že to bylo jako důležité a že jakoby ti přijde jako vhodné to zmínit. Ať už to byl právě vývoj, nebo třeba to uvědomění...tak mě napadá, že možná by k tomu sedělo to s tou sousedkou anebo prostě...vlastně jakoby cokoli, co by ti přišlo nějak jako důležité, no.

Resp. 2: Hm, hm, tak k tomu uvědomění, to je přesně ta s tou sousedkou a to všechno okolo. Hmm. A k nějakému vývoji? Hmm. A já si myslím, že určitě určitě jako...řekněme připojení se do LGBT komunity už jako předtím kvůli jinýmu, jako z jinýho důvodu. A jako otevření se nebo jako zjištění, že vlastně jako nejenom nejenom jako sexualita je nějaký spektrum, ale že i ten gender je nějaký spektrum. A upřímně, já jsem strašně dlouho, strašně dlouho jsem měl problém pochopit jako vlastně koncept, koncept genderu sám. Jako v podstatě celý, jako protože, že jo, pandemie...to znamená, to jsem byl druhá polovina třetího roku na gymplu, tak jako do...řekněme jako určitě první 2 roky gymplu jsem se zaprvé dozvěděl vůbec jako o tom, že existuje gender...a za druhé jsem měl problém jako pochopit...teda...ten koncept. A když konečně se mi to povedlo, tak, což taky asi jako může s tím souviset, teď mě to napadlo, nikdy předtím mě to nenapadlo, ale že jakoby v momentě, kdy jsem pochopil ten koncept, tak jako velmi rychle, v podstatě velmi rychle, tak tam proběhlo nějaký to vlastně uvědomění. Takže, takže to určitě je jako důležitá, taky důležitý moment...no, nějaký jako vůbec pochopení, co ten gender je a že vlastně stejně jako ta sexualita je na nějakém spektru.

N.D.: Dobře, děkuju. A pak vlastně...už sám jsi zmiňoval vlastně, že jsou různé jakoby

pojmy označující právě ty genderové identity, nebo vlastně i pojmy prostě používané pro různé identifikace. Tak mě by třeba, protože právě jako člověk se jako setkává s tím, že právě jako třeba i lidi rozlišují pojmy transgender, trans, trans*...pak vlastně je cisgender, allogender, genderqueer, queer, genderově diverzní, gender non-conforming... Prostě jakoby takhle spousta pojmů, co můžou lidi taky používat, tak by mě třeba zajímalo, jestli má nějaký z nich význam i pro tebe. Případně jsou tu nějaké jiné pojmy, které třeba používáš a jsou pro tebe důležité? Hm já bych řekl, že jako..ještě ještě líp než nebinární možná mě popisuje ten pojem agender. Hmm. Ale....to nebinární mě se jako...celkově jako celkově mi je jako sympatičtější zase prostě ten pojem, ta vlajka, to je taky docela jako faktor. A tak dál. Proto jakoby používám spíš jako nebinární i z hlediska toho, že že vlastně jako s tím mým názorem ohledně jako počtu genderů.... Vlastně jako nevím, jak se s tím jako i agenderem úplně vypořádat ještě. To přijde až při nějakým tom psaní asi...nebo prostě nějaký jako další přemejšlení. Takže prostě já používám to jako nebinární, ačkoliv asi ten agender by mi tam možná seděl víc. A jinak...co se týče toho...poměrně jako rozsáhlého počtu pojmů, tak já si nemyslím, že jako.... Třeba někdo říká jako "dobře, tak jako muž, žena, transgender, nebinární ještě ten agender, dobře, ale pak jako takový ty jako demigirl, demiboy, to už mi jako přijde jako šílený", tak...jako pokud to, protože zase jak jsem říkal, jako ty tyhle pojmy používáme, abysme nějak jako porozuměli sobě a případně potom jako světu anebo aby svět porozuměl nám...nějak jako co nejlíp vyjádřit tu naši identitu. Která samozřejmě se jako nedá prostě jako...nebo aspoň můj názor je, že jako to slovo jako stoprocentně nevyjádří tu identitu, ale hledáme to, co je tomu nejbliž. A tím pádem prostě, co sedí, to sedí a...jako já respektuju všechny tyhle pojmy. Ačkoliv taky jako mnoho jich může být pro mě novejš a jako...některý jsem třeba jako vůbec neslyšel. Věřím tomu, že jsou jako pořád pojmy, který jsem neslyšel. Každopádně jako toť teď můj názor na tohle. A.... No, už asi potom jako další další....pojmy, tak jako....že jo, používá se jako pro pro třeba nějaký studijní nebo výzkumný účely...samozřejmě jako spíš než třeba jako transgender, preferuji...jak ono to je...jako genderově...nějak jako gender non-conforming v angličtině, v češtině myslím, že to je nějak jako přeloženo...genderově rozmanití lidé, tak to je. Protože taky plánuju psát bakalářku bakalářku jako o queer lidech a takže jako taky řeším nějaký ten slovník. A takže třeba jako zase tyhle jsou pojmy, který jsou prostě jako lepší třeba do takhle nějaký oficiální mluvy nebo do domluvy, kde chceš

pojmut jakoby celou tu skupinu, ne jenom část, protože trans...samozřejmě třeba jako Transparent používá to trans s hvězdičkou, která tam jakoby má zahrnout všechny ty identity, který spadají pod ten transgender umbrella. Ale setkal jsem se i s trans lidma, který jako maj maj trošku problém s tím jakoby strkat nonbinary pod...nebo dělat z toho transgenderu jako ten umbrella term i pro jako všechny další genderově nekonformní identity. Takže jakoby...takže jsou jsou pak termíny, který jsou třeba jako vhodnější, protože jsou takový diplomatictější a zahrnujou opravdu jako všechny. Takže tam vidím jako důležitost u některých. A ty sám by ses třeba označil za transgender či za trans.. Já jsem viděla, že to někdo jakoby rozlišuje, jakoby to použití toho transgender a trans. Že třeba trans se zdá jako víc inkluzivní, teda podle něčeho, co jsem tak jako četla. Tak jak to třeba jako máš ty. A jestli něco z toho používáš i pro sebe.

Resp. 2: Já bych se jako jako trans neoznačil nebo asi nebo určitě, taky jsem nad tím už několikrát přemýšlel. Neoznačil bych se. Ale jako neříkám, že...že to, že nonbinary jako nemůže spadat pod ten pod ten trans umbrella term...nebo že když někdo použije jako trans s hvězdičkou, aby jako zaujal i...nebo pojal i jako nonbinary lidi, tak že s tím mám nějaký problém. Jenom jakoby, co se týče jako jako ten umbrella term, já to naprosto respektuji, ale jako nějaký label, kterej bych si sám dal, to nevnímám jako...jako správný.

N.D.: Jasně. A mě by ještě pak k těm pojmům pořád zajímalo, vlastně ty tedy používáš nebinární, potenciálně jsi říkal o tom agender, chápu to dobře, že ses k obojímu dostal na internetu?

Resp. 2: No, jo , jo.

N.D.: Jo a mě tak napadá, kdyby vlastně...kdyby třeba prostě se ti nedařilo najít nějaký pojem, co by ti právě vyhovoval, tak vlastně co bys třeba v takové situaci dělal. Jestli si to dovedeš představit, jestli třeba...nebo já jsem právě setkala s tím, že třeba právě někdy ti lidé jakoby...někdy lidé prostě potřebují, aby to byly pojmy, co jsou nějak zavedené, že už to prostě někdo jakoby vytvořil, že už to prostě existuje, a někdy třeba právě lidé....klidně přijdou prostě s novými pojmy, které jim prostě sedí. Tak jen třeba, jak to máš za sebe,

jestli je pro tebe důležité mít prostě pojem, co už právě je zavedený anebo jestli si dovedeš představit, že bys přišel s něčím vlastním.

Resp. 2: Hm, já jsem dávno dávno předtím, než jsem vůbec řešil gender, jako někde zahlásil, že když nemáš slovo, tak ho vytvoř. A celkově jako jsem za...nebo sympatizuju s nějakým jako...prostě jako jazyk neovládá nás, my ovládáme jazyk, takže když nám jako jazyk nevyhovuje, tak si ho pojd' me upravit. Takže určitě, kdyby kdybych...nenašel pojem, kterej mi sedí, tak si určitě nějakej vytvořím a nepopírám ani to, že si časem nějakej pojem vytvořím. Je to jako to, že používám to nebinární....hmm, jak jsem říkal, jako je to, je to label, kterej mi nějakým způsobem nejvíc sedí objektivně. Ale jestli jako během svýho nějakýho toho přemýšlení dalšího, ať už jako na tý akademický rovině nebo prostě osobní rovině, pak jako s přijdu na slovo, na pojem, který mi sedí líp líp, tak jako je tomu jsem otevřeněj. Ale zase, protože protože já považuju ty pojmy jako jako nástroj pro komunikaci se světem nebo s okolím, s dalšíma lidma, tak si myslím, že se jako hodí jako umět to minimálně jako popsat a ideálně nebo ideálně....myslím si, že se jako hodí mít pojem, kterej...kterej můžeš člověku nějak vysvětlit, můžeš mu ho nějak ukázat a můžeš, můžeš vlastně...nějak jako prostě nějak jako rezonuje třeba v tý společnosti. Pokud pokud to prostě nejde tomu konkrétnímu člověku...prostě fakt jako potřebuje, potřebuje mít ten svůj, tak jako plně toho dotýčnýho, tu dotýčnou v tom podporuju. Ale... Ale jako můj jako no takovej můj pohled.... Fakt jakoby zase se hodí umět to nějak jako vysvětlit, když se ti prostě, jako když jako vyjádříš ten svůj svůj pojem a člověk ti řekne "dobře a jako jak, jako jak tomu mám rozumět", protože jako ať už to bereme jako pozitivum nebo negativum, lidi se snažej, jako lidi chtějí jako věci nějak racionalizovat a snažej se je pochopit jako tím racionem, tím rozumem. Tak tak prostě asi se asi se hodí i z hlediska komunikace, z hlediska nějakýho jako přátelství nebo udržení nějakýho toho jako vztahu na nějaký jako pozitivní rovině, ať už je to zlý člověk nebo kamarád nebo rodina cokoliv, ale prostě v momentě, kdy člověk něčemu nerozumí, tak se cítí být ohrožen. Takže takže jako v rámci toho bych jako...někomu takovému jako doporučil ze svý pozice jako....umět to nějak jako vysvětlit, no.

N.D.: Jasně. A to...pak bych se chtěla zeptat vlastně, jestli vlastně jakoby ty pojmy

nebinární a agender...nebo...a spíš já teď nevím vlastně, jestli se teda spíš identifikuješ s tím nebinární, nebo někdy použiješ i to agender, nebo spíš to nebinární a nad agender spíš jakoby uvažuješ, ale není to něco, s čím by ses identifikoval nebo to používal. Rozumím tomu dobře?

Resp. 2: Je to tak, že když jsem si uvědomil tu identitu, tak jsem měl pocit, že právě to agender sedí víc než...že je to jakoby konkrétnější pro mě než to nebinární, přičemž já ale agender jako vnímám jako prostě pod nebinárním a jako že nebinární je umbrella. Ten to agender je jako pod tím, protože prostě jako nebinární je jako velmi obecný jako pojem, kterej označuje cokoliv, co není prostě jenom binární v našem případě gender, teda muž a žena. Ale kdybysme měli jakýkoliv jiný pojmy a jakoukoliv jinou jako binární strukturu, tak prostě zase to nebinární se do toho jako.... Hmm... Teď už...ale ale od začátku vlastně jsem používal spíš nebinární a to agender vlastně jako jsem taky jenom si říkal jako "hm, asi jako tou svojí definicí mi to sedí víc, ale to nebinární mi je prostě objektivně sympatičtější". A teďko po těch 2 letech, už vlastně dýl, co používám to nebinární, tak já už nad tím jako agender ani nepřemýšlím a upřímně bych asi musel se jako znova zamyslet nad tím, jestli mi to pořád jako sedí anebo jestli už bych v podstatě jako nechal jenom to nonbinary.

N.D.: Jasně. A to by mě teda zajímalo vlastně, jestli bys třeba zhodnotil, co ti třeba identifikace nebo používání toho pojmu nebinární vlastně dalo, co ti vzalo, potažmo klidně se můžeš vztáhnout k tomu třeba v minulosti k tomu agender, jestli to tam třeba taky podle tebe mělo nějaké přínosy, nebo naopak nějaké jako zápory?

Resp. 2: Hm, hm...

N.D.: Bylo to srozumitelné?

Resp. 2: Jo, jo. Já bych upřímně ta agender asi jako nechal být, protože doopravdy, jako to byla jenom taková...nebo je, byla, říkám nevím, přesně nějaká jako složka toho, ale ale držel bych se upřímně, jako sám se držím permanentně toho nebinárního, takže bych se

držel toho. Co mi to dalo, co mi to vzalo... A dalo mi to určitě jako...porozumění tomu pocitu...jako pocitu nějaký divnosti, když mě někdo označil...jako jako muže. Hmm... Dalo mi to nějakou jako další rovinu, další jako úroveň mojí celkový identity. Která prostě jako ačkoliv, ačkoliv jako i.... Ehm... I muž prostě i někdo, kdo se identifikuje jako muž genderově, tak samozřejmě může může třeba jako mít vizáž jakoukoliv. A prostě pokud pokud se mu líbí nějaký jako části vnější vizáže, který jsou v naší společnosti jako spíše přikládány jako ženám nebo femininitě, tak...vlastně jako samozřejmě že to, že to může mít jako nalakovaný nehty, náušnice a šaty, sukně cokoliv. Ale v té době, kdy jsem jako na to přicházel, tak mi to určitě dalo jako nějakou....nějaký sebevědomí do toho zkoušet nějaký jako gender non-conforming vizáže, vzhledy a jako věci celkově...ke kterejm bych se třeba dostal, kdybych jako...kdybych jako se zůstal identifikovat jako nebo jako přijal tu identifikaci genderovou...tu identitu jako jako muž, ale je to otázka. Um... To je, jsou takový vždycky věci, který prostě jako "co by kdyby", že jo, který jako už se nedozví, no. A takže to je jedna věc, která mi, kterou mi to dalo, nějaký jako nebo vlastně dvě jako takové. Porozumění sobě sama jako nebo širší porozumění sobě sama, za druhý nějaký jako uvolnění se od od nějakých jako zažitých...zažitých tradic v tomhle ohledu. Dalo mi to zároveň jako celkově tak úplně nový pohled a vzhled do lidský psychiky, do lidské identity, do jako, do lidí jako takovejch. A úplně jako nějaký nějaký jako...pochopení řekněme většího většího spektra lidí, protože...ted' mám prostě jako podobnou zkušenost jako spousta dalších nebinárních lidí. A tím pádem jako můžu, můžu s nima jako nějak...můžu se na něj nějak jako navázat, což je jako velmi, velmi fajn. Není to jenom, jakože není to jen něco cizího, není to něco cizího. A pokud mi to něco vzalo, to už je jako těžší. Tam už mě toho tolik nenapadá. U toho, co mi to dalo, tam bych mohl ještě ještě asi pokračovat klidně, kdybych se nad tím zamyslel. Co mi to vzalo? Tak samozřejmě jako ono je to, je to komplikace, že jo. Jako v dnešní společnosti pořád je to určitá komplikace, která naštěstí jako v mém případě, kdy prostě nepocit'uju jako body dysphoria, nemám potřebu nějak jako na svém těle něco měnit a nemám potřebu mít nějak jako extrémně jako odlišnou vizáž od nějakýho toho jako...prostě to. Nesedí mi nosit sukně třeba...ačkoliv, ačkoliv prostě zkusil jsem to. Není to vůbec nic jako špatnýho, ale ale prostě jako já jsem, já jsem prostě radši kalhoty, sako, košile. Ale nějaký jako třeba alternativnější, než je taková ta klasika. Takže... Takže v tomhle to mám určitě jednodušší než spousta jako

nebinárních a celkově gender-neconforming lidí. Ale i tak jako je to nějakým způsobem určitě omezující ve společnosti, ale to je tak jako to jediný..

N.D.: Dobře, děkuju. A tedy mě by ještě zajímalo, teda vlastně...všimla jsem si, že prostě jakoby často právě hodně lidé řeší i jména, zájmena. Vím, že vlastně třeba...nebo spíš zajímalo by mě, když teda...jestli třeba pro tebe je právě jméno a zájmena, jestli jsou důležitá pro tebe a třeba právě v porovnání s tím pojmem nebinární a třeba právě jak je to důležité pro ten kontakt s druhými podle tebe a pro tebe.

Resp. 2: Hmm... No, takhle. To je asi další věc, kterou mi, kterou mi ta to uvědomění si týchle identity dalo. Nějakou jako...zase nějaký sebevědomí do toho jako....questionovat jako zpochybňovat to třeba svoje jméno rodný a právě třeba ta zájmena. A třeba i jako v souvislosti s tím jako češtinu a jazyk jako takovej. A zase ono to tak jako všechno hezky hezky splynulo dohromady, protože já už jsem měl dlouho...já jsem byl dlouho přesvědčen, že jako jméno by si člověk měl vybírat sám. Dlouho předtím, než jsem si uvědomil tu svoji identitu. Ale dlouho a i dlouho vlastně jako přes tu dobu, kdy jsem jako si uvědomoval tu svojí identitu nebinární, tak jsem byl spokojenej se svým rodným jménem. Ale...a je to je to zhruba rok zpátky., kdy jsem si doopravdy, kdy jsem si doopravdy jako začal, začal přemýšlet nad tím, že mi to moje jméno rodný nesedí, takže bych chtěl jiný. A zase, měl jsem dlouhodobě odmalička svoje oblíbený jméno...který jsem si ale vždycky říkal jako jo, to je prostě jméno pro někoho jinýho, ne pro mě a zhruba před tím rokem jsem si řekl: "Ty jo, to bylo asi mohlo bejt jméno pro mě." Takže já jméno vnímám jako strašně dlouho důležitou věc pro identitu celkově. Hmm.... Ať už je člověk trans s hvězdičkou nebo cis nebo prostě jako fakt jako cokoliv. Myslím si, že jméno je strašně důležitý pro identitu. A to je další takový jako dogma, který se bych řekl jako vůbec neřeší, ale prostě jako takový jméno, jaký dostaneš od rodičů při narození, tak prostě tak to je. A zase je to něco, co jako trans lidi hodně bořej. Ale.... Hmm. Velmi často to bořej jako v souvislosti s tím, aby...nebo tak mi to přijde, že je to vnímáno tak, že oni to jako bořej tuhle tohleto dogma v souvislosti s tím, aby to jejich jméno víc sedělo k tomu genderu než tý identitě jako takový. A neříkám, že to tak je, jenom že jako mi přijde, že je to tak jako vnímáno a může to tak působit podle mě, protože prostě je jasný, že když jako

je někdo, je někdo trans jako žena, trans holka, tak si prostě změní jméno na jako holčičí. Když je někdo nebinární nebo jako androgynous, tak zase prostě jako velmi často hledá nějaký jako genderově nespecifické, nespecifický jméno. Ale myslím si, že celkově jako lidi v momentě kdy...v momentě, kdy mi jako nesedí moje jméno a teď myslím to křestní...i třeba i klidně to příjmení, ale to křestní prostě používáme víc. Tak...prostě jako není důvod, není důvod ho nezměnit. No a vlastně jako říkám, to byl můj názor. Byl to můj objektivní názor, kterej ale mi přišlo, že nesedí úplně na mě, že já jsem spokojenej se jménem. A postupně se to vyvinulo do toho, že i já jsem si vlastně jako rozhodl, že si změním jméno. Asi to budu dělat někdy jako ve velmi blízký budoucnosti. Ale mám k tomu jako nejenom...nejen řekněme nejen genderový důvod, prostě jako celkově, protože mi to moje rodný jméno nesedí. A co se..takže to je to je podle mě jako důležitost jména pro mě i jako obecně. A co se pronounce týče, tak tam je to vlastně úplně to stejný jako s tím jménem. Prostě jako...použijeme ty pronounce, který se jako který nám sedí k naší identitě. Hmm. Já nad tím možná v češtině přemýšlím trošku víc prakticky než osobně. Používám pořád, nebo používám on zájmena v češtině. Protože na jednu stranu mně to nevadí a na druhou a zároveň je to jako jednodušší. Ale v angličtině v momentě kdy jako s někým mluvím a že je to čím dál tím víc častější, tak tam vlastně jako preferuju they, they/them pronounce. Protože tam to jako zase tam mi to sedí víc a je to tam i jako už nějak zavedenější, takže přirozenější.

N.D.: Jasně. A to mě v souvislosti s tím taky napadlo, protože právě je rozdíl jako v tom, jak co a třeba jak jakoby se používá nebo zní v češtině, angličtině, tak jestli třeba v češtině používáš jakoby vyloženě tu jako tu českou variantu nebinární, nebo používáš to nonbinary? A jestli třeba by sis dovedl představit, že bys prostě o sobě v češtině mluvil pomocí anglických pojmů?

Resp. 2: Hm, hm. Mně to tak jako splývá upřímně, protože tím, že jako.... Primárně právě v té queer komunitě a...a teď myslím v té osobní i na internetu prostě se setkávám jak s těma českýma pojmy, tak s těma anglickýma pojmy, odborná literatura je to samý...jako někde někde jako používaj, někde prostě čtu si to prostě v českých pojmech. Někde i v češtině používají třeba jako anglický pojmy nebo prostě čtu nějakou odbornou

literaturu v angličtině a tam zase... Takže jako upřímně mě to mě to jako splývá a spíš používám to, co mám jako víc naposlouchaný. Že prostě jako to třeba jako nebinární. Další věc, jakoby gender nemá v češtině pořádný ekvivalent, používá se rod, kterej mně tam osobně jako s tou definicí, jako s tím, jak je gender definován, tak mi tam úplně nesedí. Takže už jenom to je prostě...jako tady už nás to jako tlačí do toho používat ten anglickej pojem například. A s tím potom souvisí, že jo, jako pojmy jako transgender, gender non-conforming...dobře gender nekonformní nebo gender rozmanité osoby, to je třeba zase jako moc...to je zase třeba jako, co se mi víc líbí v tý češtině. Nonbinary, nebinární...to vnímám...jako na úplně jako úplně rovnocenný a myslím si, že i dneska v tomhle rozhovoru jsem používal oboje. A tak no jako.... A doopravdy tam jako to vnímám naprosto ekvivalentně a splývá mi to.

N.D.: Chápu. A to, pak by mě zajímalo, jestli vlastně sis všiml nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se vlastně nějak třeba právě vyplyne to, že jsi nebinární, nebo jestli třeba máš pocit, že prostě to, že...nebo že se dozví prostě, že jsi nebinární a jestli třeba právě bys řekl, že tvoje genderová identita nějak ovlivnila tvoje vztahy, nebo třeba i navazování nových vztahů?

Resp. 2: Lidi, který znám, a který se to dozvěděli, nebo i který jsem poznal a dozvěděli se to jakoby až pak, to znamená jako lidi mimo LGBT komunitu, třeba ve škole. Tak... Tak tam bych řekl, že to vůbec jako nemělo žádný vliv. A jestli tak...jestli tak nějak u někoho prostě jako větší pochopení možná...jako mě osobně. Ale doopravdy nevybavím si, nevybavím si myslím nějaký jako teda drastičtější vliv ani na jednu ani na druhou stranu, ani pozitivní, ani negativní. Co se navazování nových vztahů týče, tak...už jsem říkal, jako mám nějakou, jako mám další zkušenost, kterou sdílím s nějakou skupinou lidí. Takže tam je to určitě určitě jako...prostě určitě tam nápomocno. A takže když prostě se pohybují na jako queer akcích, tak tam jako určitě to má nějaký vliv. Ale... Ale zase já ten jako, já ten genderovou identitu vnímám jako prostě jednu část svojí identity jako celek. A tím pádem je...jako ten celek se prezentují. Nemyslím si, že se prezentuju jenom jako v určitéj skupinách jenom jako prostě nebinární., jinde zase využívám třeba i jinou roli, prostě, že jo studuju učitelství, tak prostě, že bych jinde používal jenom jako tu svoji roli učitele. Hmm.

Snažím se prezentovat všude jako celek a prostě jako jo, tohle to je součást toho celku. Ale ale není to jako dominantní nebo jediná část.

N.D.: Chápu a přijde ti, že vlastně tvoje genderová identita nějak ovlivňuje to, jak vnímáš ostatní lidi?

Resp. 2: Já bych neřekl jako "moje genderová identita", protože...no, jako nevím, jak by se...jak bych jako mohl skrze svoji genderovou identitu nějak vnímat lidi a skrze jinou genderovou identitu vnímat jinak, ale všechno to, co s tím souvisí, jako to, co souvisí kolem toho, to znamená nějaký do přemýšlení o genderu...jakoby...ta zkušenost s tou identitou a tak dál a tak dále, tak to samozřejmě jako ovlivňuje, ovlivňuje moje vnímání lidí. A když prostě vidím jako nebinárního člověka, kterej nebo celkově jako člověka, kterej si nějak hraje se svým genderem nebo jakoby se svým nějakým jako prožíváním nebo vyjádřením genderu, ať už je to jako...a může to bejt klidně prostě cis muž, cis žena, ale prostě nějak si jako s tím hrajou, tak prostě jako...jsem jsem veselý. Dělá mi to radost. A naopak, když prostě vidím člověka, kterej se v nějakým tom svým jako konzervativním pojetí genderu jako topí a dusí, tak je mi ho zase líto. Takže.... Um, skrze svoji genderovou identitu bych to určitě neřekl, ale skrze to všechno, co s tím souvisí...smozřejmě, že to nějak jako ovlivňuje můj pohled na ostatní lidi.

N.D.: Jasně. A to...mě pak ještě tak napadá, že vlastně si říkám, že to může být vlastně třeba i pro dost jakoby lidí nějak jakoby inspirativní, když vlastně jsou v kontaktu s někým, kdo je nebinární. A zajímalo by mě, jestli třeba tvá identita nějak jako i ovlivnila to, jak lidé v tvém okolí uvažují o světě a společnosti nebo i o sobě samých.

Resp. 2: Hm... Já si myslím, že určitě, jo, určitě jo. Asi nemám žádněj jako extrémně silnej příběh, kterej by měl nějaký jako jasný, jasný, čistý vyvrcholení. Ale um...jako tak jako vnímám prostě na úrovni běžný komunikace a běžného života, tak ať už se jedná o další queer lidi v mém okolí anebo ať už se jedná jako o cishet lidi v okolí. A...něco jako kamarády...a kamarádky, tak tam je vidět, že jako...že nějak jako.... Nějak to jako posunulo trošku jejich třeba uvažování, myšlení, vnímání a tak. Ale zase, říkám tím, že prostě...ten

gender je jenom jako část mojí identity jako celku, která ještě není jako třeba tak výrazná, jak by mohla být... Prostě mnohem výraznější než můj gender je můj zájem o LGBT komunitu například. Ať už jak osobní, tak odborné. Takže kdyby ses mě zeptala: "Hmm vnímáš, že jako tahle ta složka tvojí identity, tenhle tvůj zájem nějak jako ovlivňuje lidi v tvym okolí?", tak řeknu ano a dám konkrétní příklady. Tady úplně ne. Ale...ale určitě to s tím souvisí a má to nějaký vliv.

N.D.: Rozumím. Pak vlastně...už jsi jako předtím zmiňoval, že vlastně ty pojmy označující genderové identity, že vlastně to je taky...jakoby prostě to člověku jakoby prostě pomáhá najít si jakoby to, co jej prostě popisuje. Jestli tomu dobře rozumím...nebo mě když tak oprav, kdybych to říkala špatně. A mě to vlastně zajímalo dál, jestli jakoby třeba....jestli ti přijdou prostě ty pojmy obecně důležité a třeba právě čím. A právě jestli bys k tomu ještě třeba něco dodal, jakoby k tomu prostě...jaký je vlastně význam obecný těch jakoby pojmů.

Resp. 2: Hmhm, hmhm. No tak význam těch pojmů je...že jsou to slova a slova používám, abysme si rozuměli, takže takže je, jak jsem říkal, prostě ten význam pojmů je, slouží k nějakému porozumění...nebo je porozumění si navzájem. V tom jsou, v tom já vidím jejich jako důležitost. Prostě....abysme si nějak dokázali dokázali tu svoji identitu vyjádřit v sobě i ostatním, protože i pro sebe jako myslíme sice....sice jako ten základ je, myšlení je v nějakých jako pocitech a ne...prostě jako v nekonkrétních idejích, nápadech, myšlenkách, ale pak si to stejně jakoby překládáme do jazyka abysme tomu abysme tomu porozuměli i na té kognitivní úrovni. No, to je zhruba, já bych to popsal na tom příkladu mě, že vlastně jako když jsem si vždycky říkal, když jsem měl vždycky ten jako negativní pocit vůči těm maskulinním označením, tak tehdy už vlastně jako se nějak ta moje identita pravděpodobně projevovala a už tam prostě byla, ale až když jsem pochopil, co to znamená gender, co je nebinární, co je agender, co je trans, co cis, tak vlastně jsem byl schopnej nějak jakoby tenhle pocit pojmenovat. A říct: "Aha, tak to je nějaký jakoby, to je nějaký nesoulad s tou s tímhle genderovým označováním. Aha, tak jako a teď jako dobře, takže asi nejsem teda jako muž genderově." A tak dále to pokračovalo. No. A jenom bych k tomu, já už jsem to říkal, ale zopakoval bych, že ačkoliv prostě tyhle pojmy nám slouží ke komunikaci a můžeme a budeme je používat si...jako v rozhovorech se sebou i s

ostatními, tak je potřeba nebrat je jako jako dogma. Jakože, aha, tak prostě, když si řeknu, když použiju ten jeden termín, kterej má nějakou třeba jako obecnější definici, aby se pod něj vešlo, vešla nějaká skupina lidí tak "aha, tak jakoby všichni tyhle lidi, který používají tenhle termín, jsou takový"., jo. Tak jako to máme trošku u toho muže a ženy prostě v tý jako...z tý tradiční, z těch tradičních rolí.

N.D.: Jasně, a to vlastně v souvislosti s tím, co jsi říkal, tak mě taky napadá, jestli teda to znamená...jestli bys třeba tedy označil, označil vlastně za nebinární osobu každého člověka, který se vlastně neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž?

Resp. 2: Hmm, jo určitě. Jako... Čistě z definice, z definice toho slova ano. Hmm, protože prostě jako když vezmeme jako žena a muž, ty jako binární složky genderu, tak jako cokoliv, co je mimo, je prostě nebinární. A teď jako do těch jako mužů a žen, to znamená do té binarity, zahrnuji i trans muže a trans ženy. Jo, to to je prostě....pokud se identifikují, jako že jsou prostě binárně trans, tak jako tak jsou v těchle těch binárních, takže cokoliv, co není prostě cis nebo trans muž nebo žena, bych já osobně jako obecně, objektivně zahrnul pod nebinární, ale pokud někomu nesedí ten label, tak ho na něj nebudu....pokud někdo jakoby není muž ani žena, ale neseděl by mu ten label, tak ho na něj nebudu tlačit, samozřejmě.

N.D.: Rozumím. A chtěla jsem se zeptat, jestli se třeba i znáš s nějakými dalšími nebinárními lidmi?

Resp. 2: Hm, jo, jo, jo.

N.D.: A jsou to třeba lidi jako i v Česku nebo spíš v zahraničí, nebo...?

Resp. 2: Primárně v Česku, primárně v Česku. No. Jo.

N.D.: A mě by třeba, protože jsem si všimla, že jako...nebo zajímalo by mě, jestli se třeba právě spolu i jako nějak právě bavíte o genderu a různých identitách, protože jsem si třeba

i všimla, že i třeba na internetu si lidi někdy pomáhají třeba s hledáním vhodných pojmů. A jestli třeba nějak jako spolu prostě tu identitu jakoby řešíte a snažíte se si pomoci. Jestli třeba tohleto taky jako nějak probíhá někdy ve vašich konverzacích, nebo...?

Resp. 2: A nejen s nebinárními lidmi. Kdokoliv jako v mém okolí...asi i tím svým vlivem...jako o tom přemýšlí, nebo jsou schopni o tom nějak jako debatovat...jako víc lidí a nejenom ty nebinární. Takže jako i s nima to řeším, ale jako neomezoval bych to jenom na ně. Prostě jako řeším to se svými kamarády. Když na to přijde, přijde řeč, když je to jako nějak zajímavá.

N.D.: Jasně. A vlastně, co třeba pro tebe znamená to, že jsou vlastně na světě další lidé, kteří gender prožívají obdobně jako ty?

Resp. 2: Je otázka, jestli bych třeba v momentě, kdybych si myslel, že jsem jedinej na světě, tak jestli bych necítil nějaký pocit samoty? Nebo tak. Ale upřímně.... Hmm, teď takhle...jako bych neřekl, že to pro mě má nějaký extra význam, jakože to nějak prožívám. Možná i v tom kontextu, že ačkoliv jako je nás dost nebo víc, kdo používáme ten pojem nebinární nebo nějak gender non-conforming, tak... Hmm, podle mě jako nejde prožívat gender jako dvakrát stejným způsobem, takže jako v tomhle já to fakt jako nějak nevnímám, neprožívám.

N.D.: Jasně. A vlastně...přijde ti vzhledem k tomu, jak se lidi prožívají různě, že vlastně teda jakoby vlastně úplně nejde najít někoho, kdo to prožívá obdobně, nebo bys řekl, že je to jakoby těžké, snadné, anebo jakoby...přijde ti, že teda vlastně jde najít někoho, kdo by to prožíval obdobně? Asi by třeba s tím mohly pomáhat právě ty pojmy, anebo jako jestli to spíš tedy fakt jako nejde, nebo...?

Resp. 2: No. Podobně určitě jo, určitě. A to záleží na tom taky, jaký stanovíme kritéria toho, jakože to vnímám podobně. Pokud prostě řeknu, jakože pro mě vnímat, jakože hledám člověka, kterej to vnímá podobně, znamená, hledám člověka, kterej nemá jako...nedefinuje svojí jako identitu jako muž nebo žena, tak těch najdu spoustu. Pokud

bych se snažil nějak jako vysvětlit to, jak to prožívám já jako velmi konkrétně, jako celou tu svojí genderovou identitu, dal bych to na papír a pak jako řekl, tak teďko jako najdu, teď půjdu hledat tohle, tak to už bude jako velmi, velmi těžký a podle mě jako ve sto procentech jako těch aspektů jako nemožný. Ale samozřejmě prostě jako...asi asi by se našel člověk, který to prožívá podobně, obdobně. Ale nemyslím si, že se najde člověk, kterej to prožívá jako stejně.

N.D.: Chápu a myslíš si, že ty pojmy tedy můžou třeba pomoci s tím hledáním, že právě třeba to člověk nemusí vypisovat nebo jakoby...co myslíš, jakoby jaká je role třeba právě těch jakoby pojmů pro ty genderové identity v tomhleto?

Resp. 2: No jasně, že..no jasně, že jako že ty pojmy v tom hrajou jako neskonalou roli. A nemusíme sahat ani jako do nebinarity nebo do nějakýho gender non-conforming, jako když když prostě si jako hledám a...když chci jako navázat kontakt s někým, kdo je muž...prostě hledám někoho, kdo používá jako ten pojem muž, že jo, jako vyjádření svojí genderový identity. Když chci někoho, kdo je, kdo je žena, tak hledám někoho, kdo používá ten pojem žena. A jako.... Pojem prostě nám jako slouží k tomu, abysme jako se nějak dorozuměli a vysvětlili to, jak to vnímáme tomu druhýmu. A...ten pak, buď to může bejt jako....no, ten tomu pak může porozumět, nebo ta druhá osoba tomu může porozumět. A když to má, jako když to má podobně, tak to má podobně a....můžeme se o tom jako dál dál bavit. A postupně je třeba samozřejmě jako přicházet na to, jak když, když si řekneme jako dobře, tak teď potkám jako další nebinární osobu, tak si nenajdu prostě kohokoliv, kdo se identifikuje jako nebinární, a teď prostě dobře, tak teď půjdeme trošku hloubš, jak to vnímá jako.... Hmm... A budeme prostě hledat a třeba přijdeme na to, že ve většině dost těch aspektech našeho genderu se shodujeme, nebo třeba ne naopak. Ale jako ty pojmy jsou základ.

N.D.: Jasně. A pak by mě vlastně zajímalo, jestli sis vlastně třeba někdy i přál, aby tvůj gender byl binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 2: Asi ne, asi ne...jako doopravdy, a zase, může to souviset s tím, že já prostě jako,

co se toho genderu týče, nemám moc velký jako potřeby ho něj...jako potřeby nějaký jakoby jako fyzický, fyzický změny...nebo prostě nějakýho jako....nemá to jako takovej jako vliv, takovej impakt na můj život. Takže jako možná, kdybych prostě byl dysforický ohledně svého těla a chtěl prostě jakoby mít...jako jinou podobu. Jsou nebinární lidi, který prostě jako se cítí špatně, když maj, když mají prsa, když jsou jako assigned female at birth mají, nebo naopak nemají, že jo. A takže pokud by to, pokud by tam byly nějaký takovýhle jako faktory, tak by to možná byl úplně jiný příběh. Ale já jsem nikdy takovýhle myšlenky neměl.

N.D.: Chápu. A bylo třeba i někdy, že jsi třeba...o té nebinární identitě, nebinaritě nějak pochyboval u sebe?

Resp. 2: No, hnedka na začátku, to když vlastně mě to jako poprvé napadlo, tak právě protože tam nebyly takový ty běžný, běžný jako procesy a faktory, který jsem minimálně jako na tom internetu...tehdy, že jo, byl covid, takže ani jako nebylo moc možný vidět kde, to až teď poslední jako poslední dva roky řekněme nebo.... No, je to strašně...ono se to zdá, že je to strašně dávno, ale vlastně jako není. Řekněme rok a půl, že jo? Tak vlastně jako vnímám i...i jako osobně. Každopádně jako takový ty faktory jako třeba jako body dysphoria, nějaká jako...potřeba androgynního vzhledu, nějaké jako dlouhodobé questioning a dlouhodobý jako přícházení si na to vlastně, jako dlouhodobý nějaký jako i třeba psychický problémy ohledně toho, že jako prostě vím, že je se mnou něco špatně, ale nevím co. Tam prostě jako nic takovýho nebylo, prostě jako mi to přišlo takhle, takhle rychle. A to mi, to mě v tom neskutečně jako znejistilo. Já jsem za to jako rád, že tam žádný takovejhle problém není a nebyl. Ale.... Protože to jsou jako, to jsou strašný věci, který některý trans a nebinární lidi prožívají. Ale jako přimělo mě to k těm pochybnostem, a proto jsem si i prostě jako možná až trošku jako moc racionálně, nebo tak jako experimentálně řekněme, prostě řekl: Dobrý, tak teď to prostě půl roku budu zkoušet. Ale neudělám to tak oficiální... Pro sebe, ne pro okolí, ale pro sebe. A po půl roce si prostě jako udělám nějaké, jako si to nějak prostě jako sepíšu...pozorování a. řeknu si, jestli teda jo nebo ne. Pak už zase ne, protože pak už prostě jako mám, mám tady ten půlroční experiment. Ale ten začátek byl takovejhle.

N.D.: Jasně. A ty jsi vlastně už párkrát zmínil ten internet. Mě by zajímalo vlastně, jakou třeba roli hrají pro tvoji genderovou identitu sociální sítě.

Resp. 2: V jakým slova smyslu?

N.D.: V jakém chceš. Ať už je to z hlediska toho, že je to třeba jako v tom nějakém objevování nebo při nějakém dalším jakoby porozumění sobě nebo nějakém zjišťování informací nebo kontaktu s druhými. Prostě jakoby, jestli vlastně máš pocit, že tam jsou jakoby pro tebe v tomhle směru nějak jako důležité sociální sítě, případně i můžeš zmínit jaké, nebo...?

Resp. 2: Jo, jo. No...právě vzhledem k tomu, že že tohleto uvědomování a celkově ten ta celá doba probíhala během covidu, během pandemie, tak nebylo moc jako možností jak jinak se dotýkat toho světa venku než skrze sociální sítě. A zároveň já vnímám, nebo já primárně používám Reddit jako sociální síť, která jako zahrnuje vlastně jakoby lidi z celého světa. A takže je tam i nějaká jako...ten vzorek uživatelů je hezky širokej a je snadno dosažitelný, protože si tam prostě nevybíráš sledovat konkrétní uživatele jako na Facebooku, Instagramu, Twitteru, ale že jo, jako připojuješ se do komunit, který prostě jsou nějak tématicky zaměřené, ať už ohledně filmů, politiky, knížek anebo právě jako identit a nějakých takovýchle tématech o LGBT, nonbinary, bisexual a tak dál. A tím pádem vlastně jakoby máš přístup k tomu prostě vidět příspěvky, ať už v podobě nějakých jako obrázků, memů anebo třeba právě jako textů o jako různých lidí všude po světě, který jsou prostě v té komunitě. A to mi hodně pomohlo právě v tom pochopit ty pojmy. A seznámit se s těma pojmy. Protože jsem tam prostě jako...začal jsem sledovat jako LGBT subreddit A bisexual subreddit například. A tam to bylo právě jako hodně, že hodně, hodně právě jako na tom bisexual subredditu nebo i na tom LGBT, tak bylo takový, jakože byly právě ty jako ty příspěvky typu, jakože tak jsem konečně jakoby vyřešil svojí jako sexuální orientaci a najednou mě prostě jako praštil přes, praštil jako gender přes obličej. Jo, takže tam to určitě hrálo roli...to jsem už popisoval i předtím...jak v tom jako pochopení...těch pojmů a seznámení se, zjištění, že to vůbec existuje, některý pojmy. Tak i v nějakým tom

jako vidění, že je to vlastně jako možnost a že jako jsou lidi, který, který to jako to. A zároveň to byl prostě jako dominantní, byla dominantní možnost jak tenkrát jako sáhnout za zdi baráku v podstatě. Hmm. No.

N.D.: Jasně, chápu. Ono to byla hodně specifická taky doba, tak to k tomu určitě přidalo. Pak vlastně um....ještě k těm pojmům...kromě toho, že jakoby vznikají tedy nové pojmy, tak zároveň se vlastně vyvíjí význam a použití těch, co už jako existují, tak jako jestli třeba s tím máš osobně jako zkušenost?

Resp. 2: No, tak... Tak například jako pojem transsexuál se posunul do jako čistě negativního nebo povětšinou negativního. Má negativní konotaci. Pro jako pro trans komunitu. A používá se ten pojem jako transgender, přičemž jako předtím prostě transsexuál bylo to jediný, co si tady slyšela. Ale právě protože to bylo to jediný, co se tady slyšelo, a používalo, se to hodně v nějakým jako ne úplně, ne úplně jako přátelským, třeba medicínským použití a politickým použití. A hodně to vzniklo, jako posunulo se ten vlastně pojem, ten význam z nějakého jakoby popisu té identity do jako urážky a nějaký stigmatizující části toho významu. Tak vlastně jako tady byl posun a nastoupil teda na místo toho původního významu, tak nastoupil tento transgender, kterej už se tak nějak jako zatím zatím drží. Uvidíme, třeba třeba si i jako, třeba se něco podobného stane i tomu, ale doufejme, že ne. Zároveň prostě v momentě, kdy.. Zároveň zase, transgender nebo trans celkově vždycky jako původně znamenalo binární. V momentě, kdy se začaly řešit nebinární identity a jako gender non-conforming celkově, tak se najednou ten význam toho trans posunul a je to jakoby považovaný velkou částí lidí za jako umbrella term. A...pro všechny genderové identity, který nejsou cisgender. Upřímně, teďko si třeba nevybavím, jestli tam byl, jestli jako vnímám nějaký posun toho pojmu třeba nebinární. Nebo tak. Rozhodně ne objektivně, osobně třeba jako tam byla původně ta domněnka, že prostě "aha, tak když je někdo nebinární, tak bude třeba androgynous". A tak. A taky to není, není pravda, že jo? Takže na té osobní rovině třeba tak se mi ty pojmy taky jakoby posouvají podle toho, jaká byla ta třeba prvotní setkání a jaká je pak ta jako další, delší, jo, zkušenost.

N.D.: Jasně. Já bych se teď ještě vrátila trochu k tématu společnosti. Mě by třeba taky

zajímalo, protože vlastně jsme se bavili před tím o tom, jak je gender důležitý pro společnost a tak, tak jestli třeba vnímáš, jakože to je důležité i pro jiné společnosti, jestli se to nějak jakoby liší ta důležitost napříč třeba společnostmi, kulturami. A jak to třeba jakoby, jak to vnímáš?

Resp. 2: Co přesně?

N.D.: Jakoby třeba jako důležitost prostě toho genderu vlastně pro různé společnosti, kultury a jestli se to vlastně nějak liší.

Resp. 2: No... Samozřejmě, tak jako. Když se podíváme do nějakých jako různých kultur, tak vlastně náš ten jako euroamerický systém...prostě dvou genderů, muž a žena, je jako poměrně specifický. Hmm, jsou jako jsou kultury v Indii, který prostě běžně...běžně mají jako třetí gendery a další jako další nějaký genderový identity zároveň, jako jsou pak jako kultury...v Africe, který tu nějakou jako ten nějakou nesoulad s tou genderovou identitou vnímají jako nějakou jako božskou...nebo jako spirituální, spirituální složku. Takže ten jako...proto vlastně jako definice genderu je, že je to sociální sociální složka identity, sociální nějaký jako konstrukt. Protože opravdu jako záleží, jako velmi záleží...samozřejmě, že jako je provázán s tím jako pohlavím, protože prostě...nějaká forma může, nějaká forma ženy jako genderově funguje snad jako v každé společnosti, o který já vím. Je možný, že taky jako jsou, jsou nějaký jako komunity, který tohle neřeší. Ale tak. Zároveň jsou jako matriarchální ty komunity, že jo, a kultury a společnosti. Což je další prostě jako záležitost týkající se genderu. Prostě jako patriarchát versus matriarchát versus nějaká jako rovnost. Takže každá jako společnost to vnímá jinak a je jenom prostě jako...no, já bych řekl dokonce jako náhoda...nějakým způsobem, že prostě jako světu aktuálně dominuje jako ta jako evropská nějaká nějaký to evropský vnímání, který se přehodilo i na Ameriku a případně na ty jako rozvinutější nebo na ty jakoby...hm...části světa, který byly nějakým jako nějakým způsobem více jako...přemýšlím, jak to složit...evropanizovaný. Ale no, je to jako víceméně náhoda, ale ale jako ten gender je v různých společnostech vnímán jinak. A to, že se nějak jako to, že to Evropani, případně ta euroamerická společnost to vnímá, nebo vnímala nějak po staletí třeba...a mimochodem

taky se to vyvíjelo, a to...že to vnímala nějak a to, že ta společnost se stala nějak jako dominantní, neznamená nutně, že tak jak to vnímá, je to správný. A...je to tak, jak to jako, jak to je a jak to má bejt a jak je to jako ideální, protože není. Jakože řekněme si to otevřeně. To je prostě stejný, jako stejný jako křesťanství, jako to, že...který vlastně jako se šíří díky tomu, že se šířilo, začalo se šířit právě díky tomu, že se myslelo, že je to jediný správný a teď je to takový, jakože to ty lidi vnímají: Aha, tak jako křesťanů je tady strašně moc, jsou jako všude, jsou hlavně v Evropě a v Americe, Evropa a Amerika je dominantní, prostě jako mocnost světa, tak asi to křesťanství bude jako správný, ne? A no a taky není, takže jako.... Tolik ke společnostem.

N.D.: Rozumím. Mě by ještě zajímalo třeba, ale to klidně můžeš vztáhnout zpátky k naší společnosti, prostě jak by sis fungování genderu ve společnosti představoval do budoucna? Co by třeba za tebe bylo ideální?

Resp. 2: Za mě by bylo ideální abysme...abysme jako gender vnímali nějaký to vyjádření lidí a vnímání jednotlivců. A chápání jednotlivce o svém genderu a ne jako....a nevztahovaly gender vlastně jako dogmaticky k těm pojmům, který máme nějak definovaný. Protože tak to jako vypadá dneska. Prostě máme nějakou definici muže, máme nějakou definici ženy....společensky uznávanou a ty se snažíme prostě jako natlačit na osoby, který nám podle svých...podle svých jako fyzických orgánů přijdou jako muži nebo jako ženy. A to a to jsme jako v té binaritě, že jo? A teď jako ještě prostě jakoby když zavedeme, když jako zajdeme do teda jako ještě dál a přijmeme i tu jako nebinaritu, tak potom jako...jsou vlastně jako společensky, celkově společensky na takový míře, jako jsou zavedený muž a žena, tak nemáme zavedený no vůbec, což je jedna věc a druhá věc je jako dát si pozor na to, aby zase jako jsme si nevytvořili nějakou definici nebinarity a tu jsme nějak jako netlačili na lidi. A takže takže ne jako byrokraticky, dogmaticky jako uctívat pojmy. Ale soustředit se na jako prožívání jednotlivců.

N.D.: Chápu. A pověz, vnímáš vlastně nonbinary spíš jako kategorii nebo vlastnost?

Resp. 2: Asi ani jedno. Já to vnímám jako prostě... Hmm. Jako kdybych si měl vybrat z

těhletěch jako z těchto binárních možností, tak řeknu spíš kategorie než vlastnost. Ale asi jako mi úplně nesedí ani jedno. Já si myslím, že je to prostě jako jako složka. Složka identity. No.

N.D.: Dobře, děkuju. A vlastně...já jsem se taky setkala s tím, že lidé někdy prostě mluví o proměnlivosti genderu, což třeba jakoby já neznám, tak jestli to třeba znáš ty a můžeš mi to případně přiblížit.

Resp. 2: Ještě jednou.

N.D.: Proměnlivost, fluiditu genderu. Vlastně jestli s tím máš zkušenost, jestli to nějak znáš a jestli bys mi to třeba mohl přetížit, pokud jako to nějak znáš. Fluiditu, proměnlivost genderu.

Resp. 2: Proměnlivost genderu. Ve smyslu jako genderový fluidity, nebo...?

N.D.: Ano, ano.

Resp. 2: Hm.... No, já s tím zkušenost nemám...jako osobní. Zním, asi znám lidi....a jsem potkal lidi, který byli genderfluid. Ale asi se jako necítím nějak silněj v tomhle tématu. Ani ti to nějak jako vysvětlovat nebo přibližovat, protože osobně zkušenosti nemám a asi nechci mluvit za lidi, který jsem, který jsem potkal. Jako nemám ani blízkou genderfluid osobnost ve svém okolí. Takže tady jako můžu říct jenom jakože...ano, potkal jsem takový lidi, ano, jako byl to jako zážitek a fungujou jako fakt zajímavě, baví mě to, ale.... A asi k tomu víc neřeknu.

N.D.: Chápu, v pohodě. A ještě by mě zajímalo, protože jsme se bavili třeba o tom, co jakoby ti nebinární identita jako dala a vzala osobně, a mě by třeba zajímalo, jakoby jaké jsou třeba obecně podle tebe nějaké jakoby výzvy, které nebinární identita přináší.

Resp. 2: Hm.... Přijít do společnosti s něčím, na co rozhodně není, na co rozhodně není

zvyklá. A co je pro ni jako v dnešní době velmi těžko uchopitelný. A asi přijít jako možná dřív než jako do společnosti, tak k sobě. S něčím, co právě kvůli tomu, že na to společnost není zvyklá, tak vlastně jako ani ty na to nejsi nějak jako řekněme zvyklá nebo nemusíš být. Pokud to dneska...dneska už přeci jenom jakoby rozsah sociálních sítí. A teď jsem dokonce viděl, že jako nějak jako populární jako nonbinary youtuber, youtuberi...s partnerující osobou taky nebinární, tak se rozhodli, rozhodli mít děti, takže už jako pomalu se nám budou třeba vznikat i jako nebinární rodičovství. Tam pak už můžeme se bavit, budeme třeba mluvit o úplně jiných situacích, ale dneska prostě jako většina lidí rozhodně ani sama v sobě není nějak jako seznámená a připravená na tuhle identitu. Takže nejdřív jako přijít k sobě s něčím, co je jako poměrně...nebo může být těžký uchopit a pak jakoby s tím vyjít do té společnosti a nějak to šířit v té společnosti. Jenom tím, že tam jsem, jako nemusím jako...akutně prostě jako vysvětlovat všem, koho potkám, jako co je nebinarita, ale už jenom tím, že tam jsem, tak to tam nějak přináším. A ta společnost se s tím nějak musí vypořádávat.

N.D.: Jasně, a pak ještě bych se chtěla zeptat...vlastně ty používáš pojem nebinární...a to vlastně už jsem se setkala s tím, že taky někdo vlastně dává třeba jako synonymum k tomu nebinární genderqueer, někdo tomu dává třeba jiný význam. Mě by zajímalo třeba, jak tyhle dva pojmy, pokud jakoby ten pojem genderqueer jakoby znáš, tak jak je třeba jakoby vlastně vnímáš a třeba proč preferuješ právě to slova nebinární?

Resp. 2: Hm.... Tak třeba genderqueer já vnímám jako...velmi podobně jako třeba gender non-conforming, to znamená genderově rozmanité osoby. Takže jako i jako genderqueer může být...i člověk, kterej si jako hraje se svým genderem, byť jakoby ho nějakým způsobem třeba jako termínově drží... Jo, prostě jakkoliv si hraje se svým genderem, tak bych to asi uzavřel. Gender non-conforming je prostě kdokoliv podle mě, kdo je nějak jako v nesouladu s tím genderem, který jako mu byl prepisován původně. Anebo jakkoliv ani třeba nesouzní jako s tím pojetím genderu. A ono to jako opravdu jako se překrývá hodně. A jakoby v záležitosti prostě na tom, co člověk vnímá, jakože jakože ho vystihuje, jakože ta definice je pro něj prostě jako nejbližší. Pro mě je to nebinární. Pro někoho to opravdu může být jako gender-queer. A ačkoliv vlastně jako oba ten gender můžeme vnímat jako velmi

podobně, tak prostě budeme používat rozdílný pojmy.

N.D.: Jasně, chápu a děkuji. Za mě je to tak jakoby všechno, tak bych se chtěla zeptat, jestli třeba ještě chceš na něco ty k tomu všemu dodat, anebo máš třeba nějakou otázku na mě?

Resp. 2: Hmm. Já možná jenom, kde děláš tu psychologii? Na jaký fakultě? Na pedagogické fakultě. Na pedagogické fakultě... Jo jo jo, tam to je. Hm, hm. Tak to bude, to bude zajímavý. Určitě, určitě bych se chtěl, určitě bych si pak chtěl tu bakalářku přečíst. I s tím, jak jsi říkala na začátku, že jako zaměření je teda, jestli jsem to správně pochopil....nebo ten cíl je jakoby vytvořit nějaký prostor...nebo aspoň nějak zaplnit tu díru po chybějící literatuře pro psychology ohledně nebinární identit. Tak...určitě bych si ji rád přečetl.

N.D.: Vlastně ta diplomová práce pak bude i...

Resp. 2: Jo, diplomová, promiň promiň.

N.D.: Jo, v pohodě. Ta pak bude vlastně veřejná, že jo, prostě na internetu v repozitáři UK. A kdyžtak...vlastně, ale nevím, jak dlouho to bude trvat, tak případně se můžeme i domluvit, kdyžtak se mi třeba i připomeň, kdybych na to zapoměla, že ti to můžu pak i třeba zaslat jakoby vyloženě osobně, ale jinak to pak bude i dostupné prostě na internetu.

Resp. 2: Jo, jo, jo. Já se asi budu, já si to budu asi jako kontrolovat. Takže to je v pohodě. A... Jo, určitě je to jako zajímavý a myslím si, že kdyby...kdyby třeba...já nevím třeba, jaký máš jako, jaký máš zdroje a jak tak jako dál komunikuješ. Ale myslím si, že v tomhle určitě jako ať už prostě Prague Pride nebo třeba Transparent hlavně hodně....myslím si, že by...určitě jakoby by je tohle téma jako zajímalo, ať už z pozice někoho, kdo by, pokud by ses tomu chtěla pak jako věnovat i třeba dál a vyplňovat tuhle díru dál, tak si myslím, že někoho, kdo by jako tě mohl nějak podpořit, ten Transparent určitě. Anebo případně někoho, kdo by tě mohl odkázat už jako na...na něco jako vznikajícího, na nějaký projekt

vznikající, protože oni dělají strašně moc věcí, jako jako právě vyplňují tyhle ty jako díry. Teďko třeba vzniká s jejich spoluprací...na jako spolupráci Transparentu, Ministerstva školství a já nevím, koho všeho ještě jakoby, vlastně nějaká příručka pro učitele. Ohledně právě jako trans...s hvězdičkou lidí, takže si myslím, že tam jako určitě určitě by bylo jako fakt zajímavý, třeba se na ně nějak jako obrátit. Jestli to už neudělala.

N.D.: No, zatím ne, i když to jako taky vlastně bylo ve zvažování, takže to se ještě uvidí. Každopádně moc děkuju za vlastně taky doporučení a já vlastně jakoby uvidím. Jakoby co se týče literatury, tu já nějak jakoby mám. A teď vlastně jsem řešila hlavně jakoby lidi, s kterými bych mluvila, a to se taky jakoby vyvíjí dobře, ale jako taky bylo ve zvažování, jestli se pak neobrátit ještě na nějaké právě další organizace, no. Zatím jsem akorát, co se týče jakoby sdílení, tak jako na Queer Geography, tak s těmi jsem jakoby tam se domluvila.

Resp. 2: Jo, jo. To taky, určitě. A jako aktuálně je, co se Transparentu týče, tak je hodně dobře vidět Haru. Což je nebinární osoba, mladá osoba v našem jako v našem věku. A oni...oni používají zájměna oni i v češtině, což je jako, což je zajímavý a hodně se tomu věnujou, věnuje. To je taky komplikace toho oni v češtině, máš tendenci jako mluvit v plurálu.. Takže jako určitě hodně se tomu věnuje a případně jakoby by taky asi mohl být jako dobrej kontakt.

N.D.: Když už mluvíš o tom oni, můžu mít ještě na jednu otázku na tebe. To je totiž něco, co...

Resp. 2: Určitě!

N.D.: ...co mi ohledně toho jazyka, tak řeším, že právě když někdo používá v češtině zájměna oni, tak jsem přemýšlela, jak právě, jak vhodně jakoby komunikovat. Protože vlastně čeština, protože to vlastně oproti jakoby angličtině, kde to je jenom o tom označení jako on, ona, oni jako prostě she, he, they, tak vlastně v češtině se řeší i to mohl, mohla. Nebo právě mohli a já právě řeším, jak jakoby to má správně jakoby vypadat, jestli je to

jakoby... "ty bys mohly", nebo "ty byste mohli", nebo jenom "ty by mohli", nebo jestli to má být "vy byste mohli", jakože vlastně nevím jakoby...aby tam...jak tam mají být ta slovesa správně časovaná i v kontextu celé té věty, aby to prostě bylo jako nějak správně a právě aby to vůči tomu člověku bylo dobře. A trošku jsem ohledně...jakože přemýšlela jsem nad tím, jak se to prostě používá. Tak jestli s tím máš nějakou zkušenost.

Resp. 2: Určitě. No právě v kontextu třeba právě Haru nebo i s dalšíma lidma, který to "oni" v češtině používají, pár jich je nebo pár jich znám takhle. Asi jich je třeba i víc. Každopádně jo, vlastně jako...je to...jako v angličtině je to označení jako singular they jako they v jednotném čísle jako oni v jednotném čísle. A v tý češtině je to vlastně jako převzaný takhle jako z tý angličtiny. Celá ta idea toho. To znamená jakoby...v momentě, kdy mluvíš jako ve 3. osobě jednotného čísla, tak používáš to "oni" se vším všudy, to znamená i jakoby právě koncovka "i". To znamená jakoby...jakoby "haru byli na koncertě" jo, což prostě zní jako množné číslo, ale ale používáš to jako singular, ale potom vlastně když bys měla říct jako...když bys měla u osoby, která používá třeba "ona", tak řekneš, jakoby k nebo...jo, to byl minulej čas a když jakoby 3. osoba jednotného čísla v minulým čase, tak "haru byli někde", ale kdybys jakoby mluvila v přítomným čase, tak prostě jedeš normálně jakoby singular. To znamená "je". Prostě jakoby prostě "Anička je". A..."Anička je v koupelně", ne "jsou", že jo, protože tam už vlastně jakoby tam je jako dominantní ten singular a ne ta ne ta osoba nebo ne to zájmeno "oni". A ta osoba je prostě jednotná. No. Přemýšlím, jestli je tam ještě něco? Zase, budoucí čas zase, vlastně jako "bude"...prostě "Haru bude někde". Přemýšlím, jestli vymyslet nějaký takový jiný jméno, abych nepoužíval furt jako "Haru" třeba jako Škyta... Ale... No, takže tak. Takže vlastně jakoby je to jenom...vlastně používáš klasicej jako singular. Jako jednotný číslo a jenom vlastně v tý minulosti....ono tam to asi taky jako...ale primárně v tý minulosti vlastně jakoby tam...jako tam, kde je prostě koncovka klasicky, buďto bez koncovky v množném v mužským rodě anebo "a" v ženským rodě, tak dáš prostě to "i", jako kdybys mluvila v množným čísle.

N.D.: A kdyby to vlastně byl třeba podmiňovací způsob? Třeba já nevím, bych se chtěla zeptat, kdyby to bylo jakoby, kdo používá jakoby právě ona/její, tak bych třeba řekla: "A

ty bys mohla jít v pátek do kina?" Tak kdyby to bylo jako to, když by to jako bylo, že člověk používá...

Resp. 2: Ty bys mohli.

N.D.: Ty bys mohli jít v pátek do kina? Jo?

Resp. 2: Jo, jo.

N.D.: Tak jo, já jsem si právě třeba i nebyla jistá, jestli tam nemá právě být jako to množné "byste", takže jako "ty bys mohli jít do kina".

Resp. 2: Jo. Ono je to, ono je to jako, je to strašně matoucí a moje zkušenost je, že většině lidí a i těm lidem, který třeba používá, to strašně dlouho jako sklouzává právě do toho množného čísla jako všude, vlastně jako v celém složení té věty, ale jako správně... Takhle ono jako zase...když bysme se tady bavili....jak je to správně, tak vlastně to "oni" jako správně není vůbec, jako to jednotný "oni", že jo? Takže jako bavit se tady o tom, co je jako správně jako gramaticky je takový docela jako na hraně. Každopádně, jakoby v kontextu prostě všech těch pravidel, který jakoby...z dílčích pravidel, který bysme na to mohli nasadit, to znamená, bavíme se o jednom jako o jednom člověku, o jedné osobě, to znamená používáme jednotný číslo tam, kde...tam kde to jde. A tam, kde potřebujeme dát koncovku, tak jenom prostě používáme koncovku pro oni. No, jo. Asi tak, no.

N.D.: Jo, děkuji. A ještě mě napadá, v písemné komunikaci, protože prostě čeština to tak má, že řeší ta íčka, tak jestli když by to bylo "a ty bys mohli", tak jako jestli se univerzálně právě používá třeba měkké, nebo se tam třeba právě dávají obě varianty, nebo....protože jsou různé způsoby, jak to ještě zapisovat, třeba právě něco s hvězdičkou, nebo že se tam právě dá X, nebo právě když teda někdo, nebo kdyby člověk psal vyloženě třeba do nějakého emailu to "mohli", tak jestli právě je v pohodě použít měkké anebo jestli prostě by to bylo špatně, tak jestli třeba s tím máš nějakou zkušenost.

Resp. 2: Tady upřímně... Asi záleží na každém, na každý tý jednotlivý osobě, protože...protože jakoby... Ono to tam svádí k tomu jako íčku, protože se vždycky bavíme jako o "oni" jako...a neřešíme už pak jako to "ony", že jo, a tak, což prostě jakoby máme binární i jako takhle. Ale protože, protože jakoby to "oni" zahrnuje...jako v češtině, ale zase je to jakoby generický maskulinum, že jo? Takže... A všimnul jsem si...všimnul jsem si, že jako se hodně používá to "x". I právě jakoby v momentě, kdy máš ten... Hej, prostě chceš jakoby, nechceš vyjadřovat nějak jako gender, nechceš používat generický maskulinum a tak, takže vlastně se to používá. A já se teď snažím najít příspěvek, co jsem zrovna včera viděl na Instagramu Prague pride, myslím, ale teď ho asi nenajdu. Příspěvek, kde řešili, jakoby zmiňovali Mostecký kraj a v kontextu s městem Mostem tam použili potom jako to x nějakým jako...někde na na konci nějakýho slovesa. Ale takže záleží jako na tý na tý konkrétní osobě a taky záleží na tom, jakoby co tobě... Byl jsem na přednášce paní doktorky...Jana Valdřová, která se zabývá genderově...genderově vyváženým jazykem tady u nás v Česku, vlastně jako asi jediná zatím pořád ještě. A ta vlastně jako tam vlastně říkala, že těch možností je spousta. Buďto tam dávat prostě jak oboje, nebo to lomítko, že jo, nebo tak, íčka nebo prostě to x. Jako záleží na tom asi, jako když máš možnost se s tou osobou domluvit, tak se zeptat tý osoby a když nevíš, tak...jako zrovna v tom případě toho "oni", tak jako asi by...asi by mě tolik, mě osobně by asi tolik netrápilo nechávat tam to generický maskulinum. Nebo jakoby to měkký i prostě. Ale jako...pokud bys měla náladu na to být jako odváznější, tak když použiješ x, tak asi jako...tak jako nic špatnýho se nestane.

N.D.: Dobře, moc děkuju. Tak jo, tak jako já vlastně už, za mě je to tedy opravdu všechno, takže pokud jako nechceš, ještě nemáš třeba prostě něco ty dalšího, co bys chtěl říct, tak se asi můžeme rozloučit. Ale klidně, jestli ještě něco máš, tak povídej.

Resp. 2: Asi asi dobrý, asi asi všechno taky za mě.

N.D.: Tak jo, tak já ti hrozně moc děkuju vlastně, že takhle ses rozhodl zapojit a že jsi to takhle se mnou dneska se o tom pobavil. Moc ti děkuju a vážím si toho. A pak vlastně, pak ještě tedy taky zašlu ten přepis.

Resp. 2: Hm, jo.

N.D.: Tak jo, tak se měj krásně a děkuju.

Resp. 2: Taky, ahoj.

Respondent 3

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 3: Jo. Nebude vadit, když nebudu mít kameru?

N.D.: V pohodě. Tak já ti moc děkuju vlastně za dnešní připojení a na začátek bych se ještě představila. Tak já se jmenuju Nikola Divišová a studuji psychologii, v rámci které dělám tuto diplomovou práci. Vlastně k mojí motivaci, tak vlastně kromě toho, že podle mě obecně je důležité, aby společnost měla lepší porozumění pro nebinární identity, tak vlastně mi to přijde jako hodně důležité pro psychologii. Jelikož samozřejmě i nebinární osoby mohou potřebovat někdy psychologickou nebo psychoterapeutickou podporu, pomoc. A co jsem třeba já četla i nějaké výzkumné články, tak právě někdy nebinární lidé uváděli, že třeba právě takhle vyhledali nějakého psychologa nebo psycholožku či psychoterapii, ale vlastně se setkali s neporozuměním a nedostatkem informací. Takže mi prostě přijde důležité, aby právě se i v psychologii tomuhle věnovalo, aby prostě tam bylo větší porozumění, více informací a zároveň je prostě v češtině těch materiálů, té literatury méně než třeba v zahraničí, takže mi to prostě přijde jako důležité téma a přijde mi důležité věnovat se tomu i takhle v Česku. A právě i řešit vlastně, jak ty věci mají vyloženě lidé žijící v Česku. Tak a...

Resp. 3: OK. To s tím souhlasím.

N.D.: Tak super, tak ještě bych ti teď jako řekla, jak bude vlastně probíhat...nebo něco k tomuhle rozhovoru. Tak jako ten rozhovor vlastně je nahrávaný s tím, že ta nahrávka

vlastně bude pak přepsána, přepsaný text bude vlastně anonymizovaný. K nahrávce budu mít přístup jenom já a po tom přepisu ji smažu. Anonymizovaná, anonymizovaný, přepsaný text tak bude vlastně součástí diplomové práce, která bude veřejná. Já bych ti vlastně ten přepis pak ještě poslala, aby ses vlastně na něj mohl třeba podívat, a kdyžtak i něco doplnit kdybys chtěl, nebo tak.

Resp. 3: Dobře.

N.D.: Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 3: Jo, souhlasím.

N.D.: Jo, super tak jo. Tak já už bych tedy přešla k samotným...jakoby co mám připravené nějaké otázky. Tak nejdříve bych se tě chtěla optat vlastně, co pro tebe znamená gender a genderová identita.

Resp. 3: Jako definičně? Nebo...

N.D.: Jak to třeba vnímáš, třeba i v porovnání s pohlavím, třeba co pro tebe osobně to prostě...

Resp. 3: Jo, já třeba jako ohledně genderu, tak to prostě vnímám jako v podstatě to, jak vnímá člověk svoji duši, jak potom vystupuje. Protože že jo, tělo se může narodit prostě do max tří forem, kdy máš prostě jenom male, female nebo intersexual. Ale vlastně ty nemusíš, že jo, jakožto člověk být jedno z toho, můžeš se vnímat jinak. Můžeš se vnímat buď opačně nebo stejně a prostě to je ty dvě, že jo, ty složky, máš to tělo a pak tu duši. Takže potom jak vystupuješ, tak vystupuješ pod určitým genderem. Nevím jako moc, co je genderová identita, o tom jsem jako nějak nepřemýšlel ani se to ke mně nedostalo. Možná, protože to dám dohromady, že nerozděluju pojmy.

N.D.: Jasně, chápu. Pak bych se chtěla zeptat, jestli ti třeba přijde, že je gender pro naši společnost důležitý, případně pro jiné společnosti a jak je vlastně třeba důležitý pro tebe?

Resp. 3.: Tak jako už jen kvůli tomu, že se o tom víc mluví, tak si myslím, že to je důležitý, protože ten gender pomáhá to, když jako když chceme jako vyjádřit ten gender potom v té mluvě, tak používáme zájmena. Takže myslím, že ohledně toho je to hodně důležitý, abychom nemisgenderovali, abychom respektovali vzájemně ostatní. Na druhou stranu, není třeba tak úplně důležitý říct třeba na 1. setkání svůj gender, protože je podle mě první to zájmeno před tím genderem, protože to je takový jako víc osobní, stejně jako sexualita. Takže potom, když třeba člověk je, nevím bisexuální, tak pro něho je o něco důležitější, třeba pro něj chodit jenom s male nebo female. Ale potom, když je třeba někdo omnisexuál nebo polysexua...ne, pansexuál, tak prostě tam tam jim to je jedno a už je to takový to "OK můj přítel je třeba nebinární". A je to už ta identifikace pro ně, pro toho člověka, pro kamaráda, pro partnera a prostě pro to okolí a i pro toho dotyčného. Jako navíc to pro ně je škatulkování pro dobrý pocit podle mě, pro patřit někam a umět se jako určit. Takže takhle to určitě důležitý je. Takže podle mě jako mluvit o tom ano. Ale třeba veřejně s cizíma to víc není třeba jako podle mě rozebírat, protože to prostě podle mě patří víc do těch...do těch osobních záležitostí, ten samotný gender, ta identita, tady ty věci. A pak jsem zapomněl zbytek otázky. Jakže to bylo?

N.D.: Já jsem se ptala jednak na důležitosti pro společnost, pak třeba i pro jiné společnosti. Třeba když bys jakoby, když by člověk jako srovnal prostě, jak je to i třeba jinde. A pak samozřejmě jako ta osobní důležitost.

Resp. 3: Jo jo, tak osobně jsem to takhle řekl v tomhlectom a ohledně těch jiných společností tam... Já jsem lingvista začínající a vidím to z tohoto hlediska. Ty to vidíš zase spíš z psychologického hlediska. Pro mě, pro lingvistu to je méně důležitý. Dokud to nezasahuje do toho vlastně nerespektování. Takže třeba v...v japonštině se to vyjádří hezky, že nepotřebuješ, že máš tam takovou tu genderovou neutralitu. Vyjma prostě nějakých gramatických nebo určitých slov, tak prostě většinou to je neutrální, což je podle mě hrozně příjemný právě pro lidi, kteří se nemají, nemají potřebu vlastně mít zaměřenou

tu mluvu. Kdy my v češtině používáme třeba to koncový "a" pro ženy. Na druhou stranu, potom právě v češtině a v jiných jazycích, kde to mají takhle genderově rozdělený, tak to musí být hrozně nepříjemný. Takže ohledně tohoto si myslím, že by se o tom jako něco možná mělo dělat, nějak vyřešit, aby to bylo komfortní pro všechny. Protože právě to potom má ten vliv na tu psychiku, protože když člověk potom musí mluvit v určitém typu mluvy nebo se vyjadřovat i třeba potom určitým chováním, když jsou třeba ženy nuceny být jen třeba elegantní stereotypně. Tak to pro tu osobu může být nepříjemný právě kvůli tomu, že se chce vyjadřovat jinak. Chce být v tom víc volnější a tak, takže tohle je to určitě důležitý.

N.D.: Jasně, děkuju, a když už teda přišla řeč na ten vlastně jazyk a vlastně i předtím jsi zmiňoval ta zájmena, mě by jenom zajímalo, protože vlastně vím, že v tom předtím dotazníku, tak tam mám u té doby uvedeno vlastně to they/him. Tak jenom, jestli vlastně v češtině používáš spíš jakoby on nebo oni. Já jsem teď měla pocit, že on, ale tak jenom abych v tom měla jasno.

Resp. 3: Jo, já pro zjednodušení používám on, ale zároveň o sobě mluvím aj ve 3. rodě. Kdy vlastně...protože they u nás v češtině prostě nefunguje, zní to špatně. Člověk neví, o kom se mluví, takže já to vlastně nahrazuji tím, že se mluví o někom, třeba teď kon ten člověk, tak to je pro mě nejbližší zájmeno, aniž by to ostatní totiž poznali, a já se můžu nazvat člověkem. A popřípadě ostatní a že to je jako hromadný, použiju to na sebe, použiju to na ostatní a nikdo není uražen a nikdo se neptá. Takže ho mám jako schovaný to "they" v tomhlectom, jak se vyjadřuju, než že bych ho přímo používal. Na druhou stranu, v angličtině mi to přijde hrozně respectfull, když lidi používají they, protože u they není takový podle mě přímý genderový určení a je to prostě jako vykání, takže mi to prostě přijde hrozně jako přirozený použít první they, než se zeptá člověk na pronounce, nebo když prostě neví.

N.D.: Jasně. A jinak, jestli to chápu dobře, tak třeba tobě přijde, vlastně přijde ti než třeba gender nebo nějaké genderové pojmy, tak ti přijde, že vlastně pro komunikaci s druhými jsou důležitější zájmena?

Resp. 3: V podstatě jo, protože těmi zájmeny vyjadřujeme ten respekt. To je to první, protože to je ta mluva, že jo. A nepotřebujeme k tomu vědět ten gender, takže když se o člověka nezajímáme, nebo o tom člověk nechce mluvit, nebo ještě neví, tak vlastně ho nedostáváme do toho stresu. Nikdo ani z jeden z těch mluvčích není v tom stresu ohledně toho genderu. A co když třeba tomu genderu nerozumí, co když je to nějaký víc komplexní, který prostě nezná. OK, nemusí to řešit. První je to zájmeno tím pádem a tam furt je respekt mezi nima, není tam žádný konflikt.

N.D.: Jasný a je třeba pro tebe důležité i to, že....já totiž vím, že vlastně někdo právě řeší i třeba jména. Vlastně to jméno v té konverzaci s druhými a tak, tak třeba jako jak to vnímáš? Třeba v porovnání se zájmeny a...nebo genderovými pojmy.

Resp. 3: Jméno. Já preferuju přezdívky. Už jenom kvůli tomu, že jsou podle mě osobnější a líp se pamatují. Nemusí potom lidi používat třeba svůj deadname, nebo když jim to jméno je nepříjemný. A taky je menší šance, že když se to jméno zkomolí, že jo, tak to dotyčného můžem naštvat, u přezdívky je menší šance, že se to stane, protože se častokrát přezdívky nedají komolit, nebo je s tím ten člověk mnohem víc komfortní, že se to zkomolí. Takže.... Já se tolik ani lidí neptám na jména, protože mi tam nepřijdou tolik důležité, já se zajímám spíš jako o tu osobu, a pak jí třeba nazývám podle toho, jak ji znám nebo podle té přezdívky. Možná, protože jméno je i víc osobní a není tolik asi důležitý pro mě, jakožto pro nebinární nebo trans osobu, úplně nevím, to je prostě pro LGBT osobu. Když já jsem měnil několikrát jméno, tak prostě vidím, jak je to nepříjemný Přezdívku šoupnu a je to tam, všechno funguje. Nikdo se neptá, všichni vědí, že to je přezdívka. Když se někdo chce zeptat na jméno, má smůlu, protože já když potom jdu za lidma, tak já si zjistím v podstatě jejich přezdívku. Já se jich ptám, jak chtějí, abych je nazýval, potom ten pronounce. A já si to taky zapamatuju, potom to jak chtějí být nazýváni, protože to je vlastně, to je jejich. A nikdo ti to vlastně nedá, že jo? Tu přezdívku. Nebo může ti ji dát, ale ty seš s ní v komfortu. Když se ti nelíbí, můžeš si dát jinou. Tvoje jméno, nemusíš ho mít ráda, můžeš mít úplně špatný jméno nebo špatný vzpomínky, nebo si ho chceš změnit a takhle. Ok. To dáš stranou, nikdo nepotřebuje vědět, to je na dokladech, přijde přezdívka a

ty lidi ji prostě budou používat.

N.D.: Jasně, chápu, děkuji. Pak bych se chtěla zeptat, jestli třeba...nebo jaký vlastně během tvého dětství, dospívání byl přístup tvé rodiny, školy či i dalších k genderovým otázkám a jestli ti třeba přijde, že nějak to vlastně ovlivnilo tvé prožívání genderu.

Resp. 3: Jako a asi jako hromady lidí v Česku už jsme ve špatném edukačním systému, tak jsem se vlastně já dozvěděl ohledně genderu od svého přítele bývalýho, který vlastně je trans. A já jsem se dozvěděl, že existuje z LGBT víc než gay a lesba. A ohledně genderových věcí jako zájmena a takhle, prostě tady toho mnohem víc komplexnějšího, jsem se dozvěděl až potom, co jsem začal se víc bavit s LGBT komunitou. Ti mi to postupně začali otvírat, to znamená prostě pár let zpátky v dospělosti a... Ohledně toho, jak to třeba bylo ve škole, tak přestože naše škola byla hodně LGBT studenty, tak...vůbec to nedokázali na střední brát ti učitelé, což mi přišlo jako těžká ironie. Když viděli, že tam prostě strašně moc těch lidí, bylo tam hrozně moc trans lidí, protože ta škola prostě byla mnohem volnější, mnohem menší hejt mezi studenty. A přesto to prostě učitelé nebyli schopni to respektovat. Když jsem potom byl na VOŠce, tak tam nebyla otevřená ta homofobie, sice to jako....respektovali, ale pak tam schytával určitou určitý typ šikany a je mi úplně jasný proč. Že to nebylo jenom třeba kvůli známce, ale prostě to bylo kvůli tomu, kdo jsem. A na další škole, když jsem šel na jazykovku, tak tam jsou všichni, doslova všichni naprosto respektující. Tam se aj baví prostě ohledně nemocí psychických. Když by třeba někdo měl problém, tak se to prostě dá do té výuky, tam jsou otevření LGBT. Sice to jako nepropagují nějak, ale prostě když vidí, že prostě někdo je to LGBT, tak tam naprosto nechytá žádnéj hate, nic. Když přijde s přezdívkou, tak je to naprosto v pohodě. Když přijde s tím, že chce mít tadyten pronounce, tak je to naprosto v pohodě. Stačí to prostě s těma s těmi učiteli vyřídit. Teďkon na vysoký, tak je to tady trošku jako neosobní. Je to vysoká, že jo. Ale učitelé, co jsem prostě tady se za nima šel ohledně ty přezdívky, protože mi to je prostě komfortnější, tak to vzali v pohodě. Ale nevím, co bych dělal, kdybych nebyl v pokročilý tranzici a už bych vlastně nepoužíval zájmena, nebo to všechno máme vědět a bla bla bla. Takže to úplně nevím, jestli bych za nima šel ohledně zájmem. Asi bych se styděl. To jsem jako na střední jsem se dost bál, to jsem až ve čtvrtáku s tím přišel,

jestli náhodíčkou by učitelka nemohla být tak jako trošku respektující. Na střední, na základce jsem to nevěděl, takže tam vlastně nic. Ale přijde mi obecně, že u nás to je hodně špatný, je jenom pár výjimečných učitelů a pár výjimečných škol, kde to je v pohodě a kde jsou nějaký respektující věci. Třeba tady na škole, na ty vysoký mají aj neutrální záchody, miluju neutrální záchody, protože je jedno, koho tam potkám [?] neutrální [?] lidi, nemusím se rozhodovat, já to úplně nesnáším, kam mám jako jít na záchody. Skvělá věc. A hodně to jako celkově lidi z fildy cení, že to tady je. Já mám pocit, že se vždycky jako odtáhnu od té otázky někam do háje, tak promiň.

N.D.: Určitě vůbec nevdí, že se rozpráváš. A vlastně jenom já bych teď na to navázala, že mi totiž přijde, že trošku to tam možná bylo už nakousnuto. Jaksi vlastně zmiňoval prostě, že prostě někdy jsi jakoby něco už věděl, nevěděl a že pak jsi někdy zjistil, že existuje i něco jako delšího než gay a lesba, tak mě to přivádí jako k otázce, vlastně jak jsi vůbec zjistil, že jsi nebinární?

Resp. 3: Až teďkon nedávno kvůli tomu, že moji ti kamarádi, pár kamarádů mám nebinárních, a když jsem je tak jako poslouchal, že jo, snažil jsem se pochopit, jak nebinarita funguje, abych tomu byl blíž ohledně toho respektu. A tak jsem tak jako začal na sobě sám pociť...pozorovat to, že třeba když se sebou mluvím, víš co, takový ty konverzace v hlavě, tak se nenazývám rodem. Vynechávám to strašně moc často. A nebo když se mi třeba někdo zeptá na ten gender, tak mám těžký problém odpovědět, protože mi je prostě nepříjemný třeba říct, že jsem muž, jako někde to, dám to tam, napíšu to. Je to úplně nejjednodušší, ale furt to je takový "aa that's not", jsem člověk, to je úplně nejlepší identifikace, jsem člověk a nemusím to řešit. Takže v podstatě až teďko, možná takový minulý rok.

N.D.: Takže je to vlastně hodně čerstvé.

Resp. 3: Jo.

N.D.: A to, mě by zajímalo, co vlastně podle tebe tedy znamená být jakoby nebinární, nebo

jak to jakoby prožíváš, jestli mi to můžeš víc přiblížit?

Resp. 3: Hmm. Pro mě to je, že zapadám do lepší skupiny, což teď končí, jak kdybych imponoval třeba trans lidi jako špatný. Ne, takhle ne, jakože komfortně, jak se já cítím, tak prostě do skupiny, která mi je blíž... Je to i třeba to, že jak vím, že nemusím mít totálně třeba stereotypně to stereotypní chování, o který jsem, o který jsem se snažil, když jsem vlastně procházel tranzicí. Když jsem byl mladý, tak prostě hodně jsem kopíroval chlapy a takhle a ono to úplně nebylo ono. A aj třeba to, že můj obličej je spíš androgynní až feminní, tak se ohledně toho necítím až tak špatně, že nemám prostě úplně maskulinní rysy. Je to příjemný, že nemusím být úplně na jedné straně třeba té femininity nebo jedné straně té maskulinity a můžu být někde v neutrálu a dělat si v podstatě, co chci. Protože potom mám na to takový ty jo to jako to odůvodnění. Já jsem nebinární, jo, já jsem jenom člověk, neřeš to, jo.

N.D.: Jasně, takže vlastně je tam...jako bude to hodně spojené s nějakou svobodou. Je to tak?

Resp. 3: Jo, dalo by se říct, že jo.

N.D.: Tak jo, děkuji. A vlastně je něco, co bys označil za klíčový moment nebo klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 3: Hmm. Možná to, když když mě někdo poprvé ve hře nazval they a bylo to nesmírně příjemný. Protože hmm jako my se tam nevidíme v té hře ani se neslyšíme a mluvíme spolu v angličtině, takže víceméně neutrální jazyk. A teď končí ta osoba byla jako they. A já byl jako wau, to je příjemný. Tak asi tohleto, když mi to jako chytlo to, že they je vlastně strašně dobrý zájmeno i pro mě, nejenom pro ostatní.

N.D.: Jasně, a to vlastně mi přijde, že trošku možná bude souviset s další věcí, co by mě zajímala. A sice, jakou roli vlastně pro tvou genderovou identitu hrají sociální sítě?

Resp. 3: Hmm. Asi informační, extrémně informační a možná supporting, protože že jo, na sociálních sítích vidím buď svoje kamarády, kteří už jsou s tím genderem a vším mnohem víc komfortu, protože už se lépe znají. A jsou tam jako i ti, co se teprve poznávají a tak jako vidím tu i tutu stránku. Takže prostě, jak já se snažím o těch kamarádech zjišťovat víc, abychom si byli blíž a abych je třeba nemisgenderoval, nebo prostě něco neudělal špatně, tak díky tomu jsem se edukoval. A právě na sociálních sítích si strašně dobře získávají informace, protože tam třeba někdo dává edukační příspěvky nebo edukační videa. Úžasná věc. A potom aj třeba celebrity. Ted'kon jsem viděl Page Elliota a je to úplně takový to....holy shit, já nejsem jediný. Ted' je tady prostě osoba, která je známá. A ta osoba s tím šla ven. Ale i když vidím všechn ten hate, tak prostě vidím, jak je ta osoba šťastná. A jsem jako... Je hrozně příjemný, že ted'kon už za nás stojí i nějaká osoba, prostě tam nahore, jo, mezi těma slavnýma, mezi těma, co mají hlas a můžou něco udělat. Takže je to strašně příjemný. A fakt jako hodně edukační.

N.D.: Jasně. Tak pak by mě ještě zajímalo, protože vlastně dnes člověk právě se může setkat s různými pojmy týkajícími se identity, genderu...vlastně ať už je to, že právě jsem se setkala s tím, že se právě rozlišuje transgender, trans a trans*, pak to samozřejmě cisgender, allogender, pak vlastně queer, genderqueer, genderově diverzní, gender non-conforming a samozřejmě ještě další pojmy. Tak mě by třeba zajímalo, jestli nějaký z těch pojmů má význam i pro tebe, čím třeba, případně jestli jsou třeba i nějaké jiné pojmy, které jsou pro tebe nějak důležité?

Resp. 3: Hmm, já jsem hrozně na pojmy jako špatný. A já to všechno se snažím vždycky zjednodušit, protože já pořádně ani nepřečtu ty slova, já vlastně mám dyslexii, pro mě to je špatné. A jakmile to začnou lidi hodně rozebírat, tak si to spíš jako od nich poslechnu a pochopím definici, třeba když vynecháme ted'kon to trans a tady to, tak když třeba...nebo...demigirl, tak třeba tadyto moc nechápu. Respektuju to, ale ale nechápu to. OK, nebudu znát úplně název, tak si poslechnu tu definici a pak si ji spojím s tímhlectím. To je pro mě jako mnohem důležitější spíš jako pochopit, než když má hodně názvů, protože třeba u těch trans názvů, tak já jsem jako, je to úplně všechno to samý snad, ne? A pokud ne, OK, chci vysvětlení. A pak zase si to nějak spojím ve svý hlavě do co nejmíc

jednoduchý verze. Pro mě to úplně nemá jako nějaký velký význam. Pokud to nevidím v médiích třeba, kde to použijou špatně. Třeba úplně nemusím, víš, když je třeba jako někdo gay a oni řeknou, že bisexuál. Jako takovýhle velký chyby, tak tohleto je fakt nepříjemný. A když prostě použijou jenom špatně slovo, tak to jako tolik neřeším. Protože oni evidentně se neumí zedukovat o tom a mluví o tom. A když se potřebujou podle mě ty slova rozdělovat, tak to je kvůli té definici. Takže se rozebírá ten problém. A když někdo rozebírá ten problém, tak je pravděpodobně z toho [?], protože ti to mnohem víc rozebírají takovým tím hloubkovým způsobem než cis lidi, kteří přijdou jako homofobové nebo...kteří přijdou a řeknou: "To je transka." Jako to není transka, protože transka může vyjadřovat mnoho věcí + je to urážlivé, takže...v tu chvíli jo, v tu chvíli je to důležitý. Ale zase jenom prostě zúženě na těch pár slov, kteří, který se jako spíš používají než na ty pojmy samotný, který nerozpoznávám. Tam mi to úplně nepříjde...jako pro ostatní jo, pro mě osobně moc ne, jak se tím nezabývám.

N.D.: Hmm, znamená to tedy, že vlastně kromě toho pojmu nebinární, tak jako žádné jiné označení nebo microlabels vlastně v souvislosti se sebou neužíváš, nebo neidentifikuješ se s nějakým?

Resp. 3: Ne, vůbec. Jako přemýšlím, že ohledně té sexuality... Když zase se vzpomenu na to slovo, který...takový ten sexuál, který nejdřív musí jako dlouhodobě někoho poznávat, než se zamiluje a začne s ním chodit. Tak to je takový fajn. Ale právě vidíš, já úplně nejsem schopný rozpoznat ty slova takhle. Už jenom kvůli tomu, že si prostě řeknu, že jsem gay a jsem člověk. Nejjednodušší. Aj pro všechny ostatní. Možná nejsem gay, možná jsem bisexuál, ale nevím to, jo, ale prostě se to takhle zjednoduším. Je to pro všechny jednoduchý, je to pro mě jednoduchý a já potom to spíš rozděljuju podle preferencí, protože ty preference popíšeš. A že to má název, OK, kdo si to jako použije.

N.D.: Dobře, děkuju. Pak...mě by vlastně zajímalo ještě to, jestli třeba bys mi zkusil říct, co ti vlastně třeba ta identifikace právě s tím pojmem nebinární dala nebo naopak vzala. Ještě třeba k tomu, co už jsi zmínil...trošku tu svobodu...tak jestli třeba je ještě něco dalšího anebo i třeba něco negativního, co bys jako zmínil.

Resp. 3: Asi nic mě nenapadá. Určitě nic negativního mě nenapadá. Možná je to tak jako navíc ten label. Proto se to vlastně jako přímo neoznačuje. Jako já si myslím, že tam spadám, ale přímo to na sobě nepoužívám, protože pro mě je prostě jednodušší ten člověk a potom něde spíš jako dát ten muž, protože už je to v těch výběrech, dotaznících a takhle, tak je to jako jednodušší to tam najít a nemusím se ohledně toho naštvat, protože to jako.... Protože kdybych si potom hodně dal ten label, tak bych ho hledal a věděl bych, že jsem frustrovaný ohledně toho, že to prostě všude není ještě. Takže asi asi jako nic mi to jako negativního ani nic dalšího pozitivního nedává. Asi to tolik neřeším.

N.D.: Jasně. No a vlastně...přemýšlím, ale ty vlastně sám ty pojmy tolik třeba neřešíš.... A vlastně mě tak napadá, jestli bys třeba mohl říct, jako jestli ti třeba přijde jakoby, že stejně obecně třeba jsou prostě důležité, jakoby ty pojmy, a případně vlastně k čemu třeba podle tebe slouží?

Resp. 3: Hmm....jako... Já právě vůbec nevím. Já si myslím, že některý pojmy jsou navíc, protože kolikrát to je jako preferenčně jenom rozdělený, a přesto tomu dají prostě přímo jako sexualitu, což mi nepřijde moc chytrý, protože asi neumí rozpoznat preferenci a sexualitu. Takže potom do té doby, dokud dotyčného nepoznám, tak to neřeším. Jakmile potom potkám někoho a ono to pro něho je důležitý, tak OK. Takže pro některý lidi to asi je důležitý. Mně to je prostě jedno, dokud se s ním nepotkám. Pak to nemusím řešit, že jo. Nebudu přece chodit a učit se je nazpaměť.

N.D.: Jasně.

Resp. 3: A když je vlastně někdo bude chtít se... A když někdo bude chtít asi asi jako, že jo, projít ty pojmy, tak si je jako najde a vyhledá si tam, co je pro něho důležité. Ale pochybuju, že by je někdo uměl nazpaměť.

N.D.: Jasně, rozumím. A pak mě by zajímalo vlastně, jestli bys třeba člověka, co se prostě neidentifikuje explicitně jako muž nebo explicitně jako žena, tak jestli jakoby jsi ho označil

prostě jakoby nebinárního.

Resp. 3: No, určitě ne, protože může se označit jakkoliv jinak, takže bych neoznačil... Jako pro sebe ve své hlavě, ano. Abych to měl zjednodušené, aby moje hlava nebyla zmatená a uměla to nazvat. Ale větší šance je, že bych jej nazval jako člověk. Ale potom jako...moje pusa by neřekla, že je nebinární. Jakkoliv to řekl můj mozek. Otázkou je, jestli by to řeklo moje OCD, nebo jestli by to řekl můj mozek. Já úplně nevěřím svým myšlenkám, ale.... Když bychom se třeba o tom s dotyčným bavili, tak bych ho nenazval nebinární, protože ten dotyčný může mít jiný gender. Proto tam právě jsou důležitý ty zájmena.

N.D.: Jasně, chápu. To, pak by mě zajímalo, jestli vlastně, protože taky člověk i slýchá třeba o proměnlivosti genderu, genderové fluiditě a třeba já sama to neznám, tak jestli třeba ty to znáš a pokud jo, jestli mi to třeba můžeš přiblížit?

Resp. 3: No, moc ne, no. Opět to jsou takový ty věci, který tolik neřeším. Já tak jako fakt jako jsem zúžený na to znát zájmeno. Zním pár genderů. A tím to pro mě hasne.

N.D.: Jasně, chápu. Pak by mě zajímalo, jestli jsi vlastně třeba někdy pochyboval o tom, že jsi nebinární a co tě k tomu třeba vedlo.

Resp. 3: No, tak už jen kvůli tomu, že to furt zjišťuju, jestli to je ono, tak o tom nahodile pochybuji. Hlavně ze začátku. A že vlastně, že jsem úplně si nebyl jistej, že to je ono. Když jsem viděl třeba jako kamarády, který jsou nebinární, jak oni se vlastně vyjadřují nejenom jako mluvou, ale celkově prostě svojí existencí, tak jsem byl jako: OK, sedí to ke mně a jsem tohleto já? A potom, když jsem viděl jako hodně nebinární lidi, takový to, u kterých si fakt člověk řekne, že jsou nebinární a fakt to na ně sedí, takový ten lehký stereotyp nebinární. Tak jsem byl jako, ale takhle já nevypadám. Já vlastně nevypadám zase až tolik androgynně a hodně se oblíkám spíš do mužského oblečení. Jsem nebinární? Patří to tam? Jak to poznáš, že je dotyčný nebinární?

N.D.: Jasně, chápu a pak mě napadá, vlastně to nonbinary, tu nebinaritu vlastně chápeš spíš

jako vlastnost nebo jako kategorii?

Resp. 3: Asi spíš jako kategorii, nikdy mě to nenapadlo jako vlastnost. Tak to bude jako kategorie.

N.D.: Jasně. Pak bych se chtěla zeptat vlastně, kdo všechno ví o tvé genderové identitě. Jestli vlastně jsi ohledně ní otevřený či ji s někým sdílíš?

Resp. 3: Hmm, tak jenom s kamarády nahodile o tom třeba promluví. Spíš je to tak, jako když něco objevím ohledně sebe, tak jim to oznámím, ale víc to neřeknu asi. Jo, ale rodina, ta to neví. Právě tím, jak je to osobní, že jo, tak to nemusí úplně všichni vědět.

N.D.: A vlastně tedy...když o tom třeba mluvíš s přáteli, jak vlastně třeba přátelé vlastně na to, že jsi nebinární, reagují?

Resp. 3: Jo, tak ti to berou v pohodě, protože moji kamarádi jsou buď LGBT nebo LGBT allies. Takže lidi to berou jako: "OK. Je to nová informace, vím o tom." Víc to neřeším. Takže se prostě jenom bereme, jako akceptujeme to. Respekt, téma, tolerance.

N.D.: A všiml sis třeba nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se dozví, že jsi nebinární?

Resp. 3: Ne, žádná změna. Možná tak jako, že mi třeba víc ti nebinární lidi přitah...berou k sobě, že tak jako víc jako jsme jako na stejný vlně, protože se víc chápeme. A třeba podobný vtipy.

N.D.: Takže myslíš, že tady jakoby není třeba nějaký vliv nebinarity na tvé vztahy, nebo bys něco postřehl?

Resp. 3: Ne, jako nic velkého tam nebude.

N.D.: A co třeba navazování nových vztahů?

Resp. 3: Tak cizí lidi to nevědí, nic jim do toho v podstatě není. A já nejsem zase až tolik dobrý v navazování cizích jako dobrých vztahů jako těch hlubších. Protože úplně nemusím lidi. Takže do té doby, dokud mě nemisgenderují, tak jsem se vším ok. A pokud bych si s těmi dotyčnými udělal jako nějaký hlubší vztah, tak bychom se o tom mohli někdy pobavit, když by třeba na to přišlo téma. A není to tak zase extrémně důležitý, ty zájmy jsou důležitý. Já taky o hodně lidí nevím, jaká je jejich genderová identita, do té doby, dokud mi to neřeknou, dokud oni neřeknou, že to je důležitý, tak mi to řeknou.

N.D.: Jasně, chápu. A vlastně přijde ti, že třeba vlastně tvůj gender, genderová identita ovlivňuje to, jak vnímáš ostatní lidi?

Resp. 3: Jo, já si myslím, že jo. Protože když člověk jako líp akceptuje tu nebinaritu, nebo popřípadě je nebinární, tak mi přijde, že potom na ostatní nahlíží víc neutrálním způsobem. To, že vlastně... Předtím to bylo, že člověk byl mezi spíš jako feminní nebo maskulinní stránkou, tak to bylo jakože...budu určovat ty lidi, kam se na té škále dvou genderů prostě, kam patří. Ale když je člověk jako nebinární nebo to víc vnímá nebinárně, tak je to jako ten dotyčnej člověk. A beru to neutrálně. A může vlastně vypadat extrémně feminně, ale může to být vlastně, může mít maskulinní gender. Tak mi přijde, že to je takový jako lépe na...jako respekt, ten právě u toho they/them, že jo. Protože potom nejde a neřeknete slečna, ale prostě člověk. A mluví s dotyčným jako neutrálně, nebo se snaží, když to jde. No, to teda ne vždycky jde.

N.D.: A vlastně ještě k tomu...tedy, ještě bych se vrátila k tomu tvému okolí. Říkám si, že pro spoustu lidí může být i kontakt s někým, kdo je nebinární, dost inspirativní, tak jestli třeba sis všiml toho, že tvá identita ovlivnila, jak lidé v tvém okolí, třeba právě ti přátelé, s kterými to sdílíš, uvažují o světě a společnosti, nebo i třeba sobě samých?

Resp. 3: Vůbec nevím, protože jsme o tom nemluvili. Jakože když třeba někoho nazýváme, tak to nazýváme spíš jako člověk, protože jsme tak jako tady tomu nastejno přibližně. A

taky nám vadí, když i přestože třeba nejsou nebinární, tak jim taky kolikrát vadí, když je třeba nazvou slečnou nebo panem. Vždyť to je takový jako "hmm, úplně...nejsme si tak blízky, abys ty, cizí osobo, mi říkal takhle. Můžeš to říct neutrálně. Co když jsem něco jinýho?" Takže tady v tom max vím, že pár lidí se kterými se bavím třeba o jiných, to bere takhle.. Ale jinak jakoby nevím, jestli to oni vnímají jinak. Aj ti nebinární aj ti jako binární lidi.

N.D.: Jasně. A chápu to dobře, že se vlastně znáš s dalšími nebinárními lidmi?

Resp. 3: Jo.

N.D.: A jsou to vlastně spíš lidé z Česka, nebo spíš ze zahraničí?

Resp. 3: A...spíš z Česka. U těch ze zahraničí prostě nic moc nevím, jen se s nima bavím.

N.D.: A vlastně, já jsem si všimla, že třeba vlastně na internetu si kolikrát lidi třeba pomáhají jakoby s tím porozuměním genderu nebo i právě někdy s těmi pojmy nebo tak, tak mě třeba zajímá, jestli třeba právě si s nebinárními lidmi třeba někdy i takhle jako navzájem pomáháte v tom, jak si třeba porozumět nebo...

Resp. 3: Jako mezi těmi kamarády, jo, to se prostě bavíme. Ale jinak cizí nebinární neznám. Možná jako takhle, když je to třeba skupinka od naší doktorky sexuoložky, tak tam jsou nebinární, takže tam si pomáháme. Ale to jsme prostě zase uzavřená skupina. Ale aby to bylo jako někde víc otevřený, úplně totálně cizí lidi, tak tam se já jako nějak neangažuju. Tak nevím.

N.D.: Hm, hm. A vlastně co pro tebe znamená, že jsou na světě další lidé, kteří třeba gender prožívají obdobně jako ty?

Resp. 3: Asi asi vůbec nic, asi možná tak to, že třeba bude víc lidí, co bude mít větší hlas a bude víc řešit tu mluvu třeba nebo to, jak se potom lidi oblíkají. Tím pádem se to bude víc

vnímat, že je tady jako víc těhle lidí. Ale asi jinak mi to je jedno.

N.D.: A myslíš, že vlastně je těžké najít vlastně další lidi, co třeba právě to mají s genderem podobně? A myslíš, že třeba pro to právě jsou nějak důležité ty identitní pojmy?

Resp. 3: Já si myslím, že to záleží na tom, jak moc se dotyčný umí seznamovat, protože kolikrát se stačí projít po městě a jde velice snadno poznat, kdo je LGBT. Ať už třeba podle tašky. A zase jakoby přijít k cizímu člověku a začít na něho mluvit úplně nevím, jestli je dobrý nápad, takže možná tak jako přes ty sítě. A tam jsou ty komunity a ty komunity se vždycky dokážou najít. Takže když dotyčný umí hledat a když chce, tak si to najde. A není to zase až tolik těžký. Určitě ne v týchle době. Před lety by to bylo těžký a teď kon už ne.

N.D.: Tak jo, děkuji. Pak by mě zajímalo vlastně, jaké třeba podle tebe výzvy přináší nebinární identita?

Resp. 3: Hm...nevím, nic mě nenapadá.

N.D.: Dobře. Pak vlastně by mě zajímalo, ač tedy u tebe je to teprve krátce, ale přesto si říkám, jestli sis třeba během té doby, co se prostě identifikuješ jako nebinární, jestli jsi třeba někdy uvažoval nad tím, že bys vlastně raději byl binární, protože by to bylo jednodušší?

Resp. 3: Já asi ne. Asi kvůli tomu, že to mám takhle rozdělený, že vystupuju v podstatě jako binární, ať už jako zájmeno nebo prostě třeba ty dotazníky, kde tam prostě řeknu, že jsem muž. A pro mě je ta nebinarita víc osobní záležitost, takže asi jako...asi nějak ne.

N.D.: Jasně. A to, přijde ti, že jsou třeba některé identity víc přijímány než jiné, nebo že někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má problémy s jinými identitami?

Resp. 3: Je to tak. Asi dost lidí, co není LGBT...možná i lidi, co je LGBT, tak plně

nechápu nebinaritu, nebo popřípadě i jiný složky pod transsexuály...tam patří ta nebinarita. Tak kolem je dost lidí to neumí chápat. Právě, protože vlastně tím neprochází. Ale do té doby, dokud to respektuje, tak jako no problem.

N.D.: Jasně. A vlastně mě...já ti zase nevím, ty tolik ty pojmy neřešíš, ale říkám si, jestli třeba si taky všímáš, nebo máš zkušenost s tím jako, jak se ty pojmy vyvíjí, protože vlastně člověk se s tím docela setkává, že jakoby nejenom vznikají nové pojmy, ale právě se mění třeba významy některých pojmů. Tak jestli s tím právě máš nějakou zkušenost?

Resp. 3: Ohledně významu nevím. Ale vím, že... Jako nevím ohledně toho vývoje, jenom vím, že právě hromady pojmů, který mi přijdou navíc. A do té doby, dokud ten dotyčný mi ten pojem, který já třeba nedokážu pochopit, já to budu respektovat, jo. Do té doby povím prostě zájmeno, tak OK. Zeptám se popřípadě na ten pojem, pokud ho nechápu, tak už to prostě dál neřeším. A vlastně si myslím, že tady je hromady těch pojmů jako navíc. Ale když jsou lidi, kteří přijdou a jsou extremističtí ohledně toho pojmu, který už je jako fakt jako mikro, takže když jako když mu člověk řekne nebinární a on se strašně naštve, nebo se zeptá, že je nebinární nebo tak jako zjednoduší to na tohle. Protože to je velký pojem, tak prostě, když se ještě jako extrémisticky vždycky naštve, že "Ne, jsem tohle a tohle a tohle a budeš to rozlišovat takhle a takhle" a dotyčný je jako: "Já to nechápu. Nemůžeme to zjednodušit, nebo nemusíme to řešit vůbec?" a oni jsou prostě "Ne, budete to bla, bla, bla, bla" a hrozně moc to hrotí. Strašně moc to drtí, tak mi to přijde jako jako špatný, protože ani třeba když by se mě někdo zeptal na nebinaritu a nechápal to a ani jeden z nás by neměl potřebu to víc vysvětlovat, protože by jsme se respektovali třeba téma zájmeny, tak proč to víc řešit? Ten dotyčný to neprožívá, toho dotyčného se to vůbec netýká. A já mu tím nijak neubližuju, stejně tak jako ti ostatní. Ať už mají ty mikro prostě pojmy, nebo dají si větší, je to jejich věc. Ale někteří jiní ti lidi to zvládnou pochopit a souzní s tím třeba. Ne všichni.

N.D.: Rozumím. A to vlastně mě tak k tomu napadá další věc a sice, že ono totiž i ty zmiňuješ právě to, že ti přijde, že různé ty pojmy už jsou tam jakoby zbytečné, a já vím, že to je taky takové téma, že třeba hodně lidí to řeší, že jo, že pojmů, genderových identit,

jakože toho je jako hrozně moc, že jo. Tak vlastně přijde ti, že by jakoby měla být nějaká třeba hranice v tom, kolik je těch pojmů a pokud ano, jak by se měla vůbec stanovit?

Resp. 3: A...já si nemyslím, že jsem někdo, kdo má jakoby nějak velké práva na to to rozhodovat. Už jenom kvůli tomu, že to vlastně, když se mnou ty pojmy nesouvisí, tak proč je budu řešit? Úplně stejným způsobem asi takhle cis lidi se prděj do nebinárních a do trans. S nima to nesouvisí. Takže pokud ten pojem se mnou nesouvisí, tak si vlastně může mít dotyčný kolik chce labelů a úplně si je vymyslet a může mít úplně cokoliv. Do té doby, dokud ale on bude respektující s tím, že my to vlastně úplně nechápeme, třeba s ním nedokážeme souznít, ale budem prostě do určitý míry respektovat. A to už by se mělo. Takže jestli třeba ani teďkom prostě takový to stereotypní, jestli se fakt někdo bude identifikovat jako útočná helikoptéra, tak OK. Mně to je jedno, mně to je dost fuk. I kdyby to byl blízký přítel, tak mi to je fuk. Když já chápu ten label, tak se pokouším dotyčného tak vidět. A když ten label nechápu, tak potom, protože to nechápu, tak ho nedokážu tak vidět, tak ho prostě беру jako člověka a zájmeno беру. A víc to neřeším a myslím, že takhle by to měli mít ale všichni. Dokud se jich to netýká, tak to mají jenom respektovat, tolerovat.

N.D.: Jasně. A to vlastně...používáš vlastně u sebe spíš to české nebinární, anebo anglické nonbinary?

Resp. 3: Asi podle toho, jak v tu chvíli mluvím. Protože prohazuji mezi češtinou a angličtinou.

N.D.: Jasně. A mě tak napadá...jakoby vlastně...používáš třeba i v češtině to nonbinary? Protože vlastně si říkám, že to může prostě pro někoho třeba být jakoby takové nevšední používat prostě v češtině pro sebe anglické slovo. I když ona ta angličtina se do češtiny docela dostává, ale vlastně...jak to třeba máš jako vyloženě v češtině?

Resp. 3: No, pokud s dotyčným mluvím a dotyčný používá nonbinary nebo je v pohodě s angličtinou, tak prostě použiju nonbinary. Když píšu, tak většinou napíšu nonbinary,

protože tam se nemusí řešit íčka a takový a to skloňování je jednodušší, protože angličtina nesklonuje, to dělám často. Takže ale jako asi nějak víc to neřeším. Protože nevím, co prostě v tu chvíli řeknu. Mě častokrát to...kolikrát to zkrátím jenom na non.

N.D.: Jasně. A pak bych se chtěla zeptat vlastně, jak by sis třeba představoval fungování genderu ve společnosti do budoucna. Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 3: Asi....kdyby někdo pomohl udělat z češtiny trošku lepší místo pro nebinární. Nebo spíš kdyby se Češi vyvinuli z opiček do respektujících tvorů. Přestali by si hrát na [?] a všechny [?]. A prostě by je přijali. Protože dokud se jim to nemontuje do života, tak nemají v podstatě právo do toho tak moc remcat, jak vždycky remcají. Prostě.

N.D.: Jasně. A ještě jsem se chtěla zeptat, jestli vlastně když třeba jsi s těmi přáteli mluvil o té nebinaritě, tak vlastně jestli s tím jakoby už měli nějaké chápání toho pojmu, nebo třeba to potřebovali víc vysvětlit. Vlastně nakolik jakoby s tím byli obeznámení?

Resp. 3: A s kým že, s kým, že jsem o tom mluvil? Ještě jednou.

N.D.: S přáteli jsi myslím zmiňoval.

Resp. 3: Jo, jo, jo. Tak oni to znali. Oni se tak identifikovali. Takže v podstatě od nich to vím, takhle od ostatních. Ať už non nebo nebinární.

N.D.: Dobře. To vlastně je tak nějak vlastně víceméně za mě všechno. Je třeba něco, na co by ses chtěl zeptat ty, nebo co bys k tomu chtěl ještě dodat?

Resp. 3: Asi nic. Asi nemám žádný nápady..

N.D.: Tak jo, v tom případě, já ti moc děkuju za tenhle hovor. Já pak vlastně ti pošlu ten prepis. [dotaz na citlivé údaje o 3. osobě] Tak jo, moc děkuju. A kdybys náhodou třeba taky znal někoho, koho by mohl zajímat ten výzkum a chtěl se zapojit, tak určitě třeba

můžeš někomu ještě dát vědět.

Resp. 3: Jo, dobře.

N.D.: Tak jo, tak ještě jednou moc děkuji a já pak pošlu ten přepis.

Resp. 3: Tak jo.

N.D.: Tak jo, tak se měj krásně.

Resp. 3: Tak zatím.

Respondent 4

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 4: Čauky, slyšíme se?

N.D.: Já tě slyším. Ty mě?

Resp. 4: Jo, slyším, dobré.

N.D.: Tak jo, super, tak já ti moc děkuji vlastně za dnešní připojení. Na začátek bych se ještě představila. Tak vlastně já se jmenuji Nikola Divišová a aktuálně studuju psychologii na Univerzitě Karlově. Tento výzkum dělám v rámci své diplomové práce. S tím, že co je mojí motivací, tak jde vlastně o to, že kromě toho, že mi přijde, že by obecně mělo být ve společnosti lepší porozumění nebinárním identitám, tak zároveň mi to přijde i důležité pro samotnou psychologii, protože samozřejmě i nebinární lidé někdy mohou potřebovat vlastně psychologickou nebo psychoterapeutickou pomoc a podporu. S tím, že je samozřejmě pak dobré, aby vlastně psychologové, psycholožky vlastně měli to porozumění, měli ty informace. A co jsem četla třeba nějaké výzkumné články, tak právě někdy nebinární lidi takhle vyhledali nějakou psychoterapii nebo psychologické služby a

právě naráželi na nedostatek porozumění, nedostatek informací, a tím pádem ta zkušenost byla nějak negativní. Takže mi to přijde jakoby hodně důležité, aby se tomu v psychologii věnovalo s tím, že v češtině těch materiálů, literatury je méně než třeba v zahraničí, takže mi vlastně přijde fajn, aby něco vzniklo i u nás a aby se to týkalo i vyloženě lidí žijících v Česku.

Resp. 4: Jo, jo, já si myslím, že to je jako hrozně hezká věc. A myslím si, že jako je vtipný, protože já já jsem vlastně v tuto chvíli v psychiatrický péči už nějakou dobu. A navštěvuju, jakoby už jsem navštěvoval asi 2 nebo 3 psychology. Jako psychoterapeuty. A tam právě vím, že to bylo jako problém, že to jakoby...v ní to nebyl problém, kterej já chci řešit, že pro mě to, že jsem nebinární, prostě je. Není to věc, jakoby ve který se potřebuju rejpat, ale dost často se na to ty jakoby profesionálové naráželi, jakože si myslí, že to může bejt ten problém. I když to vlastně problém není a spíš to jakoby nemůžou pochopit pořádně. Takže jako myslím si, že tohle jako hodně hezká práce. Jako hodně hezký zaměření.

N.D.: Tak jo, jsem moc ráda, že ti to vlastně přijde fajn a užitečné a já bych teď ještě něco řekla vlastně k tomuhletomu rozhovoru. Rozhovor je vlastně nahrávaný s tím, že teda nahrávka bude následně přepsána a samozřejmě anonymizována. Vlastně k té nahrávce mám a budu mít přístup jenom já s tím, že jí pak vlastně po přepsání smažu a anonymizovaný text přepsaný, tak ten bude součástí diplomové práce, která bude veřejná s tím, že bych ti vlastně ten přepis pak po tom ještě přepsání zaslala, aby ses na něj mohl podívat a vlastně třeba něco doplnit.

Resp. 4: Super jo.

N.D.: Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 4: Jo, určitě úplně v pohodě.

N.D.: Tak jo, super. Tak já už bych přešla vlastně k samotnému, vlastně k nějakým otázkám, co tu mám tak připravené. A vlastně nejprve bych se chtěla zeptat, co vlastně pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 4.: Jasný. Já bych řekl, že gender je z velké části hlavně jakoby něco, co jsme vytvořili sociálně a vím, že jsem si dost dost dost vědom, že dost taky jsou, že je to taky stavěný jakoby na samotným kapitalismu, protože kapitalismus potřebuje, aby tam jakoby byla ta část, která je později vyloženě ženská. Tím jakoby nechci poučovat, ale myslím si, že jako jsou ty, gendery by si měly být rovný, ale jako v kontextu kapitalismu, tak jakoby je to takový... Ten kapitalismus potřebuje ty ženský, aby tam byly jako ta neplacená pracovní síla, aby prostě byly doma, vychovávaly... Takový ty jakoby, taková ta standardní dichotomie, kdy prostě se takhle jakoby to rozděluje. Že jakoby ta jedna teda, tak to je takovej ten sociální aspekt. A jinak si myslím, jakoby gender je to, jak se v tom kdo cejtí. Pro někoho to může být, že si jakoby si spojuje ten gender třeba s fyziologií, že prostě jako "jo, má prsa, nemá prsa" a tak podobně a takhle jakoby si to spojuje jakoby každé se vším. Zatímco já se od toho dost jako cítím odděleně. Takže myslím si, že jako na konci, že ten gender by měl bejt to, co si z toho on sám každé vyrobí, jak se v tom cejtí, ale nejde ignorovat jakoby ty sociální nátlaky z naší společnosti. Pokud to někdo byl schopný ignorovat, tak klobouk dolů, já to ještě neumím.

N.D.: Jasně, děkuju. A myslíš si, že vlastně je gender pro naši společnost důležitý a třeba jak je moc je důležitý pro tebe?

Resp. 4: Společnost určitě na to vidí. Já to, já to cítím hodně, protože já vlastně a to je mi jedno, jestli tam budeš psát, jako já studuju, já jsem v průmyslu, já studuju tady Západočeskou univerzitu na Fakultě strojní. A tam jakoby to je hodně vidět, že prostě jakoby tam se ten gender hodně vnímá. Naštěstí mi přijde poslední dobou, jakoby jakkoliv je to jakoby mužský definovaný jakoby obor, tak oni dost často spíš ty jako ženský vnímají, jakože je to, jakože "hustý, máme tady nějakou ženskou konečně", jakože to je hrozně super, ale určitě jsou tam jakoby takový ty starší profesoři, který prostě jakoby ty holky v podstatě začínají trochu i shazovat. No, všem říkají "mladý muži" a těm holkám

říkají "slečinko". Tak jako je to takový shazující. Že ta společnost to určitě jakoby nějak, určitě jakoby nějak vnímá a furt tam je takový to, furt jsme jako, furt je to taková patriarchie jako taková, to je bohužel, to prostě furt je takhle rozdělený. A teď tam je taková ta, takový to dilema z toho, že lidi jako třeba se na mě podívaj, protože já prostě ne dost..já prostě na 1. pohled furt vypadám jako ženská. Časem se k tomu třeba dopracuju, že už to tak nebude. Ale prostě jako ty lidi se většinou na mě podívaj a musí se v tu chvíli rozhodnout, co vlastně jsem a jak se, jak se ke mně budou v tu chvíli podle toho chovat. A většinou prostě mě uvidí a řeknou: "Hele, tohle je ženská, tak a budeme se chovat k ní podle toho." A většinou to je pro horší, bohužel.

N.D.: Jasně, chápu a tohleto bylo jakoby...jakoby bych řekla k té společnosti a mě by třeba zajímalo ještě jakoby vyloženě pro tebe osobně jakoby, jak je třeba to téma genderu důležité.

Resp. 4: Já si myslím, že pro mě jakoby ten zákaz je o tom, že jako klidně se o tom budu bavit pro mě jakoby gender je důležitěj v tom ohledu, že chci, aby ho respektovali lidi. Já jakoby nepotřebuju, aby ho chápali, protože zjišťuju, že jakoby jakkoliv jako hodně lid...jako kámoši, co jsou třeba online, jsou taky trans, tak prostě to vnímají tak, že by to nemělo bejt složitý. Já dost často narážím na to, že to prostě lidi fakt nechápou, neví, jak to pochopit. To, že je někdo nebinární. A pro mě na konci je důležitý aby to. Že je mi úplně jedno, jestli to nechápou, nebo chápou, ale aby to respektovali. Pro mě na konci dne záleží a pro mě na konci je důležitý, že používám mužskej rod a aby mě neoslovovali jako ženu. A jakoby jinak jakoby já jsem...jakoby jak to říct. Já jsem hrdej na to, že jsem nebinární a klidně se o tom budu jakoby do detailu bavit. Ale jako pro každodenní život potřebuju, aby to lidi jenom respektovali a nerejpali se v tom.

N.D.: Chápu.

Resp. 4: A samozřejmě takovej ten gender...jakoby to, jak se člověk jakoby jak to říct. Teď mě nenapadá slovo. Expression. Jestli chápeš, tak prostě tam jakoby to bude chtít nějaký změny eventuelně, ale v tuhleto chvíli prostě pracuju s tím, co mám.

N.D.: Rozumím a přijde ti, že třeba je i nějaký rozdíl mezi tím, jak je gender třeba vnímán jako takhle v naší společnosti a třeba v jiných společnostech, kulturách?

Resp. 4: Přijde mi, že určitě jsou kultury, který to vnímají jinak, protože vím, že třeba různý, třeba jako Indiáni mají takovýto, oni tomu říkají myslím two-spirited. Tak prostě jakoby v těch kulturách je určitě jako jiný vnímání genderu. A myslím si, že jakoby to by to bylo takový jako zajímavý vnímat, ale myslím si, že tady v Česku je to takový furt... Přijde mi, že jako už ty lidi nejsou tak agresivní. Když jsem třeba byl na těch Pridech, tak jako nikdy tam nebyly jako nějaký protesty. Ale s tím, že to lidi prostě spíš jako neřeší a nechtějí to řešit. Tady jako v Česku.

N.D.: Jasně. A přijde ti, že vlastně...ono to trochu souvisí jako se společností, ale přijde ti, nebo zajímalo by mě, jaký byl třeba během prostě tvého dětství, dospívání přístup tvé rodiny, školy a dalších k genderovým otázkám, a jestli třeba ti přijde, že to právě nějak ovlivnilo tvoje prožívání genderu?

Resp. 4: Myslím si, že moje prožívání genderu hlavně ovlivnil internet, protože jsem byl jakoby...ve velmi brzkém věku, tak jsem se dostal na internetové stránky, kde jakoby se o tom mluvilo víc, protože jakoby tady jako v osobním životě, jako v reálném životě, tak prostě to tam moc nebylo. Tam jako je taková ta...já jsem byl takový to dítě, co vyrůstalo jako "jo, ta se měla narodit jako kluk". Takovýhle takovýhle ty řeči, protože já jsem nikdy nebyl stereotypní holčička, když to řeknu blbě, jakkoliv to slovo nesnáším vůči mně. A pak je ironií, že jakoby fakt, když jakoby třeba rodina zjistila, že se vlastně identifikuju jinak, tak najednou: "Ale ty jsi vždycky byla jako ta hezká holka. Proč jako najednou?" A i když mi celý život říkali: "Jo, to měl bejt kluk." Takže je to takový jakoby divný, takže jakoby...spíš už, když jsem se to učil, spíš z toho internetu a pak jakoby v reálném životě se to jenom odráží. Takže ty lidi prostě prosím, třeba učitele ve škole, jako "hele, prosím, používejte pro mě mužskej rod" a [?], že jsou oni, prostě jenom kývnou a chápou to. Ale že bychom se o tom jakoby v reálu s moc lidma bavil, bohužel ne. Já se teda bohužel moc nepohybuju vyloženě v queer komunitách. Chci to napravit, ale takhle to zatím je, no.

N.D.: A v tom vlastně...to mě přivádí k otázce, jakou roli hraje jakoby právě třeba jako internet a třeba, jak jsou prostě pro tvůj gender důležité sociální sítě?

Resp. 4: Sociální sítě samotný spíš ne, spíš lidi, co jsem přes ně potkal. Protože jako nějaká sociální síť...já jako mám Instagram spíš jenom symbolicky. A když už, tak se jenom, tak jsem třeba na Tumbleru, kde jsem spíš jenom kvůli jako vtipům a tak podobně. Takže jako pro mě to je spíš jakoby v ohledech, třeba jakoby v sociálních kruzích třeba jsem jako ve spoustě serverech na Discordu. A tam spíš jde o tu komunikaci s lidmi, popřípadě třeba role play. A tam je, jakoby tam záleží, tam prostě jsou ty ostatní trans lidi, který mě prostě chápou a navzájem se respektujeme. A když jsou nějaký myšlenky na gender, tak tak si navzájem děláme kachničky, když to řeknu blbě. Takhle už jsem takhle už jsem prožil s kámošem asi tři jeho genderový krize.

N.D.: A takže vlastně spíš nějaké webové stránky jako s informacemi třeba jakoby ti nějak pomohly, nebo?

Resp. 4: Přejde mi, že jako na tom zrovna tom Tumbleru tak jakoby není perfektní, samozřejmě, mají tam jakoby docela dost svejch dilema, ale tam je to, tam poprvý jsem se jakoby vlastně dozvěděl, že jako "hele, tohle je možnost". Ty se nemusíš, jako ty se můžeš jako, na to jsou jakoby nálepky v podstatě, když to řeknu blbě, protože některý lidi jakoby jsou s nálepkama víc spokojený. A pak jsem jako tak nějak progresivně jako tak nějak odcházel od toho ženství a jako dospěl jsem sem, no.

N.D.: A možná klidně můžeš mi třeba i víc popsat, jak jsi vlastně zjistil, že jsi nebinární, třeba i kdy to tak jako proběhlo to uvědomění a tak.

Resp. 4: Myslím, že asi tak ve 14. Kdy jsem prostě byla na tom Tumbleru a tam prostě se jakoby třeba tehdy jako hodně mluvilo o těch identitách a tak podobně. Tam jsem narazila na termín demigirl úplně poprvý, což je, že jo, část jakoby identity ženský, část jakoby nebinární. Ale tak nějak jsem na to narazil, pak jsem se jakoby jednu dobu identifikoval,

jako že mi to je vlastně jedno. Eventuelně jsem přešel k tomu, že jsem používal vlastně všechny zájmena, a pak jsem jako tak nějak dospěl okolo 16,17 k tomu, že mi vlastně nejsou příjemný ty ženský zájmena, tak jsem je prostě z toho vyhodil. Takže od té doby v češ...od té doby v angličtině jsem používal vyloženě čistě jenom they/them, he/him. A pak teprve až někdy myslím, že ve třetáku na střední, tak jsem jako přešel k tomu, že...kdyžtak jako pro referenci, mně je teďka jednadvacet, takže to mi bylo, mohlo být tak. 18. Tak jsem přešel k tomu, že jsem jakoby i v reálném životě začal používat mužskej rod. Mezi určitými kruhy a od konce střední, tak jakoby skoro všude. Jsou výjimky, kdy si jako řeknu: "Jo, tady to není bezpečný", ale jinak prostě všude používám už skoro. Já už vlastně ani neumím mluvit o sobě sám jako v 1. osobě v ženským rodě, já už to neumím.

N.D.: Jasně, děkuji. A pověz, co vlastně pro tebe znamená být nebinární?

Resp. 4: Můj nejoblíbenější popis je, že máš jakoby vedle sebe, když si třeba vezmu jako takovou... Máš tady jeden kámen, který jsou jako ženský, druhý, který jsou muži, a pak vezmeš můj šutr, což je ta nebinarita a hodíš to někam z okna, třeba. Je to úplně mimo. Tak to nejčastěji popisuji, že takhle to prostě cítím, že to je fakt jako hrozně pryč od toho. Samo o sobě jako sociálně, to už je jako nějaká ta sociální dysforie, ale jakoby samo o sobě ten gender je prostě úplně mimo. Tak to nejvíc cítím, že to je prostě takový neutrální, mimo, dělám si, co chci. Protože já tam jakoby hodně taky vidím takový to...gender non-conforming určitě složku.

N.D.: Jasně. A co vlastně pro tebe třeba znamená ten pojem muž, žena?

Resp. 4: Asi bych řekl, že to je zase furt, co si z toho, kdo udělá. Ženství je dost často spojovaný jakoby spíš jako myslím, že to je hodně spojovaný s těmi jakoby fyzickými aspekty. Protože když se na to člověk podívá, tak vlastně jakoby to, co se stereotypně spojuje s mužským a ženským, je spíš takový, jakože: Jo, muži nesmí mít emoce, neplakaj. Takže budou mít vlastně psychologický problém, protože nikdy se nenaučili zdravě regulovat svoje emoce. Zatímco ženský jsou blbí, musí si kvůli všemu sednout na prdel. Ale není to jakoby hezká dynamika, protože já tam prostě vidím, že spíš jakoby jsou

to takový sociální aspekty, případně třeba, když to jakoby i má někdo spojený s náboženstvím, že tak je to spíš o tom, kdo si co z toho co udělá. Viděl jsem spoustu trans lidí, který prostě to jakoby to svoje, ženství svoje mužství popisují jako úplně jiným způsobem. Já se omlouvám, mně tady skáčou do klína kočky. Takže tak, myslím si, že je to hodně o tom, kdo si z toho co jakoby vyrobí, protože když člověk jakoby začne jakoby ignorovat ty očekávání společnosti, tak je v tom mnohem svobodnější. Protože pak si může třeba jít a vyzkoušet si, jestli mu třeba tam nesedí na té druhé straně. Zažil jsem jako případ, kdy prostě cis lidi si vyzkoušeli, jaký by to bylo prostě bejt jakoby třeba jiný zájmena, jiný jakoby prezentování. A pak si velmi spokojeni sedli zpátky tam, kde začli, protože tam zjistili, že to je nejlepší.

N.D.: Jasně. A to...je něco, co bys označil za klíčový moment nebo klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 4: Asi co mi hodně pomohlo a co...protože jakoby přijde mi, že ten gender mám jakoby hodně spjatý i s tím jakoby, protože já jsem lesba, normálně vyloženě butch lesba. Tak tam asi bylo asi tak to, co jsem se rozešel s přítelem, s mým ex, tak, tak jsem jako tak nějak jako přemýšlel nad tím, jak se asi identifikuju, a tam jsem vlastně došel k tomu, že vlastně mě vlastně chlapi nezajímali nikdy. Že tam prostě byla taková ta hezká kompulzivní heterosexuality. A právě nyní moje přítelkyně vlastně mi pomohla zjistit, jakože jo, že jsem vlastně lesba. A od té doby se to tak nějak začalo odvíjet k tomu, že vlastně si připadám jako i víc transmaskulinně, ne chlap, ale spíše čistě transmaskulinní. Takže tam se to prostě odvíjelo i od toho si myslím.

N.D.: Jasně. Pak mě ještě napadá, protože vlastně občas se člověk setkává se zmínkami o proměnlivosti genderu, genderové fluiditě, s čím já třeba sama zkušenost nemám, tak jestli s tím třeba máš zkušenost ty a jestli bys mi to třeba mohl přiblížit, pokud jako to znáš?

Resp. 4: Á, viděl jsem to v popisu a já, já to zas tak silně nevnímám. Ale určitě mám, někdy se probudím a vnímám to taky s tím tělem, protože jakoby...já to řeknu na rovinu, já jakmile budu moct, tak si nechám si, myslím, že se tomu říká "ablázie", prostě, nebo

dvojitá mastektomie. Mám dny, kdy se jako proudím a řeknu si: "Jo, dneska jakoby to s těmi prsy prostě přežiju. Dneska si nemusím brát nějaký jako extra, jako nějaký hodně těsný sportovní podprsenky." A jiný dny se probudím a řeknu si: "Ne, já je chci pryč. Hned teď a je mi úplně jedno. Nebude to příjemný, ale je mi to jedno." A samozřejmě, jsou dny, kde se jako cejtím jako víc maskulinně a dny, kdy se jako cejtím spíš jako neutrálně, ale jakoby je to hrozně málo proměnlivý. Ale vím, že jsem to slyšel třeba jako, co se různě sdílely svoje zkušenosti, třeba opravdu genderfluid lidi, tak ti to vnímají hodně, že prostě jsou dny, kdy se cítí víc jakože ženy, jakoby prostě femininně, jindy maskulinně, někdy obojí a někdy ani jedno. Pak je to spíš takový, jakože se to prostě během času mění.

N.D.: Jasně. Pak mě ještě napadá....protože vlastně člověk taky se právě může setkat s různými pojmy právě třeba týkajícími se prostě identity, genderu s tím, že třeba jsem právě viděla, že se rozlišuje někdy i transgender, trans, trans*, pak vlastně máme cisgender, allogender, nebo queer, gender-queer, genderově diverzní, gender non-conforming, to už si vlastně taky sám zmínil. Tak jestli vlastně mají nějaké z těch pojmů význam i pro tebe a čím třeba? Nebo jestli jsou i nějaké jiné pojmy, kterou jsou pro tebe důležité?

Resp. 4: Já jsem jednu dobu používal, a on to není úplně častej label, tak jsem dřív používal, tak jsem si říkal, ty vole, myslíš, že to je vyloženě "kázgender" [caesgender?]. Protože myslím, myslím si, že to je z nějakýho latinskýho, to "kaz" [caes?] je nějakej, je to předpona z latiny. Ale jakoby jinak jakoby já jsem jednu dobu jsem se identifikoval jako demi-girl a myslím, že jednu dobu jako agender. Ale od té doby zjišťuju, že jako ono vlastně na těch přesně [?] nezáleží, protože mě prostě záleží, že jsem prostě GNC, gender non-conforming. Že jsem jakoby nějakým způsobem trans maskulinní a že jsem nebinární a jakoby na konci dejme tomu nezáleží, ale vím, že některý lidi se v tom jakoby rádi to. Já taky zjišťuju, když jsem se bavil i s pár jako staršími lidmi, tak zjišťuju, že jakoby některý prostě s tím věkem...přestávají tady ty nálepky používat, protože jim to vlastně je jedno, jsou takový, jaký jsou. Ale zase taky chápu, že tady v těch formativních jakoby rocích, tak na těch nálepkách může hodně záležet. Jakoby člověk chce nějakou tu škatulku, do který se může vejít, a proto si myslím, že jakoby je dobře, že jakoby těch nálepek je...já vím, že třeba funguje, že se tomu říká nějakej galaktickej systém, že jako je stellarian, lunarian a

tak podobně. Myslím, že mě lunarian je takový to jakoby v podstatě takovej aspekt jakoby demigirl, že jakoby část ženský, část nebinární, že to je jakoby od toho měsíce. Solarian je naopak mužství a nebinární a tak podobně, takže jakoby těch nálepek je fakt spousta. A myslím si, že každé si prostě potřebuje najít to svoje.

N.D.: Jasně. Takže vlastně aktuálně nepoužíváš vyloženě nějaké mikrolabels, jenom vlastně se označuješ jako nebinární, gender non-conforming a transmaskulinní Chápu to dobře?

Resp. 4: Jo.

N.D.: Jasně, jasně. A vlastně s tím by mě takhle zajímalo, jak vlastně jakoby právě člověk najde nějaké třeba pojmy, kterému takhle jakoby sedí. Jak ses vlastně tedy k tomu dostal ty? Jakože ten Tumbler, nebo někde tedy jinde, nebo?

Resp. 4: Já jsem to hodně hledal přes Tumbler a potom třeba, když se třeba bavím s kámošema. Teď to třeba mám ne vyloženě s lidma, ale teď se třeba bavíme o našich postavách, protože ani jedna moje postava není cis. Všichni, všechny mají, nemají nějak, něco se jim děje s tím genderem. Můžu si to prostě zamíchat jako vajíčka, aby byla nějaká sranda. A tak třeba jako tak jako třeba vím, že se kámoš bavil o jako nějaký identitě jeho postavy a já jsem říkala: "Hele, to zní trochu jako demigirl," a on se na to podíval a řekl: "Jo, to sedí." Můžeš si to prostě přes tu komunikaci jako "hele, tohle zní jako tohleto," a pak se na to člověk podívá. Víam, že teďka myslím, existuje i nějaká jako wikipedie, kde jsou jako všichni sepsaný identity zrovna nebinární, takže jako jde to najít, už je toho mnohem víc tady těch jakoby zdrojů. Myslím si, že ale furt jakoby, přijde mi, že jako nejlepší furt jsou jakoby bavit s těma ostatníma queer lidma. Protože občas ty jakoby zkušenosti se trochu překrývají a tam už jako člověk může najít, že jako "hele tohle zní, jako že by mi to sedělo". A pak to vyzkouší a třeba zjistí, že jo.

N.D.: Jasně. A to, v návaznosti na to bych se chtěla vlastně zeptat, co bys třeba dělal, kdyby ti vlastně, ať už jakoby dříve, nebo i teď, žádný z těch existujících pojmů

nevyhovoval? Vlastně, protože všímám si, že vlastně někdy jakoby třeba lidi chtějí spíš jakoby mít nějaký pojem, co už je prostě zavedený, něco, co už prostě existuje a používá se. A pak jsou někdy i lidi, že vlastně naopak by si klidně vytvořili vlastní pojem, pokud jim žádný nesedí. Tak třeba jak to máš ty, jestli třeba spíš jakoby být něco, co už existuje, nebo klidně i vytvořit si něco vlastního?

Resp. 4: Já si myslím, že není na škodu jakoby vytvořit si něco vlastního, když tě, když to tomu člověku sedí, ale já jsem spíš toho, já jsem spíše toho rozpoložení, že bych radši prostě jenom zahodil ty nálepky úplně. Prostě unlabelled. A jinak bych řešil "jo hele, používám tyhle ty zájmena" a víc to řešit nemusíme. Ale myslím si, že když si člověk chce vytvořit něco svého, tak jako proč ne, ale bude jakoby tam těžší to porozumění s ostatními, když to jakoby není tak známý, že jakoby tam nemusí být to porozumění. A přijde mi, že tady nálepky jsou hlavně od toho, že je to jako takový, určitě jakoby definovaná škatulka od ostatních lidí, který si [?] líp jakoby sedá.

N.D.: Jasně. A to vlastně mě ještě napadá, jestli...nebo já jsem vlastně taky se setkala s tím, že jsou si některé třeba pojmy významem celkem blízké, tak jestli třeba ať už v minulosti, nebo teď jsi třeba narazil na to, že se vlastně nějaké pojmy, které jsi používal předtím nebo teďko, podobají prostě jiným, a třeba významem, a prostě v čem jsou podle tebe odlišné od těch, co jsi jakoby zmínil? A proč třeba jakoby preferuješ nějaký pojem oproti jinému? Protože prostě...ať už to... Rozumíme si? Možná to říkám trochu nesrozumitelně.

Resp. 4: Asi trochu jo a přijde mi, že to je hodně o tom kontextu. Že jakoby pro některý lidi jakoby se jim víc vyhovuje kontext toho staršího...jakoby když to řeknu blbě, archaického jakoby...archaický nálepky na rozdíl od třeba jako nějaký ty nový. Takže myslím, že to je jako hodně o tom kontextu, že některým lidem prostě bude více sedět taková nějaká ta novější nálepka. Zatímco někomu třeba bude víc vyhovovat ta starší, někdo se radši podívá úplně po něčem, že tam to je hodně o tom kontextu, když se podobá. Anebo třeba ty nepatrný rozdíly mezi nima je to, co je příkloní k jednomu nebo k druhému.

N.D.: A řešil jsi třeba někdy ty sám jakoby rozhodování mezi dvěma nálepkama, co si byly

podobné, a jako která ti přijde lepší?

Resp. 4: Asi ne. Přijde mi, že jako když už, tak jsem si říkal "OK, tak se-", jako teď jsem si třeba řešil jako třeba rozdíl mezi jako tím GNC a nebinární, tak jsem si řekl: "Jako proč? Vždyt' můžou sedět vedle sebe." Já vím, že, já vím, že některý lidi si dělají srandu, jako že to je jako pokémoni – musí, musí nasbírat všechny. Ale myslím si, že fakt je to o tom, že jako, já vím, že třeba zrovna to GNC je taková jakoby hodně široká, že můžou být i cis lidi GNC, protože to je spíš jako o tom o tý prezentaci.

N.D.: Jakoby vizuální prezentaci?

Resp. 4: Myslím si, že obecně jako tý genderový, že prostě jakoby furt může bejt, furt se někdo může třeba cítit, jakože je prostě na sto procent ženská, že je prostě cis ženská, ale furt jakoby je tam i tak taková, takový ten aspekt toho... Přijde mi, že to GNC je takový hodně proti tý společnosti, když se prostě jakoby to podívaj na ty zažraný role sociální, co tam jsou genderový, a rozhodnou se "OK, já půjdu proti proudu, protože takhle se mi to je pohodlnější". Že tam jako já vím, že je spousta cis jako GNC lidí.

N.D.: Chápu. A pak by mě zajímalo vlastně, jestli ti to nebinární, nonbinary, jestli ti to přijde víc jako kategorie, nebo spíš jako vlastnost?

Resp. 4: Přijde mi to jako, přijde mi to jako nějak nějaký zaštitění velkého spektra, jak se lidi cejtí. Že to je jakoby spíš jako...tam už je mi blbý říct jako škatulka, ale prostě to je jako nějaký prostě spektrum. A každej si tam prostě najde, najde svoje místočko, popřípadě si řekne: "Mně stačí jenom tady ta celková nálepka."

N.D.: Jasně. A to, vlastně označil bys za nebinárního člověka každého, kdo se třeba neidentifikuje výhradně jako žena nebo výhradně jako muž?

Resp. 4: Pouze pokud by si to přál. Pokud si to nepřeje a nechce mít nálepku, nebo chce něco jiného, tak to budu respektovat. Přijde mi, že jakoby některým lidem prostě třeba ta

nebinární nevyhovuje a nechtějí ji. Ale myslím si, že jakoby obecně to asi tak jako tak nějak zhruba funguje, ale prostě na konci dne je to o tom, chce se tomu člověku jakoby označovat jako nebinární? Ne? Tak není nebinární, no. Prostě není ani muž ani žena, a tak to vlastně pro ně musí končit, pokud si to tak přeje, jo.

N.D.: Aha, jasně. A to, taky mi přijde, že vlastně hodně těch pojmů, co se používá, tak vlastně je prostě anglických a že jakoby těch českých variant tolik není, nebo mě vlastně...třeba znáš nějaké české varianty?

Resp. 4: Já znám asi bohužel jenom nebo že se prostě jakoby používá nebinární místo nonbinary. A to je tak nějak všechno. Jako já taky vnímám, že jakoby třeba ten jakoby neutrální rod jako v češtině moc nefunguje. Protože jakoby jak se nám prostě prolínají ty zájmena do každého přídavného jména, každého slovesa, i když člověk mluví sám o sobě, tak se to jakoby hůř překládá. Proto jsem jakoby já skončil u toho, že prostě mi vyhovuje jakoby v češtině mužskej rod. Kdyby bylo jakoby nějaká příjemná neutrální varianta, tak bych to zkusil určitě. Ale jakoby mluvit mluvit o sobě v podstatě, když to řeknu blbě, v množném čísle, jako bych byl Karel IV., tak mi úplně nesedí.

N.D.: Chápu. A vlastně třeba v té češtině používáš, jakoby když třeba mluvíš o sobě, spíš jakoby to nebinární, nebo to anglické nonbinary?

Resp. 4: Musel jsem se přeučit, kamarádka mi už párkrát kvůli tomu dala pohlavek, ať to používám česky pořádně. Takže teďka víc používám nebinární.

N.D.: A dříve tedy nonbinary?

Resp. 4: Když jsem začal, když jsem začal jako mít ten coming out tady jako v Česku, tak jsem jako používal normálně nonbinary a pak mně prostě jako několik lidí řeklo: "Ty seš nebinární ale." A já říkám: "Jo, já jsem nebinární, já jen nejsem zvyklej to používat ten termín ještě." Ale myslím si, že to je hezký slovo.

N.D.: Já se taky vlastně říkám, třeba přemýšlím, jako jestli třeba by pro mě osobně nebylo těžké právě o sobě takhle mluvit, označovat se pomocí anglického pojmu, tak by mě třeba zajímalo, jaké to bylo pro tebe používat anglický pojem.

Resp. 4: Pro mě to bylo takový jakoby skoro osvobozující, protože co se mi právě líbí na angličtině, jakkoliv nesnáším jejich gramatiku, protože je nesjednocená a tak podobně, tak jakoby, že člověk může o sobě sám mluvit, aniž by jakoby prozradil, jaký je gender. Protože vlastně, protože tam prostě tam nejsou ty koncovky. Tam prostě člověk o sobě mluví a je to takový neutrální. To se mi právě na tom líbí.

N.D.: Jasně.

Resp. 4:

Takže.

N.D.: Pardon, jsem tě přerušila.

Resp. 4: Jo, v pohodě, já jenom, já mluvím divně, já vím.

N.D.: Vůbec.

Resp. 4: Předem se omlouvám, prepis tady toho bude hroznej.

N.D.: V pohodě, v pohodě. A...pak vlastně by mě zajímalo, vlastně jestli bys mi zkusil říct, co ti vlastně identifikace s těmi pojmy, s tím nebinární, nebo i vlastně s jinými, co jsi používal, nebo používáš, tak co ti to vlastně dalo, anebo naopak vzalo?

Resp. 4: Přejde mi, že mi to jenom dalo, protože se cejtím, jako je mi mnohem líp sám sám jakoby vlastně jakoby v tom těle. Myslím, že potřebuju ještě pár změn, aby to bylo úplně jakoby eňoňo. Jo, ale přijde mi, že je to je takový osvobozující, protože prostě celou dobu mi to prostě přišlo mi to jakoby to ženství, že je prostě jenom tlak nebo tlačilo prostě

jakoby na srdci. Byla tam prostě nějaká váha. A teďka, jako když se identifikuju jako nebinární, tak mi to přijde takový, jakože jsem víc sám sebou, že jsem se přiblížil k tomu, kdo vlastně jsem. Já vím, že jakoby mám kamarády, který jakoby zkoušeli takový ty jako kecy stylu: "Blokuješ si ženskou energii." Můj názor je, ženskou energii nemám. A nikdy tam nebyla snad.

N.D.: Úplně rozumím. A vlastně k čemu třeba podle tebe ty pojmy označující genderové identity obecně slouží?

Resp. 4: Přijde mi to právě k tomu, aby se jakoby člověk prostě našel sám sebe, jak jak se cejtí, aby se prostě jako. Myslím si, že jakoby v naší společnosti je takový jakoby hodně... Já nevím, jak to říct jako správně, ale že to je hodně centrováný prostě na společnost jako takovou, aby prostě celá ta dobře jako namazaná mašina fungovala. A myslím si, že právě to je hezký, že člověk se pak otočí jakoby k tomu genderu a třeba k tomu genderu například a řekne si, OK, tohle je čistě jenom pro mě. Tohle je, abych se já jako jediné cejtí dobře. A myslím si, že proto je to důležitý, aby si to jako člověk prozkoumal. I když je třeba cis, tak ať si to prostě prozkoumá, zkusí si to. Třeba o osobě, třeba zjistí, že vlastně byl vždycky spokojenej. A myslím si, že to těm lidem jenom pomůže.

N.D.: Jasně. A pochyboval jsi někdy o tom, že jsi nebinární? A pokud jo, tak co tě k tomu vedlo?

Resp. 4: Jednu dobu jsem pochyboval, jestli jako fakt nejsem trans chlap. Protože prostě jakoby sem jakoby tak nějak tápal, jako by to bylo právě, když jsem začal jakoby bejt, jako identifikovat se jako transmaskulinní. A tak nějak jsem jako tápal v tom jako vlastně, jestli nechci. Jako prodělat jako ty operace, jestli nechci jít do testosteronu, tak jsem jako o tom docela přemejšlel, ale pak jsem jako skončil u toho, že vlastně ne, nechci. A že ta představa je i dokonce jako nepříjemná, že jako fakt jako nechci bejt chlap. Asi stejně nepříjemná, jako mi je představa, že jako by někdo označoval mě jako ženskou, tak jakoby je mi nepříjemný, že bych měl bejt chlap. Ne, tam jsem jako o tom chvílema pochyboval. Tam mi hodně pomohlo...já jsem teďka jakoby tu a tam na tom Tiktoku a teďka tam sleduju

jednoho trans kluka, kterej jakoby do detailu se baví o těch změnách, co jsou na testosteronu. A díky tomu jsem jakoby třeba zjistil jako OK, že to je jakoby hrozně hezky jakoby informovaný rozhodnutí, nechci na testosteron. A proto mi právě přijde dobrý, když se o tom lidi, jakoby ty translidí, mezi sebou baví.

N.D.: Jasně. A kdo vlastně všechno ví o tvé genderové identitě, jsi ohledně otevřený a sdílíš to třeba s někým?

Resp. 4: Jo, docela jo, jakoby záleží, jak kdy. Třeba jako některým učitelům řeknu, třeba to, jako to klidně jako na ně ukážu prstem. Hodně hodně hodně profesorů a doktorandů z katedry (anonymizováno) na ZČU jsou jakoby hodně otevřený. Tam si myslím, že se o mně nějak prej mezi sebou ty učitelé bavili, takže než než jsem se mu stihl představit, tak už o mně věděl, takže si mě vzal stranou a zeptal se mě, jak mě má jakoby slušně oslovovat, aby mi to vyhovovalo. Takže jako palec nahoru, to jsou fakt skvělý. Takže jako já jsem teďka hodně otevřenej, není to jako, že když se bavím s nějakým člověkem, tak jako že mu to vyložene řeknu, ale když se třeba, když si třeba všimnou, že se oslovuju, nebo že mluvím v mužským rodě, tak se zeptaj, tak vysvětlím. Dost často se na to lidi neptaj, prostě si toho podle mě lidi prostě nevšimnou. Ale když se třeba bavím s někým častějc nebo třeba když plácnu, co dělám, trenéra, trenéra lukostřelby, tehdy jsem v minulosti třeba dělala jakoby veřejnost a měl jsem s nima právě třeba hodinu, dvě, tak se prostě představím rovnou na surovce. "Hele, já jsem (anonymizováno - ženská varianta jména) lomeno (anonymizováno - mužská varianta jména). Že prostě použiju jakoby obě dvě jména, protože mi to je mi to je vcelku jedno. Jakkoliv jakoby je (anonymizováno) ženský, tak mi to vyhovuje úplně v pohodě. Dokud lidi nedělají zdobněliny, jako jestli někdo řekne (anonymizováno), tak dostane pěstí. Takže tam jakoby jsem o tom hodně otevřenej. Jsou dny, kdy prostě o tom neceknu ani slovo, protože vím, že to buď nemá smysl, anebo si úplně nejsem si jist, jestli to je dobrej nápad. Ale většinou jsem o tom hodně otevřenej. A jsem i ochotnej se o tom i víc bavit, když jsou jako lidi zvědaví.

N.D.: Jasně a bylo tedy...myslím, že jsi zmiňoval předtím coming out, takže bylo něco jako nějaký jakoby coming out jako na začátku, nějaký jakoby oficiální třeba s nějakými lidmi,

nebo?

Resp. 4: Oficiálnější to bylo jenom s mamkou, kdy jsem jako prostě za ní šel jako: "Hele, chtěl bych teďka používat mužskej rod." A to bylo jakoby, já jsem nikdy neměl jako nějaký velký coming out, ale spíš takový jako postupně jako: "Hele, teďka používám mužskej rod." "OK." A mně se to tak nějak postoupilo dál. Nikdy jsem jakoby, já jsem ani nikdy jako nechtěl jako velkou fanfáru jako: "Jo, hele, teď jsem jako trans." Ne, prostě: "Hele, teďka používám mužskej rod a to je teď nějak všechno, co potřebuješ vědět."

N.D.: A jak druzí vlastně zpravidla reagují?

Resp. 4: Prosím?

N.D.: Jak druzí zpravidla, jak druzí zpravidla reagují?

Resp. 4: Můžou jako...bud' budou vypadat trochu zmateně. Anebo prostě jenom příkejnou a neřeší to nějak extra. Některých se třeba zeptat, teď to byla třeba vtipná jako babička, která se mi asi třikrát zeptala...zděšeně, protože ona se hrozně strachuje vždycky o všechno: "Takže ty chceš bejt kluk?" a já jsem jí už potřetí musel vysvětlit, že ne, já jsem nebinární. Ale většinou teda ty reakce jsou z toho jenom "OK". Pak se případně jako omlouvaj, když se třeba popletou. Ale já většinou ty lidi opravuju jenom tak, že jakoby zopakuju jejich větu se správným jakoby se správnými skloňováními.

N.D.: Jasně. A to vlastně tu svou identitu, jak ji druhým vlastně třeba popisuješ? Jako pokud jako někdy ji popisuješ. Jako je to třeba, jak jsi mluvil o tom s tím kamenem, nebo třeba i nějak jinak vysvětluješ to?

Resp. 4: To používám nejčastěji. Prostě říkám, že se necítím ani jedno. Je to hodně tomu vzdálený, tak to používám nejčastěji tady tu analogii.

N.D.: Jasně a já si ještě říkám, že hodně lidí asi právě nezná...jakoby právě tolik třeba

nezná různé genderové identity, možná někdo ani přímo pojem nebinární, i když myslím, že to snad možná už dnes...lépe než dříve, ale....

Resp. 4: To už většinou ví.

N.D.: Jo a setkal ses někdy s tím, že by vlastně lidi znali i nějaké jiné pojmy, nebo se o tom vlastně nebavíte, nebo?

Resp. 4: Přejde mi, že většinou jakoby, jak se hodně bavím prostě s cis lidma, tak většinou prostě jakoby neví ani ty jiný pojmy.

N.D.: Jasně. Ale jinak to vlastně už jsi teď sám zmínil i tu věc s tím jménem. Já jsem si právě všimla, že hodně lidí právě řeší ta jména, pak právě ta zájmena, to už jsi vlastně taky zmiňoval, a mě by třeba zajímalo, jak je to třeba pro tebe důležité v porovnání s těmi nějakými pojmy. A co je třeba i pro kontakt s druhými důležitější?

Resp. 4: Pro mě je vcelku jakoby jedno to jméno. Já vím, že třeba, já vím, že třeba jakoby na internetu používám hodně hodně přezdívku (anonymizováno) Což bych zase v češtině používat nemohl, protože (anonymizováno) se skloňuje žensky, to se mi zase nechce. Ale tam jakoby hodně používám takovou tu, co je v pohodě, a oni mi říkají jenom zkráceně (anonymizováno). Což je docela hezká přezdívka pro mě. A jakoby v češtině prostě jsem jako smířený s tím, že vzhledem k tomu jakoby, jaká, jaký jakou okolnosti, tak prostě si nebudu moct změnit jméno a asi ani nechci. Protože, že jo, teďka podle legislativy si nemůžu změnit jméno z mužský, z ženského na mužský, ledaže bych prošel jakoby celou prostě tou FTM tranzicí, tak to bohužel prostě nejde. A spíš jakoby, přijde mi, že jako dost často, zaprvý je i (anonymizováno - muž. var. jm) docela i myslím, že to je hezký jméno. Myslí si, že by mi i sedělo. Občas si dělám legraci, že si mamka má vybrat vždycky na každé rok, jestli bude slavit svátek na (anonymizováno) nebo na (anonymizováno). Bohužel jsem jí nepřesvědčil, že nemůže brát obojí. Ale většinou to je prostě takový, jakože "hele, když se ti to líp bude říkat s (anonymizováno - m. v. jm.)", protože vím, že některý lidi, prostě se jim to špatně skloňuje nebo tak, když mě mají oslovit

(anonymizováno - ž. v. jm.) a teď tam mají ještě skloňovat v mužským, tak pro mě je to takový jako: "Hele, tady máš možnost, aby jsi to říkal líp, a já to furt budu slyšet úplně v pořádku."

N.D.: A můžu se zeptat, možná to je blbá otázka, ale jak se vlastně (anonymizováno - ž. v. jm.) skloňuje mužsky?

Resp. 4: Neskloňuje. Tam prostě se to skloňuje normálně a pak se pokračuje zbytek věty v mužským rodě.

N.D.: Aha, chápu, chápu.

Resp. 4: Jak to vnímám já, tak to jako podle mě nejde skloňovat v mužským, to asi podle mě jako nejde úplně změnit ten vzor. Prostě jako napařit na to třeba jakoby pán a tak a skloňovat podle tohle ani nejde jako moc pohodlně. Že podle mě potom skončím, že teda jsem (anonymizováno - m. v. jm.).

N.D.: Jasně. Pak by mě zajímalo, jestli sis vlastně všiml nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se dozví, že jsi nebinární, nebo třeba i pokud se seznámí s nějakým jiným jakoby pojmem, jakým se označuješ. Jestli vlastně třeba máš pocit, že nějak tvá genderová identita ovlivnila tvoje vztahy anebo třeba navazování nových vztahů?

Resp. 4: Přijde mi, že, jako nepřijde mi, že jsem jako zažil nějaký extra změny. Přijde mi, že jakoby když už jakoby se někdo ke mně chová jinak, je to spíš kvůli mojí neurodivergenci. Tak tam myslím, že to je jako, to tam myslím, že to jsou horší, horší nárazy. A jediný, co tak jsem jako zažil asi párkrát, že jakoby já normálně nosím klobouk, kde mám jakoby hodně těch jako placek z pridů, tak tam jsem zažil, že jakoby...nebylo to vyloženě, protože jsem nebinární, ale spíš jakoby měli spolužáci blbý kecy, že jako jsem queer. A proč se jakoby, proč jakoby se vlastně jako přihlašuju k tadytým skupinám? Tak tam to bylo jako jediný, co jsem jako na něco narazil, že jako to nebylo úplně pohodlný. Ale nikdy to nebylo jako čistě vůči tomu, že jsem nebinární, že jsem trans.

N.D.: Chápu. A při tom navazování nových vztahů taky v pohodě všechno vlastně, nebo...?

Resp. 4: Tak v pohodě, jak to může být vůči mým autismu.

N.D.: Jasně, takže tam nevnímáš, že by třeba byl oproti minulosti nějaký jakoby vliv při tom jakoby...

Resp. 4: Přijde mi, že jsem furt jakoby stejně stejně sociálně, jak to říct, nešikovný, jako jsem vždycky byl. Jakoby to, že jsem nebinární, na to fakt vliv nemá.

N.D.: Jasný, chápu. Pak vlastně přijde ti, že naopak třeba vlastně tvůj gender, genderová identita ovlivňuje to, jak ty vnímáš lidi?

Resp. 4: Jakoby trochu i jo, protože se, protože jakoby spíš jakoby vnímám takový to, jakože vidím nějakýho člověka a řeknu si, a místo toho, abych, snažím se potlačit takový to v hlavě, takový taková ta hození mincí "je to muž, nebo žena?" Tak prostě řeknu: "Jo, to je hustej člověk." Když třeba když prostě někdo vypadá jako na tom rozhraní, že to člověk prostě nepozná.

N.D.: Jasný. A já si ještě říkám, že vlastně pro spoustu lidí může být kontakt s někým, kdo je nebinární, velmi inspirativní. Tak jestli sis třeba všiml toho, že tvá identita ovlivnila to, jak lidé v tvém okolí uvažují o světě a společnosti, nebo třeba i o sobě samých?

Resp. 4: Myslím si, že jo, mám zrovna třeba teďka jakoby jednoho svěřence na tréninku, kterej jakoby se, upřímně nevím, nevím, co se s ním jako přesně děje genderově, ale je jakoby takovej jakoby nevyhraněnej a přijde mi, že jakoby díky jakoby mému podporování jako "hele, vyzkoušej to", samozřejmě jako vůči bezpečí, protože tam jakoby třeba nemusí být úplně nejbezpečnější jakoby rodinný zabezpečení vůči jakoby...queer lidem. Ale prostě jako přijde mi, že tam ta podpora pomohla. To samý, třeba jsem takhle podpořil sestřenku. Že jako ta určitě genderově vyhraněná není. Tak mi přijde, že tam jsem jako docela

pomohl těm lidem. Navíc třeba ten kámoš, jak jsem řekl, že jsem s ním prokecal asi tři genderový krize, tam si myslím, že taky jako to pomohlo.

N.D.: Jasně. A to vlastně teď nevím, jestli jsi to už zmiňoval, ale ty se vlastně znáš s jinými nebinárními lidmi?

Resp. 4: Jo. Moje přítelkyně je vlastně nebinární, ona je agender. Ona jakoby používá v angličtině they/them, v češtině říkala, že je jí to vcelku jedno, že tam jako klidně bude používat ty ženský zájmena. To je, ta jako moje přítelkyně je agender. No, ono teda žije v Americe, takže to je vztah na dálku v tuhleto chvíli.

N.D.: A původem je vlastně z Česka, nebo jste vlastně to jako?

Resp. 4: Ne ne, ne, ne, ne, ta je čistokrevný Američan bohužel. Děláme si z toho většinou srandu, protože žije v Ohio.

N.D.: Jasně. Tak a vlastně je to jediná nebinární osoba, nebo jsi třeba v kontaktu s nějakými dalšími lidmi, ať už naživo, nebo online?

Resp. 4: Naživo znám jen pár trans lidí a online skoro všichni moji kámoši jsou nějakým způsobem trans.

N.D.: Jasně.

Resp. 4: A jakoby tam jakoby ten kontakt s těmi s lidmi jako online je minimální. Nebo o tom nevím, protože mi to je jakoby vcelku, protože tam jako třeba na tom discordu, tak tam jakoby každej má ty role s těmi zájmeny, který používá, aby se prostě lidi nespletli. A to je tak nějak jakoby jediný, co řeším. Když jakoby se někdo chce bavit o genderu, tak jakoby se k tomu přidám, no.

N.D.: Jasně. A vlastně jsou to lidi, vlastně ty nebinární osoby, spíš jakoby právě tedy z

Česka, nebo spíš i ze zahraničí?

Resp. 4: Spíš ze zahraničí, ale nemůžu říct výhradně, nemůžu říct výhradně Amerika, protože bohužel naše sociální stránky jsou dost často jako americkocentrický, ale je tam třeba kámoš z Austrálie. Vím, vím, o pár lidech, co jsou třeba taky tady z Evropy. Ale z Česka asi nikoho neznám jakoby online.

N.D.: Jasně. A ty... Já myslím, že už jsi vlastně zmínil, že ses s někým třeba se bavil o těch identitách, že jo? Mě by totiž vlastně zajímalo, protože jsem taky jsem si všimla, že právě si někdy lidi třeba i na internetu pomáhají s hledáním vhodných pojmů nebo prostě s porozuměním identitě, tak třeba právě by mě zajímalo, jakoby nakolik se s jinými lidmi bavíš o genderu, genderových identitách, nakolik třeba se i radíte nebo něco takového?

Resp. 4: Nejčastěji se bavím, že hraji. Že se bavíme o tom genderu třeba právě tehdy, když máme třeba ty roleplay postavy, tak to se nejčastěji bavím o tom, jak třeba každá ta postava vnímá svůj gender, jak se prezentují, jak to oni třeba mají se zájmeny, tak se nejčastěji bavím o tom. Tam jakoby si tu a tam i třeba podívám se, jaký jsou třeba různé terminologie, který by jim třeba seděly. Že jo, to se třeba i s kámošema tu a tam bavím, když jakoby je ta chuť, jakoby že mám chuť se bavit o těch postavách, no. A přijde mi, že od toho taky jako člověk taky zjistí jako třeba něco nového, a pak třeba zjistí, jakože "hele, tady ta nálepka, co má tadyta postava by možná seděla i mně", a tak to tak nějak se to může od toho odvíjet.

N.D.: Jasně. A vlastně co pro tebe znamená, že jsou na světě další lidé, kteří to prožívají obdobně jako ty?

Resp. 4: Je to hezkej pocit. Myslím, myslím si, že to je fajn, že ty lidi jakoby mezi sebou můžou jakoby najít takhle jakoby společníci, protože člověk je a vždycky bude sociální zvíře. My vlastně potřebujeme, potřebujeme, že jo, nějaký ten jakoby kontakt sociální, ať už jakoby virtuálně nebo fyzicky. Přece jen byly studie, kdy lidi zjistili, že prostě když jakoby mimino nedostane, že jo, fyzický kontakt, prostě zemře. Takže tam je prostě jako

dost prokázány, že my jsme společnost, kde musíme jakoby mít spolu kontakt aspoň do nějaký míry. A myslím si, že to jakoby to vědomí, že jakoby člověk bude prožívat tuhle věc stejně jako já, jakoby je to hezkej pocit.

N.D.: Chápu. A vlastně, jak snadné, nebo těžké je najít vlastně jiné lidi, co to prožívají obdobně? Přijde ti, že s tím třeba pomáhají nějak ty pojmy?

Resp. 4: Přijde mi, že jakoby je to pro mě fajn, ale jakoby netrvám si na tom, protože já si myslím, že si jakoby rozumím skoro jako se se všema trans lidma. Co jsou, je jako pár jich, co si říkám, že ok, úplně jim nerozumím, ale jakoby furt se o tom dá pobavit. Takže jakoby nepotřebuju, aby to bylo naprosto obdobný, ale mně prostě stačí jakoby to pochopení, to, aby to... Myslím si, že kdyby nějaký jako cis člověk byl, byl to člověk, kterej si předtím jako prošel nějakým jako průzkumem sama sebe, tak bych se s nima furt dobře bavil. Ale s tím, že jako hodně lidí prostě o tom nikdy nepřemýšleli a pak se o tom prostě není co bavit, je to jako učit batole, jak říká písmeňka. Já viděl jsem na to vtipy, že jako když se jako trans lidi spolu prostě baví o genderu, tak jakoby se to porovnával, třeba jak se prostě ty řečtí filozofové bavili spolu a pak se prostě člověk otevře. A ty cis lidi: "A no tak hele, tak teďka tady ty písmeňka poskládáme do tady toho slova nebinární a nějak to snad pochopíme."

N.D.: A chápu tedy dobře, že vlastně tedy najít nějaké další takové lidi vlastně není tak těžké, protože vlastně člověk tolik nelpí na to, aby to bylo úplně stejné, ale jenom, aby se nějak jako rozuměli v tom jako prožívání?

Resp. 4: Minimálně já na tom nelpím. Myslím si, že někteří lidi na tom asi můžou lpět a myslím si, že je to taky hodně o tom, aby se člověk prostě jakoby nebál třeba jít do těch jako různých komunit. Já nevím, třeba já se prostě musím tady v Plzni podívat po nějakých jako queer komunitách. Víím, že jako univerzita má jako nějakou queer komunitu. Já jsem nebyl schopnej zatím jakoby se připojit. A na internetu těch komunit je spousta. Tam je to prostě o tom se nebát a zkusit to.

N.D.: Jasně, chápu. A jaké výzvy podle tebe přináší nebinární identita?

Resp. 4: Výzvy. Myslím si, že tam je to takový to hodně velký nepochopení, ale když si třeba jak to bereš, bereš ty v té práci, tak jakoby mi přijde, že i v té jakoby sféře jakoby toho, když právě člověk třeba hledá psychiatrickou pomoc, tak prostě ne všichni doktoři to asi úplně pochopí dobře a některý prostě jakoby...já to mám na diagnóze, genderová inkongruence, že jo. Teď nevím přímo, který označení má. Myslím si, že jedno je jiný nebinární a jiný nějaký jako ostatní myslím, nějaká ta F9 nebo něco takovýho. To asi budeš víc vědět ty, jako to je asi vcelku jedno. Ale jakoby tam to vidím, že tam je výzva. A taky myslím, že hodně velká výzva je to, že jakoby jak naše legislativa vlastně nevnímá nebinární lidi, vnímá pouze jakoby, díky bohu aspoň teda ty, co jsou FtM a MtF. Tak je vlastně problém, když jakoby chtějí třeba nějaký změny na těle, jako třeba chci já. Protože mě vlastně...jakoby kdybych byl, kdybych byl trans muž a chtěl si projít vším, jo, takže od ablázie, testosteron, phalloplastie, tak by mi to myslím zcvakala pojišťovna. Ale jelikož jsem nebinární a tím pádem jakoby nikdy nedostanu vlastně tu nálepku, jakože "jó, sexuolog, je tady pět doktorů, psychiatrie doporučuje, že bych měl projít jako tadytěmi změnami." Takhle mi ta pojišťovna nic nezaplátí, musím všechno prostě zatáhnout sám. A myslím si, že bude i docela problém jako najít si takový ty, abych si prostě našel tady ty potvrzení, až půjdu třeba i na tu ablázi v budoucnosti, tak abych si prostě jakoby našel od těch doktorů potvrzení, jakože: "Jo, tohle doporučujeme. Tohle by mělo být rozhodnutí, co by ten člověk měl udělat." Protože myslím si, že každou chvíli od toho bude někdo odrazovat. To si myslím si, že dneska naštěstí je to trochu lehčí, když třeba jde o sterilizaci, protože to je taky jakoby něco, co bych jakoby chtěl, co je jakoby součástí té moje tady, těch těch změn. Myslím, že to naštěstí jakoby už je trochu snazší dneska. I když jsem, i když mi asi pětkrát během jedné věty bylo řečeno, že to, že to je nevratný, protože nechtějí, aby jsem to dělal. Ale myslím, že už to je snazší. A taky to mi prostě nikdo nezaplátí. Takže myslím si, že finančně to je taky docela makačka.

N.D.: Jasně, chápu. A to...přál sis třeba někdy, aby tvůj gender byl binární, protože by to bylo třeba pro tebe jednodušší?

Resp. 4: Ne, protože myslím si, že bych se jakoby nikdy necejtíl jako v tom dobře, protože myslím si, že jakoby takhle to změnit nejde jako takhle s lusknutím. Myslím si. A hlavně, hlavně si prostě jako nedovedu představit bejt pohodlněj jako v jakýmkoliv binárním genderu. Jako pro mě to je asi nepředstavitelný.

N.D.: Jasně, chápu, a to, přijde ti, že jsou vlastně třeba některé nebinární identity přijímány víc než jiné, nebo že třeba někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má třeba problém s dalšími nebinárními identitami?

Resp. 4: To jsem asi tak nějak extra nevnímala, protože mám takovej pocit, že jako jakmile už ten člověk není binární trans člověk, už je to tak, už jakoby to ta společnost nebere tak dobře. A určitě mi přijde, že jako když někdo používá takový ty jako, jaks to říkala, ty microlabels, tak myslím si, že už to bude pro něj bohužel těžší, protože to lidi jakoby, protože jakoby člověk dneska jako zhruba ví, že jako něco jako nebinární existuje. Ale jakmile prostě vidí nějakou nálepkou, třeba plácnu faegender, tak prostě už na to koukají divně. A můžou si myslet, že to je dost a dost často jako můžu mít kecy, že to je blbost a proč se prostě nepoužije to standardní. Protože to není jako standardní, je to všechno odvozený od toho nebinární. Tak tam jako asi lidi budou dost čelit problémům jako větším než já, kdo prostě používá, že jsem jenom nebinární.

N.D.: Jasně, chápu. A to vlastně... Já vlastně... Jednak jakoby ony vlastně dnes pořád vznikají třeba nové pojmy, ale zároveň se třeba i vyvíjí význam těch jakoby, co už jsou, tak jestli třeba s tím máš nějakou ty sám zkušenost...s tím, že se pojmy proměňují, vyvíjí.

Resp. 4: Jediní, s čím mám takhle zkušenost, je asi jakoby ty jakoby takový ty....starý nadávky, který se jakoby postupně ty u těch LGBTQ lidí zase navrací zpátky. Jeden z nich, který já používám, je "dyke". Protože se dost často, což je jakoby spíš jako spojený, že jo, se sexualitou než to. Já vím, že třeba i stará nadávka bylo "trany", což některý lidi, já vím, že některý lidi starší to používají, některý jsou na Twitteru že každě, kdo to slovo použije, že by měl být zastřelen, že jo. Protože je to Twitter. Tak mi přijde, že to je takový jako taky hodně jako o perspektivě, protože jsou třeba lidi, kteří nesnáší slovo queer, zatímco já

prostě jakoby já ho používám velmi rád. Já si myslím, že to je hodně o tom prostě jakoby, kdo je v jaký společnosti, v jakých sociálních skupinách. Protože musíme vždycky mít na paměti, že prostě jsou tady lidi, který prostě, který prostě celý dětství šikanovali s tím, že je queer. Tak to asi nebude chtít slyšet. Zatímco já, kdo s tímhletem v životě nevyrostl, tak jakoby ho využiju a velmi spokojeně, tak jak je.

N.D.: Jasně, a to, když zmiňuješ to queer, vím, že je i ten pojem genderqueer, tak jestli to třeba někdy užíváš i to, nebo jestli třeba máš jako nebo jaký vnímáš rozdíl mezi nebinární a genderqueer. Pokud tedy to genderqueer vlastně znáš, setkal ses s tím.

Resp. 4: Zná genderqueer, zrovna teď jsem nad tím přišel, že jedna moje postava asi bude genderqueer. Nikdy jsem se se takhle do tadyté nálepky jako moc nekoukal, ale vím, že jakoby je užívaná, a myslím si, že jakoby by mohla být docela jako synonymní s tím nebinárním. Anebo možná i jako víc jako doširoka mi přijde. Takže myslím si, že jako když jakoby někomu nesedí nebinární, tak se může podívat do toho genderqueer a zjistí, že to je možná lepší. Přijde mi to, přijde mi to takový širší. Já jsem se do toho nikdy jak extra nekoukal, ale přijde mi to jakoby větší, víc pojímá, protože tam je to prostě to queer, který je takový jako univerzální nálepka.

N.D.: Jasně. A ještě vlastně k tomu samostatnému queer, přijde ti, že to je víc jakoby o genderu, sexualitě, nebo vlastně to všechno do toho jakoby spadá, nebo?

Resp. 4: Všechno. Přijde mi, že kdokoliv kdo není cis heterosexuál, tak tam spadá v podstatě. A už je to jenom o tom, chceš to slovo používat?

N.D.: Jasně, děkuju. A pak vlastně bych se chtěla ještě zeptat... Ono totiž vlastně, jak je právě, jak vzniká hodně nových pojmů a vlastně jich je už jakoby dneska třeba hodně a právě jsou lidi, že jo, co právě jako to nějak reflektují s tím, že jim přijde, že už jich je moc a tak, tak jestli třeba i podle tebe by měla být nějaká hranice v tom, kolik jich je, jak by se třeba měla určit, nebo jak to vnímáš prostě?

Resp. 4: Ať si každé dělá co chce. Jestli si chtějí vymyslet nějakou novou nálepku, OK, já se maximálně zeptám, co to znamená, co ode mě očekávají, jako jak se k nim mám chovat, jaký jako zájmena a jak je oslovovat. A ať si dělají, co chtějí. Jestli chtějí mít nálepek pět nebo deset je úplně na nich, je mi to fakt jedno, ať si každé žije, jak chce.

N.D.: Jasně. A to...

Resp. 4: Myslím si, že lidi, myslím si, že lidi co nadávají, že nálepek je moc, jsou srabi. Není, není tak těžký se toho člověka zeptat, jak si přeje být oslovován. Není to těžký.

N.D.: Jasný. A jak by sis třeba představoval vlastně fungování genderu ve společnosti do budoucna? Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 4: Myslím si, že by bylo super, aby to bylo víc jako akceptovaný, že prostě tohle je možnost. Když jsou třeba takový ty, třeba takový ty dotazníky nebo plácnu jako pitomý, máme nějaký takový jako na matiku nějaký jako takový ty každodenní příklady a tam si prostě člověk vybírá v tom profilu muž, žena. Tak aby tam bylo třeba takový to "ostatní" možnost víc často. Myslím si, že tam jako na tom rozhraní by to bylo super. Nebo třeba jako mít možnost ve škole, třeba jako když máme nějaký studentský profil na těch portálech, tak aby tam byla třeba možnost "jak chcete být oslovovaný", aby když takhle se třeba ten učitel na to podívá, třeba máme konzultaci, tak aby se prostě podíval a řekl si: "Jo, tenhle ten člověk používá mužskej rod. A tadyten používá ženskej. A tady používají cokoliv." Tak jako aby to bylo takové jakoby víc přístupný tomu a myslím si, že by bylo supr, kdybysme měli víc univerzálních toalet. Protože bože, chtěl bych někdy na meze. Chtěl bych někdy jako beze strachu zkusit jít na pánský toalety, ale bojím se, protože...většinou smrdí moc.

N.D.: Jasně. Tak jo, tohle je vlastně tak nějak za mě jako všechno. Spíš bych se teď ještě zeptala, jestli třeba máš něco ty, co bys k tomu chtěl, jako k tomu tématu, o čem jsme si říkali, něco dodat, nebo jestli se třeba chceš ty mě na něco zeptat?

Resp. 4: Tak asi bych chtěl určitě poprosit, že až to budeš mít, až budeš mít hotovou tu práci, tak bych si ji chtěl hrozně rád přečíst. Docela by mě to zajímalo.. A určitě ti s ní držím palce, aby to dopadlo dobře, protože myslím si, že to je jako hodně hezký téma a myslím si, že zrovna ta psychologa to potřebuje. Protože a myslím si, že kdyby se to spojilo třeba, jak jsem říkal, jak to je třeba prostě drahý, jako zajistit si tady ty jako změny, takže kdyby to prostě jakoby ta psychologie víc akceptovala, pak to akceptovali sexuologové, tak by se to možná prolnulo i do těch pojišťoven, aby si řekli: "OK, tak jako ten doktor už to řekl. Řekl, že tady doporučuje tuhle operaci, no tak holt to zaplatíme třeba aspoň 5%," a už to prostě jako hodně pomůže. Myslím si, že by to byla dobrá změna. A zároveň by to možná trochu mohlo jako zamotat lidi, který řeší to, že jo, rovnost manželství se teďka řeší. Takže by se to trochu mohlo zamotat i do toho, jakože "hele, možná to je fakt jedno, kdo se s kým vezme." Myslím, že to se spíš nestane, protože myslím si, že ty lidi jsou hodně zažraný s tím, že manželství je muž a žena. Slyšel jsem až moc často, že takový jakože, ať si klidně jako ať jsou, ať jsou klidně jakoby, že jako máme registrovaný partnerství. Až na to, že to nejsou ty samý práva jako manželství. Myslím si, že to by se do toho taky určitě mohlo zamotat eventuelně. Jako...přát si, aby legislativa jako taková uznávala jiný identity si myslím, že je hodně daleko, že jako to je ještě několik let jako čekat. Ale aspoň jakoby v tom aspoň v tom rozhraní toho jako jak si, jak se k těm lidem jakoby ostatní chovají a jaká je možnost si s naším tělem, tak by bylo super. Protože mi štvě prostě, když potom vidím, že jako se všem zamítají těm trans lidem jako takový ty změny těla a pak tady vidím článek o týpkovi, kterej si nechal prodloužit nohy, aby byl vyšší. A pak mi lidi budou říkat, že prostě jakoby. To jsou v podstatě, že gender...operace, aby se ti lidi víc cítili líp ve svém genderu, ale jsou cis. To je to samý jako třeba silikonu do prsou. To je prostě o tom, aby se ta ženská cejtala líp jako ženská a teď mi budou lidi říkat, že teď tamhle nějaká transfem holka si nemůže prostě nechat udělat prsa ze stejného důvodu, jenom protože se nenarodila jako ženská? Myslím, že tady v tomhle by ty změny byly hodně super. Aby se to víc akceptovalo, aby si lidi uvědomili, že jako "hele, jakej je v tom rozdíl?" Žádněj. Ty lidi se prostě chtějí líp cítit v tom, jaký jsou.

N.D.: Jasně, rozumím. A to, já vlastně taky jako doufám, že se ty věci budou posouvat. A co se týče té práce, tak vlastně ona pak bude i veřejná vlastně, dostupná na internetu.

Nicméně nevím, za jak dlouho po vlastně obhajobách to bude, tak případně můžu ji pak zaslat třeba na email.

Resp. 4: To by bylo super.

N.D.: Ono vlastně kdyžtak, pak třeba se mi můžeš třeba i připomenout, tak... Pak nějak se... Ale zkusím na to nějak jako myslet, a kdyžtak to pak poslat, protože nevím, jak to bude prostě dlouho trvat, než to bude na internetu, no.

Resp. 4: Hele úplně, já vím, že státnice jsou, budou pěkně chaotický. Bojím, bojím se, až přijdou moje státnice. Já vím, že takhle jakoby... Kdypak máš státnice? Kdy by byla ta obhajoba?

N.D.: Když to půjde dobře, tak doufám, že budou v září, ale tak uvidíme, jak to všechno půjde. Takže...

Resp. 4: Jó, tak já se můžu třeba koncem roku připomenout, jako jak to dopadlo a případně... Jako to neřeš, to na to zkusím zase myslet já. Ty se soustřeď na to, abys měla co nejlepší práci. Ať to dopadne dobře.

N.D.: Tak jo, tak moc děkuju a děkuji za rozhovor.

Resp. 4: Jo, taky. Doufám, že to dopadne dobře.

N.D.: Tak jo, tak se měj krásně a já pak pošlu ten vlastně přepis toho rozhovoru, ať se na něj můžeš podívat.

Resp. 4: Tak dobře, tak a měj se hezky, ahoj.

Respondent 5

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 5: Já nic neslyším, takže chvílku.

N.D.: Už se slyšíme?

Resp. 5: Máš vypnutej mikrák.

N.D.: Jo, pardon, jsem zapomněla, ach jo, taková základní chyba. Ahoj.

Resp. 5: Jo, v pohodě.

N.D.: Tak děkuji za to dnešní připojení a za rozhodnutí se takhle zapojit do výzkumu. Já bych se nejdřív tak jako oficiálně představila. Já jsem Nikola Divišová a studuji psychologii na Karlově Univerzitě. Vlastně tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce. S tím, že vlastně jako, co je mojí motivací, tak jde vlastně o to, že i kromě toho, že podle mě je potřeba, aby vlastně společnost léta porozuměla nebinárním identitám, tak zároveň vlastně je to podle mě hodně důležité i pro psychologii samotnou. Protože vlastně i nebinární osoby vlastně mohou třeba někdy potřebovat nějakou psychologickou, psychoterapeutickou pomoc či podporu. A samozřejmě je pak jako taky dobré, když vlastně ty psychologové, psycholožky prostě mají informace, mají to porozumění, aby prostě jako byli schopni adekvátně pomoci a podpořit ty lidi. A co jsem třeba četla nějaké výzkumy, tak někdy právě někteří nebinární mají vlastně tu zkušenost s tím, že prostě vyhledali psychologickou nebo psychoterapeutickou službu a vlastně tam vlastně naráželi na nedostatek informací, nedostatek vlastně toho porozumění. A tím pádem ta zkušenost byla negativní. Takže mi přijde fajn, aby prostě se tomu psychologie věnovala s tím, že zároveň prostě v Česku je té literatury, těch materiálů méně než třeba v zahraničí, takže mi prostě přijde fajn, aby něco vzniklo i u nás a týkalo se to třeba i lidí žijících u nás. Takže to tak nějak jako k té motivaci. A ještě bych ti řekla pár informací k tomu jako rozhovoru samotnému. A vlastně ten rozhovor je nahráván s tím, že ta nahrávka pak bude přepsána do textové podoby, která bude anonymizovaná. K té nahrávce vlastně budu mít přístup jenom

já a potom přepisu ji smažu. Anonymizovaný přepis bude součástí diplomové práce, která bude veřejná. Já bych ti jinak pak ještě vlastně ten přepis zaslala, aby jako tady byla ta možnost se vlastně na něj podívat a říct si jako, jestli to je v pohodě, nebo jestli chceš ještě něco doplnit, a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 5: Jojo.

N.D.: Tak jo, super. A ještě jenom takový to dotaz, protože vím, že tam vlastně v tom kontaktním formuláři, tak tam mám, že vlastně nemáš u zájmen preference, takže je to vlastně jedno, co používám, nebo?

Resp. 5: Jo, je to úplně úplně jedno. Já většinou sama o sobě mluvím buď jako ona jako ta osoba, nebo ten jako ten člověk. Takže fakt jako úplně žádná preference tam není.

N.D.: Tak jo. Tak já bych začala tedy už s těmi nějakými otázkami, co mám připravené, jestli je to za tebe v pohodě?

Resp. 5: Jojo.

N.D.: Tak jo, tak nejprve by mě vlastně zajímalo, co pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita? Klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 5: Tak jako je to v prvé řadě samozřejmě to, jak se nějak jako prezentuji, asi bych nejvíce jako řekla, protože...pohlaví je něco, co si v podstatě jako nemůžu vybrat. A gender jako na jedné straně asi jako spíše taky, ale jako spíš, jestli to dává smysl, je to něco, na čem mám větší kontrolu, i když jako se o tom nerozhoduji sama, jestli to dává smysl. Prostě je to... Pohlaví je něco, do čeho jsem byla vnucena proti v podstatě své vůli a gender je...je to hra a já vyhrávám někdy. (smích) Asi nějak takhle.

N.D.: Jasně. A myslíš vlastně, že je gender důležitý vlastně pro společnost nebo i jiné společnosti?

Resp. 5: Jako v naší společnosti mi přijde, že rozhodně ano, protože je to stále věc, která je v podstatě důležitá. A i pro spoustu právě jako cis lidí je gender nějak hrozně důležitý, což vím jakožto člověk, kterej není úplně out, a neustále jsem v podstatě jako tlačěn do takového jako "ty jsi tohle a musíš se podle tadytéhletěch pravidel chovat, i když to není pravda." Ano, je to velice důležité.

N.D.: A jak je to třeba důležité vyloženě pro tebe?

Resp. 5: A.... Asi asi vcelku vcelku ano, protože je to něco, co mi dokáže absolutně buď zlepšit, nebo naopak zhoršit den. Záleží na tom, jak se cítím ten den.

N.D.: A to, vlastně myslíš, že je třeba i nějaký jakoby rozdíl v tom, jak ten gender vnímají jiné kultury?

Resp. 5: Podle mě určitě, protože jako z toho, co jsem občas sama jako si načítala, tak vyloženě tadyten jako pohled genderu, který my máme, není prostě, jako neexistuje ve spoustě kultur, protože spoustu i tady z těch starších a podobně, má víc než v podstatě dva. Takže to je prostě nějaká věc, která tady byla vždycky, jenom v naší společnosti se to ukazuje jako úplně absolutně jako novinka. Něco, co prostě lidi najednou vymysleli a začínají se kolem toho dělat hrozný, začíná se kolem toho dělat hozný haló.

N.D.: Jasně. A tak nevím, jestli jsi to zmiňovala, ale vlastně vnímáš rozdíl vlastně mezi genderem a genderovou identitou, nebo...?

Resp. 5: Asi ne, protože já jakožto nebinární osoba říkám, že to je můj gender, moje genderová identita, takže myslím, že tam žádný rozdíl není osobně.

N.D.: Jasně. A pak by mě vlastně zajímalo a to trošku souvisí i s tou jako naší společností, ale jestli vlastně během tvého dětství, dospívání, tak jaký byl vlastně třeba přístup tvé rodiny k genderovým otázkám nebo i tvého okolí jako školy nebo dalších? A jestli ti třeba

přijde, že to nějak ovlivnilo vlastně tvoje prožívání genderu.

Resp. 5: Já si myslím, že ano, protože jako děcko, tak jsem bývala jako tomboy, prostě už od malička jsem měla prostě krátké vlasy a takhle a neustále mi prostě úplně všichni mi říkali prostě jako "chlapečku". A takhle. A já jsem byla nucena nosit jako růžovou, protože vždycky, když mi prostě řekli "chlapečku", tak naši vždycky byli strašně úplně nejvíc, nejvíc defenzivní a bylo to "vidíš, musíš se začít začít oblíkat jako holčička" a podobně, ale zároveň zároveň mi hrozně dlouhou dobu nechtěli dovolit si narůst dlouhé vlasy, což bylo... Nechápu prostě. Já jsem je chtěla, ale bylo to, že "ne, nesmíš, musíš mít krátký vlasy". Pak, když jsem si konečně zase narostla,, pak jsem jednu dobu mívala dlouhé vlasy. Absolutně prostě jsem odmítala jakékoli krátký vlasy a podobně, všechno takový a... Ted' momentálně, jak jde vidět, zase mám krátké vlasy a cítím se dobře a nevadí mi, když prostě mi jako osoba, když mě prostě nazvou "pane", nebo něco podobného, ale je tam ten nátlak od rodiny, že se prostě nechovám jako nechovám jako žena a nevypadám jako holka. A když si jednou vezmu sukni, tak konečně jsem zase holka, takže vždycky tady byl nějaký ten nátlak na to. Prostě patří do těch stereotypních rolí, který mi nejsou, jako už v momentální době, mi nejsou pohodlný a ani dřív mi nějak jako moc pohodlný nebyly.

N.D.: Chápu. To vlastně mi přijde, že tak nějak i souvisí s další věcí, co by mě zajímala, protože... Předpokládám, že to s tím jako souvisí. A sice, jak jsi vlastně zjistila, že jsi nebinární?

Resp. 5: A bylo to...jako je to delší dobu. Já si pamatuji nějak, jako když mi zhruba bylo 14 nebo něco takového, tak jsem se tehdy bavil s kamarádem. Vím, že jsme měli nějak. Vím, že jsme měli kamaráda, který taky jako momentálně tak jako figuroval svůj genderovou identitu a ten jednou něco řekl a tady tenhle kamarád se právě na mě otočil a byl jenom jako: "Já jako nechci vypadat, jako nechci vypadat špatně, ale...jemu to věřím míň, než bych to věřil tehdy tobě." A když se na to dívám zpátky, tak jsem jenom jako: "Hm, zajímavý. Co bylo tady tenhle moment? How did you [klok?] me?" A potom to bylo prostě delší dobu, protože jsem jako zjišťovala, že nejsem, tak nejsem tak pohodlná s femininitou, prostě není mi to něco, co by mi bylo přirozené, něco, co bych jako

vyhledávala. A zhruba právě, když jsem...[?] momentálně {?} taky funguje...a když jsem byla, právě jako končila střední, tak jsem měla takové otázky jako... Možná nejsem úplně cis, protože se mi jako...láká mě spíš nějaká ta velice jako maskulinní strana, ale zároveň si nemyslím, že jsem úplně chlap. Takže tam bylo pár let, než prostě jednou někdo řekl: "Jo jo, mohl bys, mohl bys být nebinární," a tak to nějak jako kliklo. Chvilku jsem nad tím přemýšlela, pak jsem se nějak spokojil tady s tímhle, s touhle tou label.

N.D.: A vlastně jak...to, že ti někdo něco řekl...bylo to spíš jako o tom, že se...o bavení se s lidmi jako v reálu, nebo třeba spíš na internetu?

Resp. 5: Převážně na internetu, protože já se přiznám...na střední já jsem neměl dobrej dobrej čas na střední, nebylo to jako kvalitní tehdy. Jsem měl fakt jako jednu kamarádku, která je, je sice sice cishet, ale je to úplně to největší zlatíčko. Miluji ji úplně nejvíc. Ale právě tehdy jsem začal jako více více být nějak jako aktivní v té nějak online sféře, protože moje angličtina se neskutečně zlepšila, takže fakt jako do té online sféry a většinou aspoň podle mých nějakých zkušeností většina nějakých těch fandomů, do kterých jsem přišel, tak tam se nakonec ukázalo, že skoro všichni jsou nějak jako queer nebo něco takového. Takže bylo to fakt jako na té online sféře.

N.D.: A má vlastně internet a třeba i jako specificky sociální sítě, má to vlastně, nějak je to pro tvůj gender důležité pořád?

Resp. 5: Ano určitě, protože i momentálně většina mých nějak jako...třeba ještě přátelé nějakých těch jako queer komunit, ve kterých já jsem, tak jsou převážně na internetu.

N.D.: A třeba jaké sociální sítě ti přijde, že jako jsou nejvýznamnější?

Resp. 5: A teď se úplně nejvíc outnu jako Tumbler girlie, ale Tumbler převážně, tam trávím většinu svého času a jako je tam hodně, je tam fakt jako hodně dobrá, pozitivní, queer komunita a pak další, co používám hodně, tak je Twitter, tam taky, jako tam je ten [proliv?] mezi těma komunitami hodně jako větší, ale na Twitteru je taky celkem silná

nějaká ta queer komunita a pak nevím, jestli se dá počítat jako sociální síť, ale Discord. Právě na spoustu různých těch Discord serverech většinou se připojím a pak zjistíme všichni, že nikdo z nás vlastně není, není cis.

N.D.: Jasně. A...pak by mě zajímalo, co vlastně pro tebe znamená být nebinární?

Resp. 5: Fuf. Je to...jako...přijde mi, že na jednu stranu, ano, je to velká část prostě mojí nějaké personality nebo něco od něčeho takového, protože je to prostě část toho, jaká jaká jsem, ale zároveň je to...v podstatě... Fuf, no jo, těžká otázka. Je to....prostě každodenní věc, je to, ovlivňuje to nějaké nějaké mé rozhodnutí, nějaké mé rozhodnutí v tom, jak se třeba oblíkám nebo něco takového, protože mám jako gender dysforii a byla jsem diagnostikována s gender dysforií. A takže občas to jako ovlivňuje, něco ovlivňuje tady tyhle ty, moje malé každodenní věci, ale zároveň je to i... Já fakt nevím, tohle je těžká otázka. Asi nejlíp, jak to dokážu odpovědět, děkuji.

N.D.: Jasně. A chápu to dobře, že to tedy máš spojené hodně s genderovou prezentací?

Resp. 5: Uhm. Protože momentálně jako, kdy se ze mě stal jako v podstatě dospělý člověk a ano, stále bydlím s rodiči, takže tam je furt tady ta tady ten nátlak jako té rodiny, ale zároveň teď už jsem dospělá, takže si můžu v podstatě dělat spoustu věcí, co v podstatě chci a najednou se můžu prezentovat, jak chci. Takže prostě jsou nějaký dny, kdy se cítím velice, že prostě chci úplně nejvíc fem prezentaci, co to půjde, jsou tady prostě jsem little garbage goblin. A pak jsou prostě dny, kdy prostě nejvíc masc, jak to půjde.

N.D.: Takže....

Resp. 5: Ano, jde to nějak, jako souvisí to s tou prezentací hodně.

N.D.: A pak, vlastně by mě zajímalo, jestli tedy to nebinární, nonbinary vnímáš vlastně spíš jako vlastnost nebo kategorii?

Resp. 5: A...můžeš zopakovat tu otázku? Jsem nerozuměl.

N.D.: Zopakovat otázku? Jo. Jestli vlastně to nebinární nebo nonbinary, tak jestli to vnímáš spíš jako vlastnost nebo jako kategorii?

Resp. 5: Asi, kategorie. Jako ano, ovlivňuje to nějak moji vlastnost, ale asi bych řekla, že to spíš kategorie než...

N.D.: Dobře. A vlastně...označila bys za nebinární osobu každého člověka, který se neidentifikuje výhradně jako muž nebo výhradně jako žena?

Resp. 5: Podle mě ano, je tady ten jako, jako je to nějaký ten jako umbrella term, jak když trans je, když se neidentifikujete se svým prostě tím pohlavím, který vám bylo jako assigned at birth, takže to je tady. A pak je nonbinary. A pak jsou ty non binary identity jako agender, genderfluid a podobně, takže ano, označila.

N.D.: Jo. A je něco, co bys vlastně označila za klíčový moment, či klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 5: A... Přiznám se, nad tadytímhle jsem párkrát přemýšlela, protože označuju jako svůj bisexual awakening film...film Van Helsing z roku 2006 a tady tohleto hodně bude podle mě taky souviset s nějakými těmi jako médii, který jsem jako konzumovala, když mi, když jsem byla mladší. Jakožto, že jsem poznala spoustu, jako tehdá, trans lidí a byla jsem jenom jako: To je dovolený, to se může dělat? Takže to taky hodně na mě. A taky bych dala hodně asi nějaké jako filmy a videohry, ve kterých jsou jako spoustu...jeden z mých oblíbených žánrů jako postav jsou nějaký jako ty velice flamboyant ozdobné postavy. Takže ano, rozhodně spoustu nich takových... Ten zrovna nepatří, ale třeba Link ze Zeldy úplně nejvíc nonbinary character ever created.

N.D.: Jasně, chápu. A to, vlastně taky vím, že někdy jakoby se člověk setkává s tím, že se hovoří o proměnlivosti genderu, fluiditě genderové. Já třeba s tím osobní zkušenost

nemám, tak jestli s tím máš zkušenost ty, jestli bys mi to třeba mohl přiblížit?

Resp. 5: A....podle mě ano, protože už zrovna, když jako jsem se snažil jako zjistit, co to bylo, tak první, s čím jsem se chtěl nějak jako identifikovat, byl gender fluid, protože občas...občas ano, se cítím víc, že že prostě...k jedné té straně, občas občas k té druhé. Já nevím, jak to popsat. Prostě je to něco v hlavě, co jako, dneska se cítím dobře a tady dneska se cítím špatně a budu tady. Nevím, jak to líp vysvětlit, než prostě je to nějaký instinkt v hlavě.

N.D.: Dobře děkuju. A to... Pak, kdo vlastně teď už jakoby... Jak jsi zmínila ten pojem genderfluid, tak to mě vlastně taky dostává k věci, co by mě zajímala. A sice, že právě člověk dneska může vlastně může jako slyšet různé pojmy týkající se identity, genderu. Právě že třeba transgender, trans nebo trans*, cisgender, allogender, queer, genderqueer, genderově diverzní, gender non-conforming, a pak samozřejmě různé microabels, různé další pojmy. Tak jestli prostě třeba nějaký z těch řečených pojmů má význam i pro tebe, nebo jestli jsou nějaké jiné pojmy, co jsou pro tebe důležité? Aktuálně nebo třeba i dříve.

Resp. 5: Tak já se, já se samozřejmě jako identifikuju jako trans osoba, protože je to ten jako umbrella term a taky jako nonbinary osoba. Přemýšlel jsem párkrát jako nad nějakou další label, jako třeba agender, což taky si myslím, že na mě občas sedí, anebo ten genderqueer, jak už jsem...teda gender fluid, jak už jsem zmínil, protože ano, je to...gender je hodně fluidní a zvlášť jako pro mě, ale asi většinou si myslím, jako že je dobré mít tady ty nějaké jako microlabels, pokud to vystihuje tu osobu. Ale já osobně si myslím, že nějaké ty jako větší, že spíš nějaké ty gender, nějaké ty labels, který jsou, který jako zahrnují víc těch věcí. Já osobně se převážně identifikuju jako queer osoba a většinou je to...už prostě poslední dobou, co jsem starší, tak je to spíš takový: já jsem queer a ostatní lidi nepotřebují vědět ty detaily, pokud jako vyloženě se mě nezeptají, nebo já to nějak jako nevysvětluji, nebo pokud nejsme nějak větší přátelé, tak to už potom se většinou zvlášť, jako co to znám mezi nějakými svými kamarády, tak většinou se dostaneme k nějaké tady téhle té debatě tak ve tři ráno a projíždíme všechny tadyty tadyty jako různé věci.

N.D.: A jak ses vlastně dostal k těm pojmům?

Resp. 5: Je spousta toho, spousta toho přišlo nějak jako pasivně, když jako je člověk na internetu a něco se jako zaslechne a zajímá ho to, tak už jako ze začátku je nějaký ten pasivní příjem. A potom, když už člověk chce vědět víc, tak si to většinou najde. Což mně přijde jako dobrý mít nějaký ten vlastní výzkum v tom a zajímat se o to a myslím si, že by jako se tadytyhle věci měly, měly zmínit víc lidem, protože v momentě, kdy je člověk slyší a začne v tom nějak jako dloubat, tak může o sobě zjistit hodně víc, jakože třeba není cis nebo něco takového.

N.D.: A to vlastně mě napadá, co bys dělala, kdyby ti třeba totiž žádný pojem úplně nevyhovoval? Ono tedy sice možná je to o něco snazší právě u těch obecných pojmů, ale vlastně právě...nebo jako nadřazených pojmů. Ale vlastně právě vím, že jakoby, jak jsou ty různé pojmy, tak hodně vnímám to, že prostě někteří lidé jakoby hodně chtějí si pro sebe nějaký ten jakoby pojem, který už je třeba nějak zavedený, už prostě existuje, už ho prostě někdy někdo popsal a tak. Zatímco jsou pak jako lidi, co třeba jsou prostě...nebo co prostě jako si klidně jakoby vymyslí vlastní pojem, co jim prostě sedí a popíše tu jejich zkušenost jakoby podle nich nejlépe. Tak vlastně, jak to třeba vlastně máš ty? Jestli je pro tebe důležitý pojem, co už právě je nějak jako zavedený, nebo jestli jakoby...by sis třeba dovedla jako třeba představit, jako že prostě by sis jako vymyslela svůj pojem, anebo jestli je prostě třeba pro tebe spíš to, aby prostě existoval a někdo už ho používal a tak?

Resp. 5: Já osobně jako nemám nic proti lidem, co si jakoby vymyslí vlastní pojem. Myslím si, že to je jako velice cool, ale určitě já osobně bych asi našla nějaký už zavedený pojem, který mi sedí, což je v podstatě to, co jsem udělala už...nějakou dobu.

N.D.: Jasně. A třeba, jestli mi můžeš třeba víc přiblížit, jako proč je pro tebe důležité, aby to bylo už zavedené?

Resp. 5: Já jako bych řekla, že jsem nějak jako kreativní osoba, ale na druhou stranu prostě...nemyslím si, že bych dokázala něco takového udělat a vím, že je spousta jako

různého toho jako infa na internetu o tom, že jako neměli bychom zavádět nové pojmy, které prostě úplně ty největší jako microlabels, protože prostě...lidi nás nebudou brát vážně, ale lidi nás stejně nikdy nebudou brát jako neberou vážně. Takže je to v podstatě jedno. Je to spíš asi jako preference a taky nemusím, nemusím člověkovi vysvětlovat úplně nejmíc detailnější věc. Stačí, když mu řekneš, řeknu: "Hej, jsem nebinární" a většina lidí pochopí, co to znamená.

N.D.: Takže to nějaké jakoby pro snazší porozumění a že to je jednodušší.

Resp. 5: Určitě.

N.D.: Jasně. A to vlastně...já se taky tak nějak setkala s tím, že vlastně, když člověk vidí nějaké pojmy, tak že si jsou i významem celkem blízké, tak jestli třeba u nějakých těch pojmů, třeba i těch vlastně mikro, nebo co jsi zmínila, že by taky seděly, jestli prostě vlastně u nějakých pojmů, co používáš, tak jsi narazila třeba na to, že existují i nějaké jiné, co jsou prostě významově podobné blízké jim? A třeba vlastně pokud jakoby jsi narazila na nějaké takové, tak v čem jsou podle tebe odlišné? A třeba proč ses prostě rozhodla pro nějaké jiné, no?

Resp. 5: A tak ono jich je jich je určitě hodně, protože vždycky se stačí být chvíli a vždycky najdeš čtyři, co zní podobně a takhle, ale... Já se přiznám, já jsem nikdy nějak jako takhle až tak moc do toho nepátrala, že bych prostě jako srovnávala nějak ty pojmy, nebo něco takového. Je to spíš fakt jakože většinou většinou najdu spíš nějak jako pasivně, nebo to vidím někoho dalšího mluvit o své prostě identitě, a tak nějak jako pak nějak jako pohledám o tom, co to vůbec znamená. Ale přiznám se, že jsem do toho nějak jako víc nezapojovala.

N.D.: A ještě by mě jenom k tomu napadlo, protože ty vlastně jsi zmínila to, že se identifikuješ jako nebinární a zároveň jako queer se označuješ, tak vlastně já vím, že je i ten pojem vyloženě genderqueer, tak jestli třeba ten znáš a je ti nějak blízký.

Resp. 5: Znáám a... Je, jako je jako v pořádku, ale vyloženě bych se nenazvala jako genderqueer, ale spíš jako vyloženě jako queer. Celkově pojem znám, přesnou definici z hlavy teď úplně nedám, ale... Nemám s tím jakoby nějak...

N.D.: Tak a vlastně tedy...ne, že by člověk potřeboval nějakou definici, spíš jenom, jestli třeba vnímáš jakoby...nebo v čem je třeba podle tebe jakoby jiný, nebo ho vnímáš jako synonymní jako třeba s nebinární, nebo vlastně jak ho třeba vnímáš ten pojem?

Resp. 5: Já bych řekla, že je to jedna z nebinárních identit, takže je to v podstatě jako synonymum.

N.D.: Dobře, jasně. Pak, vlastně by...ještě k těm pojmům pořád, tak vlastně ono hodně těch pojmů vlastně nemá nějaké české varianty, aspoň jakoby myslím si, že o nich nevím. Že jako třeba nonbinary, tak má to nebinární, ale jakoby hodně těch pojmů je prostě anglických, tak mě napadá, jestli třeba znáš ty nějak jakoby jiné české, anebo jestli ne, tak vlastně pokud třeba...tak jestli používáš třeba právě spíš české nebo anglické pojmy, když mluvíš o sobě.

Resp. 5: Já většinou převážně používám anglické, protože jednak protože většinu času svého trávím právě na internetu v nějakých jako anglických komunitách a už jako asi jde poznat z většiny tady tohohle interview, kdy hodně přeskakuju do angličtiny, za což se trochu omlouvám, ale... Takže ano, většinu času jako trávím v té anglické sféře a tam používám ty anglické hodně. Tumbler má hodně hodně aktivní českou komunitu, ale tam taky většinou jsou buď jako v té anglické, v té jako v té jako anglické, nebo se snaží vymyslet tedy nějaké ty české termíny, ale není to úplně na všechno. Takže většinu času pak jako angličtina.

N.D.: A myslíš, že by bylo dobré mít ty české termíny?

Resp. 5: Já si myslím, že by bylo dobré mít české termíny, zvláště třeba když je nějaká ta konverzace třeba se staršími lidmi nebo něco takového, protože ti si občas, jako jsou

nějaké ty stížnosti, že se nám tady zavádějí nové věci, které prostě neexistují a jsou v angličtině a to je špatné. Takže ano, určitě si myslím, že by bylo lepší mít nějaké ty české termíny.

N.D.: A používáš vlastně ty anglické pojmy i třeba v češtině? A jaké to případně je? Protože já třeba za sebe si říkám, jestli to vlastně pro člověka není nějak jakoby zvláštní jakoby používat pro sebe ty anglické termíny v té češtině.

Resp. 5: Já s tím moc asi jako problém nemám, protože fakt většina mého slovníku je napůl česká a napůl anglická. Většinou se teda, jako když se snažím s někým mluvit, tak snažím mluvit většinou jako v té češtině převážně samozřejmě, protože jsem Čech, ale občas zabrousím do nějakých těch anglických pojmů. Mně to osobně osobně nějak jako zvláštní nepřijde, protože jak už jsem zmiňoval, tak mám prostě jako kamarády, kamarády, jako ze spousty částí světa. A když už jsem, párkrát jsem s nima vyloženě strávil třeba týden a pak je naopak těžší se přepnout do té češtiny zpátky. Takže...

N.D.: Jasně. Chápu. No a tak ještě by mě zajímalo vlastně, jestli bys mi zkusila říct, co ti vlastně identifikace s těmi pojmy, co už jsi zmiňovala, dala, nebo co ti naopak vzala?

Resp. 5: Tak na jednu stranu, já jak už jsem zmiňovala, nebyla jsem populární na střední nikdy, ale zároveň ještě si pamatuju spoustu nějak jako tady hodin, kdy se nějaké tadytyhlety věci řešily. A slyšet prostě většinu svých spolužáků, který jako už jsem tou dobou neměla ráda, ale už prostě do toho slyšet, jak by mě víc nerespektovali a prostě nějak jako ty další shazování, tak to celkem bolí. Plus prostě občas slyšet, třeba já mám i nějak jako další kamarády a od nich třeba slyšet... Většina z nich neví, že jsem trans a pár lidí mělo prostě nějaký takový jako velice nepříjemný komentář a to už je potom jenom tak...to už je potom jenom takový na jednu stranu...cítím se míň pohodlně být tady s těmito lidmi, ale taky na druhou stranu jsem právě tady v těch jako queer komunitách jsem našla taky spoustu spoustu jako lidí, se kterými se můžu bavit a je to ano, je to nějaká moje věc, ale může mi najít jako víc komunit a je to prostě příjemný a je to hlavně o tom, jak já se cítím, takže ne o tom, jak bych...ne ohledně ostatních lidí, takže je to pro nějaký můj

vlastní komfort ve většině případů.

N.D.: A ovlivnilo to nějak tvé sebepojetí vyloženě?

Resp. 5: Určitě. Nikdy jsem jako neměl vysoké sebevědomí, ale od doby, co prostě vím, že nejsem cis a můžu si v podstatě dělat se sebou většinu toho, co chci, tak určitě jako jsem mnohem víc konfident několikrát a prostě cítím se líp ve vlastní kůži většinu času.

N.D.: Jasně. A vlastně teď myslím, že to byly vesměs vlastně jakoby klady. Je něco, co bys jakoby označil i za nějaký jakoby zápor prostě toho?

Resp. 5: Tak největší zápor je samozřejmě nějaká ta dysforie, což není příjemná věc, a nemyslím si, že pro mě by byla nějak...jakože se jí úplně nějak jako zbavím, což samozřejmě jako většina translidí se jí nezbaví, ale já nechci jako nějakou tu hormonovou terapii nebo něco takového, takže...taky si myslím, že bych se k ní ani nedostala jakožto nebinární osoba, takže je to prostě něco, s čímž já sama o sobě asi nebudu moct, což je jako samo o sobě, nebudu moct nikdy asi zastavit. Je to ten největší problém plus ještě ta zmínka toho, že samozřejmě jsou tu lidi, kteří mě nepřijmou a který asi nikdy nepřijmou, což není dobrý. A ještě zvláště, když to jsou lidi, který jsem v té době si myslela, že jsou přátelé.

N.D.: Jasně chápu. Já se ještě jenom chci omluvit, že jestli tady jsou slyšet ode mě jako zvuky, něco venku tam jako kutí. Nevím co, tak...

Resp. 5: Nejde slyšet našťestí, takže.

N.D.: Jo, to je dobrý, tak jo. Jo, vlastně pak by mě zajímalo, vlastně protože teď jsme jakoby mluvili o nějakých tak jako vlastně takových kladech, záporech jako ohledně tebe a mě by třeba... Vlastně mě...a spíš by mě jakoby zajímalo, k čemu podle tebe pojmy označující tyto identity jako obecně slouží?

Resp. 5: Tak převážně o tom jako... Převážně o tom jako, aby se o tom nějak jako mluvilo, ale zároveň právě pro nějaké každého toho člověka individuálně bych řekla, protože... Jak já tady jako neustále zmiňuju, že prostě nepoužívám nějaký jako microlabels a podobně, ale prostě vím, že jsou lidi, kteří prostě chtějí vědět tadytyhle ty potřebný pojmy. A když jsou ty pojmy, tak je to lepší, protože člověk může lépe zjistit nějakou, co je s ním špatně nebo něco, co se děje.

N.D.: Jasně. A to... Pak by mě vlastně zajímalo, stalo se ti někdy, že jsi vlastně pochyboval o tom, že jsi nebinární? A co k tomu případně vedlo?

Resp. 5: Spoustu času a jako mě přijde, že tohleto, tohleto je prostě nějaká ta část toho být trans, že vždycky jsou tady nějaké ty jako pochyby. Spoustu času právě tady je nějaká ta genderová dysforie, kdy je to vyloženě, kdy člověk pochybuje úplně většinu o všem, ale občas je to i třeba nějak... Občas je to i způsobené nějakým tím lepší dnem. Prostě mám nějakou tu euforii z nějakých tady těchle věcí a cítím se dobře pro jednu ve svém těle a najednou můj mozek je jenom jako: OK, ale co když celou dobu lžeš, co když celou dobu si všechno jenom takhle vymýšlíš? Takže určitě ano, jsou, je tady vždycky něco takového.

N.D.: Jasně. A to... Vlastně...nebo... Jakoby, protože já vím, že jako taky jakože prostě pro hodně lidí je taky jako tématem coming out a to jak to sdílí s ostatními, tak by mě třeba zajímalo, kdo všechno vlastně třeba ví o tvé nebinární identitě vlastně, nakolik si ohledně toho otevřená a vlastně s kým...jestli to vlastně s někým sdílíš a tak.

Resp. 5: Tak převážně jako moji kamarádi., moji vrstevníci to ví, protože je to prostě, většinou se k tomu nějak jako ta konverzace dostane. Já vím, že moje nejlepší kamarádka ta byla u toho, když jsem celou tady tuhle věc jako figuroutovala, takže ta byla jedna v podstatě z prvních, ke které jsem comeoutnula a pak samozřejmě můj přítel ten taky patřil, ten taky se mnou byl v té době, kdy jsem prostě měla nějaký tady tenhle figuring out, takže ten to taky samozřejmě ví. Bratrovi jsem comeoutnula, protože můj bratr je velice supportive a prostě prostě v pohodě. A pak většinu času já už prostě jsem v tadytéhle

době, kdy jsem většinu času jenom jako: já jsem queer a jsem very openly queer a pokud to tobě nedojde, tak to je tvoje chyba. Takže vím, že prostě mám nějaké jako ty, mám spoustu jako pride buttonů, třeba na svém batohu nebo něco takového. Dostala jsem od kamarádky jsem dostala vyloženě vyloženě pár jako nonbinary pinu, který jako občas nosím, takže je to nějaké takové, že většinu času to ti ostatní nějak jako zjistí, zjistí tím, jak se prezentuji. Ale naštěstí moji rodiče neví, jakou barvu mají tadytyhlety vlajky, takže tam nikdy nebyla tahle konverzace, protože bohužel vím, že oba moji rodiče jsou velice transfóbní a pamatuju si jednu konverzaci, kdy moje máma ještě byla jenom, jakože chápe trans lidi, ale nebinární to už nedává smysl. A já jsem seděla jenom jako: jako zajímavé, I will never tell you. A pak většinou na nějakém tom internetu to je většinou jedna z těch nějakých prostě 1. věcí, která se dozví, protože na internetu už momentálně je velice jako norma mít nějak...říct svoje zájmena, no prostě pronouns. A v angličtině já vyloženě používám striktně they/them, takže většinou to je jedna z 1. věcí, tak jak se prostě představím a they/them. Většinou, což jako samozřejmě pronounce nejsou úplně equal to gender, ale když člověk používá they/them, tak mi je většinou jasné, že někde na té...škále.

N.D.: Jasně, chápu. No a takže jako jestli tomu dobře rozumím, tak byli nějakí lidé, s kterými jakoby jsi o tom oficiálně mluvila, prostě je jako uvedla a pak je jako u jiných to jakoby přirozeně vyplývá prostě tak nějak ze situace, chování, prezentace a tak.

Resp. 5: Ano, ano. Já vím, že je vyloženě spolužák...prostě s tím jsem se se tehdy bavila tak asi čtyřikrát, ale prostě to [kloknul] a byl okamžitě jenom jako "Hej, jaký jsou tvoje zájmena, jak tě mám oslovovat?" Což byla asi ta jedna z nejvíc, což bylo v podstatě jedna z mála nějakých těch oficiálních konverzací, který jsem měla jako in real life, teď zvláště na vysoké škole, a byla to jedna z těch nejmilejších věcí, co se mi stala a já jsem byla úplně nejvíc šťastná. Takže ano.

N.D.: Jasně. A vlastně jak tu svou identitu vlastně druhým popisuješ, nebo jak jsi ji popisovala, když ses vlastně původně jakoby s někým o tom bavila, nebo?

Resp. 5: A...když jsem se původně o tom bavila, tak to bylo vím, že právě se svojí nejlepší

kamarádkou to bylo tehdá, když jsem o tom začala nejvíc uvažovat, tak to jsme tak jako probírali, že asi jsem trans, že někde ale že se necítím úplně úplně jako muž, ale pak jsme měli tadytuhletu konverzaci. Nevím, jestli jsem ji někdy oficiálně řekla, že jsem jako vyloženě nebinární. Je to dost velice možný, ale tady tuhle tu konverzaci si fakt jako nepamatuju a svému přítelovi jsem taky samozřejmě vysvětlila celý ten proces. A takhle. Protože můj přítel je teda jako heterosexuál, takže tam je takové, takovej jako občas nějaký jako ten clashing, zvlášť když jsem nějak jako hodně hodně male presenting. Ale je supportive a bere to, takže to je fajn. A vyloženě bratrovi jsem to řekla, myslím, že jsem taky musela něco vysvětlovat, ale většinu času to je, většinu času to je, že prostě řeknu, že jsem nebinární a lidi to pochopí a nějak jako do těch detailů se zabrušuje možná asi jenom, když je na to nějak jako na to nevedena konverzace, ale většinou jako to nevysvětluji, protože ani já sama nevím detaily. (smích)

N.D.: Jasně a jak vlastně druzí zpravidla reagují? Jakože chápu to tak, že to jakoby brali dobře nebo?

Resp. 5: Jojo, většina to brala dobře, bych řekla, že jo, protože se jsem se nikdy jako nikdy necomeoutnula jako člověku, u kterého jsem nebyla vyloženě safe. Takže většina lidí to bere dobře a nebo právě právě ten spolužák, co tím, co mě jako [kloknul], tak ten taky jako není heterosexuál, takže to prostě jako bylo, že už byl v té komunitě a viděl, poznal tadytyhle, tady ty ty vlajky, co jsem měla, takže prostě věděl, že něco takového tam je.

N.D.: A myslíš, že to je tedy o tom, že vlastně jsi mluvila s lidmi, u kterých jakoby jsi v to měla víc důvěru, že to vezmou dobře a už jsi je znala, anebo třeba, že ti přijde, že jako společnost se v tom někam posouvá?

Resp. 5: Určitě převážně, protože jsem prostě byla s lidmi, které jsem, které jsem znala. Samozřejmě si myslím, že prostě společnost se v tom nějak jako posouvá, ale většina nějakých těch jako většina nějakých těch lidí i v dnešní době prostě jsou velice jako konzervativní. Vím, že jsem se jednu dobu chtěla comeoutnout své sestřenici, kterou jsem, se, kterou jsem tehdá měla velice dobrý vztah a myslela jsem si, že je safe a...naštěstí jsem

to neudělala, ale předtím, než se to stalo, tak prostě sestřenice úplně nejvíc transfobic rant, co dokázala a já jsem byla jako OK, jedna z těch, posunula ses na seznam lidí, kterým to nikdy neřeknu.

N.D.: Jasně chápu. Um a to vlastně taky už jsi nějak zmiňovala...vlastně jakoby vidím, že pro hodně lidí vlastně jsou velkým tématem i ta zájmena pak třeba i vlastně vyložení jméno, tak třeba právě jak třeba právě jsou zájmena a jméno důležité pro tebe třeba i v porovnání s jakoby identitními pojmy a jak je to třeba důležité pro kontakt s druhými?

Resp. 5: A tak, já většinu času teda používám jako svoje jméno, který jsem prostě měla vždycky a říkám lidem teda jako nějak jako moje preferované...preferovaná forma toho jména je (anonymizováno). Takže...a to mi přijde, jako není to genderově neutrální, ale zároveň mně to přijde jako nejbliž tomu. A trvalo mi dlouho prostě nějak být nějak jako comfortable s nějakými jako těmi...nejvíc jako s těmi femininími zájmeny, ale na druhou stranu, já si to potom dám vědět, že ano jako měním, ale převážně jako jsem u těch jako ženských, protože to je prostě, takhle jsem o sobě mluvila v podstatě celý svůj život. Ale zároveň tam jsem si to odůvodnila tím jako "ta osoba" a podobně, ale takže trvalo to chvíli, než mi prostě bylo pohodlné být vůbec se svým jménem a se svými zájmeny. A přiznám se, že na internetu s tím nemám takový problém, protože na internetu ano, mám jednak svoje svoje normální, velice femininí jméno, pak jsem si našla víceméně maskulinní jméno, kterým mi přátelé říkají, ale většina lidí mi stejně říká mojí online přezdívku, což je (anonymizováno) nebo (anonymizováno). To asi, když je to anonymní, tak nevím, jestli to tam bude zmíněno, ale je to pro mě taky jako nějaká přezdívka, která není úplně genderovaná a do toho, když lidi používají moje they/them zájmena, tak je to...jsem šťastná prostě, když mi nějak takhle lidi říkají. Kamarádi mi takhle říkají v podstatě exkluzivně a it makes me feel good.

N.D.: Jasně, chápu. A co se týče jména přezdívky, tak já to budu jako anonymizovat. To tam nebude. Stále bude jakoby v tom...jakoby bude tam prostě to, jak mluvíš o tom jménu a přezdívce, takže bude jasné jakoby, že jde o tohleto, jenom tam prostě nebudu uvádět to konkrétní, aby to tedy bylo jako anonymní. A to...vlastně, protože už jsi jakoby taky trochu

zmiňovala to s těmi vztahy, tak vlastně mě by třeba zajímalo, jestli sis všimla nějaké změny v tom, jak tě vlastně lidé mají poté, co se dozví, že jsi vlastně nebinární, nebo třeba i nějaký, jako pokud se uvedeš nějaký konkrétní jako microlabel, takže se dozví, že prostě jakoby se třeba jako s identifikuješ s ním, tak jestli prostě je třeba se změni nějak jejich vnímání. A jestli třeba ti prostě přijde, že tvoje genderová identita nějak ovlivnila tvoje vztahy, anebo třeba i navazování nových vztahů?

Resp. 5: Jako myslím si, že se změni ten pohled na mě, protože... Jako já se přiznám. Já nejsem nějak jako fantastická s nějakým jako budováním nových nových přátelství, hlavně offline. Takže spoustu těch lidí, co takhle jako potkám, tak ze svých spolužáků, tak bych je nenazvala, jako nazvala bych je přátele, ale ne úplně nějak jako bližší přátelé. A u vztahu je to taky, jsem v jednom vztahu už zhruba 6 let a ten se mnou byl od doby, co se prostě celá tady tahleta, co se má tady tahleta journey of gender discovery děla, takže tam si myslím, že to víceméně jako zůstalo stejné. Ano, občas jako máme konverzace o tom, že prostě on mě genderuje jinak, než by se mně líbilo. Takže občas máme takové, že se občas jako střetneme, ale je to víceméně v pohodě. A myslím si, že se asi jako pohled změni, ale nemám úplně největší zkušenosti tady v tomhle. Víím, že jednou jsem se comeoutnula jinému svému kamarádovi, který byl příjemně překvapen a začal se ke mně chovat lépe, což nevím, co to znamená, ale...good for me.

N.D.: To, vlastně jak jsi zmínila to vlastně s tím přítelem, to by mě vlastně zajímalo, protože ty jsi vlastně zmínila i před tím, že někdy to jako může trošku tam být jako clash, když jakoby to se cítíš hodně maskulinně, že jo, a teď jsi zmínila to s tím genderováním, tak jestli vlastně jakoby tam jde spíš o to, že prostě právě ve chvíli, kdy třeba se cítíš maskulinně nebo tak, že tě prostě, když genderuje jakoby třeba femininně anebo, jestli je spíš problém třeba v tom, že pro toho přítele je nějak jakoby nekomfortní, že vlastně jakoby člověk, s kterým je ve vztahu, je maskulinnější, když on se cítí jako hetero, nebo vlastně v čem vlastně tam je jakoby ten clash vyloženě?

Resp. 5: Já bych řekla, že je to něco tak jako mezi, protože občas občas mám... Já používám jako vyloženě třeba v angličtině používám boy, což není gender neutral, já to

používám jako gender neutral, takže občas jako o sobě řeknu, že jsem něco-boy a on se tak jako úplně vždycky na mě jako: "Ty ale nejses boy," a já jsem jako: "Já vím, ale let me have this moment please." A do toho on občas jako on o mně převážně většinu času mluví v nějakých...těmi feminine termíny a podobně, s čímž já většinu času nemám problém, ale občas jako občas něco něco řekne v době, kdy už třeba jako já nemám nějaký, jako když už mám nějakou tu silnější gender dysforii a podobně. A takže je to, vždycky se to dalo zatím vyřešit konverzací. A vím, jako vím, jakožto on jako heterosexuál by radši preferoval nemít tady tenhle guláš do toho, ale...přiznám se, zatím to nebyl veliký problém a doufám, že to zatím nebude veliký problém.

N.D.: Jasně, chápu. A teď nevím, jestli jsi to zmínil, ale to vlastně navazování nových vztahů, tak vlastně vnímáš i tam třeba jako, že je to nějak ovlivněné tou genderovou identitou?

Resp. 5: Asi ne, spíš je ta jako nejvíc navazování nových vztahů je to, že neumím mluvit s lidmi, který neznám, takže... Ale je to fakt. Je to občas ano, nevím, jestli můžu zmínit tadytenhle fakt o sobě a jestli mě bude ta osoba brát jinak, ale... Já jako nemám problém, problém jako mít kamarády a je mi jedno jaké maj v podstatě gender. Víím, že jsou lidi, kteří prostě nějak jako tadyto preferují. Já s tím osobně problém nemám a pokud s tím nemá problém ta osoba, se kterou se bavím, tak většinou to vyjde dobře.

N.D.: Jasně, chápu. A to vlastně tohle bylo tak jako víc o tom, co jako o tom, jak druzí lidé vlastně nějak vnímají tebe, a mě by třeba zajímalo, jestli ti přijde, že tvůj gender, genderová identita nějak ovlivňuje, jak ty vnímáš ostatní lidi?

Resp. 5: Asi ne, nemyslím si, protože jako není to nic, na čem bych v životě přemýšlela. Takže mi přijde, že to asi neovlivňuje.

N.D.:

Dobře. A to pak, co ještě mě třeba přijde je, že vlastně si říkám, že prostě pro spoustu lidí může být kontakt s někým, kdo je nebinární jako dost inspirativní, tak jestli sis třeba

všimla toho, že prostě tvoje identita ovlivnila to, jak lidé v tvém okolí uvažují o světě, o společnosti nebo třeba i o sobě samých?

Resp. 5: Je to dost možný, protože tohleto je zase internet, internetový, ale teďka momentálně já jsem Discord mod na jednom serveru, kde teď momentálně máme jednu novou, myslím, že jí je 16 let, ne, myslím že 15, patnáctiletou borku, která je právě, která je právě jako trans a většinu času ano, sice máme takovej...jako spíše víc jako opačné pohledy na to, protože já jsem spíš jako transmasc, ona je transfem, ale všimla jsem si toho, že právě spoustu času. za mnou přijde, když má nějaký jako problém a cítím se tak jako dobře, že jsem, nejsem zas o tolik starší, je mi 22, ale prostě mám nějaký tady, mám nějaký tady ten "starší queer osoba moment", kdy jí můžu prostě pomoci jí s něčím, což mi přijde jako velice milé. A taky ona není out, já nejsem out, takže občas máme nějaké tadytyhle konverzace o tom, jak udělat něco, co nám bude jako, v čem se budeme, budeme cítit dobře a nemusíme jako vyloženě comeoutnout. Takže to je takový jako nějaký největší moment.

N.D.: Jasně, a to vlastně jsi zase zmínila to s tou maskulinitou, feminitou. Tou mě by třeba zajímalo, co vlastně pro tebe ta maskulinita, feminita představuje?

Resp. 5: Většinu času je to samozřejmě ta nejvíc ta gender presentation, protože to je podle mě extrémně důležitá část každodenního života. A i když spoustu lidí říká, že není, tak ano, je. Takže většinu času je to nějaká ta moje gender presentation a takhle. Nevím, jak to líp vysvětlit.

N.D.: Vlastně, takže prostě prezentace na základě nějak toho, co je zažité jako femininní, maskulinní.

Resp. 5: Jo.

N.D.: Chápu. Pak vlastně, to vlastně ty jsi jakoby už zmiňovala hlavně ten kontakt na sítích, takže předpokládám, že jakoby třeba na sítích se znáš s nějakými nebinárním lidmi,

anebo i v reálu?

Resp. 5: Můj momentálně jako nejlepší kamarád, používám pro něj "on" momentálně, protože je to jeden z pronouns, který používá, ale momentálně můj nejlepší kamarád, poznali jsme se na sítích. V podstatě co dva měsíce poslední dobou máme mít meetup, tak je vyloženě nebinární a máme prostě absolutní fantastický vztah.

N.D.: A znáte jste se tedy už i naživo, vlastně jako v reálu?

Resp. 5: Už se známe naživo. Jo, potkali jsme se přes internet, známe se naživo, on je teda Němec, ale... Což je 12 hodin cesty, ale...

N.D.: Jasně. A znáš i nějaké vlastně české nebinární lidi?

Resp. 5: Víím, že jsem právě, víím, že jsem právě na tom jednom, právě na tom olomouckým queer Discord serveru, kde jsem se taky jako potkal na pár těch piknikách. Bavil jsem se tam se dvěma nebinárními osobami, které jsou, jako byli mladší a byli velice sympatičtí, ale přiznám se, od té doby, kdy jsme spolu byli naposledy na pikniku, jsme se nebavili a jinak ne. Jinak znám jako v reálném životě, znám, jako když jsme se potkali vyloženě takhle jako mimo internet, tak znám jednoho trans kluka a to jenom díky tomu, že jsme byli nejlepší kamarádi, když jsme byli děcka a teď jsme se po pár letech po pár letech konečně znovu jako potkali, začali jsme se bavit a zjistili jsme, že jsme oba trans, ale to je tak jako všechno.

N.D.: A to možná vlastně...když lidi jakoby v Česku tolik neznáš, tak to asi bude možná těžká otázka. Ale vlastně přijde ti třeba, že vlastně jsou prostě nebinární lidi v Česku něčím specifictí proti prostě třeba nebinárním mimo Česko?

Resp. 5: Tak převážně nejvíc asi v tom, jak protože my jakožto Češi musíme používat náš velice genderovaný jazyk, což je prostě věc, se kterou všichni, všichni si myslím, že tak nějak jako straglujeme, takže určitě jako tady v tomhleto je to největší o tom, jak najít tu

svoji genderovou, genderově neutrální identitu ve společnosti a prostě zemi, která je velice jako genderovaná, protože společnost jako taková je velice genderovaná., A k tomu mít ještě jazyk, který je velice generovaný, je prostě... Člověk si v tom musí najít nějaký způsob, který mu bude osobně pohodlný.

N.D.: Jasně. A to vlastně z toho, co vlastně jsi říkala, jsem pochopila, že se s druhými lidmi, třeba i právě těmi nebinárními, vlastně bavíte o různých genderových identitách, protože já jsem si třeba i všimla, že někde na internetu se lidi ohledně právě jich i radí, ohledně pojmů, nebo prostě tomu porozumění tomu a tak. Tak, jestli třeba s tímhletem máš také zkušenost?

Resp. 5: Jo, jo, určitě, protože většinu toho většinu mého nějakého jako gender self discovery nebo něco takového je spousta toho, že prostě něco zmíním před ostatními queer lidmi. Vyloženě mám, momentálně mám 2 kamarády, který jsou oba trans, se kterými nejvíc řeším tadytyhle věci, a to jenom občas jim něco řeknu a oni jsou jenom jako: "Jo, tadytohleto mi připomíná tadytohle, takže spousta tadytéhle věcí je prostě nějaká ta, je to buď ten samostatný research, nebo prostě něco zmíním před svými kamarády, kteří v tomu pochopí a rozumí, takže určitě ostatní lidi v tom hrají neskutečně velikou roli, protože vlastně myslím si, že nejlepší způsob, jak se něco dozvědět, je právě zjistit od někoho, kdo s tím má zkušenosti.

N.D.: Jasně. A co vlastně pro tebe znamená, že prostě jsou na světě další lidé, kteří gender prožívají obdobně jako ty?

Resp. 5: Je to určitě tak jako nějak jako komfortní o tom vědět, že prostě v tom nejsem sám a že prostě je to něco normálního, i když jako není, není nás tak moc, ale je to prostě něco, co se děje a furt je to něco...někde normální, takže je to velký komfort.

N.D.: Jasně. A jak moc snadné nebo těžké je podle tebe najít osoby, co to jako prožívají stejně, a přijde ti třeba, že s tím nějak pomáhají identitní pojmy?

Resp. 5: Určitě v tom pomáhají pojmy, protože jako...podle mě je jako je snazší najít ty lidi, když je člověk hledá na těch nějakých správnějších místech. Když ví tadytyhle, pojmy a ví, kde hledat, tak najde mnohem víc tu komunitu. Ano, může člověk najít v podstatě jako omylem, ale je lepší, když člověk ví, co hledá, a ví kde hledat.

N.D.: Jasně. To a pak by mě zajímalo, jaké výzvy obecně podle tebe přináší nebinární identita.

Resp. 5: No jo. Tak určitě je to nějak jako o tom, určitě nějak jako nejvíc to, že prostě nějak jako ta větší společnost aspoň v dnešní době ještě nás úplně všichni neberou v pořádku. Jak už jsem párkrát zmínil, zvláště ty...myslím si, že spoustu jako těch mladších lidí je mnohem víc tolerantní vůči tadytěmhletěm věcem, což si myslím, že je dobře. Samozřejmě, neříkám, negeneralizuji, ale...je... Má to spoustu, jako má to spoustu problémů, ale myslím si, že v dnešní době už se většina těch problémů jako minimalizuje, furt tady stále jsou a myslím si, že.... Lidi se snaží prostě, aby to bylo lepší a myslím si, že to bude lepší.

N.D.: Jasně. A vlastně... Přál sis někdy, aby prostě tvůj gender byl binární, protože by ti to kupříkladu přišlo jednodušší?

Resp. 5: Určitě. Bylo by to prostě fajn, protože bylo by to jakoby jasnější. Bylo by třeba, i kdybych já byl trans, tak si, jakože vyloženě jako trans man, tak si myslím, že by pro mě bylo mnohem spoustu jako lepší, lepší nějaké to řešení, že vím, že bych chtěl tadytohleto. To i kdybych byl prostě cis, tak by to bylo pro mě lepší, protože prostě bych měl tadytohleto tohleto, je to takový... Není to ideální, ale jsem... Je to prostě, co to je. Nevím, jak to vysvětlit.

N.D.: Jasně, v pohodě, děkuju. A přijde ti třeba, že jsou některé nebinární identity přijímány víc než jiné, nebo že někdo prostě bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má problém s jinými identitami?

Resp. 5: Určitě, to mi přijde, že je vždycky. Prostě jsou...většina tadytěch jako microlabels a tadytyhle tadytyhlety, spoustu lidí je prostě zahodí s tím, že to prostě nedává smysl nebo něco takovýho. Takže určitě. A už i třeba samostatná jako nebinarita je prostě občas jako zahazována jako prostě nějaká absolutní blbost a takhle, takže... Vždycky záleží od osobě na osobě,.

N.D.: Jasně. To pak vlastně ono, jak jsme se už bavili o tom vzniku nových pojmů, vytváření a ono vlastně kromě toho, že se děje tohle, tak zároveň se pojmy i nějak jako vyvíjí, proměňuje se význam. Tak vlastně, jestli s tím třeba máš nějakou zkušenost jako sama?

Resp. 5: Asi zkušenost nemám, ale vím o čem mluvíš, takže...

N.D.: Jasně. Pak ještě by mě vlastně zajímalo, jestli ses někdy setkala s tím, že vlastně prostě lidi, s kterými třeba jsi prostě mluvil o identitě, tak že už právě znali nějaké pojmy, které používáš?

Resp. 5: Většinou ano. Jakože...jde to o tom zase, ale většinu času je to teda už když už jsem starší, anebo...a když jsem byl v pubertě a snažil se tadytyhlety věci vysvětlovat, tak to bylo takový, jakože jsme to všichni věděli okrajově, co to je, nebo prostě nevěděli, takže se to muselo nějak zabrušovat, ale když už jsem starší a mluvím tady o těchletěch věcech, tak s nimi mluvím s lidmi, kteří mají nějak jako aspoň ty nějaké jako větší znalosti anebo jsou už vyloženě přímo část komunity takže ví, o čem člověk mluví.

N.D.: Jasně. A to vlastně taky občas lidi říkají, že těch pojmů, genderových identit je vlastně hrozně moc, tak jako jestli třeba podle tebe by měla být nějaká hranice a pokud ano, jak by se vůbec měla stanovit?

Resp. 5: Já si myslím, že v momentě, kdy člověk začne stanovovat hranice, tak se ta hranice vždycky bude posouvat. Takže si nemyslím, že nějaké tady jako nějaký tady jako explorovat nějak jako tadytyhlety části není dobré. Samozřejmě je toho moc. A lidi se

snaží popsat, tady to jsou ty microlabels, lidi se snaží popsat svoji identitu úplně nejvíc specificky, ale nemyslím si, že to je úplně špatně a že by se měla zamezovat ta hranice. Ano, lidi si budou stěžovat, lidi si budou stěžovat vždycky.

N.D.: Jasně. A jak by sis představoval fungování genderu ve společnosti do budoucna? Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 5: Tak ideálně by rozhodně bylo momentálně v naší společnosti respektovat nebinární lidi, respektovat je jako vyloženě genderovou identitu a oddělit jakože gender od toho nějakého jako biologického pohlaví, protože to je rozhodně podle mě velice důležitá věc. A ideální by bylo fakt jako tadytyhle dvě věci oddělit a nedávat takový důraz na nějaký to, na nějaké to biologické pohlaví, což jako chápu, že je to důležité, ale ne vždy to člověk potřebuje vědět. Třeba na ISIC už člověk nemusí vůbec zadávat svůj gender, což je podle mě jedna z nejlepších věcí, co mohli udělat. Ale samozřejmě vždycky budou, vždycky na člověku jsou hozeny nějaké tadyty předpoklady podle toho, jaký je jeho gender a jak se, jak se prostě nějak prezentuje. Bylo by ideální tadytyhle věci co nejvíc zrušit, což je ten jako nejvíc ideální svět a já s tím souhlasím.

N.D.: Jasně. Tak jo, tak to vlastně je z hlediska nějakých mých otázek, nebo toho, na co jsem se chtěla zeptat, jako všechno, tak bych se zeptala jakoby, jestli prostě chceš k tomu ještě něco dodat dalšího, nebo jestli třeba máš nějakou otázku na mě?

Resp. 5: Asi ne, asi je to všechno v pořádku. Jako doufám, jako doufám, že to, co jsem řekl, bude nějak jako dobrý pro výzkum, že jsem jenom nemlela blbosti, ale doufám, že...

N.D.: Každá zkušenost, každý názor se jako hodí a tak jsi prostě člověk, co má tu autentickou zkušenost, že jo, nějak to prostě žije. Takže prostě tvoje zkušenost je rozhodně cenná, takže o to neměj strach.

Resp. 5: Já doufám, že to bylo k něčemu, hlavně.

N.D.: Určitě jako. Já pak vlastně ti pošlu ten přepis, ať se na to můžeš pak podívat. A třeba kdyby ti přišlo, že k tomu chceš ještě něco doplnit nebo dovysvětlit, tak budeš moct prostě ještě takhle dodatečně.

Resp. 5: Dobře.

N.D.: Tak jo, tak moc děkuji a přeji hezký den.

Resp. 5: Není zač, taky hezký den.

N.D.: Ahoj.

Resp. 5: Ahoj.

Respondent 6

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 6: Slyším tě, slyšíš mě taky?

N.D.: Ano, slyším.

Resp. 6: Dobře, skvělý.

N.D.: Tak jo, tak moc děkuju takhle za to dnešní připojení a za rozhodnutí se zapojit do výzkumu. Já bych se na úvod ještě vlastně nějak oficiálně představila, tak já jsem Nikola Divišová a studuji psychologii na Karlově univerzitě. S tím, že tady ten výzkum dělám v rámci své diplomové práce. A co se týče nějaké mojí motivace, tak jde vlastně o to, že kromě toho, že mi přijde, že by vlastně obecně společnost měla, že by v ní bylo potřeba lepší porozumění pro nebinární identity, tak zároveň vlastně mi to přijde, že je to hodně důležité i pro psychologii, protože vlastně samozřejmě i vlastně nebinární osoby někdy mohou potřebovat nějakou psychologickou nebo psychoterapeutickou pomoc, podporu a

pak je vlastně samozřejmě fajn, když ti psychologové, psycholožky mají prostě nějaké ty informace, mají to porozumění, aby prostě byli schopní jako adekvátně ty lidi podpořit. S tím, že jsem četla nějaké výzkumy, tak právě někdy nebinární lidé jako byli, třeba vyhledali nějakou takhle psychologickou, psychoterapeutickou službu a narazili na to, že prostě tam třeba nebyl dostatek informací, bylo tam to neporozumění, a tím pádem byla ta zkušenost jakoby spíš negativní. Tudíž mi přijde jakoby důležité, aby se tomu vlastně v psychologii věnovalo. A s ohledem na to, že prostě v Česku je té literatury méně než třeba v zahraničí, tak mi přijde fajn, aby vzniklo něco i u nás. A právě aby jakoby to bylo i vyloženo o lidech žijících u nás. To by bylo jakoby k tomuhle a pak ještě bych řekla pár věcí k tomu rozhovoru teďko. Vlastně ten rozhovor je nahrávaný s tím, že vlastně pak bude přepsán do textové podoby, bude ta textová podoba anonymizovaná. K nahrávce vlastně budu mít přístup jenom já a vlastně po tom přepsání ji smažu. Co se týče toho anonymizovaného přepisu, tak ten bude součástí diplomové práce, která bude veřejná. Já bych pak vlastně ti přepis ještě zaslala, aby prostě tam byla ta možnost se na něj podívat, třeba něco doplnit nebo tak a prostě na to kouknout. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 6: Jo, dobře, dobře. Jo, jo, jo.

N.D.: Tak jo, super. A jen se chci ještě zeptat, protože vím, že v tom kontaktu formuláři bylo, že používáš vlastně mužská zájmena, nebo množné číslo, nebo jakože to střídáš, tak jenom, co bys třeba jakoby...jaká je preference jako pro ten rozhovor?

Resp. 6: Hmm. Poslední dobou preferuji převážně teda mužský rod, zvláště s lidmi, které neznám.

N.D.: Dobře, tak jo. Tak já bych teda už přešla k těm otázkám, je-li to v pohodě takhle.

Resp. 6: Jasný jasný.

N.D.: Tak jo, tak super. Nejprve by mě vlastně zajímalo, co pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 6: Osobně asi...je to jakýsi soubor znaků a určitých třeba typů chování a tak, podle kterých mě vnímá okolí, vnímá společnost a jiné lidi a na základě tadytoholectoho vnímání potom, jak se ke mně chovají, jak se mnou jednají. No, asi tak, protože vzhledem k tomu, že osobně nějaké jako...solidní cítění genderu právě nemám, tak je to pro mě spíš taková...takový způsob sociální kategorizace by se dalo říct asi.

N.D.: Jasně. A vlastně mohl bys mi třeba rozvést to k tomu, že vlastně nemáš to cítění toho genderu?

Resp. 6: V podstatě, když se tak nějak asi zamyslíš nad tím, vlastně když se třeba nevím... Můžeš se zeptat sama sebe, nebo zkusím, když já se zeptám sám sebe, co pro mě jako takové by znamenalo být mužem? Co pro mě jako takové by znamenalo být ženou, být holkou, být klukem, být něčím jiným, někým jiným? A osobně v tom nedokážu najít... Že vždycky, když nad tím přemýšlím, tak ten jediný význam, který v tom zvládnou najít, jsou právě nějaké ty role, nějaká ta očekávání, nějaký ten spíš přístup druhých a ne jako kdyby můj přístup k sobě. Že k sobě nepřistupuji jako k ženě, jako k muži, jako k něčemu jinému. Ale vlastně je to pro mě pouze nějak pouze nějaká věc, jak ke mně přistupují jiní lidé.

N.D.: Chápu. A vlastně to by mě zajímalo, tohleto jak to popisuješ, to je třeba to, co pro tebe znamená být nebinární, nebo pro tebe být nebinární znamená ještě něco jiného?

Resp. 6: Hmm, pro mě momentálně nebinární znamená, že to je nejlepší způsob dalo by se říct, jakým můžu vyjádřit tady tento pocit...jako kdyby necítění tady těhlectech rolí vnitřně. Že vlastně je to, jak kdyby...momentálně je to nejlepší způsob, nejlepší slova, jakým dokážu popsat svoji, vlastně svůj, svoje zkušenosti s mým vlastním genderem takovým způsobem, aby si to lidé dokázali zařadit do nějakého toho systému. A vlastně, když vlastně, když říkám, že jsem nebinární, tak pro mě to znamená, že jim říkám, že nejsem muž ani žena, tím pádem, že ke mně nemají přistupovat ani tak ani tak, ale není to pro mě, jako kdyby nějaká 3. identita jako taková, spíš prostě jenom...nejpřesnější

vyjádření mé skutečnosti. Dalo by se říct...současně.

N.D.: Jasně. A vnímáš tedy to nebinární, nonbinary spíš jako kategorii nebo vlastnost? Hmm. No. To je zajímavá otázka. Asi spíš jako nějaké nadřazené slovo, dalo by se říct. Podle které, pod které se vlastně jako kdyby můžou zařadit lidé, kteří tu identitu genderovou nevnímají striktně binárně. Vzhledem i k tomu, že vlastně i to slovo samotné jediné, co vlastně nám říká, je, že není ten člověk binární, vlastně žádné jiné informace neposkytuje. Um, takže spíš spíš...asi jako kategorii než čistě vlastnost, protože vlastně osobně vnímám i vlastně muž, žena taky jako kategorie, dalo by se říct. Tím pádem mi dává smysl vnímat taky nebinární jako nějakou nadřazenou kategorii pro lidi, kteří vlastně nesouzní s tou, s těmi binárními, že vlastně jak, jak říkám, že vlastně to slovo nebinární. Jediné, co nám říká, je, že ten člověk není binární a neposkytuje žádné další informace o tom, jak vlastně, jak teda ten svůj gender vnímá, jakým způsobem. Jediné vlastně, co víme na základě tohletého slova je, že to není binárně, jak to je, respektive jak je to konvenční nebo tak jako obecně známé, dalo by se říct. Jasně. A vlastně označil bys za nebinární osobu každého člověka, který se neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž?

Resp. 6: To je asi hodně na tom samotném člověku, protože jak ta vlastně jak, z mého pohledu, ta definice slova nebinární je tak hrozně otevřená a vlastně i prožívání samotného genderu je velice individuální pro každého člověka, takže asi...asi nutně ne, protože mám zkušenosti s nějakými lidmi, kteří byt' se neztotožňovali čistě vlastně s označením muž či žena, tak zároveň to slovo nebinární pro ně taky nebylo, protože vlastně necítily, že jsou jak kdyby něco jiného než muž či žena. Pouze že vlastně jsou třeba nějakou variací 1 z těch 2. Takže myslím si, že je to mnohem pestřejší než jenom muž, žena a nebinární. Asi tak.

N.D.: Jasně. To...pak by mě vlastně zajímalo, myslíš si, že je pro naši společnost gender důležitý a třeba i pro jiné společnosti?

Resp. 6: Hmm. Tím způsobem, jakým je naše společnost postavená, tak je to velice důležité vzhledem k různým, vzhledem vlastně k tomu, jak máme tendenci se sociálně chovat jinak podle toho, jak vlastně, jakým způsobem vidíme gender lidí kolem nás. Nejvíc

podle klasicky máme prostě tendenci se chovat jinak, když vnímáme...člověk, se kterým mluvíme, tak když ho vnímáme jako muž nebo jako ženu, tak hodně lidí má tendenci se chovat jinak, ať už jsou to negativní věci, jako třeba sexismus a tak, anebo prostě čistě jenom takové věci jako předpokládat, jaké téma by toho člověka zajímalo. A takovéhle další věci. Myslím si, že sociálně na tom hodně stavíme, a když přijde na interakci s ostatníma lidma, záleží asi hodně, zase...asi záleží na každém, někdo, někdo to na tom bude stavět víc. Někdo samozřejmě míň, ale myslím si, že s tím, jak je naše společnost současné postavená, tak je to pro...to...jako pro tu existenci v té společnosti jako člověk, je to důležité, že vlastně vyhodnocujeme hodně o druhém člověku na základě toho, jakým...jak ho vnímáme, jak ho vidíme, jakým genderem.

N.D.: Jasný. A vnímáš rozdíl oproti jiným společnostem nebo kulturám?

Resp. 6: Hmm. No, nemám jako osobní zkušenosti, to ne. Víím, že v nějakých jiných kulturách se třeba vyskytují, že tam mají prostě tradici nebinárních genderů, dalo by se říct, nebo tradici prostě toho ne čistě binárního rozdělení genderového. Tak tam to určitě bude mít, tam to určitě bude taky nějakým způsobem hrát roli. Hmm. Ale myslím si, že prakticky ve všech takových...jako společnostech, o kterých je nějaké jako větší povědomí, nějaké jako rozšířenější společnosti, že tam ten gender tu roli hraje celkem dost. A zase asi záleží samozřejmě na tom, jak třeba, jak je v každé té společnosti třeba ukotvený ještě takový ty věci jako patriarchát, matriarchát a takovéhle věci, ale to jsou taky vlastně systémy založené v podstatě na tom genderu. Takže...myslím si, že asi většina společností lidských hodně hodně vlastně se zakládá na tom, jaký je člověk gender.

N.D.: Jasně a jak je vlastně ten gender důležitý pro tebe?

Resp. 6: No. Pro mě osobně...je to důležité určitým způsobem, když mluvím s nějakými lidmi, mám nějaké interakce sociální, tak na základě toho, jakým způsobem vnímám gender toho člověka, tak můžu třeba odhadnout, jaká témata...stereotypně by toho člověka mohla nebo nemusela zajímat a jelikož máme, že jo, český jazyk, tak potom samozřejmě je to i ohledně toho, jakým způsobem se vyjadřujeme o tom člověku, jaký používáme rody,

přídavná jména, zájmena, podstatná jména a takovéhle věci. Ale vzhledem k tomu, že osobně svůj gender nevnímám nějak extra silně, tak si nemyslím, že tomu příkládám zas tak velkou důležitost. Ale vím o sobě, že prostě jsou nějaké...naučené principy, dalo by se říct, které se prostě naučíme, protože vyrůstáme ve společnosti, kdy vlastně...které souvisí, třeba já, já třeba na sobě to nejvíc vnímám, že prostě mám nějaké naučené principy, které souvisí třeba se sexismem a takovéhle další věci. A v tom případě prostě ten gender tu roli hraje, samozřejmě. Ale to si myslím, že jsou prostě naučené principy, které se člověk může odnaučit, když na tom prostě pracuje. Takže osobně si myslím, že...když obejdu tadytyhlencty naučený věci, tak pro mě je to opravdu tak velkou roli nehraje.

N.D.: Jasně, děkuju. No a jaký vlastně byl během tvého dětství, dospívání přístupové rodiny nebo i školy či další genderovým otázkám? Vlastně přijde ti, že to třeba nějak ovlivnilo tvoje prožívání genderu?

Resp. 6: Hmm. No, já jsem měl celkem štěstí v tom, že na základce jsme vlastně vytvořili takovou dvojku, trojku s dalšími dvěma děckama, který později se ukázalo, že taky byla nějakým způsobem trans, takže jsme vlastně byli v prostředí, kdy ani jeden z nás neměl...velkou tendenci se opravdu opravdu jako se držet těch rolí genderových. Takže vlastně jsem nebyl jako nucen tolik být jako konfrontován s tím, co vlastně se mi líbí, nebo nelíbí na tom genderu, který mi byl přidělen. Ale...no. Taky, že jo, mám taky štěstí v rodině, kdy rodina to taky v podstatě neřešila, že nikdo mě v podstatě nikdy nenutil...se chovat nějak extrémně moc jako holka nebo něco takovýho. A teďkon vlastně. Ale zároveň vlastně tam.... Jo, že tam vlastně z... Dalo by se říct, že jsem, že jsem měl natolik velké štěstí, že jsem, jako kdyby ze strany rodiny, přátel nebo školy nikdy necítil nějaký obrovský tlak nějakým extrémním způsobem se opravdu zařadit do té genderové role, kterou prostě člověk má mít, který která je člověku přidělena nějakým způsobem. Víím, že občas to bylo takový trochu zvláštní. Že prostě jsme se chovali s těma kámošema, že jsme se prostě chovali trochu jinak, nebo že jsme spíš...my jsme měli takovou svojí vlastní skupinku, že byli jako ty klučičí skupinky, ty holčičí skupinky a pak byla naše skupinka. A možná to bylo trochu zvláštní, ale zároveň...zároveň jsme měli všichni, jako jsme všichni řešili jiný věci a neměli jsme tak nějak úplně na to hlavu. A taky jsme taky jsme neměli

povědomí, že vlastně něco takového jako gender a transgender věci, že to existuje, takže proto jsme to asi taky hodně neřešili. A vlastně teď kon na škole... A já už jsem vlastně, že jo, já už jsem vlastně out na škole. A...je to, mám, jako mám zkušenosti, mám relativně dobré. Že když se lidi setkají s tím konkrétním člověkem a nějakým způsobem se jim to jako pokusíš vysvětlit, tak většina lidí je v pohodě. Sice jako někdo bude remcat, někdo bude mít nějaký blbý kec, ale vyloženě hnusný asi...asi nebudou.

N.D.: Jasně. A to jak si vlastně zjistili, že jsi nebinární?

Resp. 6: No, to bylo myslím někdy mezi 7. a 8. třídou kdy vlastně jsem se poprvé setkal vůbec jako s existencí trans lidí, kdy vlastně najednou jsem byl na jednom kempu a tam byla jedna trans holka a bylo to jako...trošku mě to...nejdřív, samozřejmě, já jsem byl trošku prostě zmatený tou existencí toho člověka, že prostě jako, že jo, jak máme tendenci hodně hodně naše chování přizpůsobit tomu genderu toho člověka, se kterým mluvíme, tak jsem byl trošku zmatený, protože se mi nepodařilo uhádnout, nepodařilo se mi prostě pořádně rozlišit na začátku, jaký gender ona má, a tak vlastně jsem se tam zeptal nějakých kamarádů a oni mi to tak nějak jako ani ne vysvětlili, ale prostě jako něco řekli. A to bylo jakože...já jsem se jako já jsem se dozvěděl sám to, co jsem potřeboval vědět, že je to holka a že se k ní mám tak chovat a to bylo asi všechno. Ale tak nějak mi to začalo vrtat hlavou a začal jsem si potom shánět různé informace. Nějaký videa na youtube od lidí, od trans lidí a vlastně tak nějak se mi podařilo se začít ztotožňovat s těmi zkušenostmi, co ty lidi tam popisovali. Já jsem narazil na jeden kanál vlastně nebinárního lověka. Oni byli...měli jako podobný zkušenosti jak já. A to bylo vlastně takový, že... Já jsem nad tím nikdy předtím moc nepřemýšlel, nad jako svým genderem, jak mě to ovlivňuje, či neovlivňuje a jestli je nebo není takový, jaký má být. Ale jak vlastně jsem začal si o tom zjišťovat víc a víc, tak to bylo, jako kdyby vlastně...dokavad'...mi...jak vlastně jak ty lidi předložili ty svoje zkušenosti, tak já jsem se na ně podíval a uvědomil jsem si: Aha, ale já vlastně tohle cítím taky, tohle vlastně je taky moje zkušenost, přestože jsem předtím ji nedokázal nějak pořádně pojmenovat. A vlastně hned na začátku jsem se jako setkal s tím konceptem nebinárních lidí. A i když jsem potom jako se... No, pak to trvalo celkem dost dlouho, myslím třeba 2 roky klidně, než jsem se s ním pořádně ztotožnil, protože jsem vlastně

dlouho jsem jako váhal nad tím, jestli...jestli je to teda jako fakt, jestli jsem teda opravdu celkově trans muž nebo ten nebinární anebo jestli prostě je to jenom něco úplně jinýho a nemá to vlastně s genderem nic moc souvislost s takovouhle... A v podstatě mi tadytohlencto jako přemýšlení a sebepoznávání mi trvá dodnes v podstatě. Už vlastně už už nějakou dobu nějaký 4 roky už jsem si celkem jistý v té identitě mojí, že můj gender není cis. Není to prostě to, s čím jsem se narodil. Ale jakým způsobem ten svůj gender popisují, se celkem dost mění, nebo ne že dost, ale průběžně tam vnímám nějaké změny. Buď jsou to změny tím, že narazím na někoho dalšího, kdo popisuje nějaké nové zkušenosti, a tím pádem mi otevře nějaké nové dveře. Přinese vlastně něco nového a ukáže mi, že to může existovat i takhle a tím pádem já si to potom můžu podívat na sebe a porovnat to a zeptat se sám sebe, jestli vlastně, jestli třeba já taky neexistuju takovýmhle způsobem. Anebo třeba už jenom to, že dospívám, takže prostě s věkem se taky mění to, jak se vnímáme nějakým způsobem, takže to určitě tam hraje roli a nemyslím si, že je to, že jsem ještě u konce. Nemyslím si, že jsem je, že prostě to mám ještě hotový. Že mám prostě...přijitý na to a myslím si, že je dost velká pravděpodobnost, že nějakým způsobem se ty nuance v tom, jak vnímám svůj gender, budou měnit. Ale jako to velké sebeobjevování si myslím, že už mám za sebou nějaký ty 4 roky zpátky, takže asi tak.

N.D.: Jasně. Takže to ti bylo tak kolik, když sis to vlastně uvědomil, že jsi nebinární?

Resp. 6: Asi takových 13...cca.

N.D.: Děkuju. No a vlastně mě zaujalo, jak jsi zmiňoval to o tom, jak se jakoby člověk chová právě jinak, když je to holka, kluk, muž, žena, tak by mě jenom zajímalo, je to pro tebe jakoby spíš jako jenom o tom jazyce jako jak oslovovat, nebo zatím jakoby...nebo tam vidíš ještě něco dalšího ohledně toho chování?

Resp. 6: Hmm. Hlavně ten jazyk, potom ty různé témata a potom třeba i jako jazyk těla. Že vlastně mám třeba zkušenost takovou, že moje kamarádky holky jsou...jsou víc nakloněni třeba fyzickému kontaktu nějakému jemnému, nebo takový prostě...takovéhle dotýkání, kdežto mí kámoši kluci si naopak udržují tu větší vzdálenost od sebe. Tu fyzickou dalo by

se říct. Taky i tím jako způsobem, jakým vlastně ti lidi mají tendenci mluvit. To si myslím, že je hodně ovlivněný tím vlastně, v jaké skupině oni tráví čas. Když třeba já mám nějaké kámoše kluky, kteří mají hlavně kámoše kluky se stejným věkem, tak ta jejich slovní zásoba a způsob, jakým se vyjadřují, je jiný než třeba moji kámoši kluci, který tráví, který mají třeba, jejichž skupiny jsou takový jakože 50 na 50 s tím genderem. Že je vlastně tím způsobem, jak ten člověk se socializuje, i to vnímám, že je rozdílné podle toho, jak ten člověk vnímá svůj gender a myslím si, že i hodně je to tím, jak ten člověk vnímá svůj gender a jak vlastně vnímá...taky, co si vlastně myslí, že je cool, co on obdivuje. Takže řekněme, že když třeba to jsou nějakí ti kluci, kterým je třeba 14 a obdivují tam prostě nějakýho toho dalšího kluka, kterému je třeba 17, tak se mu snaží přizpůsobit. A je to jak kdyby tam...vnímám tam rozdíly v tom jak se ty skupiny chovají a myslím si, že je to samozřejmě...hodně to...hodně samozřejmě za to může ten gender, jak oni vnímají svůj gender a jak vnímají gender lidí okolo. Ale pak jsou tam i různé jiné aspekty, které souvisí prostě s tím socializováním. A jak se člověk chová v sociálních skupinách, jak navazuje sociální vztahy a tak dále. Je to takové... Myslím si, že je to víc komplikované, než jenom kolem kluků se chovám takhle a kolem holek se chovám takhle. Ale určitě jsou tam rozdíly mezi tím.

N.D.: Jasně a mě k tomu napadá otázka, která vlastně...já jsem si předtím říkala, jak jsi prostě mluvil o tom, že když právě člověk jako není muž ani žena, tak vlastně...co vlastně to jako třeba podle tebe znamená být muž, být žena?

Resp. 6: Prosím ještě jednou.

N.D.: Co vlastně podle tebe znamená vůbec být muž, být žena? Když vlastně člověk jakoby, když vlastně jde o to, že se bavíme o tom, že právě člověk není muž, žena, tak co to vůbec jakoby znamená, jakoby jestli bys to třeba dovedl nějak popsat?

Resp. 6: Hmm. Pro mě to asi znamená to, že mi vyhovují ty sociální role, dalo by se říct. Nebo respektive mi, respektive mi vyhovuje, když mě okolní svět vnímá jako ženu, nebo jako muže se vším vlastně...ať už ať už vlastně, ať to vnímání okolního světa, ať to chování

ke mně na základě mého genderu může být jakkoliv špatné, pořád mi vyhovuje to vnímání jako žena nebo jako muž. Což znamená v podstatě, že i když jako žena budu zažívat prostě nějaké špatné zkušenosti, nějaký sexismus, nějaký takovýhle věci, i když jako žena budu třeba maskulinní, ale pořád mi bude vyhovovat to označení žena, tak to asi pro mě to nějak znamená takovýmhle způsobem.

N.D.: Jasně, takže je to o tom cítit se dobře s tím pojmem nějak?

Resp. 6: Jo, jo.

N.D.: Jasně, děkuju. Pak vlastně by mě zajímalo, jakou roli pro tvou genderovou identitu hrají sociální sítě.

Resp. 6: Ještě jednou prosím.

N.D.: Jakou roli pro tvoji genderovou identitu hrají sociální sítě?

Resp. 6: No, vzhledem k tomu, že ten můj, jako kdyby tu mojí cestu hledání podnítily právě nějaký nebo respektive hodně pomohly ty sociální sítě, tak... Velkou roli tam ty sociální sítě hrajou, protože to je místo, kde právě sbírám informace a kde sbírám zkušenosti ostatních lidí, kde vlastně můžu vidět, číst to, jak ostatní lidé vnímají svůj gender, svoji existenci, svoji identitu takovýmhle způsobem a můžu to porovnávat s tou svojí identitou. Takže hrají pro mě teda hlavně ten informační, ten tu informační roli, ale myslím si, že ne takovou jako nějaký...nějaký ideál. Že na sociálních sítích nehledám nějaký ideál nebinarity. Nehledám tam jako nějaký ideál toho, jak má moje genderová existence vypadat. Ale spíš takové, spíš takové srovnání, rozšíření obzorů a tak.

N.D.: Jasně. A jsou nějaké sociální sítě důležitější než jiné, nebo...?

Resp. 6: Um. Já jich taky moc nemám upřímně, takže ze začátku bylo hodně důležitý Youtube pro mě, protože vlastně tam jsem se poprvé setkal s tím konceptem vůbec a

obecně ty...i teď se občas dívám na nějaký videa. Ale poslední dobou hodně, hodně sbírám představy a zkušenosti o genderu na Tumblru. Protože tam jako lidi mají tendenci používat hodně...bud' jako knižní a zvláštní jazyk při popisování své existence, což je zajímavé pro mě, takové metaforické, ale zároveň se tam, občas tam narazím na lidi, kteří se, kteří vlastně pro svoji identitu používají ty jako ty slova, dalo by se říct, ty slova té identity, nějaké to...ale...slova, která by si měla, jak kdyby odporovat? Třeba jsem tam narazil vlastně na koncept toho, že někdo se může identifikovat jako lesba, ale zároveň používat mužský rod, takže vlastně, že tam můžu narazit na takovéhle věci, což třeba ze začátku tomu nerozumím vůbec, ale tím vlastně jak se můžu dozvídat víc, tak se můžu, jak kdyby víc otevřít vůči i takovým identitám, který nejsou tak strašně, který nejsou vlastně tak mainstreamový, tak jako známý a tak jako v uvozovkách normální ještě, dalo by se říct. Jo, jak říkám, já nemám Instagram, takže nevím jak to na Instagramu funguje s...jaká je tam ta atmosféra ohledně toho. Takovéhle věci.

N.D.: Jasně., chápu A je něco, co bys vlastně označil za klíčový moment, nebo klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 6: Tak určitě, když jsem našel kdysi dávno, když mi bylo těch 13, když jsem našel na Youtube kanál Ashe Hardella, myslím se jmenují, nevím. To byl nějaký, to byl vlastně ten 1. nebinární člověk, se kterým jsem měl nějakou zkušenost, který mi vlastně poprvé představil možnost existence nebinarity. Takže to jako určitě jeden takový velký bod. Dalo by se říct pak určitě, když jsem si poprvé ostříhal vlasy, protože já jsem měl dlouhé vlasy, a když jsem je poprvé ostříhal úplně nakrátko, to si myslím, že byl hodně důležitý bod, protože mi to vlastně dodalo mi to odvalu v tom, že jsem udělal tenhle velký krok a bylo to velice správné rozhodnutí. Cítil jsem se potom o hodně líp ve svém vlastním těle, ve své kůži, ohledně jak kdyby blíž sám sobě. Takže to byl určitě taky hodně hodně důležitý krok. Hmm. Paradoxně...nebo respektive ne paradoxně, ale myslím si, že pro mojí cestu v té identitě genderové bylo hodně důležité, když jsem se v terapii vypořádal s věcmi, který s tím absolutně neměly žádnou souvislost, ale, které mě brzdily, dalo by se říct, které mě tížily prostě a které mi znemožňovaly se zaměřit čistě a vlastně upřímně na to, jak se vnímám, jak se, jak vlastně vnímám sám sebe a jak chci, aby mě vnímalo okolí.

Takže to si myslím, že bylo taky hodně důležité. A potom si myslím že jeden z takových dalších, jeden vlastně z takových velkých momentů byl, když jsme na jedné, na jednom vlastně křesťanském táboře udělali ještě s jedním týpkem...takový jako takovou diskuzi, debatu, rozhovor, něco takového, kde jsme vlastně otevřeně mluvili o našich zkušenostech jako trans lidé. A to bylo vlastně poprvé, co jsem jako o tomhle tématu mluvil...s více než jedním člověkem nějakým způsobem jako otevřeně. Takže to si myslím, že bylo hodně důležité. Tam jsem vlastně taky...to bylo před začátkem střední školy a vlastně jsem tam poprvé požádal lidi, aby mi říkali jiným jménem. Takže...to bylo taky asi hodně důležitý... A jinak jako jinak je to taková sbírka prostě malých momentů, které jsou důležité v tom čase a pomůžou mi se posunout o trošičku dál, ale tohleto jsou asi ty jediné, které jsou takové jako velké, dalo by se říct.

N.D.: Jasně, chápu. Tak... Pak vlastně, co by mě zajímalo, je že totiž vlastně dneska taky člověk může právě zaslechnout různé pojmy týkající se identity, genderu a vlastně třeba transgender, trans, trans* se rozlišuje, cisgender, allogender, queer, genderqueer, genderově diverzná, genderově nekonformní nebo taky anglicky gender non-conforming, tak vlastně jestli má třeba nějaký z těch pojmů význam i pro tebe, čím, anebo jestli jsou třeba nějaké jiné pojmy, které jsou pro tebe osobně důležité?

Resp. 6: Když já jsem se začal poprvé outovat, tak jsem používal pojem genderqueer, protože to byl vlastně jeden z těch, s kterým jsem se setkal jako první a který byl takový nejmíň asi takový vágní, že vlastně z toho pojmu bylo jasné, že nejsem jako cis, ale zároveň, že ta identita nebyla nějak silně ukotvená v jednom slově. Přes ty roky jsem tak nějak od toho slova upustil a přešel k té obecnější identitě jako nebinární. Ono spíš pro mě ta identita nebinární je spíš tak něco, že to není úplně přesné, úplně to nevyjadřuje, neřek..nevyjadřuje to úplně moji zkušenost, ale...v tom...mainstreamu...v tom prostě...v životě na úřadech a tak je to asi nebo...v různých přihláškách a tak, je to asi to nejjednodušší, co tam můžu napsat. Protože jak jsem říkal, v podstatě jediné, co to o mně říká, je, že se neshodují s binaritou, a to je asi tak všechno. Ale kdybych...poslední dobou přemýšlím, že kdybych se měl označit nějakým tím konkrétním slovem, tak by to asi bylo agender, protože ten vlastně, to slovo agender, jak kdyby popírá existenci genderu u toho

člověka, dalo by se říct, a to je asi tak nejpřesnější, jak se dokážu popsat. Ale většinou, když jsem jako v LGBTQ+ prostorách, když se bavím s LGBT lidmi, tak většinou se popisuju prostě jenom jako queer, protože já to tak asi...mi vyhovuje ta obecnost toho, ta vlastně, dalo by se říct, ta svoboda v tom, že se nepřipoutám k nějakému jednomu slovu, k nějaké jedné definici a můžu naopak...otevřeně experimentovat, můžu v podstatě, když řeknu, že jsem queer, tak to pro mě znamená, že se můžu utvářet tak, jak já chci a ne tak, jak vlastně nějaké definice by chtěly, abych byl, dalo by se říct.

N.D.: Jasně. A mě by k tomu vlastně zajímalo ohledně toho, jak jsi i třeba přešel od toho genderqueer k tomu nonbinary, tak vlastně...jakoby jaký třeba mezitím nebinární a genderqueer vnímáš jakoby rozdíl? Nebo jaký byl ten důvod tomu přechodu, jestli to bylo, protože to nebinární je používanější nebo něco jiného?

Resp. 6: Jo. Hlavně asi ten důvod byl, protože nebinární je prostě používanější. Je to známější, když se lidé setkají s trans problematikou, tak vlastně se stalo čím dál častější, že ti lidi se setkají potom s tím pojmem nebinární i s tím, že je to vlastně přechýlené do češtiny, což genderqueer není, takže asi hlavní ten důvod byl prostě čistě jenom z ježiš, jak se to říká, z dostupnosti toho slova, z toho...ze známosti toho slova a že bylo tím způsobem bylo jednodušší vysvětlit někomu moji identitu, protože většinou, když, když se jako lidi ptají, tak chtějí něco konkrétního, rychlého a já většinou taky chci něco rychlého, ať tam prostě nemusím se s tím člověkem párat strašně dlouho a říct pojem nebinární, jak se to slovo dostává do povědomí širší veřejnosti je ten nejjednodušší způsob, jak tuhle tu konverzaci rychle ukončit s tím, že ten člověk má potom o mně představu, která se nejbližší shoduje s tím, kdo jsem.

N.D.: Jasně. A mě ještě napadá, že nebinární a genderqueer vlastně nejsou tak jako jediné pojmy, co jsou si tak jakoby blízké, nebo podle mě jakoby určitě jsi viděla i něco k tomu agender. Znáš vlastně i k tomu agender vlastně taky nějaké jakoby pojmy, co by si byly podobné, a pokud jo, tak třeba proč je ti ten agender sympatičtější?

Resp. 6: Ono těch pojmů je strašně moc, protože...víte, když na jednu...na jednu stranu

škatulky jsou samozřejmě svazující, když vás do nich někdo nutí, ale na druhou stranu mít nějaký způsob, jak se konkrétně pojmenovat, jak ukázat na něco, říct, to jsem já, na jednu stranu to může být i hrozně osvobozující, takže těch pojmů je neskutečně obrovské množství. Tím, jak lidé se začali víc objevovat sami v sobě, tak přišli se strašnou, se strašným závalem pojmů a jak já osobně prostě nemám tu potřebu se nějak konkrétně pojmenovávat, tak úplně jich tolik neznám. Já toho agendera znám jenom kvůli tomu, že to kdosi zmínil někde. A zaujalo mě to, protože...ta vlastně...kvůli tomu kontextu. A určitě jsem znal víc, ale zapomněl jsem toho postupně, protože je to prostě...je toho prostě tolik, že si to člověk nedokáže zapamatovat. A v tom jako já stejně mám v tomhle netu asi...asi stejně, i kdybych, i kdybych ty pojmy znal, tak bych se stejně lidí ptal, co to pro ně znamená, jak jak vlastně... No asi tak, takže...jo.

N.D.: Jasně, chápu. No a to mě jakoby to s tím, jak jsi říkal, jako kde jsi jako slyšel to agender, tak mě to přivádí k otázce, obecně jakoby jak ses jako dostal k různým těm pojmům, jakoby nejenom agender, ale i ostatním.

Resp. 6: Jo. To bylo asi skrz to Youtube, skrz nějaký ty první videa. Když jsem se vlastně začal učit o tý komunitě, tak jsem vlastně si hledal informační videa, která vlastně vysvětlovala, co ty písmenka znamenají a ty různé identity. A tam jsem se myslím s tím setkal poprvé.

N.D.: Jasně. A co by mě pak ještě zajímalo je, protože ty jsi už jako zmiňoval, že třeba to nebinární jako není to úplně jako, že by to sedělo úplně jako přesně na 100%, ale jako že ti to tedy vlastně jakoby vyhovuje a mě by vlastně zajímalo, jestli to chápu dobře, kdyžtak mě oprav, a mě by vlastně zajímalo, co bys jakoby dělal, kdyby ti prostě vlastně žádný z těch existujících pojmů nevyhovoval. A jakoby, protože já...co jsem tak jakoby viděla, tak mi přijde, že často jakoby lidi právě jakoby chtějí mít pro sebe nějaký pojem, co už existuje, co už je zavedený, co už prostě někdo vytvořil, popsal a tak. Ale pak zase jsou i lidi, kterým třeba nevadí si vytvořit vlastně vlastní pojem, když jim žádný nesedí. Tak třeba jakoby, jak to máš ty, jako jestli je pro tebe jakoby důležité mít nějaký pojem, co prostě už existuje anebo jestli si dovedeš představit, že bys prostě vytvořil svůj vlastní.

Resp. 6: Hmm. To je zajímavá otázka. Osobně si myslím, že...osobně si nemyslím, že ty pojmy jsou tolik, pro mě tolik...něco pro mě tak důležitého, že bych měl tu potřebu si vymýšlet nějaký svůj vlastní, takže... Asi se současně prostě spokojím s tím nejvíc buď vágním jako nepopsatelným pojmem, ale dovedu si představit, že bych si vymyslel něco vlastního, že bych si dokázal vymyslet nějaký vlastní pojem, který nějakým způsobem popisuje moji existenci specificky. Ale asi to není něco...není to asi něco, co bych dělal z nějaké potřeby nebo nutnosti, ale spíš částečně pro zábavu a částečně prostě jen tak.

N.D.: Jasně, chápu. No a vlastně je podle tebe třeba lepší jako mít ten pojem, co tedy jakoby je zavedený anebo jako je to podle tebe jedno?

Resp. 6: No, umět se ztotožnit s nějakým zavedeným pojmem je podle mě důležité právě pro tu komunikaci, protože když vlastně se lidi setkávají s něčím novým, v tomto případě s nějakou novou genderovou identitou, tak ono hodně vlastně těch negativních reakcí spočívá v tom, že ten člověk tomu nerozumí, že neví, o co se jedná, nebo že má nějaké špatné, že má prostě nějaké nepravdivé informace. A jak se spousta těch pojmů dostává do toho povědomí té širší společnosti, tak je to podle mě hodně dobré, protože ti lidi potom...stane se to pro ně něco známého, něco všedního, něco normálního. A potom vlastně, když se setkají s nějakým člověkem a ten jim řekne, jo jsem nebinární, jo, jsem asexuál, tak ten člověk už ví, co to znamená. A oba nemusí jít strávit prvních jako já nevím 15 minut konverzace s tím, že se hádají o tom, jestli to existuje, nebo ne, a co to vlastně kurňa je. Takže si myslím, že umět používat zavedené pojmy je určitě dobré, ale zároveň...rozhodně se neztotožňuji s tím nutit lidi do nějaké existující škatulky, protože pokavaď prostě pro ty lidi ta škatulka neexistuje, tak jsem naprosto pro to, aby si vytvořili svoji vlastní a pojmenovali ji a pak zase začne ten proces dostat tenhle nový termín do povědomí společnosti. To se děje pořád neustále, takže tak.

N.D.: Jasně. No a ještě vlastně k těm pojmům a tak, jakoby já mám za to, že k většině pojmů nejsou české varianty, jako třeba to nonbinary nebinární, ale jinak si myslím, že jsou hlavně anglické. Tak nevím, jestli třeba ty znáš ještě nějakou českou anebo vlastně by

mě zajímalo, jestli jakoby sám pro sebe používáš spíš jako právě ty anglické pojmy nebo české. A jestli třeba spíš to nebinární nebo nonbinary? A jaké to vlastně pro tebe jakoby...nebo prostě, co používáš, no.

Resp. 6: Jo, jo, jo, je pravda, že těch českých variant opravdu mnoho není, a to asi tak zůstane vzhledem k tomu, že no... Já jako hodně času na internetu a v komunitách trávím v anglickém prostředí, takže mám tendenci se popisovat spíš těmi anglickými pojmy. Ale zároveň asi můj nejoblíbenější pojem, kterým se popisuji, je prostě a jednoduše queer, které obsáhne naprosto všechno. A vím, že právě že na Tumbleru nějaký lidi začali používat český přepis toho slova, prostě normálně vypsany kvír, což se mi jako docela se mi to líbí, je to taková trochu kuriozitka. Nevím, jestli se to uchytne ani nevím jestli jako chci, aby se to nějak uchytilo. Ale takováhle takováhle experimentace s jazykem si myslím, že je jako, že je dobrá, že vhodná, že by se to mělo dělat, ale zatím se nejvíc ztotožňuju opravdu s těmi anglickými názvy.

N.D.: A používáš je teda i v češtině?

Resp. 6: Jo, vlastně...když se popisuju sobě lidmi...s lidmi, kteří mluví česky, tak jim prostě řeknu, že jsem nebinární, nebo že jsem queer, protože i jako i to slovo queer se dá docela dobře vysvětlit.

N.D.: Jasně, děkuju. No a vlastně myslíš si, že třeba by bylo jakoby dobré mít třeba jako další právě české pojmy?

Resp. 6: No, to nevím, mám takový pocit, že kdybychom se snažili vymýšlet nějaké nové české pojmy, tak by to bylo, tak by se to zkomplikovalo hrozně moc, protože i s tím, jak neskutečně propojená ta komunita je s venkovním světem, jak prostě dnes obecně...dneska je všechno strašně propojené a spoustu nových slov jsou prostě anglicismy. Tak si myslím, že ta problematika jako taková už je natolik komplikovaná, že pokavaď k tomu slovu český ekvivalent neexistuje, tak prostě to slovo jenom počest...ať to slovo prostě jenom počestíme a nějak už se s tím nějak moc...ať už to prostě nějak moc nekomplikujeme.

N.D.: Dobře, chápu. Pak by mě vlastně zajímalo, nebo zkusil bys mi říct, co ti vlastně ta identifikace s těmi pojmy, co jsi zmiňoval, tak co ti vlastně dala, anebo naopak vzala.

Resp. 6: Hmm. No, dala mi určitě způsob, jak vyjádřit, co cítím. Jako bylo pro mě hodně důležité to, že jsem dokázal popsat nějakým způsobem svoji zkušenost, že moje pocity dokázaly být prostě převedeny do nějakého slova, které ty pocity dokázalo kombinovat a vyjádřit dobře. A bylo to slovo, které znaly nějakí jiní lidé. Takže podle toho slova jsem pak mohl vlastně hledat lidi, kteří...to vnímají podobně jako já, kteří tu existenci vnímají podobně jako já, takže v případě hledání komunity, v hledání nějakých přátel, nějakých spřízněných duší, tak určitě ty slova byly hodně užitečný. Ale zároveň nějakým způsobem, proč jsem nakonec vlastně upustil od všeho kromě toho queer a nebinární je to, že pro mě osobně...když jsem se začal vždycky identifikovat s nějakým tím slovem, tak to, jak kdyby zastavilo možnost pro změnu, zastavilo to možnost pro nějaký růst, posun někam. A já vnímám sám na sobě, že prostě ta moje identita rozhodně není solidní. Není to prostě jedno slovo, se kterým se budu identifikovat do konce života. Ale že se to bude postupně, graduálně měnit a pomalu přesouvat nějakými směry. Takže vždycky, když jsem se pokoušel identifikovat s nějakým slovem...čistě prostě s nějakým konkrétním pojmem, tak po nějaké době to slovo začalo být příliš malé. Na mě začalo být příliš prostě konkrétní pro tu moji existenci a taky vlastně to, že...ono vlastně vždycky vždycky, když něco pojmenujeme, tak zvlášť když přijde na identitu, tak se s tím potom začnou spojovat různé stereotypy a takovýchle další věci, různé vlastně očekávání, nějaká předpokládání, nějaké předpoklady prostě. A to mě taky nějakým způsobem omezuje. Takže proto jsem nakonec, jak kdyby od všech těch konkrétnějších věcí opustil a furt, vlastně když se bavím s nějakým jiným queer člověkem a popisujeme jako svoji existenci, tak já vlastně můžu použít nějakých třeba já nevím pět konkrétních identit, které nějakým způsobem popisují části mojí...mojích zkušeností a mojí existence, ale jako taková je, jako takový prostě jeden kohezivní balíček to opravdu popisuju jenom tím queer.

N.D.: Jasně. No a tohleto bylo jakoby víc jako o tom, co to dalo tobě a mě by vlastně zajímalo ještě, k čemu podle tebe pojmy označující genderové identity vlastně obecně

slouží.

Resp. 6: Ještě jednou prosím.

N.D.: K čemu podle tebe ty identitní pojmy obecně slouží?

Resp. 6: Myslím si, že ty pojmy jsou pro toho člověka, který je používá, i pro ostatní. Pro toho člověka, který je používá, je to způsob, jak pojmenovat sám sebe, což je vždycky dobré. Je to způsob, jak.... Protože když, když to zvládneme pojmenovat, tak potom můžeme efektivněji hledat informace o tom konkrétním pojmu, o té konkrétní skupině lidí a můžeme taky efektivně hledat lidi, kteří jsou stejní jako my, kteří mají stejné zkušenosti, stejné problémy, kteří řeší stejné věci. Takže proto si myslím, že je to tak jako dobré, a zároveň je to samozřejmě pro ostatní lidi, protože když vlastně mi pojmenujeme nějakým způsobem sami sebe, tak tím předáváme informaci druhým lidem o tom vlastně, jak my se cítíme a jak chceme, abychom byli vnímáni a tím pádem ten druhý člověk má potom, má vlastně další informaci o tom, jak s náma má jednat, jak nás má vnímat, kdo jsme, jaké vlastně máme zkušenosti a na základě toho se potom může chovat.

N.D.: Jasně, chápu. No a kdo vlastně všechno ví o tvé genderové identitě? Vlastně jsi ohledně ní otevřený, sdílíš to s někým?

Resp. 6: Já jsem celkem otevřený, když na to přijde...docela dost věcí sdílím se svojí sestrou, se kterou jsme si celkem dost blízko a hodně taky o tom se snažím mluvit s mojí mámou, protože moje máma mi hodně pomáhá, když přijde na věci u doktorů a tranzici a takovýchle věci, takže se s ní o tom snažím hodně mluvit. A obecně....ale zároveň jsem takový hrozně nekon...nemám rád konflikty, nerad prostě vynáším na povrch úplně kontroverzní témata, takže...obecně, když se mě někdo slušně zeptá, tak mu s radostí budu odpovídat, s radostí s ním budu debatovat, dokud ten člověk prostě bude slušný a bude vidět, že ho to jako zajímá, že to přijímá ty informace a že se nepřišel hádat, ale sám od sebe ty témata s lidmi, který neznám dobře nějakým způsobem otevírat nebudu, protože mi to nestojí za nějakou hádku, za nějaký nedorozumění a tak.

N.D.: No a vlastně s těmi lidmi, s kterými o tom jakoby mluvíš, tak jak vlastně tu svou identitu popisuješ?

Resp. 6: Většinou...záleží na tom, s kým mluvím, jak moc ten člověk je zběhlý v takovýchle věcech. Protože pokavaď je to prostě někdo, kdo se třeba stýká s trans člověkem poprvé a zajímá ho prostě ta samotná zkušenost, jaké to je být, tak se vlastně snažím používat...prostě řeknu, že jsem trans nějakým způsobem a potom, že jsem...pro tyhle ty lidi říkám, že jsem nebinární, protože to je pro ně takové nejvíc stravitelné, nejvíc pochopitelné asi. A potom vlastně se s nima jako snažím víc bavit konkrétněji o tom, jak to vnímám a jak třeba se vnímání mého genderu liší od toho, jak oni vnímají svůj vlastní gender a takovýchle zkušenosti. Ale potom, když vlastně se potkám s někým, kdo už vlastně s tou komunitou nějaký zkušeností má, tak jim často řeknu, že jsem queer, že jsem prostě trans queer a nějakým způsobem ti lidi si to většinou přeberou a popřípadě prostě pak můžeme debatovat o těch jako konkrétních konkrétních jako nálepkách, škatulkách a můžeme si prostě, občas si občas najdu, s někým se prostě bavíme o tom, které právě ty škatulky se částečně hodí, které částečně ne a proč něco používáme, proč něco nepoužíváme. Ale tak jako ještě když přijde na úplně cizí lidi, se kterými, třeba já nevím nějaký prodavač obchodě nebo nedávno u nás byl kominík, tak prostě tam se prezentuju prostě jako muž, protože je to to nejjednodušší pro nás pro všechny, kdy vlastně pro tu interakci je absolutně nepotřebné, aby ten člověk znal můj gender a nějaký prostě detaily, nějaký takovýchle věci. Jediné, co on vlastně potřebuje vědět, je, jak mě oslovovat. A vzhledem k tomu, že je to cizí člověk, tak se o hodně líp cítím s tím maskulinním oslovováním. A i vlastně ve všech i vlastně jako v prostředích, které nejsou jako prostě queer prostředí, mám tendenci se prezentovat jako víc maskulinně, takže i třeba ve škole s učitelem prostě víc mluvím maskulinně, víc jako... Oni jako...většina z nich asi ví, že to nemám úplně vyhraněný, ale snažím se to spíš naklonit k té mužské části, protože je to prostě jednodušší a příjemnější pro mě a já nemám nervy ani čas na to s každým člověkem, kterýho potkám řešit nuance a kontroverzi nebinární identity.

N.D.: Jasně, chápu. A rozumím tomu dobře tak, že tedy vlastně u cizích lidí preferuješ tedy

ten mužský rod a vlastně...jakoby ohledně toho oslovování a tak, a máš jakoby to třeba u blízkých nějak jinak, jakoby ohledně třeba toho jazyka, nebo?

Resp. 6: Hmm, trochu jo, protože vlastně....lidi, kteří mě znají nějakou...už jako hodně dlouho, třeba moje rodina nebo nějakí třeba přátelé, se kterými se znám už prostě hodně dlouho, tak když u nich mě oslovují ženským rodem třeba, tak já vím, že to dělají právě protože mě znají tak dlouho. A ne, protože dalo by se říct, že mě vnímají jenom jako ženu, že mě vnímají jako mě, jako prostě (anonymizováno), jako jako samostatnou, jako prostě celou celou entitu, celou jako identitu, která není limitovaná pouze na žena. A tím pádem, že vím o nich, že znají prostě nějaké moje další kousky, nějaké moje další části, že už se prostě známe dlouho, tak mi to tolik nevadí, protože když se mnou mluví, tak nemám pocit, že by mě vnímali čistě jako ženu. Ale u cizích lidí nebo lidi, který neznám dlouho, který neznám dobře, tak tam mi to vadí o hodně víc ten to ženské oslovování, protože u nich mám pocit, že si mě zařadili jako ženu a to já nechci. A proto je pro mě příliš příjemnější ten mužský rod, protože pak mám pocit, že si mě zařadili spíš jako toho kluka, což je pro mě příjemnější.

N.D.:

Jasně, chápu. To...pak vlastně, co by mě ještě zajímalo, je...ono to tu asi už jako taky vlastně jakoby padlo, že vlastně lidi řeší nebo jsou pro ně důležitá vlastně jejich jména, zájmena, tak mě by třeba zajímalo, jak je to právě důležité pro tebe. Třeba v porovnání s těmi pojmy jakoby, co je třeba pro tebe důležité pro kontakt s druhými spíš nebo jako třeba i víc nebo....

Resp. 6: Ještě jednou tu otázku prosím.

N.D.: Vlastně by mě zajímalo, jak moc jsou pro tebe důležitá jména a zájmena, o těch zájmenech už jsi vlastně nějak jako mluvil, ale tak třeba i jméno a jak to třeba pro tebe je důležité v porovnání s těmi pojmy identitními a co je pro tebe důležité, pro ten kontakt s druhými.

Resp. 6: Jo, já mám změněný jméno, od loňského jara jsme...se mi to povedlo, takže mám změněný jméno i vlastně změněný mám skloňování příjmení. A jako já od té doby, co si pamatuju, já jsem nikdy neměl rád svoje jako jméno, co mi dali moji rodiče, nikdy to úplně nebylo...nebylo to to správné jméno prostě, nebylo to, nedokázal jsem se s tím ztotožnit. Já jsem hrozně dlouho měl pocit, že prostě když mě tím jménem někdo oslovil, že neoslovoval mě, že oslovoval nějakou, já nevím, nějakou postavu, kterou já jsem hrál nebo něco takovýho. A když jsem vlastně začal používat nejdřív přezdívku a potom teda to svoje zvolené jméno, tak se s tím dokážu...dokážu se s tím víc ztotožnit. Pořád sice to není úplně...občas občas to sice pořád není úplně ono, ale je to o hodně blíž než to staré jméno a myslím si, že je to jenom jako z důvodu toho času, že časem se s tím prostě ztotožním úplně. Už teď kon, už teď kon po roce je to lepší, než bylo staré jméno po já nevím 15 letech, takže si myslím, že to bude v pohodě. A teda to jméno pro mě bylo hodně důležité a je pro mě hodně důležité, aby mě lidi oslovovali tím správným jménem, protože vždycky, když mě někdo osloví tím starým jménem, tak mám pocit zase, že prostě neoslovuje mě, že nevidí mě. Že oslovuje nějakou prostě postavu, nějakou karikaturu, někoho jiného, ale ne mě, takže to jméno je pro mě hodně důležité v tomhleto ohledu. Vlastně dalo by se říct, jakýmsi způsobem i důležitější než ta identita samotná, protože jestli mě někdo bude, jestli si někdo o mně bude myslet, že jsem trans kluk, nebinární, genderqueer, cokoliv, tak to je, to mi zas tak úplně nevadí. Ale to jméno je pro mě hodně důležité. V tomhleto ohledu.

N.D.: Jasně, chápu. No a všimla sis vlastně nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se dozví, že jsi nebinární nebo třeba i prostě nějaký jiný pojem jakoby, pokud použiješ? Byla tam nějaká změna a přijde ti, jestli třeba tvoje genderová identita nějak ovlivnila tvoje vztahy nebo navazování nových vztahů?

Resp. 6: Víím, že u pár u pár lidí to chvílku bylo takové trošku trapné, že úplně nevěděli, co mají dělat, že nevěděli vlastně, jak mají to chování změnit nebo kam to zařadit. Ale to jsme překonali naštěstí po nějaký době. S tím, že vlastně...to se prostě překoná tím, jak s tím člověkem trávíš víc času, tak vlastně pozná víc částí tebe než jen tvoji genderovou identitu. Já vždycky, když jsem se jako někomu vyoutoval a vysvětloval jsem jim to, tak jsem se jim snažil vždycky říct to, že moje genderová identita je pouze jeden můj kousek. Já prostě

jsem nebinární stejně jako to, že mám rád biologii. To je prostě další, jenom jenom další prostě informace o mně, kterou vlastně si oni zařadí do té prostě mojí skládačky v té jejich hlavě. Ale není to nic jako primární jo, není to to nejdůležitější, není to to nejhlavnější, není to něco, na čem já stavím všechno o sobě a na čem by oni měli stavět všechno o mně. Takže si myslím, že díky tomuhlenctomu jsme snad většinou přeskočili nějaké jako úplně fakt jako nedorozumění nebo nějaké úplně extrémní změny chování. Víím, že jako vzhledem k tomu, že jsem se nikdy neprezentoval jako úplně holka, dalo by se říct, nebo nějak extrémně holčiččce, že vlastně ani mě tak...že se mi nedostalo takového jako já nevím nějakého třeba nadbíhání od kluků nebo nějaké takovéhle prostě věci, což mi absolutně vůbec nevaří. A jistým způsobem to, že se prezentuji hlavně maskulinně vzhledem k oblíkání a tak, by mohlo znamenat, že se ke mně budou chovat víc jak ke klukovi, ale já mám na druhou stranu hodně takové...často často mám takové hodně dětinské, radostné chování, takže vlastně se mi naštěstí nedostalo ani žádného jako pokusu o začlenění do nějakého do nějakého macho klubu nebo něco takového. Že vlastně...tím, jak se nesnažím zapadnout do žádné té role, tak se opravdu můžu chovat prostě jenom jako já a snažím se, aby i lidi mě vnímali prostě jenom jako mě. A aby vlastně v mojí přítomnosti...se vlastně nenechali vést nějakým očekáváním, které si postavili na základě nějaké genderové identity.

N.D.: Jasně, chápu. A vnímáš i vliv třeba na to navazování nových vztahů?

Resp. 6: Hmm. Jo, od té doby co jsem se vyoutoval, tak se mi podařilo navázat víc jako přátelství s klukama. Že předtím vlastně jsem se nikdy s nima moc nebavil a.... Myslím si, že to je částečně tím, jak se prezentuju, že se prezentuju tak jako maskulinně víc, tak jsem pro ně přístupnější. Dalo by se říct v prospektu jako přátelství. Takže...to je asi taková hlavní změna. Ale jinak...asi se...asi ne, pořád se prostě bavím s tím, kdo mě zajímá.

N.D.: Jasně. No a přijde jakoby ti, že vlastně tvůj gender, genderová identita ovlivňuje, jak ty vnímáš ostatní lidi?

Resp. 6: Hmm. Určitým způsobem určitě. Protože jak jsem říkala, jak já tu svoji

genderovou identitu úplně nevnímám nějak extrémně silně, tak si myslím, že nemám tendence přisuzovat důležitost genderové identitě tolik jak nějací další lidé. A s tím samozřejmě, že pro většinu lidí je genderová identita hodně spojená s tou sexuální identitou. A jak vlastně já nemám, dalo by se říct, vnímání ani jednoho ani té sexuální, ani genderové, tak vlastně dalo by se říct, že se dokážu od tohletotoho jakýmsi způsobem oprostit a jako nevnímat, nedívat se na interakce skrz tady tyhlencty identity.

A...ale...zároveň ale taky...to vlastně znamená, že moje vnímání genderové identity je hodně naučené a odpozorované. Takže vlastně pořád taky tomu jako kdyby přikládám určitou důležitost. Protože je to prostě jeden z těch hlavních znaků, které tak nějak dokážeme...nebo jako myslíme si, že dokážeme rozlišit ohledně lidí. Takže...taky tomu asi přikládám nějakou důležitost. Že vím třeba, že mám tendenci se prostě chovat trochu hruběji ohledně okolo kluků než okolo holek. A to jsou prostě takový ty začátkový věci, když ty lidi pořádně neznám, když jsme se teprve potkali, jsme v nějaký skupince a známe se třeba jenom pár dní, ale jak prostě ty lidi víc potom poznáš, víc si sednete, nebo nasednete, tak potom prostě...to můžu nahodit víc individuálně, jak jak ten každý člověk prostě...jak se mu to prostě hodí, co tomu člověku vyhovuje, co to je a tak.

N.D.: Jasně, děkuju. No a ještě, co mě tak napadá, je, že si dovedu představit, že vlastně pro dost lidí může být kontakt s někým, kdo je nebinární, jako dost inspirativní. Tak jestli sis třeba všiml toho, že tvá identita nějak ovlivnila to, jak vlastně lidé v tvém okolí jako vnímají...nebo jak prostě uvažují o světě a společnosti nebo vlastně i o sobě samých?

Resp. 6: Jo, já vím, že hodně lidí, které jsem potkal, i hodně lidí jako prostředí, kde se pohybují, se předtím nesetkali s trans problematikou, nebo jenom čistě vzdáleně, že buď prostě buď o tom někde slyšeli, anebo o tom nevěděli, neměli moc povědomí, neměli možnost potkat prostě konkrétního člověka, kterého znají nějakou dobu. Víam, že...víam, že nějakým způsobem jsme se navzájem ovlivnili s tou skupinou kamarádů ze základní školy, protože teď jsme...teď teď nás tam prostě vyšlo asi 3 nebo 4 trans lidi, který jsme prostě se znali a já si myslím, že já jsem byl první z nich, který se nějak jako pořádně vyoutoval jako navenek. Takže možná tímhlectím způsobem víam, že určitě jsem ovlivnil svého kámoše dobrého, který se vlastně potom taky vyoutoval. Že moje vlastně spekulace nad genderem

a tak ho ovlivnily taky. A zároveň vím, že jsem ovlivnil, protože moje máma ona je křesťanka a chodí do kostela, a vím určitě, že ještě s jedním týpkem, který je taky trans a taky vlastně tam má rodiče v tom kostele, že jsme to tam hodně ovlivnili, že jsme hodně ovlivnili to prostředí tam. Že tím vlastně jak jednak...jednak mládeži, protože já občas jezdím na nějaký akce s tou mládeží, mám tam kámoše v tom společenství a vím, že prostě i díky tomu, že tam jsme prostě my 2 trans kluci, že je to jedno z nejpřívětivějších prostředí, se kterým jsem se v životě setkal a vím, že je to hodně tím, že ty děcka mají možnost se bavit prostě s tím konkrétním člověkem, s někým, koho oni znají a vidí, že prostě to je, že to je prostě celej člověk, že to není jenom prostě čistě někdo, kdo má na sobě obrovský nápis transgender, je to jediné, o čem vlastně ten člověk mluví, čemu se ten člověk věnuje, ale že je to prostě celý ucelený člověk. A taky celkově je vlastně... V tom kostele se jako trochu ta atmosféra změnila, jak vlastně ti lidi byli jakoby konfrontováni s tím, že něco, o čem buď slyšeli buď v televizi, nebo o čem si mysleli doslova, že je to jako špatné, tak najednou to něco se proměnilo v jednoho konkrétního člověka, kterého oni prostě znají, o kterém oni jeho znají jeho rodiče, ví prostě další věci, a to je vlastně donutilo přemýšlet trochu. A obecně ta atmosféra se jako, ta celá situace v církvi se mění teďkom poslední dobou. Už jako hodně dlouho na tom spoustu lidí pracuje, snaží se to jako na té oficiální úrovni prostě změnit, ale myslím si, že hodně pomáhají tady vlastně ty konkrétní setkání s konkrétními lidmi. Jo, takže myslím si, že moje jako identita hodně ovlivňuje lidi kolem mě v tom způsobu, že mají možnost se setkat s konkrétním člověkem, že vlastně to slovo nebinární si mají možnost přiřadit k někomu, koho znají, o kom prostě vědí víc věcí než jenom to, že je nebinární.

N.D.: Jasně, děkuju. A já to...ty vlastně jsi už zmiňoval, že vlastně se znáš i s jinými trans lidmi a mě by třeba zajímalo, jestli se znáš i vyloženě s jinými nebinárním lidmi.

Resp. 6: Vlastně ten můj jeden vlastně nejlepší kámoš, on se prezentuje hlavně jako trans kluk, ale ale osobně jako vím, vím jako, že mi několikrát řekl, že je to víc komplikovaný taky než jenom prostě takhle jednoduše. A pak vlastně máme ještě jednoho společného přítele, který to má ještě víc jako komplikovanější než já. A pak znám ještě pár dalších lidí, ono většinou jako...většinou ty lidi, který znám se většinou prezentují buď maskulinně

nebo feminině a i většinou jako když se s nima prostě, jako když se jich někdo zeptá, tak většinou jako řeknou jako: "Jsem holka, ale taková jako ne úplně," nebo něco takovýho. Že je to prostě jednodušší v tom normálním fungujícím světě prostě fungovat pod jednou z těch dvou škatulek nějakým způsobem. Ale když vlastně jsme prostě v tom našem queer prostředí, kde to není potřeba tadytyhlencty škatulky, tak vím, že jako to jejich cítění vnitřní je komplikovanější než jenom prostě nějaká ta binární kategorie. Ale obecně neznám... Myslím si, že jako není nás úplně moc, kteří by se jako nějak prezentovali extrémně jako nebinární. Furt je to, furt je to jako složitý, furt je to hodně jako nepřívětivý to prostředí kolem nás pro to, abychom se jako mohli vyloženě ve všech ohledech života takhle prezentovat.

N.D.: Jasně, chápu. A chápu to dobře tak, že vlastně teď jsi jakoby mluvil spíš jakoby o lidech v Česku a jakoby naživo? Že by mě třeba zajímalo, jestli třeba znáš i nějaké jako online, nebo třeba i jakoby zahraniční lidi a třeba jako jestli znáš právě víc lidí jakoby v Česku, anebo máš spíš kontakty jakoby s lidmi jako odjinud.

Resp. 6: Jo, no, já nemám prakticky skoro žádný přátelství přes internet, to úplně mně to nejde, já to neumím takovýhle věci, takže mám velký štěstí, že se mi podařilo najít přátele tady jako v Česku v (anonymizováno), prostě další queer lidi a samozřejmě jako sleduju hromadu queer lidí na internetu. Prostě, kteří žijí v jiných zemích a i to...hodně hodně hodně lidí, kteří žijí prostě v anglicky mluvících zemích, kteří mají tu možnost se prezentovat pak jako nebinárně...i vlastně v jiných aspektech života, než u nás, jak.... Jakože říkám v anglicky mluvících zemích, protože třeba jedna překážka u nás je prostě ten jazyk, kdy vlastně člověk je nějakým způsobem donucen se nějak...nějak v tom, jako nějak se v tom tak jako koupat, nějak v tom se jako potácet a přijít na to. Ale osobně, osobně neznám nikoho ze zahraničí.

N.D.: Jasně. vlastně. A s těmi lidmi, co teda znáš u nás...já jsem pochopil, že jste se navzájem inspirovali, tak mě napadá, jak moc se třeba bavíte o genderu a různých identitách? Já si totiž právě všimla, že třeba zrovna konkrétně na internetu, tak si jakoby lidé někdy pomáhají třeba s hledáním vhodných pojmů a porozuměním té jejich identitě,

tak třeba jako jestli...nakolik tohleto prostě je v tom kontaktu jakoby tebe a těch lidí, co znáš?

Resp. 6: My se...bavíme občas v té naší skupince... Ono to tak, ono to tak vyplyne občas, že...myslím si, že to nebývají cílené debaty, ale občas to vyplyne, když se třeba potkávaš s někým novým a už jste prostě na queer setkání, tak je vám prostě jasný, že oba jste nějakým způsobem queer, tak jako do toho prostě zabřednete a občas se povede, že ta debata se vlastně přelne k tomu, jak jak ten člověk vnímá gender, jak to vnímáte vy a jak vlastně navzájem se to takhle nějak předává. Ale....cílený, cílený debaty tam buď nebývají a nebo se toho já neúčastním moc. Ale takové prostě...spíš takové sdílení zkušeností, jaké to je prostě, jak to někdo vnímá a jak to někdo aplikuje do života svého a občas se jako někdo zeptá na nějaký konkrétní věci. Hlavně o tom prostě, jak tu identitu aplikovat do toho reálné reálného života. To je tak... Ale hodně taky, hodně taky jde o to, že prostě taky tam prostě řešíme úplně jiné věci, který nemají s genderem a identitou vůbec nic společného. Ale...tím, že vlastně jsme v prostředí, o kterém víme, že je přívětivé k nám vzhledem k naší prostě identitě genderové a sexuální, tak i řešení naprosto nesouvislých věcí...nesouvisejících věcí je o hodně jako příjemnější a volnější.

N.D.: Jasně. A co vlastně pro tebe znamená, že jsou na světě další lidé, kteří prožívají gender obdobně jako ty?

Resp. 6: To je...je to strašně skvělý pocit. Upřímně, protože já jsem dlouho nevěděl, že tahleto skupina existuje v (anonymizováno), a když jsem se o tom dozvěděl, tak mě zalil úplně neskutečně takový příjemný pocit, že vlastně, že nejsem sám. To je, to je jakože si myslím asi to nejdůležitější na tom všem, protože jak říkám, i když jste, i když se s těma lidma prostě bavíme o úplných blbostech nebo o škole nebo o takových věcech, tak pořád je tam ten...jako ten pocit toho, že nejsem sám, že člověk prostě není sám v tom, jak vnímá sebe a jak se prezentuje a jaké problémy má a jak to řeší. Že...hlavně prostě o tom, že člověk není sám, protože ano, já mám, mám jako jiné přátele, mám svoji rodinu, ale i když i kdyby, i když vlastně ti lidé kolem tebe prostě ti poskytnou tu jako sympatii a snaží se ti pomoci a máte se fakt jako hodně rádi, tak prostě... Je něco na tom mít někoho, kdo má,

kdo opravdu ví, jaké to je na tom jako vnitřním levelu, kdo prostě tomu rozumí tolik, protože sám to prožívá, protože sám prostě je taky takový. A to je, to je hrozně cenný, to je, to je strašně moc vědět, že prostě člověk není sám.

N.D.: Jasně chápu. A to...já si říkám, jak je to vlastně jakoby snadné, nebo těžké vlastně najít jako lidi, co jako to mají podobně a jestli si třeba myslíš, že s tím nějak pomáhají právě i ty pojmy?

Resp. 6: Hmm. No, snadné, těžké. Ono záleží, záleží. Když jako...když jako nechceš vyloženě komunitu jako fyzickou v reálném, prostě, když se setkáváte v reálném životě, tak ty pojmy jsou strašně cenný. To prostě vyhledáš si v nějaký sociální síti queer, gay, lesbian, najdeš spoustu věcí a pokavaď prostě chceš tu socializaci přes ty sociální sítě, přes ten internet, tak tady v tomhleto případě je to...neskutečně cenný v tom, že fakt jako najdeš rychle konkrétní věci, rychle prostě najdeš lidi, který jako opravdu sdílejí jako ty. Ale...hledat něco jako v reálném životě je trochu složitější. Člověk pak se musí jako..musí trochu prostě zalovit. Ty pojmy samozřejmě pořád pomáhají. Ale pak prostě zvlášť jako v takových zemích, jako je naše, která jako není... Jako naše země není jako nějak extrémně homofobní nebo něco takovýho, ale zároveň taky ta nejpřívětivější prostě...ne, prostě tady jako není úplně běžný najít jako nějak extra out lidi nebo aspoň ne jako pro mě. Když prostě... Dokavaď prostě v té komunitě nejseš...jako tý fyzický v tom konkrétním městě třeba, tak dokud v tom prostě nejseš, tak je těžký to najít. Jakože, já jsem právě že tu naši komunitu v (anonymizováno) našel až potom, co...v říjnu bylo to střílení v Bratislavě a oni vlastně pořádali pochod. A já jsem to právě díky tomuhlenctomu, což byla prostě taková veřejná akce, jsem to prostě tu komunitu objevil a mohl jsem si do toho začlenit. Ale do té doby jsem jako nevěděl, že tady vůbec jako, že tady něco takovýho je, že tady vůbec prostě jsou queer lidi, protože jako... A ono jakože pasivně...pasivně to člověku prostě nějak dojde, že asi jako nějaký queer lidi prostě jsou tam na tom světě, ale dokavaď je aktivně nevidí, tak to je něco úplně jinýho prostě. Jo, takže hledání komunity je... To záleží prostě na tom, jaký kdo má štěstí, zvlášť u nás.

N.D.: Jasně tohle. No a pak by mě vlastně zajímalo, jaké podle tebe vlastně přináší

nebinární identita výzvy.

Resp. 6: Výzvy jako pro mě nebo pro společnost, nebo?

N.D.: Já to myslím tak jako obecně, klidně můžeš pohovořit o obojím, jestli chceš.

Resp. 6: Výzvy... Tak je to něco nového a nové věci vždycky prostě přináší výzvu v tom, že nutí lidi, aby změnili svůj pohled na svět, nutí lidi prostě, aby změnili to, jakým způsobem vnímají věci, aby si zařadili tuhleto novou věc do toho, co si mysleli, že jako je všechno. Zvláště, když vlastně jde o překopávání systému takovým způsobem, jakým se překopává ten genderový a pohlavní systém...tou jako momentálně. Zvláště, když prostě, když dlouho dlouho dlouho dlouho se učilo vždycky, že jsou dvě pohlaví, hotovo, konec, a najednou prostě se přijde s tím, že vlastně, že vlastně to není pravda. Tak to přináší obrovskou výzvu v tom...tady tohleto chápání, tenhleto pohled na svět změnit. A někteří lidi to prostě nezvládnou. Pro některé lidi je ta výzva moc těžká v tomhleto. A...ale zároveň vlastně...tím, jak tě to vyzývá k tomu, abys změnila tenhle pohled na svět, tak je pak jednodušší si myslím vyzývat další pohledy na svět. Že vlastně, když se vyzveš změnit to v jednom aspektu, tak seš pak jako otevřenější k tomu, když někdo přijde s něčím dalším novým, něčím jako dalším, co tě nutí jako zamyslet se nad tím, jak vnímáš svět a sebe sama. To je vlastně taky další aspekt té výzvy. Prostě, jak vnímá člověk sám sebe, vlastně když jak...když člověk žije prostě s tím, že existuje muž a žena a to je konec a najednou vlastně je, se mu přinese nová nějaká identita, tak to může i změnit ten způsob, jak ten člověk se vnímá, jak vlastně ten člověk vnímá sám sebe. Jako existuje spousta příběhů lidí, kterým bylo třeba 40 nebo 50 a potom prostě se k nim najednou dostali nový slovíčka, nové pojmy a jim to změnilo úplně svět, protože to, že se do té doby identifikovali jako muž nebo jako žena, bylo čistě pouze z toho důvodu, že nevěděli, že to jde jinak. Ale samozřejmě to taky prostě přináší obrovskou výzvu pro...společnost jako takovou, aby prostě změnila řády, aby se přizpůsobila novým prostě lidem, aby se...už takový věci, aby prostě...zvláště, když přijde prostě na genderový věci, kdy je spousta věcí, je prostě striktně rozdělená na muž a žena, tak už jenom prostě takový věci jako já nevím...sekce v obchodech, dámské, pánské oblečení, kadeřnictví, dámské, pánské

kadeřnictví, tak vlastně to přináší obrovskou výzvu pro tu společnost, aby tady vlastně udělala místo pro tu novou identitu.

N.D.: Jasně, chápu. A to...přála sis třeba ty někdy, aby byl tvůj gender vlastně binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 6: Hmm. Osobně ne. Protože já si to nedokážu představit, já si nedokážu prostě představit. Že já si myslím, že kdyby můj gender byl jiný, tak já jako člověk bych byl úplně jiný. Já bych byl prostě někdo úplně jiný, a to není... A já nevím, jestli by to bylo dobré, nebo špatné. Nevím, jestli by to bylo lepší, nebo horší. Pro mě vím jenom, že by to byl někdo jiný, než jsem já teď. A myslím si taky, že...moje cesta sebepoznávání a to, že vlastně jsem vlastně došel k tomu...no, dalo by se říct nějakým způsobem donucen k tomu sebereflektovat na svůj gender, mi dala hrozně moc v tom, že...mi otevřela tu možnost sebereflektovat na jiný věci. Vlastně dala mi tu zkušenost toho, že se můžu změnit, že se věci ohledně mě můžou změnit a že se může změnit moje chápání světa a moje chápání sebe vzhledem k tomu, jaké mám informace a kde zrovna teď jsem v životě. Takže...si nemyslím si, že jsem si někdy přál vyloženě, aby můj gender byl jiný, ale to asi určitě souvisí s tím, že...nemám vlastně skoro žádné negativní zkušenosti s tím, že by mi někdo nadával kvůli tomu prostě, jak se identifikuju, že by prostě doma mě kvůli tomu nechtěli, že by mě někdo nutil k tomu prostě, abych se, abych se zaškatulkoval někam do té binární role. Takže tak.

N.D.: Jasně, rozumím. A to...přijde ti třeba, že jsou některé nebinární identity víc přijímány než jiné? Nebo že někdo sice jako bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má problém s dalším identitami?

Resp. 6: Jo, určitě, stoprocentně. Prostě to, že jako lidi se postupně, společnost se postupně otevírá vůči nebinární identitě, to jo, to je fajný, ale i v komunitě jsou jako obrovský problémy s tím, že lidem se nelíbí, když je někdo, když je někdo neogender, lidem se nelíbí, když je někdo lesba a říká...a používá mužský rod, lidem se nelíbí, když jako....lidem se nelíbí takový ty, já nevím, třeba kittygender nebo něco takového, lidem se

nelíbí, když je někdo požádá, aby používali nějaký neo...neo zájmena nebo nějaký jako oslovení, já nevím, třeba bunnyself nebo něco takovýho jako. To že to, že jako mainstreamově se nebinární identita začíná čím dál víc přijímat, neznamená, že jako... Pouze se postupně posunuje hranice toho, co je vnímáno jako divný a co je vnímáno jako přijatelný, ale za tou divnou hranicí furt je ještě spousta věcí, které souvisí s nebinární identitou a vůbec tou širokou škálou toho, jak člověk může vnímat svůj vlastní gender.

N.D.: Jasně. No a vlastně ještě mě tak napadá, že vlastně kromě toho, že vznikají vlastně nové pojmy, tak vlastně se vyvíjí význam a použití těch, co jako už existují. Tak jestli s tím máš třeba taky nějak zkušenost?

Resp. 6: Jo, určitě, určitě. Za mě třeba, co já si pamatuju, tak...když vlastně já se začal dozvídat o vlastně té o té trans identitě a tak, tak obecně přijímaný přijímané označení bylo female-to-male, male-to-female, ale skrz ty roky už se vlastně to začalo začalo považovat jako za zastaralé, jako za špatné označení a dneska už v těch komunitách a obecně se víc používá transmaskulinn, transfemininní, což je i vlastně přívětivější vůči nebinárním identitám. A furt se to neustále vyvíjí. Už jenom to, že u nás oficiálně jako diagnóza je pořád transsexualismus a...jinde už třeba ne. Ten... Jelikož je to jazyk a jazyk je neskutečně fluidní a pořád se vyvíjí vzhledem k tomu, jak se posunuje svět a společnost cosi nového objevuje, a...zvlášť, když vlastně tahleta tématika je pak pod tak vlastně, pod tak ostrým dohledem, tak jako pod velkým okem. Lidi se o to teďkonc zajímají. Lidi o tom teďkon debatují, přemýšlí, objevují nové věci, tak ten jazyk se vyvíjí neskutečně obrovskou rychlostí. Takže i takové věci, co prostě...před 10 lety to bylo normální označení, dneska už je to prostě zastaralý a používá se něco jinýho, něco novýho. Takže tak.

N.D.: Jasně. A to vlastně, to už jsi sám zmiňoval taky, jak prostě lidi reagují na ty různé pojmy a tak a vlastně já právě taky jakoby už viděla, že prostě...prostě občas jako lidi říkají takové to, že těch pojmů, genderových identit je hrozně moc, a tak mě by vlastně zajímalo, jestli by třeba podle tebe měla být nějaká hranice, a pokud jako jo, tak jak by se měla vlastně určit.

Resp. 6: Hehehe. Já si nemyslím, že by měla být hranice, protože genderové vnímání je natolik individuální. Já si osobně myslím, že každý jeden člověk by si mohl identifikovat svůj vlastní gender, který by byl specifický pro něho, protože každý člověk je tak strašně komplikovaný, jediný...jediný samostatný individuální člen, že nějaké jako souhrnné pojmenování není skoro možné. Ono vlastně jako, i když se snažíme definovat jako co nejbliž ty pojmy v té komunitě, i když prostě uděláme jako, uděláme agender, uděláme bigender, uděláme trigender, uděláme multigender, gender, něco takovýhleho, i když to takhle jako tak strašně blízko rozdělíme, pořád ty zkušenosti těch jednotlivých lidí budou prostě nějakým způsobem se odlišovat. Nějakým způsobem to bude rozdílné. A jako že si lidi stěžují na to, že je toho moc, nikdo po nikom nechce, aby se naučil nazpaměť celou encyklopedii genderových identit. To je nemožné a je to strašně zbytečné, když jediné, co stačí udělat, je zeptat se toho člověka a pokavaď tomu termínu nebudu rozumět, tak si ho buď vygooglím anebo se prostě zeptám. Je to, je to jednoduché. Takže jako když prostě přijde na něco tak strašně jako individuálního jako genderová identita, tak je podle mě zbytečné a nemožné a trošku jako takové...směšné snažit se stanovit nějakou hranici někde.

N.D.: Jasně, rozumím. No a ještě by mě zajímalo, jestli jsi vlastně někdy pochyboval o tom, že jsi nebinární, a pokud jako jo, tak co tě k tomu vedlo?

Resp. 6: Určitě, určitě. Jako...v tom vlastně jak... No, tím, jak prostě člověk dospívá, jak se vyvíjí a taky s tím, jak jako... No. Je to jako, prostě je to prostě cesta sebepoznání, sebepochopení, sebevnímání a...zvlášť k tomu, že prostě tady zase...v mém případě zase prostě hrály roli tu škatulky. Jak jsem prostě si nedokázal zaškrtnout ty kritéria, která ty škatulky měly v uvozovkách, tak jsem měl jako pochyby o tom, jestli tam teda patřím, protože jsem nesplňoval nějaká ty kritéria. A jako...pochybování o genderu je jako něco, s čím si myslím, že každý trans člověk, který kdy na světě žil, se s tím musel někdy setkat v průběhu svojí tranzice a osobně si myslím, že nějaké jako sebepoznání...v rámci genderu by se hodilo každému, i kdyby prostě na konci té cesty člověk přijde na to, že vlastně celou dobu byl cis, tak aspoň už jako to ví. Aspoň prostě si prošel nějakým tím sebepoznáním a zná teďkon sám sebe o něco líp. Já osobně prostě, ty pochyby tam určitě byly stoprocentně, ale v tom jako jak jsem se....celkem...jak jsem se vlastně jako nikdy úplně nějak extrémně

toužebně nezabýval nějakými škatulkami, tak vlastně zas tak extrémně mě to netrápilo. Víím, že nějakou dobu jsem polemizoval nad tím, jestli jsem nebinární nebo transkluk, a nakonec jsem došel k tomu závěru, že na tom vlastně ani tolik nezáleží. A z toho závěru mi vyplynulo, že když mi nezáleží na tom, jestli jsem kluk, tak asi teda ne. Takže pro mě upřímně to zas tak jako...nějaké srdcervoucí těžké dilema nikdy nebylo.

N.D.: Jasně. A pak by mě vlastně zajímalo...jakoby ono totiž se někdy mluví o proměnlivosti genderu, že jo. Genderové fluiditě. Tak třeba s tím já sama zkušenost nemám, tak jako jestli třeba ty s tím zkušenost máš a pokud jako jo, tak jestli mi to můžeš přiblížit?

Resp. 6: Já osobně úplně...né. Víím, že jako ta...nějakým způsobem to asi existuje. Já mám spíš tu zkušenost s tím, že nějakým způsobem se to moje vnímání mého genderu měnilo...samozřejmě v průběhu času. Ale to bylo asi hlavně tím, že jsem našel, že jsem narazil na nové informace, na nová slovíčka, na nové pojmy a tím pádem se dokázal nějak líp pojmenovat. Ale že by se to u mě jako konkrétně měnilo nějak nějak jako v rámci jedné identity nebo tak něco, to úplně ne. Mám teda jednoho kamaráda, který nějakým způsobem...kdysi mi to popisoval, že nějaké dny je to jako víc holka, nějaký dny víc kluk, ale jak mi to popisoval, tak se spíš jako přikláněl k té maskulinní stránce většinu času, ale ono je to takový... Z mojí zkušenosti, já se třeba jako, i když se vnímám v podstatě, i když se nevnímám jako kluk, tak se svojí prezentací snažím co nejvíc vzdálit od mého jako pohlavního genderu, dalo by se říct. Takže i v tomhleto ohledu... Nevím, nevím, s tou fluiditou opravdu takové zkušenosti nemám.

N.D.: Jasně, v pohodě. A pak ještě by mě zajímalo, protože jsi právě taky sám říkal, že jako právě lidé taky různé ty pojmy neznají nebo nerozumí a tak, tak mě by jenom zajímalo, jestli už se zase někdy setkal s tím, že lidi právě znali nějaké pojmy, s nimiž se identifikuješ, a že prostě, když jsi jako řekl, jak to máš, tak jakože rozuměli a...

Resp. 6: Hmm. Párkrát jo, párkrát jsem se setkala samozřejmě s queer lidma a většinou ti lidi už to jako taky nějak znali nějakým způsobem. Buď to sami prožívali, nebo byli prostě

v tom jako kontextu, v tom obrazu. To jo. Ale párkrát jsem se třeba setkal s někým, kdo měl kamaráda, který vlastně byl trans třeba a potom jsme třeba s jednou holčinou jsme takhle měli celkem dlouhou debatu ohledně těch vlastně různých lékařských procedur a tranzice a takovýchle věcí. A to bylo taky celkem fajný, že vlastně se nemuselo vysvětlovat úplně všechno. Protože zase jsem měl debatu prostě s jedním týpkem, který nevěděl vůbec nic a chtěl prostě jenom, chtěl to jenom pochopit. To bylo jako taky...to bylo příjemný, ale jiným způsobem prostě. A ono jako vždycky je takový, vždycky je to takový jako příjemnější, když...nebo jako příjemnější, ale je to prostě jako takový víc uvolňující, když jako nemusíš vysvětlovat nic. Což jako bylo dobrý vlastně právě s tou queer skupinou, kdy jako tam prostě člověk přišel a řekl: "Hej, jo, jsem trans, nebinární. Používám takový makový zájmena." Konec hotovo šmitec, všichni rozumí a pokavaď prostě někdo chce nějakou hlubší debatu ohledně genderu, tak to může přijít až někdy později.

N.D.: Jasně. No a pak by mě zajímalo, jak by sis vlastně fungování genderu ve společnosti představoval do budoucna. Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 6: Já bych chtěl víc možností určitě. Já bych chtěl prostě, protože momentálně společnost prezentuje možnost pouze 2 škatulky, muž nebo žena. Ať už prostě to jsou zmiňované...zmiňované obchody, převlékací kabinky, záchody, koupelny, sprchy, šatny. Všechny tady tydlencty prostě zařízení sociální, ubytování jako...rozdělení prostě. Strašně moc věcí je děleno prostě tím binárním genderem a já to nechci zrušit, protože naprosto rozumím tomu, že pro některé lidi je to prostě takhle příjemné, ale já chci víc možností. Já chci prostě, aby tam byla přidána ta další možnost prostě pro lidi, kteří se do tohodlectoho nezařazují. Já chci jako...vím, že třeba prostě na naší škole máme prostě klučičí a holčičí záchody a pak jsou tam prostě, pak je tam jeden bezbariérový záchod. A třeba ten můj jeden kamarád musí prostě chodit na ten bezbariérový záchod, protože když to jako řešil se školou, tak mu prostě, tak hlavně jako jeho mamka byla, prostě se bála, aby ho na tom záchodě někdo, já nevím, aby mu někdo něco neudělal, a škola to vyřešila prostě tak, že musí chodit na bezbariérový záchod. A já prostě musím chodit zatím na dámský, protože prostě tam není, tam není prostě ta jiná možnost a tím, že jako...všude prostě jinde, tam prostě... Lidi jako my jsme prostě nuceni si vybrat jednu z těch dvě možností a pro někoho

je to prostě...pro někoho je to prostě pouze otázka toho, že se necítí dobře někde, ale pro někoho je to prostě, pak to může být jako fakt jako nepříjemný, nebezpečný. A je to prostě jako...nemělo by to být. Myslím si, že bychom jako neměli být nuceni si vybírat jako z něčeho, když vlastně jsme někdo úplně jiný. Myslím si, že jakoby nám mělo být dopřáno prostě ta naše možnost.

N.D.: Jasně, chápu. No a ještě nevím, jestli jsem se na tohle už neptala, ale vlastně jak třeba druzí jakoby jako zpravidla reagují, když vlastně jim říkáš o té svojí identitě.

Resp. 6: Hmm. Záleží. Jak říkám, já jsem se nesetkal jako, zatím jsem se nesetkal s nějakou jako extrémně negativní reakcí. Jediná vlastně taková negativní reakce byla, když se mě jedna křesťanka pokoušela jako překecat, že mě Ježíš může vyléčit z mojí jako nemoci, což bylo takový jako...spíš spíš jako nepříjemný hodně. Ale většinou se setkávám s tím, že jako obecně lidi, kteří jako nemají, nemají jako moc zkušeností s tou komunitou, jsou takový hodně opatrní. Že prostě jako, buď prostě, buď jako se nějak jako slušně se prostě zeptají, nechají si něco vysvětlit, dokavad' to jako nějakým způsobem nepochopí aspoň povrchově, anebo prostě jako jenom...nebo to prostě jako je, je to prostě, že to neřeší, to jako překlenou to tím, že jako.. Ted'ko nedávno jsem třeba byl na jedny akci skautský a nějaký děcka, nějaký lidi se mě tam jako zeptali, zeptali se mě prostě: "Hej, by the way, jaký používáš rod, zájmena? Co, jak ti mám říkat?" A tak. A někteří se prostě, někteří se prostě nezeptali a prostě jenom jeli s tím, co já jsem používal, nebo to s tím vlastně, co oni předpokládali. A jako i když jsem potom, s tou jednou holčinou jsme se tam právě potom bavili o těch jako lékařských věcech a vlastně ten jeden týpek tam prostě řekl, mi řekl, že ho to nezajímá, dokavad' prostě mu to, dokavad' mu to nikdo nebude cpát do ksichtu, tak je mu to prostě jedno. Takže většinou ten přístup je takový, že buď se jako tak nějak jako slušně doptávají, aby teda jako porozuměli. To hlavně bývají jako třeba starší lidi třeba ve věku, já nevím, třeba mých rodičů, takový ty 40+. To prostě jako s tím opravdu takové třeba zkušenosti nemají. Anebo třeba občas...občas se mi teda stane, že nějaký z těch, nějaký takovýhle z těch rodičů prostě tam vytáhne, že mají nějakého příbuzného, nějakého synovce nebo vnučku nebo něco takového a potom tak jakože trošičku se na tomhle prostě sblížíme. Anebo to teda jako u těch mladších generací

třeba to bývá tak, že je to prostě nezajímá a je jim to celkem dost jedno, nechtějí se o tom bavit, nechtějí to řešit a nejsou na mě hnusní, respektují prostě to moje jméno, respektují jako...nepokřikují na mě, nenadávají mi, takže já to taky neřeším.

N.D.: Jasně. To a vlastně ty...mě tak napadá, že ty už jsi vlastně víckrát zmiňoval právě tu víru, křesťanství a já taky vím, že právě ono to taky bývá a záleží jako kde, ale že to bývá taky takové, že panují různé názory a že prostě někde to bývá spíš jako pojmáno třeba negativně, někdy už jako je to v tomhle směru bych řekla pozitivnější. Tak třeba jako právě mě by zajímalo, jestli tedy to chápu dobře...já to chápu tak, jakože jsi věřící, tak jako jestli jsi věřící, tak třeba jak to jakoby vnímáš z hlediska víry a tak jakoby ty to s tím genderem. A prostě mě to jen zajímalo, jestli o tom třeba nějak jako uvažuješ jako specificky, třeba si to nějak jakoby vysvětluješ z hlediska té víry nebo tak.

Resp. 6: Jo, Jakože osobně už teda si neříkám věřící, ale mám prostě zkušenosti, že jo. Mám nějaký trans kamarády, kteří jsou věřící a jsem prostě, pohybuju se v tom křesťanském prostředí. A my jsme měli obrovské štěstí, že náš sbor je přívětivý, že naše mládež je přívětivá, že tam jsou prostě lidi, kterým na nás záleží a kteří nás mají rádi. A vím, že takové sbory rozhodně nejsou všechny, protože se setkáváme třeba s děckama, který chodí do sboru třeba v Ostravě, v Českým Těšíně a tam je to teda úplně jiná situace, prostě. Ale zároveň vím, že prostě církev se snaží zlepšit a jsou prostě tam lidi, kteří za nás bojují. A když jsme tehdy dělali ten panel, tu jakože debatu, diskusi, otázky [QNA] na tý jedny křesťanský akci, tak samozřejmě tam byli, vlastně se ptali nás, i jak to vnímáme...prostě otázku jako...teda jako Boha a identity a řešili... Samozřejmě, nedávno jsem byl na...to vlastně teď kon evangelická církev pořádá takové debaty, že vlastně založili komisi pro...teď mi to vypadlo...komise, komise pro komunikaci s gayi a lesbami, něco takového prostě. A pořádají prostě debaty po různých sborech po České republice a my jsme byli na jedné takové debatě v Ostravě. A samozřejmě, vytáhla se tam samozřejmě Bible a citáty z Bible a takovýhle další věci, ale to jsou prostě...to jsou věci, které se asi nikdy nevyřeší, protože každý má svou hlavu. A co koho překecá, to je asi jako to... A taky si myslím, že tak extrémně na tom nezáleží, protože lidi z našeho sboru, jakmile měli možnost potkat ty konkrétní prostě lidi, tak...tam jako...prostě byli konfrontováni zase s

tím, dali prostě obličej nějakému, nějaké problematice a už to není problematika, už je to najednou tady syn tady vlastně naší kamarádky. Takže tímhle tím způsobem se to vnímání v té církvi pomalu mění. Pomalu se to přetváří tím, že vlastně víc a víc lidí si jako dovoluje být out v křesťanském prostředí. Že už z toho nemají zas tak velký strach a že to prostředí se snaží přeměnit nějakým způsobem samo sebe pro to, aby bylo přívětivější vůči těm lidem, což je jako...si toho hrozně vážím. A vím, že když jsme, když jsme debatovali o tom jako...jak se křesťanství nebo prostě Bůh může dívat na to, protože jedna, jedna z věcí, co se jako říká v křesťanství, je, že jako ten Bůh křesťanský prostě nedělá chyby a tak. A. To bylo. Už vlastně hrozně hrozně dávno. Já jsem četl takové jako malé pojednání takové jako zamyšlení na tohle to téma...které vlastně spočívá v tom, že být trans není chybou. Že vlastně...a tak se na to dívá i ten můj kamarád, který teda je křesťan sám taky věřící. Že ono to taky souvisí s tím, že hodně často se používala rétorika "narozen ve špatném těle", a to taky není úplně přesné. To taky není úplně ono, protože jak já to vnímám, moje tělo není špatné. Moje tělo je moje tělo. Pouze tím způsobem, jakým je vnímáno, nesedí vlastně. A to souvisí i s tím vlastně s tím názorem, že Bůh nedělá chyby. Ale když...kdybychom vzali tady tohle to, tak vlastně bychom řekli, že být trans je chybou a...to přece není tak, protože existence není chybou, a tím pádem existovat jako trans člověk není chybou a tím pádem...ta chyba tady není, takže Bůh nemohl udělat chybu. A to, že je někdo trans, pouze prostě znamená, že...teda jako z té křesťanské perspektivy, že vlastně byl stvořen tímhle tím způsobem, byl mu vlastně dán tady tenhle ten úděl, tady tenhle ten úkol vlastně. Když se vlastně na to díváme z toho křesťanského pohledu a snažíme se to vlastně...nějakým způsobem vysvětlit tady z tohohle toho hlediska. Já vím, že...ten můj kamarád s tím celkem dost dlouho bojoval, protože prostě...pořád v tom křesťanském prostředí prostě panuje, zvláště před těma...třeba pět let zpátky, pořád tady prostě panovalo a panuje ta představa toho, že...správná existence je heterosexuál a cisgender. Ale i to se vlastně v podstatě mění. A s tím, jak vlastně se mění vnímání toho, že není existence, která by byla chybou, která by byla špatná, tak můžeme tím pádem i předefinovat tady tohle to, že Bůh nedělá chyby. Ano, nedělá, protože existovat jako trans člověk není chyba. Takže...asi takhle nějak jsme to tehdy se snažili jak kdyby předat těm dalším lidem, co tam byli. Bylo to...bylo to zajímavé, takové... Jo, ale jak říkám, naštěstí se mi stalo jenom jednou, že se někdo snažil modlit za mě, aby...abych přišel na to, že jsem vlastně ve

skutečnosti jenom holka. Takže tak.

N.D.: Jasně, chápu a děkuju. A tak to je vlastně za mě tak nějak jako všechno, tak já bych se tak jenom zeptala, jestli třeba ještě chceš k tomu něco dodat ty, nebo jestli se chceš zeptat na něco mě?

Resp. 6: Ne, já si myslím, že to bylo velice výživné. Že jsme zmínili všechno.

N.D.: Pardon, jestli to bylo moc dlouhé..

Resp. 6: Ne, ne, dobrý, dobrý, dobrý. Jako...mě osobně jako celkem dost baví o téhle tématice rozmlouvat a myslím si, že je to neskutečně důležité vést rozhovory s konkrétními lidmi a dávat problematikám konkrétní obličej. Pak si to lidé můžou víc...prostě ztotožnit a je to najednou, celkově je to lidštější takové.

N.D.: Hmm, jasně. Tak jo, tak já ti moc děkuju, já pak ti pošlu ten přepis, ať se na něj můžeš podívat, a tedy za mě to tedy je jako všechno. Tak se měj krásně.

Resp. 6: Jo, jo, jo, ty taky, děkuju moc.

N.D.: Tak jo, tak ahoj.

Respondent 7

N.D.: Ahoj, slyšíme se? [písemná komunikace] OK.

Resp. 7: A! Už to jde.

N.D.: Slyšíme se?

Resp. 7: Jo, slyším.

N.D.: Tak jo, super. Si tě jenom trošku zesílím. Můžeš zkusit něco říct?

Resp. 7: Něco.

N.D.: Jasně, v pohodě, děkuji. Tak jo, tak já ti moc děkuji za takhle to dnešní přepojení a za rozhodnutí se vlastně zapojit tady do výzkumu. Na úvod bych se představila. Já se jmenuju Nikola Divišová a vlastně právě studuji vlastně psychologii na Univerzitě Karlově s tím, že vlastně tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce. Co je vlastně mojí motivací, tak kromě toho, že vlastně mi přijde obecně jakoby důležité, aby se prostě ve společnosti jakoby zlepšilo porozumění nebinárním identitám, tak zároveň vlastně mi to přijde jako hodně důležité i pro psychologii. Protože samozřejmě i nebinární lidé mohou vlastně někdy potřebovat psychologickou nebo psychoterapeutickou službu a vlastně pak je samozřejmě dobré, aby prostě psychologové, psycholožky měli to porozumění, měli ty informace, aby prostě mohli adekvátně toho člověka podpořit, pomoci mu. S tím, že co jsem četla nějaké výzkumy, tak právě někdy nebinární lidé vlastně naráželi takhle při hledání psychologických služeb na to, že tam právě ti lidé neměli, to porozumění, neměli ty informace a tím pádem byla ta zkušenost spíš negativní. Takže vlastně mi přijde fajn, aby se tomuhle v psychologii věnovalo. S tím, že v Česku je ještě té jakoby literatury méně než třeba v zahraničí, takže mi prostě přijde fajn, aby něco vzniklo i u nás a právě to týkalo i lidí žijící tady v Česku. No a co se týče tohoto rozhovoru, tak bych ještě na začátek řekla, že vlastně je nahráváný s tím, že pak bude vlastně vlastně přepsán do textové podoby, ta bude anonymizovaná. S tím, že vlastně k nahrávce, tak vlastně budu mít přístup jenom já a po tom přepisu ji smažu. Anonymizovaný přepis pak vlastně bude součástí diplomové práce, která bude veřejná. Jinak bych ti vlastně ten přepis vlastně pak poslala, aby byla ta možnost se na něj podívat a třeba i něco doplnit a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 7: Jasně, v pohodě.

N.D.: Tak jo, super. A ještě bych se chtěla na úvod vlastně zeptat, protože vlastně v tom formuláři tam u tebe je uvedeno, že používáš jakákoliv zájmena, tak jenom jestli třeba pro tenhle rozhovor máš nějaké přání, jako co bych měla používat.

Resp. 7: Ne, v pohodě, takovej generátor náhodnejch slov.

N.D.: A...ještě jednou? Jsem nerozuměla.

Resp. 7: V pohodě, že cokoliv, je to je to jedno.

N.D.: Dobře, tak jo. A tak já už bych se tedy pustila do otázek, co mám připravené, je to za tebe ok?

Resp. 7: (přítakání)

N.D.: Tak jo, tak super, tak nejprve bych se tě chtěla zeptat, co vlastně pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 7: Ježišmarja, to je otázka jak na testu.

N.D.: A tak jestli-

Resp. 7: Nemám ani v hlavě specifikovaný, co to pro mě prostě znamená nebo takhle. Jakoby.... Člověk mi řekne, jak se identifikuje. Já jsem jako "jo, s tím jedem" a toho se držím a vůbec o tom nějak specificky nepřemýšlím, že by to pro mě byla nějaká daná věc, která by určovala, jak mám o člověku přemýšlet.

N.D.: Jasně. A. myslíš si třeba, že je pro naši společnost gender důležitý?

Resp. 7: Úplně ne. Záleží, jak se to bere. Jestli se to bere gender jenom to, jak toho člověka třeba bereš nebo vnímáš, nebo oslovuješ, tak mi přijde nepodstatný to nějak vyhraňovat do extrémů nebo tak. A prostě jo, jsou takový ty věci, jako třeba holky nemůžou tahat těžký věci v práci na tolik a tolik kilo, ale tak to už je o fyziologii toho člověka, než jak se bere.

N.D.: A myslíš si, že třeba jiné společ...že pro jiné společnosti třeba gender důležitý je, nebo že to tam vnímají jinak, nebo i jiné kultury?

Resp. 7: Tak asi jako všechno, určitě jiné kultury to berou jinak podle svého, když se to tak vezme. Ale takhle...s místa mě asi nenapadne, proč by to mělo být nějak specificky důležité? Určitě kdyby mi třeba o tom někdo něco popovídal, tak názor se může vždycky změnit, když jsou pádné odůvodnění, ale jinak mě nic nenapadá.

N.D.: Jasně, no a jak moc je tedy gender důležitý pro tebe?

Resp. 7: V podstatě není. Jakoby třeba....já osobně mám zájem o lidi, který se identifikují víc femině a takhle. Ale jinak to je taky mi asi fuk.

N.D.: Dobře. No a vlastně, jaký byl třeba během tvého dětství, dospívání přístup tvé rodiny, školy a dalších prostě k genderovým otázkám. Přijde ti., že to třeba nějak, ovlivnilo to, jak vlastně jako na ten gender nahlížíš?

Resp. 7: Já myslím, že právě tím, že se to moc neřešilo, tak tak to i vedu já. Že jsem nikdy nežila v žádný, jakože části třeba společnosti nebo takhle, kde by to bylo úplně diferenciovaný a brutálně řešený.

N.D.: Jasně. No a co pro tebe tedy vlastně znamená být nebinární?

Resp. 7: Hm. Prostě že o sobě jakoby nepřemýšlím ani jako holka, kluk nebo takhle, ale prostě takový ten chaos, co tam existuje a zase zmizí.

N.D.: Hmm, no a co to vlastně jakoby pro tebe představuje jakoby to holka, kluk?

Resp. 7: Moc moc teď nevím. Složitý to ti rozhovor.

N.D.: Jasně, tak jestli tě jako nic nenapadá, tak v pohodě.

Resp. 7: Nenapadá.

N.D.: A vnímáš třeba to vlastně to nonbinary, nebinární nějak spíš jako kategorii nebo vlastnost?

Resp. 7: Já to beru prostě jako nálepku, kterou si člověk dá, přijde mu příjemná a chce s ní tak fungovat a tak ho ostatní, který jakože jsou s tím v pohodě, tak ho tak berou, protože si to ten člověk přeje.

N.D.: Uhm. A...

Resp. 7: Jako když člověk žije v takové své jako příjemné bublině, kde se mu líbí.

N.D.: A vlastně...označila bys vlastně za nebinární osobu každého člověka, který se neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž?

Resp. 7: Sama za sebe asi ne, ale prostě se radši zeptám, jakoby jak oni sami sebe berou a pak podle toho se budu...podle toho o nich budu přemýšlet, když...

N.D.: Jasně.

Resp. 7: Prostě všechny beru jako...jakože v hlavě, nějaký random člověk, prostě existuješ, dávno jsi a jako když se s tím člověkem začnu bavit, tak až potom si je začnu kategorizovat do toho, jak oni se berou.

N.D.: A vlastně jestli dobře rozumím, tak ty jsi vlastně říkala, že nebinární znamená pro tebe, že tedy, že se prostě neoznačuješ jako tedy holka, kluk a vlastně přiblížila bys mi třeba trochu víc jakoby to, jak ten gender prožíváš, nebo jak se jakoby vnímáš?

Resp. 7: Jakoby. V hlavě to mám rozdělený na...gender je taková ta věc, jak člověk sám

sebe prostě popisuje, jak sám sebe bere, a pak je tam nějaká dobře ta biologická věc, část, s kterou musí žít a jako můžu ji změnit až po nějakém procesu. Ale v mé hlavě to jakoby nezasahuje do toho genderu a ten gender je spíš taková ta věc, jak chtějí být lidi vnímání a co jim je příjemný.

N.D.: Můžeš tu poslední větu ještě zopakovat, jsem úplně nerozuměla?

Resp. 7:

ted' neslyším ani slovo.

N.D.: Jo, pardon, jsem zapoměla mikrofon zapnout. Tu poslední větu jsem úplně nerozuměla, tak jestli bys mi ji mohla zopakovat?

Resp. 7: Já si ji pamatuju? No, že jako gender je pro mě spíš takovej ten pojem toho, jak se ty lidi sami vnímají a chtějí být vnímání, než jakoby jakou mají třeba fyziologii těla a podobně.

N.D.: Jasně. No a jak jsi vlastně zjistila, že jsi nebinární?

Resp. 7: Já jsem o tom ze začátku nikdy moc nepřemýšlela, jakože by to bylo nějaké... Takhle jsem prostě byl úplně vždycky, že prostě jakákoliv zájmena a takhle nikdy jako to nebylo, že bych se. vyhraňovala. Ale potom se samozřejmě tyhle věci začaly řešit. A takhle já jsem začala poznávat ty kamarády, jakože z LGBT komunity a tak a prostě pak jako tam jednou padlo takové to slovo jako nebinární a já úplně: hmm, co to je? A došla jsem k tomu, že prostě to je něco, s čím se jako identifikuju asi nejvíc. Jako chvíli mi trvalo, než jsem si řekla: "Jo, nebinární to je, to je to, co mě jako vystihuje," protože mi přišlo takové jako "hm, tihle kamarádi se identifikují jako nebinární a mají to prostě jako asi nějak promyšlené a takhle a přijde mi blbý, jako si rovnou dát nálepku jako 'patřím k vám ahoj' nebo takhle", ale pak pak jsem, pak jsem došla k názoru, že je to vlastně jedno nebo takhle. Že...proč, proč by to mělo někoho offendnout? Nebo jako... Nikomu to neubližuje.

N.D.: Jasně. A jenom by mě tak zajímalo vlastně, jak třeba jsi o sobě uvažovala dříve, nebo vlastně, co ti tam tak jako kliklo u té vlastně nálepky nebinární jakoby....

Resp. 7: Asi asi co mě kliklo, tak třeba, že mě štválo takové to, jako když jsem s prarodiči šla nakoupit a bylo to úplně: "Nemůžeš si koupit tady košili v pánské sekci, to je pánská sekce, to není pro tebe, vrať se zpátky," tady to a přišlo mi to jako...vždyť je to jedno, proč by to měl někdo řešit jako? No a? Líbí se mi ta košile, koupím si tu košili. No a pak, když jsme se právě o tom bavili, tak to bylo úplně jako: jo, nebinární, to je přesně to, co to vystihuje, je to jedno. Prostě dělej si, co chceš.

N.D.: Jasně, takže to je spojené s nějakou svobodou vlastně?

Resp. 7:

(přítakání) Dalo by se to tak říct.

N.D.: Jasně. A to...možná bych na tohle navázala otázkou. Vlastně je něco, co bys třeba označila za klíčový moment či klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 7: Hmm, tak já bych řekla možná to jakoby, když jsem byl menší, tak tam byl problém s nějakou tou, jakože body dysmorphism a těmahle věcma, že mi třeba...vadilo, že mám moc velký prsa a brala jsem si třeba binder nebo takhle, protože jako mi bylo příjemnější, jak to tělo vypadá a tak. Ale nakonec to skončilo u toho, že vlastně...nějaký to jako...přestání toho nenávidět svoje tělo obecně a začít žít s tím, jak funguju a vlastně začít mít rád sám sebe. Tak vlastně to byl takovej moment, kdy jsem si řekla jako: Jo jsem nebinární, takhle vypadám, takhle to prostě je. Není to tak, že jako mám velký prsa, to znamená, že jsem holka nebo něco jiného a prostě můžu existovat, jak chci, protože to nedefinuje, kdo jsem.

N.D.: Jasně. No a vlastně...jakou třeba roli pro tvou genderovou identitu hrají sociální sítě?

Resp. 7: Když vezmu....v pojmu toho, že vlastně většina sociálních sítí a takhle, tak jsou

jakoby anglicky mluvící, [co jedu, že jako se moc neangažuju v] české existenci, tak jakoby tam můžu hezky používat to they/them a používá se to normálně. Přičemž v češtině zrovna nic jako...přímo nebinární zájmeno není. Proto to jako nějak neřeším. Protože i lidem to musí být na hlavu nepříjemný. Jako i když se třeba snaží, tak ne vždycky si vzpomenou nebo takhle a jim je to pak samotným nepříjemný a začnou se prostě člověku omlouvat jako "sorry, použil jsem špatný zájmeno" nebo něco takového, a proto to v té češtině neřeším. Protože je to těžší nějak jakoby zakomponovat do věty než v té angličtině, ale právě na těch sociálních sítích se normálně prezentuji jako they/them. No a je to v pohodě.

N.D.: Jasně. No a vlastně pak by mě zajímalo, protože vlastně někdy taky lidi mluví o proměnlivosti genderu, genderové fluiditě., já třeba s tím zkušenost nemám, tak jako jestli třeba ty s tím zkušenost máš a můžeš mi to případně přiblížit?

Resp. 7: Nemám přímo v okolí nikoho, kdo by to tak jakoby měl, ale co jsme se bavili... Tak ano, je to v pořádku a třeba právě kámoš to měl udělané tak, že dle toho jako, jak se ten den cítil, tak takovou barvu měl třeba nějakého jakože doplňku, nějakého náramku a takhle, aby každý den nemusel jako obcházet všechny své přátele a být jako "hele dneska...prostě to feeluju takhle, tohle mi je příjemnější, prosim zůstaňte u tohodu". Tak právě jako takovej ten malý hint, který člověku řekne, jak na tom ten člověk je, a toho se drží a v pořádku.

N.D.: Jasně. No a pak vlastně by mě zajímalo, protože vlastně člověk se dneska může setkat jakoby s hodně různými pojmy týkajícími se identity, genderu....například, že jo, transgender, trans a trans s hvězdičkou jsem koukala, že se rozlišuje, a pak je tu cisgender, allogender, queer, genderqueer, genderově diverzní, gender non-conforming. Mě by vlastně zajímalo, jestli nějaký z těch pojmů má třeba význam i pro tebe, čím případně, anebo, jestli jsou nějaké úplně jiné pojmy, které jsou pro tebe důležité.

Resp. 7: Jakoby rozhodně nikdy jsem to nezkoumal úplně dopodrobna, že bych znal všechny ty pojmy a úplně věděl jako, co co znamená. A když prostě mi někdo řekne nějaký

pojem, který neznám, tak se toho člověka zeptám jako: "Hele, jak to bereš? Co to pro tebe znamená? S čím mám počítat?" A tím to asi tak končí. Jako...není to tak, že bych se tomu úplně věnovala nějak dopodrobna a to. Prostě si počkám, co mi ten člověk k tomu řekne, jak sám to vnímá, a toho se držím. Jediný možná jako...to queer mi přijde, že se třeba teď používá jako obecný pojem toho, že člověk není úplně takový ten...stereotypical cisgender human, ale prostě má to jinak, ale nechce se přímo labelovat někam, a tak si hodí ten jako pojem queer person a to znamená, že jako něco je jinak, ale nebude nikomu vysvětlovat co, protože ještě jako to nemá sám....nalezené...no.

N.D.: Jasně. A vlastně ty sám tedy používáš vlastně jakoby jenom ten pojem nebinární, nebo vlastně třeba máš ještě nějaké jiné pojmy, kterými se vlastně označuješ, nebo se s nimi identifikuješ?

Resp. 7: Mám to jako nonbinary lesbian. Hlavně kvůli tomu, že jako...když si vezmete... Lesbian, co jsem jakoby si načetl, měl být popis prostě, že někdo, kdo je ne cis pohlaví a je jakože attracted to women, když to tak vezmu. Tak asi něco takového. Ale jako to nonbinary je asi takovej ten hlavní...hlavní tady nějaká nálepka a dál prostě existuju podle svého.

N.D.: Jasně. A teď vlastně...vlastně jsi říkal ty anglické varianty těch pojmů. Mě by vlastně zajímalo, používáš v češtině takhle ty anglické verze nebo používáš třeba české nebinární, nebo vlastně jak o sobě mluvíš v češtině?

Resp. 7: No, ono hlavně jako s většinou svých kamarádů, i když jako mluvíme normálně česky, tak už spíš spolu mluvíme v angličtině, protože nám to je příjemný a...příjemnější a přijde nám, že jako je to i jednodušší v tom vyjadřování pojmů, protože hodně těch pojmů převedených do češtiny prostě zní divně a... No. Takže taková češtinoangličtina, spíš angličtina, co se bavím s kámoši.

N.D.: Jasně. A znáš vlastně, když říkáš, že hodně pojmů převedených do češtiny zní divně. Já vlastně si teď vybavím, že jako v češtině je to nebinární a vlastně nevím, jaké jsou

nějaké další vlastně pojmy, třeba identity, co vlastně mají českou jakoby variantu, protože já vlastně veskrz znám taky jenom jako anglické, tak... Jestli je něco, jestli bys třebaš věděl o něčem jako?

Resp. 7: Nenapadá, nenapadá mě nic přímo teďkon. Právě, jak je nepoužívám, tak taky se v nich moc nevyznám.

N.D.: Jasně. No a vlastně, já si taky říkám, jak vlastně se člověk jako dostane k pojům, co mu jakoby sedí. Jako mám za to, že tedy u tebe to bylo jakoby od přátel, nebo vlastně, kde jsi k tomu vlastně jakoby, kde ses vlastně s těmi pojmy jako seznámila?

Resp. 7: Tak já si myslím, že člověk to třeba nejdřív buď slyší někde ve videích na internetu nebo takhle. A pak si o tom může něco přečíst a říct si: "Ha, to jako mi přijde příjemné, takhle se cítím," pak třeba to probere s přáteli, ty o tom taky něco ví, nebo neví. Nebo to někde zaslechne, pak si o tom něco člověk najde a najednou jako: Jo, to je ono.

N.D.: Jasně. A mě by ještě tak zajímalo, co vlastně bys třeba dělala, kdyby ti žádný z existujících pojmů nevyhovoval. Vlastně totiž...já totiž jakoby taky někde vidím, že vlastně lidé vlastně jako...že se zdá pro ně důležité prostě mít pojem, co už je nějak jako zavedený, co už prostě existuje, co už někdo vlastně nějak vymyslel a popsal. Ale pak vlastně jsou třeba lidé, kterým nevadí vymyslet si pro sebe vlastně pojem, který jakoby prostě, který jim sedí. Tak by mě jenom třeba zajímalo, jestli pro tebe je důležitý mít právě takhle už jako zavedený pojem, anebo si dovedeš představit, že by sis případně pro sebe vymyslel vlastní?

Resp. 7: Jako kdybych neměl přímo nějaký ten pojem, co by na mě seděl, tak jako hodím: Hele, jsem queer. mám to třeba...vysvětlím, jak to mám. Takhle, takhle je to pro mě nejpříjemnější a pojd'me s tím fungovat. A to je vlastně všechno. Zase jako nějakou potřebu přímo...ten pojem pro sebe, kdyby jako nebyl, tak ho hledat nebudu. Ale samozřejmě jako je jednodušší, když nějaké existuje a už jako známější, tak...nemusíte lidem vysvětlovat strašně dlouho, jak to je a takhle, a prostě jenom nadhodíte ten pojem a

jako "jo, tohle to je ono."

N.D.: Jasně, chápu. A pak mě ještě napadá, že vlastně kolikrát jsou si různé vlastně pojmy významem celkem blízké, tak mě třeba napadá, jestli třeba jsi někdy vlastně narazil na něco, co by se vlastně podobalo tomu, jakoby co používáš. A čím to třeba...nebo proč vlastně třeba preferuješ právě to, co používáš teď, a ne třeba nějaký jiný pojem? Mě třeba k tomu nebinární napadá, že často...někdy vídám jakoby genderqueer jako synonymní a jestli jakoby znáš ten pojem a tak, tak třeba jakoby vlastně....čím ti sedlo zrovna takhle to nonbinary lesbian oproti jiným pojmům? Pokud tě napadá vlastně něco, co by bylo významově podobné.

Resp. 7: Jako teď mě nenapadá určitě žádný jako podobný pojem, který by k tomu byl, ale prostě...je mi to, je mi to asi jedno. A když ty druhý chápou, co tím myslím, tak mi nezáleží na tom pojmu. Prostě ať je to jednodušší pro to okolí, ať ví prostě jak funguju a takhle. A s tím existuju.

N.D.: Jasně. A jak vlastně vnímáš ten pojem genderqueer? Znáš ho?

Resp. 7: Hmm, jako přímo si, přímo si právě nevybavím žádnou definici nebo něco, co by k tomu bylo napsané. Jako vím, že existuje a takhle, ale není to tak, že bych si často projížděla, co jaký pojem znamená a úplně si je pamatovala. Když prostě ho někdo nadhodí, tak jako prosím, ať mi to vysvětlej, ať vím a tak.

N.D.: Jasně, v pohodě. Pak vlastně by mě zajímalo vlastně, jestli bys mi zkusil říct, co ti vlastně ta identifikace s těmi pojmy, co používáš, dala, anebo co ti naopak vzala?

Resp. 7: Tak dala mi asi to zjednodušení. Nenapadá mě, že by mi to něco vzalo.

N.D.: Jasně. A máš pocit, že to třeba nějak ovlivnilo tvé sebepojetí?

Resp. 7: Rozhodně se cítím víc jakoby příjemně sama se sebou, takže...určitě mi to

pomohlo s nějakou tou jakože...s takovým tím vnitřním problémem, jakože vlastně, kdo jsem, co jsem a takhle a jak se mám prezentovat a dostalo mě to do toho bodu, že vlastně na tom nezáleží a každé by se měl prezentovat, jak se jako cítí příjemně. Takže určitě jako probírání tohohle s ostatními lidmi a být v té komunitě a takhle, tak mi pomohlo v nějaké té seberealizaci toho, že jako na tom vlastně nezáleží...není zapotřebí z toho mít úzkosti.

N.D.: Můžeš, to poslední slovo jsem nerozuměla.

Resp. 7: Jo, že člověk z toho nemusí být úzkosti.

N.D.: Jasně, děkuju. No a vlastně, k čemu třeba podle tebe ty pojmy označující identity obecně slouží?

Resp. 7: Právě právě k tomu jako zjednodušení toho, jak ostatní lidi vnímají toho daného člověka, který se identifikuje pak určitými pojmy. Jakoby v ideálním případě by vlastně to bylo asi jedno a nebyly by žádné pojmy a ať si každé dělá, co chce, a nikdo by se do toho jakoby nemontoval. Ale tak to prostě není a protože jsme lidi a tak, tak chceme vědět jako, co dělají ostatní lidi a jak jsou na tom, takže jsme si vytvořili pojmy abysme jako zjednodušili to sebeukázání

N.D.: Jasně a to vlastně...ted' nevím, jestli jsi to zmiňoval, nebo ne, ale jak dlouho se vlastně identifikuješ jako nebinární?

Resp. 7: To už bude dlouho. Um. No. Minimálně třeba od prváku a to je...5 let?

N.D.: Jasně. A vlastně třeba pochyboval jsi někdy o tom, že jsi nebinární? A pokud jo, co tě k tomu vedlo?

Resp. 7: No, hlavně ze začátku to bylo takové jako...úplně...můžu si dát tuhle nálepku? Jakože nejsou nějaké podmínky, co člověk musí splnit, aby si mohl dát tuhle nálepku a říct o sobě jako "jo, hele, jsem nebinární" a úplně jako... Nevím, dělá se třeba někde nějaké

přijímačkovéj test? Prostě takovej jako... Jestli jestli to můžu hodit jako za sebe pojem a nikdo nebude proti tomu jako: "Hele, nemyslím si, že jsi nebinární, nespĺňuješ tadytyhle požadavky," a prostě....dostaneš hejt, tak to bylo asi jediný důvod, proč bych se bál prostě na sebe hodit nějakou nějakou tenhle label, protože by mi někdo řekl jako "to nemůžeš, protože" a pak by tam byl seznam toho, co dělám blbě.

N.D.: Jasně, chápu. No a vlastně, kdo všechno ví o tvój genderové identitě? Jsi vlastně ohledně ní otevřený, sdílíš ji s někým?

Resp. 7: Jo, asi asi všichni v mým okolí jakoby. U nás doma se tohle moc neřeší a už jenom fakt toho, že používám prostě jakákoliv zájmena a takhle, tak ne, že by se mě na to kdykoliv kdokoliv doma zeptal, spíš jsou zmatený až natolik, že i na sebe používají náhodný zájmena. Takže... Vůbec vůbec to jakoby neřeším s tím okolím. Prostě řeknu, že je to fakt a takhle to je a prostě...nazdar.

N.D.: Jasně, takže vlastně ani nebylo něco, jakože by byl na začátku nějaký prostě takový jako coming out, kdy se s tím svěříš, ale spíš to nějak jakoby přirozeně vplynulo, nebo?

Resp. 7: Jo já právě jako nikdy nic jako coming out v ničem neměla a prostě takhle existuju, smiřte se s tím, je mi ukradený, co si myslíte. A hlavně většina nových lidí, co teďkon potkávám, protože jsou i v mým věku a takhle, tak první na co se zeptají: "Hele, jaký používají zájmena? Ty budu respektovat." Což je hrozně milé, protože jakoby to. A je to právě fajn.

N.D.: Jasně. A tak mě napadá, když vlastně se rovnou takhle ptají, tak mám pocit, že vlastně to zároveň znamená, protože mně osobně přijde, že pořád lidi přece jenom mají jakoby tu tendenci si lidi různě zařazovat, tak mě napadá, jestli ti vlastně přijde, že třeba tvoje genderová prezentace nějak jakoby prostě na ně působí tak, že v nich vyvolává tu otázku, jaká používáš zájmena, nebo?

Resp. 7: Jo, tak ono to, ono to asi člověka napadne při určitým třeba...barevný vlasy,

spousta piercingů a takhle. A jako samozřejmě není to podmínka a i lidi, co jakoby se rozhodli se nějak prostě neodlišovat jakoby s tím svým pojmenováním, tak můžou mít hromadu piercingů a tetování. a takhle. Ale prostě přijde mi, že ten člověk dost často dává ten vibe a... Se to tak jako vycítí. Člověk se zeptá. Když prostě...ti ten druhý odpoví jako "hele, ne, úplně v pohodě třeba...ženská zájmena" nebo takhle nebo pak ti řekne, že právě jakákoliv zájmena, tak...jako zeptat se neuškodí, když to člověka napadne.

N.D.: Jasně. No a pak mě napadá ještě... Jakoby nevím, jestli třeba ty ses někdy dostal do situace, kdy jsi třeba druhým jakoby nějak popisoval svoji identitu. A pokud jo, tak jak jim ji třeba popisuješ?

Resp. 7: Asi jsem někdy přímo jako nepopisoval svoji identitu. Já jim prostě řeknu, že jsem hrozba pro jejich okolí a musej se s tím naučit žít. Ale tak jako samozřejmě ve vtipu.

N.D.: A pardon, zase jsem poslední větu nerozuměla.

Resp. 7: Samozřejmě, samozřejmě ve vtipu.

N.D.: Děkuju. A ještě mě tak napadá...když třeba...jestli jsi někdy někomu vyloženě jako právě řekla, že jsi nonbinary, tak vlastně znají jakoby lidi zpravidla ten pojem, nebo jim ho je potřeba vysvětlit a případně, když řekneš, že jsi jako nonbinary lesbian, tak třeba chápou to, nebo to potřebuji nějak jako vysvětlit?

Resp. 7: Přijde mi, že zatím každej věděl, o co jde, a když ne, tak se mě nezeptal a spíš si to radši vyhledal na internetu, než aby se ptal.

N.D.: Jasně. No a jinak vlastně...já si všimla, že hodně lidí řeší taky jména, zájmena. Ty vlastně tedy jsi zmínili, že ta zájmena v češtině tedy jako jako vlastně...jakákoliv, v angličtině to they/them tak...nevím, jestli to tedy vnímat tak, že třeba v češtině nejsou tak důležitá, nebo vlastně...zajímalo by mě, jak moc třeba právě jméno, zejména, jak je to prostě pro tebe důležité. A třeba právě i v porovnání s nějakými těmi identitními pojmy, s

tím třeba nonbinary a tak. A třeba co je prostě pro tebe důležité pro kontakt s druhými?

Resp. 7: Jako není to pro mě nějak úplně smrtelně důležité. Jako když třeba se toho nikdo nedrží, tak pro mě to jako... Dobře, je mi to asi jedno ale prostě když někdo přesně střídá ty zájmena nebo takhle v té češtině, tak jako se cítím líp a prostě vím, že ten člověk akceptuje to, jak chci, aby mě bral. A právě v té češtině, jak jsem říkala, je těžší to they/them jakoby převést do normální řeči, proto proto to v té češtině neřeším, protože mi přijde zbytečné pak mít ty konverzace toho jako...co přesně má člověk používat, protože sám neví jako zrovna v té konverzaci... No, jako v té angličtině právě taky je mi, je mi příjemnější, když prostě lidi používají they/them a jako když to udělají, jsem za to ráda a oceňuju je za to, ale když ne, tak jako neřeknu jim nic, není to pro mě nic, tak...masivně špatného, že to jako mně udělali.

N.D.: Jasně. A třeba jakoby ohledně jména, tak jako vlastně řešíš nějak jméno?

Resp. 7: Jo, já používám (anonymizováno). A prostě se tak rovnou představím a nazdar, takhle mě budete znát, tak mě budete oslovovat a lidi to neřešej.

N.D.: Jasně.

Resp. 7: Svoje jméno, svoje jméno jakoby nemám, nemám rád jako z jiných důvodů. Nebo takhle, ne, že by třeba neznělo nebinárně, já bych ho normálně jakoby používala, ale prostě mám svoje důvody, proč to jméno nemusím a nemám žádné jako přímo specifické jméno, že bych se...nechal přejmenovat nebo něco takového, a tak ho používám jenom v takových těch situacích, jako když člověk přijde na zkoušku a musí jít nahlásit svoje jméno nebo před profesory, nebo takhle, protože... Jim je to jedno, oni vás jenom hledají podle toho seznamu, který mají vytvořený, takže to neřeší, ale jakmile jsem v nějaké jako skupině třeba přátel nebo poznávám nový lidi a vím, že to jméno není důležité pro nějaké tyhle účely, tak se představím takto a....vyřešeno.

N.D.: Jasně a vnímáš třeba, že by jakoby to jméno, zájmena a identitní pojmy, že by to pro

tebe bylo odlišně důležité, že třeba je něco důležitější, něco méně důležité?

Resp. 7: Já jsem zrovna člověk, kterej nemá úplně priority v životě a tohle k nim taky nepatří. Takže..asi úplně ne.

N.D.: Jasně, chápu. Pak vlastně by mě zajímalo, jestli třeba vlastně sis všimla nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají, když si třeba právě nějak uvědomí, že jsi nebinární, nebo to prostě nějak vyplyne...nebo že jsi nonbinary lesbian, prostě že se takhle jako identifikuješ, tak jestli ti přijde, že nějak vlastně se změnilo to, jak tě vnímají, a že třeba tvoje genderová identita nějak ovlivnila tvoje vztahy či navazování vztahů?

Resp. 7: Nepřijde mi, nepřijde mi, že by to něco ovlivnilo nebo tak. Hlavně protože...se asi tak identifikuju už dlouho, tak mě lidi poznají přímo takhle a není to, že by to pro ně byla nějaká radikální změna, že mě teď musí vnímat jinak. Prostě už jsou...už jsou s tím naučený fungovat, znají mě takhle a tak...to pro ně není jako změna od ničeho jako jiného.

N.D.: Jasně. Takže si třeba ani neuvědomuješ, že oproti době, kdy ses vlastně takhle neidentifikoval, a kdy ses začal, že by tam vlastně proběhla nějaká změna třeba mezi tím, jak se lidi k tobě nějak chovají, nebo tak?

Resp. 7: Ne, vůbec vůbec nic specifického.

N.D.: Jasně. A pak, vlastně by mě zajímalo, jestli ti třeba přijde, že prostě tvůj gender, genderová identita, že to nějak ovlivňuje to, jak vlastně ty vnímáš lidi?

Resp. 7: Asi taky ne. Já obecně lidi beru jakože...humans, nějaké bytosti, co tam existujou a pak jakoby začnu víc vnímat lidi až po tom, co je poznám. Takže pro mě jsou lidi spíš koncept než něco, co bych vnímala.

N.D.: Jasně, chápu. No a vlastně pak mě ještě napadá... Mě totiž přijde taky, že vlastně pro lidi může být inspirativní, když vlastně jsou v kontaktu s někým, kdo je nebinární. A tak si

vlastně říkám, jestli sis třeba všiml toho, že tvá identita nějak ovlivnila to, jak vlastně lidé v tvém okolí uvažují o světě, o společnosti nebo třeba i o sobě samých?

Resp. 7: Nevím, jestli přímo moje identita by změnila něčí vnímání. Spíš ten fakt, jak to neřeším, tak jako pár kamarádů díky tomu se rozhodlo nebýt tak upnutý na všechny věci a brát všechno víc tak jako volně. No, to je asi všechno.

N.D.: Hm, jasně. No a vlastně pak by mě zajímalo, a to nevím...mám pocit, že možná jsi to zmínil, že někoho znáš... Vlastně jestli se znáš s jinými nebinární lidmi?

Resp. 7: Jo.

N.D.: A jsou to tedy spíš jakoby lidi z Česka nebo ze zahraniční nebo obojí?

Resp. 7: Lidi z Česka.

N.D.: Jasně.

Resp. 7: Moc lidí ze zahraniční neznám.

N.D.: A znáš se s nimi osobně nebo online?

Resp. 7: S většinou osobně.

N.D.: Jasně. A to mě by vlastně zajímalo, protože vlastně si taky všímám toho, že kolikrát a to třeba právě na internetu, tak se vlastně nebinární lidi spolu třeba tam baví o vlastně o tom genderu a genderových identitách a třeba si nějak jakoby pomáhají s hledáním vhodných pojmů nebo tím, aby si prostě porozuměli a tak, tak jestli třeba tohleto nějak jakoby s těmi nebinárními lidmi, které znáš, také řešíte?

Resp. 7: Když se třeba sejdeme venku nebo takhle, tak samozřejmě třeba čas od času na to

přijde nějaká konverzace nebo tak, že to probíráme, ale že bych přímo byl na internetu na nějakých fórech nebo takhle, tak tak to ne. Já moc nejsem takový ten člověk, co se angažuje v diskuzích a velkých otevřených chatech, takže jenom třeba venku s těmi jedinci, co znám, tak ano.

N.D.: Jasně. No a co vlastně pro tebe znamená, že jsou na světě další lidé, kteří vlastně ten gender prožívají obdobně jako ty?

Resp. 7: Tak...je to asi fajn vědět, že to není jenom nějaký výmysl v mé hlavě, co se jako objevil. A jako i kdyby byl, tak proč ne. Ale je fajn, že prostě jsou i další lidi, co se vnímají jinak, a tím pádem člověk v tom není tak jako sám.

N.D.: Jasně. A to přijde ti...nebo jak třeba moc jakoby snadné nebo těžké je podle tebe vlastně najít vlastně další takové osoby? A myslíš si, že třeba právě s tím nějak pomáhají ty identitní pojmy?

Resp. 7: Ještě jednou tu otázku prosím.

N.D.: Jo. Jak moc těžké nebo snadné je podle tebe najít vlastně další osoby, co to vnímají obdobně jako ty? A jestli ti přijde, že s tím právě třeba nějak pomáhají ty pojmy?

Resp. 7: Tak ono třeba, když se vezme, právě když je Pride o prázdninách nebo takhle, tak tam čas od času bývají i přednášky zaměřené na určité identity a tak. A tak se většinou...stane, že ty lidi, co jdou na tu přednášku, tak tam jdou, protože se identifikují jako to, o čem ta přednáška bude pojímat, a proto se šli podívat, co jim řeknou. A tam člověk může někoho potkat. Nebo klidně i jako seznamky nebo takhle Tinder, tam je taky už jako rovnou napsané, když člověk chce, tak tam může hodit jako, jak se identifikuje a tak. Takže v téhle době už to není těžké potkat i stejně smýšlející lidi. To, jestli si s nima bude někdo, člověk jako rozumět, nebo ne, to už něco jinýho ale potkat je není tak těžký.

N.D.: Jasně. A chápu to tedy dobře, že vlastně ty pojmy tam jsou důležité, protože prostě

ty lidi jdou někam, kde se jakoby věnují jakoby něčemu pod tím pojmem, nebo si to dají na té seznamce, nebo tak?

Resp. 7: No, rozhodně to ulehčuje, ulehčuje najít ty stejně smýšlející lidi.

N.D.: Jasně. No a vlastně třeba...jaké vlastně výzvy podle tebe přináší nebinární identita obecně?

Resp. 7: Jaké co?

N.D.: Výzvy, jaké přináší obecně nebinární identita.

Resp. 7: Výzvy mě nenapadaj vůbec žádné.

N.D.: Jasně. A to...stalo se ti vlastně někdy, že sis vlastně přál, aby byl tvůj gender binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 7: Ne.

N.D.: Jasně. A...takže to tedy vlastně chápu tak, že...přijde mi to, že vlastně pro tebe to je všechno takové vlastně přirozené a vlastně to tak, jakoby...že vlastně jakoby s tím nemáš žádné problémy, že vlastně tu zkušenost máš jen pozitivní. Je to tak?

Resp. 7: Jo, je to tak.

N.D.: Jasně. To je prima. A to...přijde ti třeba, že jsou některé nebinární identity víc přijímány než jiné? Nebo že někdo sice jako bere nebinaritu jako takovou, ale vlastně jako má prostě problém jako...prostě s jinými identitami?

Resp. 7: Tak samozřejmě jakoby například ty pojmy jako transgender nebo nonbinary jsou takové víc zažité nebo víc používané...jak na internetu, tak všude. Takový ty lidi, co jsou

proti tomu, tak když už chtějí podat nějaký teda ten...protinázor tak řeknou, že dobře, uznávají tyhle více prohlašované identity, ale proč by měli uznávat nějaké ty jako víc minoritní, co vlastně pod ně třeba spadají, nebo se vyhraňují trošku něčím jiným, nebo takhle. Ale přijde, přijde mi to jako...kravina. Nikomu to neubližuje, tak proč by si měli stěžovat? Ale samozřejmě, vždycky se najde někdo, komu na tom bude něco vadit.

N.D.: Jasně. No a ještě mě tak napadá, protože kromě toho, že vlastně vznikají jakoby nové pojmy, tak zároveň se prostě vyvíjí význam těch, co už prostě jsou, a nějak se ten význam mění, tak jestli třeba vlastně s tím máš taky zkušenost?

Resp. 7: Tím, jak moc jakoby nezabíhám do detailů u těch pojmů a nevyhledávám si, co přímo co znamená, třeba někde existuje něco, co by jako víc vystihovalo to, jak sám sebe беру, ale... Není, není pro mě úplně důležité tady přesně dát nějakou definici.

N.D.: Jasně. A ještě vlastně, nebo ještě jsi něco chtěla říct?

Resp. 7:

Jo, jenom jenom to, že to беру tak, že vlastně to, jak mě lidi vnímají, stejně víc ovlivním tím jako, jak se před nima prezentuju, nebo jak se k nim chovám a takhle. Takže on si vlastně každý pak může udělat svůj obrázek ohledně toho dalšího člověka.

N.D.: Jasně. A pak ještě vlastně...ono taky občas vlastně lidi třeba říkají, že je těch pojmů, genderových identit vlastně hrozně moc. Já vlastně nevím, třeba jak to vnímáš, když je vlastně tolik třeba neřešíš, ale jako třeba přijde ti, že by měla být nějaká hranice vlastně ohledně toho počtu pojmů, a pokud jo, tak vlastně jak by se měla určit?

Resp. 7: Nemyslím si, že je potřeba dělat nějakou hranici. Přece je to jenom pojem, jak chtěj lidi, aby je bylo bráno a tak. Každý sám sebe bere jinak, to je asi jakoby se každý mohl pojmenovat nějak. Jakoby nezáleží na tom, úkol ostatních lidí není si je všechny pamatovat a vědět, co znamenaj. A prostě, když ho někdo nadhodí, tak si ho asi i vysvětlí, tak proč by to mělo někoho někoho obtěžovat? To není jejich úkol si je všechny pamatovat

a vědět, co to znamená.

N.D.: Jasně, rozumím. No a jak by sis vlastně představoval fungování genderu ve společnosti do budoucna? Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 7: Kdyby právě lidi jako nebyli zaseklí na tom, že musí existovat nějaké hranice toho, jak se člověk prezentuje, a jakmile se prezentuje mimo jejich představené hranice, tak že je to špatně a že prostě jim třeba zabráni v nějakých těch možnostech jak pracovních nebo takhle jakoby. Je to věc, která nikoho jiného než toho daného člověka neovlivňuje, tak proč by to mělo dělat nějak jakoby zábrany do života?

N.D.: Jasně, rozumím. Tak jo, tak jakoby vlastně za mě to je tak nějak víceméně všechno, na co jsem se chtěla jako nějak specificky zeptat. Tak jenom, jestli třeba je vlastně něco vlastně... A, říkáš něco?

Resp. 7: Nene, nene.

N.D.: A jestli je vlastně něco, co třeba bys ty k tomu chtěl dodat? Co vlastně tě ještě napadá, že chceš prostě říct a že třeba nebylo řečeno, nebo tak? Případně, jestli se chceš na něco ty zeptat mě?

Resp. 7: Asi ne, myslím, že takhle je to v pořádku.

N.D.: Jo, tak jo, dobře. A tak já ti vlastně moc děkuji, já ti pak pošlu ten přepis, ať se na něj můžeš podívat, nebo třeba i něco doplnit a...pošlu ti ho prostě přepsaný, no.

Resp. 7.: Uhm, děkuju.

N.D.: Tak jo, tak se měj pěkně a moc děkuji, ahoj.

Resp. 7: Taky, užívej si práci.

N.D.: *smích* Jo, díky.

Respondent 8

Resp. 8: Ahoj.

N.D.: Ahoj, slyšíš mě dobře?

Resp. 8: (přítakání)

N.D.: Tak jo, super. No, tak já bych na úvod bych se vlastně ještě představila a...ještě tedy moc děkuju vlastně za to dnešní připojení a za rozhodnutí se zapojit do výzkumu. Jinak, já jsem Nikola Divišová a studuji psychologii na UK. Vlastně tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce. Co se týče nějaké vlastně moje motivace, tak jde vlastně o to, že kromě toho, že mi přijde, že by ve společnosti obecně mělo být vlastně lepší porozumění nebinárním identitám, tak zároveň mi to přijde jako hodně důležité i pro psychologii samotnou, protože samozřejmě i nebinární lidé někdy mohou potřebovat vlastně psychologickou nebo psychoterapeutickou pomoc, podporu a vlastně pak samozřejmě je dobré, když vlastně ti psychologové, psycholožky mají to porozumění, mají ty informace, aby prostě byli jakoby schopný adekvátně toho člověka podpořit a pomoci mu. S tím, že co jsem četla nějaké výzkumy, tak právě třeba někteří nebinární lidé naráželi na to, že vyhledali nějakou takhle psychologickou službu, a prostě se setkali s nějakým nepochopením, nepochopením a nedostatkem informací a tak. Takže vlastně si myslím, že je důležité, aby se tomuhle v psychologii věnovalo. Zároveň v češtině je prostě materiálu méně než v zahraničí, takže mi přijde fajn,, aby něco vznikalo i u nás a týkalo se to vyloženě lidí žijících u nás. Tak to by bylo vlastně k tomuhle. A pak vlastně co se týče toho rozhovoru samotného, tak ještě bych jenom na začátek řekla, že je vlastně nahrávaný s tím, že pak nahrávka bude přepsána do textové podoby. Ta textová podoba bude anonymizovaná. Vlastně k té nahrávce budu mít přístup jenom já a po tom přepsání ji smažu. Ten přepis vlastně, který bude anonymizovaný, bude součástí té diplomové práce, která bude veřejná. Zároveň vlastně ten přepis bych ti pak ještě zaslala, aby byla tu ta možnost se na něj jakoby podívat a třeba něco doplnit a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 8: Jojo, určitě, určitě.

N.D.: Tak jo, super. Takže jestli je všechno v pohodě, tak já už bych začala nějak s otázkami k tomu. Jo?

Resp. 8: (přítakání)

N.D.: Tak jo, super. Um, tak já bych se vlastně nejdřív chtěla zeptat, co vlastně pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita a klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 8: Takhle, já to беру tak, že pohlaví je něco, s čím se člověk narodil, jo, zatímco právě gender je něco, jak se člověk cítí. A to nejen jako ve smyslu jako "cítím se být tím a tím" ale spíš i jako...i jako povahově Jakože...že vlastně to není jenom něco jako "myslím si, že spíš zapadám do téhle role nebo do téhle role", ale i jako ve smyslu koníčků nebo oblečení. I já právě jako často si jako říkám, že prostě můj dnešní gender je prostě jenom náušnice. A prostě jo...a že vlastně jako to беру tak, že vlastně gender je něco prostě, jak se člověk prezentuje vnějšku, ale zároveň hlavně, jak se cítí sám.

N.D.: Jasně. A to vlastně, vnímáš nějaký rozdíl mezi genderem a genderovou identitou?

Resp. 8: Takhle, identita podle mě je v tu chvíli něco...něco, co člověk spíš jako prezentuje navenek, něco, jak se vlastně spojuje s další jako se skupinou lidí. Právě třeba jako, když řeknu, že jsem nebinární, tak to je moje identita. Zatímco můj gender je spíš ten ten pocit, kterej se úplně nedá dát do slov. To je vlastně něco...je to pocit, no, nedá se to popsat. To je spíš jako vevnitř ve mně.

N.D.: Jasně, rozumím. A to...myslíš si vlastně, že je gender pro naši společnost důležitý? Anebo i pro jiné společnosti?

Resp. 8: Myslím, že je to spíš důležité pro individuum než pro společnost. Spíš jako pro

seberealizaci a sebepochopení.

N.D.: Jasně. A jak moc je důležitý gender pro tebe?

Resp. 8: Pro mě...takhle, já jsem vlastně genderfluxfluid technicky, takže pro mě je gender něco, co se mění každé den. Některý dny žádný nemám a některý dny zase jo některý dny mi na tom hodně záleží a fakt jako brečím, když se mi nepodaří vlastně dosáhnout toho té té prezentace, aby odpovídala tomu pocitu. Zároveň některý dny mi to je úplně úplně jedno, můžu klidně prostě dělat, co chci a nezáleží mi na tom. Čili pro mě je gender něco, co vlastně...někdy mi působí potíže, někdy mi zase naopak působí radost, když se mi podaří, když se mi podaří se prezentovat tak, jak zrovna se cítím. Takže zase je to v podstatě jenom jako další aspekt života. Nebo další aspekt mojí osobnosti.

N.D.: Jasně. A to vlastně...jaký byl vlastně třeba během tvého prostě dětství, dospívání přístup tvé rodiny, školy a dalších k genderovým otázkám? Přijde ti třeba, že vlastně to nějak ovlivnilo tvoje prožívání genderu?

Resp. 8: Určitě. Takhle, moji...můj otec je těžce homofobní člověk, takže pro ně je tohleto všechno sprosté slovo. Ale...takže vlastně jsem se k tomuhletomu tématu vůbec nedostal v průběhu dětství, až vlastně ke konci střední školy. A určitě jako myslím, že moje výchova hodně přispěla k tomu, jak prožívám gender dneska. Hlavně protože já jsem vlastně nejstarší ze svých sourozenců, a přestože mě teda vychovávali jako správnou holku, tak zároveň jako otec m vždycky si bral na pomoc třeba u aut při spravování aut, nebo když si je potřeba nahodit kotel, otevřít bránu, spravit něco, elektrikářský všechno, tohle všechno umím taky. Takže vlastně u mě je to hlavně ta výchova toho jako... Že prostě moji rodiče nebo moje matka vždycky dávala jako důraz na to, aby ze mě vychovala správnou dámu, ale zároveň moji rodiče nikdy jako úplně ohled na to, že jsem holka...nebo můj otec nebere ohled na to, že jsem holka, když se mu to hodí, když potřebuje někoho k ruce. Takže myslím, že to mělo určitě na to vliv. Že se úplně jako holka neberu, když prostě...mě nebe...mě tak berou jenom, když se jim, když se jim to hodí na to, aby mě ponižovali.

N.D.: Jasně, chápu. A pak mě napadá, co vlastně třeba, když vlastně říkáš, že se nebereš jako holka, co třeba vlastně pro tebe to jakoby znamená to jako to holka, kluk?

Resp. 8: Takhle pro mě jsou to vyloženě ty stereotypní role, který vlastně máme nastavený společností, který vnímá...moje rodina, jak mě vnímá okolí. Takže třeba když můj otec se ráno vzbudí a čeká, že prostě mu udělám snídani, že mu udělám oběd, že prostě on si lehne k televizi a já to zařídím, protože mamka není doma, tak to samozřejmě padá na mě. Tak tak v tu chvíli vidím, že je se mnou jednáno jako s holkou, a to je něco, co se mi přičí. Takže to bylo vlastně, to bylo vlastně, jak to vlastně začalo se mnou, s celým tím genderem. Že jsem si vlastně uvědomil, že se mi nelíbí, když je se mnou jednáno jako jenom s holkou. Protože vlastně pro pro mě bylo vždycky bejt holka, bylo pro mě vždycky prostě bejt služka. A to tahle role vlastně se mi přičí a přijde mi, že do ní ani nezapadám. Takže vlastně...se tomu snažím jako...nebo jsem se tomuhle začal jako vyhýbat.

N.D.: Jasně. A máš jakoby i nějakou tu představu toho jakoby, co vlastně je jakoby kluk? Jako taky prostě to máš spojené s těmi stereotypy nějakými, nebo...?

Resp. 8: Takhle, pro mě kluk jako stereotyp je spíš taky jako právě...právě zase ten obraz někoho jako citově bezohledného, někoho uzavřeného, ale někoho zároveň, kdo má jako sílu. Kdo vlastně...se sebou nenechá házet. Což je něco, co já právě jako obdivuju a strašně bych chtěl bejt takovejhle typ člověka. Nebo doufám, že i snad docela už jsem. Ale zase na druhou stranu jako chápu, že tohleto není vlastnost, která by byla výhradně klučíci. Stejně jako, já nevím, jsou kluci, co vaří, jsou...já nevím, jo. Ale jako je to prostě něco, co jako, co vlastně, v čem já vidím ten, tu identitu, ten stereotyp jako takovej.

N.D.: Jasně. A co pro tebe vlastně znamená být nebinární?

Resp. 8: Nebinární je právě se z těchto stereotypů vymknout. Vlastně, pro mě definice nebinární nebo jako...moje můj vlastně cíl jako nebinární člověk je...donutit lidi vlastně pochybovat o pevnosti těchto norem. Vlastně ukázat jim, že "hele, člověk nemusí být ani jedno ani druhý jako" anebo...a že se na mě podívají a začnou pochybovat o tom

jako...."je to kluk, je to holka, co to vlastně je za tvora?" Že vlastně já chci být, jako já chci vlastně ukazovat, že ta čára mezi těma dvěma není zas tak, není zas tak výrazná, jak by se mohlo zdát.

N.D.: Jasně, takže to vlastně je nějaké osvobození od stereotypů a zároveň nabourávání jejich?

Resp. 8: Vlastně jakoby forma aktivismu, dalo by se říct.

N.D.: Jasně. No a já vlastně...vnímáš to vlastně to nebinární, nonbinary, vnímáš to spíš jako kategorii nebo vlastnost?

Resp. 8: Podle mě je to kategorie, ale hodně hodně široká, která vlastně si každý si ji může definovat, jak chce. To je vlastně, je to vlastně taková šedá zóna. Proto právě se to nedá úplně říct, že to je vlastnost, protože [? konkrétní] definici.

N.D.: Teď mi to trošku ten zvuk zněl divně, můžeš zopakovat poslední větu?

Resp. 8: Že proto, že vlastně se to nemůže brát jako vlastnost, protože to by musela mít nějakou jasnou definici, což právě nebinární nemá.

N.D.: Jasně. No a vlastně, označil bys za nebinární osobu každého člověka, který se vlastně neidentifikuje výhradně jako žena nebo výhradně jako muž?

Resp. 8: Ano.

N.D.: A vlastně, jak třeba...nebo takhle, já totiž taky už jsem slyšela, že třeba ne vždycky se musí člověk chtít jakoby identifikovat jako nebinární. Pak vlastně...jak bys jakoby k tomu přistupoval, nebo jak bys to jakoby vnímal?

Resp. 8: Takhle, když někdo vyloženě nechce, tak samozřejmě ho tak označovat nebudu.

Nebinární je vyloženě jako, že jo, je to nadřazený termín, kterej má spoustu podkategorií, ale definicí je to prostě ten, kdo není jenom muž, nebo jenom žena. Když jako někdo nechce bejt, tak samozřejmě není, ale...nebo nemusí být, nebo nemusí se s tím identifikovat, ale tohle je vlastně jako ten všeobecně přijímaný.... Takže já nevím, když by mi připadalo, že Shakespeare byl hodně zženštilý muž, tak můžu říct, že pro mě je to nebinární člověk. A samozřejmě on s tím už nesouhlasit nemůže, takže s tím se jako těžko hádá- Ale když...a samozřejmě o reálných lidech je neslušné jim přiřazovat nějakou identitu, do které...se kterou se oni sami vyloženě neidentifikují.

N.D.: Jasně. A vlastně pak by mě zajímalo, jestli je vlastně něco...nebo takhle spíš, jak jsi vlastně zjistil, že jsi nebinární?

Resp. 8: Takhle, u mě to byla pomalá cesta. Já jsem vlastně...vlastně to začalo tím, že jsem se přestal starat o svůj zevnějšek kolem maturity, protože jsem prostě měl spoustu učení. Neměl jsem na to nervy a zjistil jsem, že vlastně i když chodím ve volným oblečení, nebo že když chodím bez podprsenky, že mi to zas tak nevadí, že je mi vlastně jedno, že nevypadám jako správná dáma, právě jak mě vychovávala maminka a že tak nějak jako....to, že že on to nikdo zas tak moc neřeší. A pak jsem vlastně postupně objevil teda tu...ten trans jako...že to, že to existuje ten koncept toho. A říkal jsem si, že jsem asi možná kluk a přešel jsem nejprv do tohohle. A vlastně jsem si úplně jako ostříhal vlasy, prostě změnil úplně veškerou identitu, zájmena, všechno. Ale uvědomil jsem si, že ta role taky není pro mě, že vlastně bejt kluk taky není tak super, jako má to svoje nevýhody úplně stejně jako bejt holka. A já jsem prostě všeobecně člověk, co nikdy nikam nezapadá, nikdy jako není úplně normální. Takže právě jsem se vrátil k tý nebinární kategorii jako něco prostě, co je spíš pro mě, protože si můžu ty definice vytvářet sám.

N.D.: Jasně, děkuju. A to...je něco, co bys tedy...nebo takhle, je něco, co bys jakoby označil za klíčový moment či klíčové momenty pro svůj gender? Já tedy vnímám, že jako možná ta maturita, nebo ještě něco dalšího?

Resp. 8: Spíš až covid, ta doba, kdy jsme vlastně byli doma. A protože vlastně...asi asi

nejklíčovější moment bylo to ostříhání vlasů. Já vím, že všeobecně v trans komunitě stříhání vlasů má velmi jako velkej význam. Já jsem vlastně měl vlasy až skoro po pás a prostě jednoho dne jsem se rozhodl, že prostě "hele, stejně je covid, na kameře mě nikdo nevidí, protože ji mám pořád vypnutou, tak prostě to ostříhám, když se mi to nebude líbit, tak to doroste." A vlastně, já jsem to sestříhal ze začátku tak, že jsem vlastně nechal předek zkrátit a vzadu jsem to nechal dlouhý. S tím, že kdyby se mi náhodou, že jako že vzadu to můžu kdyžtak stáhnout a vepředu vlastně to bude tak nějak krátký. A že jako jsem si s tím trošku hrál, ale s tím, že ve finále, když jako bude léto, tak v létě buď možná, tak v létě, že to možná zkrátím vzadu definitivně, což jsem pak teda nakonec udělal. Šel jsem úplně do krátka, ale vlastně tohleto stříhání vlasů byl asi nejvíc jako takovej ten osvobozující moment, kdy jsem se prostě jako poprvý vlastně zbavil všech těchletěch norem. Když jsem prostě vzal tu žiletku, vzal takhle celou hlavu dolů, všechny ty vlasy. Jenom jsem si prostě sednul před zrcadlo a šup s tím pryč.

N.D.: Jasně, a ještě by mě zajímalo, jak je to vlastně dlouho, co se tohleto jakoby všechno odehrálo?

Resp. 8: Dva roky...tři skoro.

N.D.: Jo, takže to ti bylo tak kolik? Jestli se můžu zeptat.

Resp. 8: Devatenáct.

N.D.: Jasně, děkuju moc. Pak vlastně bych se chtěla zeptat...jakou třeba i roli hrají vlastně pro tvoji genderovou identitu sociální sítě?

Resp. 8: Určitě velkou. Já teda na sociálních sítích jako Facebook a tak nejsem, ale Tumbler pro mě hrál velkou roli, protože tam je vlastně, kde jsem se o všech těchletěch konceptech vůbec dozvěděl. Předtím vlastně i ten důvod, proč jsem o tranzici nevěděl dřív, bylo právě proto, že jsem vůbec nevěděl, že nějaký takovýhle koncept je vůbec, že něco takového je vůbec možné. Proto jsem nad tím vlastně nikdy předtím nepřemýšlel. Až právě

skrz Tumbler jsem se do těchletých komunit vlastně dostal. No.

N.D.: Jasně. A to pak by mě ještě zajímalo...ted' nevím, mám pocit, že ty jsi to myslím zmiňoval sám. Myslím, že jsi říkal, že jsi vlastně.... Nebo... No, prostě, já vím, že totiž člověk slyší o proměnlivosti genderu, genderové fluiditě. Tak mě právě zajímalo, jestli s tím máš zkušenosti, jestli mi to můžeš přiblížit.

Resp. 8: Hm. Tak já právě jako já teda používám termín nebinární pro sebe, jenom pro...hlavně proto teda, že se mi líbí ta vlajka a ty barvičky prostě se mi líbí víc. A hlavně protože je to jednodušší i pro lidi na pochopení. Ale technicky, když se jde do přímo definic, tak spíš tak jako přímo definičně jsem právě genderfluxfluid. Což vlastně znamená, že vlastně moje identita se pohybuje mezi ženou, mužem, nebinárním a ještě to flux vlastně mezi gender a agender. Že vlastně jakoby já mám právě dny, kdy jako jsem spíš jako blíž k dámě, spíš jako blíž k muži, spíš jako někde mezi anebo právě dny, kdy jako nemám prostě žádný pohlaví, prostě je mi to jedno. A potom zase mám dny, kdy mi na tom záleží hodně. Čili takhle...takhle vlastně je to vlastně něco, co se mi mění v podstatě každý den. Někdy mi to vydrží třeba 2 dny nebo týden, ale většinou se mi to mění prakticky každý den. Obzvlášť, když teda vycházím do společnosti. Když jsem sám doma, tak je mi to tak nějak jedno, tak to tak nějak jako ani nepozoruju. Jenom prostě, když jdu do společnosti, tak se podle toho, jak se zrovna cítím, se podle toho oblékám, takže to vlastně vnímám silněji. Ale když jsem doma, nikam nechodím, tak nad tím ani nepřemýšlím.

N.D.: Takže to je vlastně nějaký vnitřní pocit a genderová prezentace jakoby? Chápu to dobře?

Resp. 8: (přítakání)

N.D.: Děkuju. A vlastně, protože už takhle jakoby zmiňuješ ty pojmy, tak mě by vlastně zajímalo, jestli třeba jsou ještě nějaké další pojmy třeba, které pro sebe používáš?

Resp. 8: Takhle, já jsem jako si prošel skrz spoustu vlajek a identit, které vlastně...v podstatě skrz snad skoro všechno. Ale teď aktuálně se fakt držím jenom toho nebinární. A potom teda samozřejmě ještě termíny kolem sexuality. Ale co se týče genderu, tak se držím toho nebinární, protože mi přijde, že to prostě...že právě tam si můžu vytvářet tu definici sám, že tam vlastně nemusím zapadat do nějaké předvytvořené definice.

N.D.: Jasně. A mají třeba pro tebe nějaký význam i pojmy, jako je transgender, trans nebo třeba genderově diverzní, gender nonconforming, genderqueer a tak dál? Nebo tyhle pojmy vlastně teda pro tebe vůbec roli jakoby nehrají?

Resp. 8: Určitě. Jako trans pro mě je jako je taky něco, čím se identifikuji, čím se i často třeba představuji, když jsem ve společnosti lidí, který vím, že by to asi ne...nebo který nejsou s tou problematikou seznámení, tak prostě řeknu, že jsem muž. Čím vlastně jim řeknu jako používám mužskej rod a do nic víc jako jim nic moc není. Čili já jako určitě se jako trans prezentuju, představuju. A co se genderqueer a těhletoch pojmů týče, ty mi nevíš. Na druhou stranu se s nima úplně identifikuji. Ale jako kdyby mě tak někdo označil, tak bránit se tomu nebudu, protože ty definici neodporuji.

N.D.: Jasně. A to...jak vlastně vlastně... To genderqueer, já mám pocit, že občas bývá dáno jako synonymní s tím nebinární. někde to...no, nevím. Jak to vlastně ten pojem vlastně vnímáš jakoby ty, nebo jakoby čím to, že třeba preferuješ právě to nebinární?

Resp. 8: Takhle, genderqueer je termín, který vlastně zahrnuje i cis lidi. [Genderqueer vlastně i to gender non-conforming]

N.D.: Pardon, teď se mi sekáš.

Resp. 8: Že genderqueer je pro mě termín, který zahrnuje i cis lidi. Že to je vlastně termín, kterej vlastně zahrnuje i lidi, co se třeba jenom převlíkají kvůli divadlu nebo takhle. Ale zahrnuje to taky, zatímco právě nebinární je něco, co je exkluzivně pro trans lidi.

N.D.: Jasně chápu, děkuju za vysvětlení. A pak vlastně by mě zajímalo vlastně... Nebo já mám pocit, že ty jsi tedy zmiňoval, že k těm pojmům ses dostal přes Tumbler. Je to tak? (přítakání) Jo, jasně. A pak by mě zajímalo, co bys vlastně třeba dělal, kdyby vlastně ti žádný z těch existujících pojmů nevyhovoval. Protože třeba já jsem si taky jakoby všimla toho, že prostě někdy je pro lidi jakoby hodně důležité, aby měli pro sebe pojem, co už existuje, co už je zavedený, co prostě už někdo vytvořil a popsal. A pak jsou jakoby lidi, kterým prostě nevadí třeba přijít s vlastním pojmem, co prostě jim sedí. Tak třeba jak to máš jakoby ty, nebo jakoby co ty preferuješ, nebo....?

Resp. 8: Tak já teda preferuju zůstat bez labelu úplně. Vlastně pro mě je nejjednodušší to prostě nepopisovat, protože já chápu, že prostě pro mě gender je něco jako emoce. To se prostě jako těžko dává do slov. A když prostě slovo není, no, tak prostě slovo není. Já jako všeobecně jsem...lingvista, studuju jazyky a vím, že prostě jsou koncepty, který v některých jazycích pro ně slovo je, v jiných jazycích pro ně slovo není. A...stejně tak prostě, kdyby pro můj gender žádné slovo nebylo, no tak prostě žádné není, no. Tak se právě využije jeden z těch vlastně nadřazených slov, jako je nebinární nebo trans. A dál bych se s tím asi nebabral.

N.D.: Jasně. A chápu to dobře tedy tak, že ne že bys jakoby ve chvíli, kdy ty pojmy existují, tak jakoby to není tak, že chceš být bez labelu. Ale ve chvíli, kdyby neexistoval, tak budeš raději bez labelu. Chápu to dobře? (přítakání) Jasně, děkuji. A pak bych vlastně...pak by mě vlastně zajímalo, protože já teď právě přemýšlím jakoby, že někdy si některé ty pojmy, co vlastně jsou, tak si jsou hodně jakoby významově celkem jakoby blízké, mi přijde, nebo prostě podobné. A kolikrát jakoby tam jsou spíš jakoby menší nuance. A vlastně by mě zajímalo, jestli třeba ty znáš vlastně k tomu, co ty používáš, nějaké taky takhle podobné pojmy a třeba prostě v čem jsou podle tebe odlišné a proč sis třeba zrovna zvolil, co používáš?

Resp. 8: Tak oni vlastně ty termíny se jako překrývají schválně, protože právě gender nemá pevnou definici. Je to vždycky něco, co je abstraktní. Takže já právě používám "trans", protože to je prostě všeobecně pojem pro to, co jsem. Prostě ne cis. A stejně tak používám

nebinární, protože to je prostě taky nadřazený termín. A...jinak asi jako neznám úplně termíny, které by byly tady tomu jako nějak blízké. Jako s tím genderflux a genderfluid je tam samozřejmě nějaká taky jako...určitě tam genderfluid je nadřazený s tím, že genderfluid znamená, že se to pohlaví prostě proměňuje, zatímco to genderflux už znamená právě, že se to mění mezi tím agender a tím jako nějakým genderem. A ta fluxfluid je potom kombinace a je to jako celé zamotané a složité, ale... Já jako se v těch microlabelech zas tak ne...se tím zas tak nezabývám, právě protože ty jako až příliš titěrné definice jsou mi vždycky moc malé. Že vlastně každá přesná definice je mi malá. Takže proto vlastně zůstávám u toho nebinární jenom prostě, protože tam se vejde každý.

N.D.: Jasně, takže je to tak, že jakoby ty si běžně používáš nebinární a to genderfluidflux jakoby ne, že bys to vlastně jakoby vyloženě používal, ale spíš jenom máš pocit, že to jakoby tě popisuje lépe? Chápu to dobře, nebo...?

Resp. 8: Mě to popisuje nejlépe jako nejbliž. To je vlastně něco, co řeknu, když mluvím vyloženě s nějakým dalším člověkem, co je seznámený s tou tématikou přímo o jako...který chce přesnější trochu popis mojí...vlastně toho, jak vnímám gender. Tak tomu řeknu, jo, genderfluxfluid, protože to je vlastně jako asi nejbliž tomu, co já vlastně cítím, ale jako nemyslím si, že to popisuje mě úplně jako přesně. A že, hlavně, že to jako stačí na ten popis. Že jako genderfluxfluid je tomu nejbliž, ale určitě to není všechno.

N.D.: Jasně, chápu, děkuji. A pak, vlastně mě to...mě by taky ještě zajímalo, jestli...nebo takhle, zkusil bys mi říct, co ti vlastně ta identifikace s těmi pojmy dala a co ti třeba naopak vzala?

Resp. 8: Takhle, dalo mi to určitě jako...ubezpečení, že v tom nejsem sám. Že vlastně je to koncept, který existuje, že to, že vlastně je to něco, co lidé prožívají, že je jich docela dost. I když teda v Česku jsem zatím potkal asi jednu...jednoho člověka, jako naživo, ale jako je to něco, co je běžné, co existuje. Že vlastně si to nevymýšlím, že nejsem blázen. A co mi to vzalo...takhle, určitě jako s tím vlastně, s tou...s tím, že jsem se jako přijmul sám sebe jako trans člověka, mi určitě přišel ten pocit dysforie a euforie ohledně genderu, což znamená,

že třeba dnes, v dnešní době už prakticky nedokážu nosit šaty. Jako někdy některý dny se prostě seberu a jdu na zkoušku třeba v šatech a je mi to jedno, ale 90% času když na sebe vezmu šaty, chce se mi zvracet. Na druhou stranu... A zase a zase je mi to líto, protože dřív, než jsem se začal identifikovat jako trans, tak jsem šaty zbožňoval, a teď prostě už to nedokážu. Čili nevím jestli je to jako... Ale a prostě takhle jako až výrazná je to změna, že mi to vlastně vzalo něco, co jsem měl rád. Na druhou stranu si říkám právě jako, jestli to bylo fakt, že se mi to líbilo, anebo jestli to bylo jenom prostě, protože...že jsem měl radost z toho, že zapadám do toho stereotypu. Protože já jsem se vždycky jako snažil být ta správná dáma, jak to po mně maminka chtěla. Takže...jestli jsem měl jenom radost z toho, že fakt zapadám, anebo jestli fakt se mi líbí nosit šaty, protože teďko mi to tak nepříjde. Čili určitě mi to bralo, vlastně vzalo tu...schopnost vlastně si užít tu ženskost, ty vlastně ty aspekty té ženskosti, kterých se teďko spíš jako straním. No.

N.D.: Jasně. A je to vlastně spíš jakoby o tom, že ti přijde, že to jakoby nejsi ty, když vlastně tam jde o tu ženskost, anebo jde spíš jakoby třeba o to, že ti nějak jako třeba přijde, že to...jak to teďko vhodně říct.... Jakoby, jestli vlastně je třeba problém v tom, že to v člověku pak jako vyvolává třeba nějaké pochybnosti o sobě, anebo jestli jde spíš o to, že má ten člověk jakoby pocit, že prostě ho to nevyjadřuje, a tím pádem mu v tom není dobře, nebo jakoby vlastně....

Resp. 8: Jojojo. Spíš právě to, že mi to, že to neodpovídá, no. Že prostě je to něco, co prostě nejsem já, že prostě se převlíkám, že se vlastně...je to v podstatě jako kostým, jo. Že se prostě cítím....jakože že prostě se vnucuji někam kde, když se prostě převlíkám za něco, co nejsem, že se vnucuji do skupiny, do které nepatřím. Že prostě...no. Že tam prostě, že prostě mezi ženami nemám co dělat.

N.D.: Rozumím. A to...pak vlastně by mě zajímalo, k čemu vlastně podle tebe ty pojmy obecně slouží, ty identitní pojmy?

Resp. 8: Takhle, podle mě je to určitě něco, co vlastně..ve kterej...určitě hlavně k sebe k sebe poznání v 1. řadě, protože vlastně... Protože vlastně člověk má takhle možnost vlastně

najít definici, se kterou se identifikuje, která mu odpovídá, a tím vlastně má schopnost poznat sám sebe, poznat blíž sám sebe, protože vlastně tyhle definice, těch mikrolabels hlavně, mu představí koncepty, který právě ten člověk, o kterých by předtím ani nepřemýšlel. Jako právě ta pro mě třeba ta fluidita. By mě nikdy nenapadla, kdyby jako mi to vyloženě nebylo předloženo, ale teď vlastně, ale pak jsem to viděl a říkám: "Á, to je mi blízké. To jako takhle nějak to asi mám", že to jako ta definice mi sedí. Čili to bude možná něco... A potom vlastně další, k čemu určitě tyhle ty labely slouží, jsou ke spojení s lidma, co to mají podobně. Protože...no... Protože právě se tam potom pod tím labelem spojí víc lidí.

N.D.: A přijde ti, že třeba vlastně ty pojmy pomáhají jakoby najít prostě další osoby, co to vlastně mají obdobně jako člověk?

Resp. 8: Určitě. Protože jsou různé skupiny, jsou různé blogy na tohleto a vlastně tam vlastně vždycky člověk může najít spoustu...lidí, co přemýšlí podobně. A vlastně můžou potom sdílet svoje zkušenosti a tak. A i jako vyjádřit si soucit se zážitky a tak.

N.D.: Jasně, děkuju. A přijde ti vlastně, že je to jakoby spíš snadné, nebo těžké najít osoby, co to vlastně prožívají obdobně?

Resp. 8: Takhle, v rámci České republiky těžké. V rámci světa...je to snadné. Tam vlastně, co člověk jako musí určitě mít jako předpoklad...je určitě otevřenou mysl a rozhodně jako nemít předsudky a nesoudit. Což vyloženě jsem se musel tvrdě odnaučovat, jakožto někdo vychovanej v konzervativní společnosti. Ale v tu chvíli, kdy vlastně člověk je otevřený těm novým nápadům a tomu, že vlastně lidé, že jsou lidé, kteří to cítí jinak, tak vlastně je možné najít i lidi, co to cítí stejně. Že vlastně...jak to říct, že vlastně se dá najít, že jsou lidi, kteří sice jako to nemají úplně stejně, se kterými mám nějaké rozdíly, ale zase na druhou stranu se zase v některých věcech scházíme. Čili není to tak, že bych našel vyloženě, že bych potkal člověka, který to má stoprocentně úplně stejně stejně. Ale to je spíš jako tím, že to ani nevyhledávám, že spíš jako je zajímavější se potkávat s lidma, co to mají jinak. Který vlastně můžou ty obzory rozšířit. Spíš než se uzavírat do nějaké bubliny.

N.D.: Jasně. A jak jsi zmiňoval, že ses musel vlastně nějaké ty věci jakoby nějak odnaučit...to vlastně tedy bylo o tom, že i vlastně už jakoby ve chvíli, kdy už ses třeba jako identifikoval jako nebinární, tak vlastně pořád třeba některé třeba genderové identity pro tebe byly hůře pochopitelné, takže jakoby, že jsi musel v tomhle tom nějak se sebou trochu bojovat, nebo...jak vlastně jsi to myslel?

Resp. 8: Určitě. Protože já třeba i třeba, co jsem se musel odnaučit, je vnímat slovo lesba jako sprosté slovo, protože můj otec ho vždycky tak používal na mojí nějakou vzdálenou sestřenicí a já jsem to vždycky...proto vlastně, i když jsem ještě se identifikoval jako holka a cítil jsem se, že mě přitahují holky, tak jsem se zoufale držel tý bisexuality, jenom prostě proto, abych nemusel použít to sprosté slovo v uvozovkách. A takhle jsem se vlastně musel odnaučovat spoustu věcí, protože prostě...samozřejmě 1. instinkt, když je člověk konfrontovaný s něčím, co...k čemu se vlastně, k čemu mu není blízko, tak si připadá, že to je divné. Že prostě je to něco jako zvláštního. A vlastně, co jsem se musel prostě odnaučit, je tyhle ty lidi za to odsuzovat a prostě to vnímat, jako že prostě...jako občas potkám identitu, která mi přijde nepochopitelná. Když jsem potkal lidi, co se identifikují jako kočky...tak jako mi to asi taky přijde zvláštní, ale na druhou stranu jsem si říkal jako: 'No, tak jsou kočky, no. Jako já já já říkám, že nejsem ani kluk, ani holka. O co je to lepší nebo horší?'

N.D.: Hm, jasně. A to, co vlastně pro tebe jak osobně znamená, že jakoby na světě jsou další lidé, kteří ten gender prožívají nějak obdobně jako ty?

Resp. 8: Takhle, pro mě to znamená...jako hnutí. Je to v podstatě hnutí za tu revoluc...nebo jako za něco, za za vlastně nějaký lepší svět v podstatě. Protože, že jo, my jsme měli vlastně...v historii máme feminismus. Ale...ten se teďko poslední dobou docela hroutí a vypadá to s ním, jakože to úplně...že jako se to spíš obrací v jako v nenávist...v nenávist k mužům než jako k emancipaci žen. Takže právě podle mě nebinární jako...nebo existence trans a nebinárních lidí je v tuhle chvíli řešení tohoto problému. Prostě zrušení těch stereotypů a zrušení vlastně toho, že muž a žena je jediné, co člověk může být, a že prostě,

že to je něco, co si člověk nevybere a že to prostě, že to je nějaká nehybná kategorie, která má nějakou jasnou definici. Čili...pro mě je to vyloženě jako....říkám, já se cítím prostě, jakožto nebinární člověk se cítím jako člen aktivistického hnutí, nějaké aktivistické skupiny.

N.D.: Rozumím. A to... A pak vlastně ještě zpátky jakoby k těm pojmům, tak ještě by mě k tomu zajímalo, protože vlastně ty pojmy jsou vesměs jako anglické, jakoby já vím, že v češtině akorát je k tomu nonbinary nebinární, tak nevím vlastně, jestli je něco dalšího. Jestli třeba znáš ty nějakou jakoby další českou variantu, a jestli ti třeba přijde, že by měly být české varianty?

Resp. 8: Takhle, co se teď těch microlabelů týče, tak podle mě, já jsem takhle, já jsem jednou udělal Tumbler post, kde jsem překládal tyhle ty jako ty microlabels. A dostalo se mi velice smíšeného ohlasu, protože ono prostě, když se to přeloží, tak to někdy zní absurdně. Právě třeba s tím genderfluid se přeloží, že jo, doslova jako pohlavně fluidní nebo tekutý a prostě to lidem zní divně. A ono totiž, ono jako já to na druhou stranu беру tak, že tehdy v té angličtině, když se ten pojem zaváděl, tak jim taky zněl divně. Nám to zní hustě, protože je to anglicky, ale jim to zní prostě jako pohlaví a tekutý. Jo, je to, jako zní to zvláště, a proto vlastně se spíš jako v tom překladu do češtiny v tomhle příkláním k tomu fluidní. Právě protože to zní jako nějaký odborný termín a nejenom jako nějaká hodně zvláštní tekutina nebo něco takového. Ale je to vyloženě jako asi preference, proto vlastně v češtině se držíme toho nebinární, protože prostě nic lepšího asi není. Zase na druhou stran, podle mě česká společnost je taková, že...se v těch mikro labelech asi nepotřebuje úplně babrat. A spíš se jako....že takhle, že jsme ještě naší společnosti nedokázali ani vysvětlit, co to znamená trans, natož nebinární. A že než se dostaneme k microlabels, tak bude rok 2500.

N.D.: Jasně, jasně. A to mě ještě taky jakoby zaujalo to, že vlastně vnímám, že jakoby třeba používáš právě záměně to gender, pohlaví, a že třeba jakoby ten překlad toho gender jako pohlaví, ale zároveň vlastně vím....všímám si...nebo takhle, ono se to v češtině často zaměňuje a zároveň vím, že jsou jakoby právě ty hlasy, co dnes...aspoň já to vnímám ve

svoji bublině jako častěji, že to je právě tak, že jakoby prostě se to hodně rozlišuje a prostě se to gender používá nějak a pohlaví nějak a bere se to tak, jakože prostě je to jakoby něco jiného. A tím pádem podle mě i ty překlady by třeba byly spíš jakoby, že by tam furt figuroval ten pojem gender, než jakoby to pohlaví. Tak by mě třeba jenom zajímalo, jak na tohleto třeba nějak nahlížíš.

Resp. 8: Takhle, já jsem vyloženě alergický na pojem gender v češtině, jakožto překladatel, protože...protože vždycky slyším...třeba teďko často se mi stávalo v hodinách literatury, že řeknou o nějakém člověku: "No a zabýval se problematikou genderu." A v tu chvíli já jako slyším trans a nebinární a on tím chtěl říct, zajímal se o problémy mezi muži a ženami nebo kontrastem mezi muži a ženami. To pro mě není gender, jo. Pro mě problematika, i když se řekne problematika genderu, tak to беру jako něco trans, queer, něco v tomhle směru. Čili... Tak a já jako...osobně překládám gender spíš jako mentální pohlaví, ale samozřejmě to je termín, kterej se neuchytí, protože prostě je to něco, co se nepoužívá. A.... Právě jako...pro mě je vlastně pohlaví, je zaprvé to biologické a za druhé tedy muž a žena. A potom vlastně gender je pro mě to ostatní, to trans, to nebinární. Takhle to vlastně vnímám já.

N.D.: Jasně, chápu. A jak třeba nahlížíš na to, když vlastně někdo říká, že prostě pohlaví je tedy jakoby to biologické, to jakoby tělo, a gender jakoby to, co nás ta společnost učí jakoby a že to právě jako je i u těch mužů a žen, že je učí jako ty stereotypy a tak. Tohleto třeba jakoby jak vlastně tohleto vnímáš?

Resp. 8: Takhle, já to vnímám, že ty stereotypy jsou pohlaví, že ty stereotypy vlastně patří k tomu biologickému, protože ten stereotyp se vlastně odvozuje od toho, čím jsme se narodili a do čeho nás vlastně od malička nutí společnost. Zatímco gender je sebevyjádření, to je něco, co si rozhoduji sám. To je vlastně to, co jsem, to, co chci být, a ne to, co do čeho mě nutí ostatní. Čili gender je pro mě právě to....takhle něco tohleto právě, co si člověk rozhoduje sám, o čem si člověk rozhoduje sám. Zatímco muž a žena je pohlaví, protože do toho, to je to, do čeho mě nutí.

N.D.: Chápu, chápu. Tak jo děkuju. A já vlastně ještě jsem se chtěla zeptat...vlastně...jestli jsi někdy vlastně pochyboval o tom, že jsi nebinární a pokud jo, tak co tě k tomu vedlo?

Resp. 8: Takhle, pochyby samozřejmě...imposter syndrom existuje, každý člověk o sobě nějakým způsobem pochybuje, a to hlavně právě tím, že já jsem někdo, kdo je vycvorená konzervativně a vždycky se jako bojím, že to jenom předstírám kvůli tomu, abych...získal pozornost nebo tak...abych prostě byl něčím zvláštní. A...vždy, jako to jsou pochyby, který podle mě ale má každý nejen o...nejen o jako pohlavní identitě, ale třeba i sexualitě, nebo jenom to, co nosí na sobě. Ale právě vždycky mě ubezpečuje to, že prostě...jsou horší věci... Nebo jako nepřijde mi, že bych tím, že jsem nebinární, získával nějakou pozornost, nebo že bych tím někoho někdy upoutal nebo zaujal, nebo že bych z toho vůbec něco získával. Jako vlastně jediný, co z toho mám, je dobrý pocit, jinak vlastně v podstatě nikdo v mém okolí mě vyloženě jako neuznává, nebo mě snad za to nějak jako nevyvyšuje. Ani se na mě v podstatě, v podstatě za mnou neštěkne pes, takže z toho to mě vždycky v podstatě v tomhle uklidní. Že i když začnu vlastně přemýšlet nad tím, že to, že že si to vymyslím, že to je prostě něco, co jenom předstírám, tak si řeknu, proč bych to předstíral, když z toho nic nemám?

N.D.: Jasně. A kdo vlastně všechno ví o tvoji genderové identitě? Vlastně jsi ohledně ní otevřený, sdílíš to s nikým?

Resp. 8: Moje identita...takhle, já se všude vlastně ve škole...nebo ve škole, na koníčcích a tak se všude představuji jménem...jako svým zvoleným jménem a tím, že používám mužskej rod. Nikde úplně nemluví o tom, že jsem nebinární nebo trans, to tak nějak líp nechám lidi, ať si ať si myslej, co chtěj. Pokud se mě vyloženě někdo nezeptá, tak vlastně jenom...ale jako ani ani po nikom nevyžaduju, aby používal mužskej rod, protože prostě vím, že jsou lidi, kteří s tím mají problém, který to...vždyť i já se sám někdy spletu, jo, protože prostě jsem používal ženskej rod 20 let, tak teď to změnit naposez...jako je něco, co prostě trvá. A...stejně a vlastně naopak jako jedinej člověk, který o to o té identitě vyloženě neví, je můj otec, kterej teda samozřejmě by to nepřijal, takže s ním, před ním to tajím. Ale jinak vlastně o tom vědí jako všichni v mém okolí. Protože vlastně já jsem se

nikdy nesetkal s tím, že by někdo byl proti, ono je to většině lidí prostě jedno.

N.D.: A u těch, co to tedy ví, tak to nebylo vyloženě o tom, že by jim to bylo jako třeba nutné nějak jakoby říct, vysvětlovat, ale že to nějak jakoby přirozeně vyplynulo, nebo...?

Resp. 8: Ne, já to spíš dělám tak, že já prostě používám mužskej rod, řeknu, že se jmenuji jinak, než mám na občance, nebo jako že se představím jiným jménem, než mám třeba v docházce. A většina lidí tak nějak jako prostě předpokládá, že jsem nějaká forma trans a nikdo se mě na to tak nějak neptá. Pokud se někdo zeptá, tak samozřejmě dovysvětlím, ale většinou prostě jenom se všichni spokojí s tím, že řeknu: "Jo, tohle jméno, mužskej rod." Tečka. Nikdo to tak nějak...jako většina lidí to nerozebírá.

N.D.: Jasně, chápu. A to...takže...vlastně jestli třeba už jsi někdy vlastně někomu svou identitu popisovat musel nebo chtěl, nebo prostě jako jak vlastně svou identitu druhým popisuješ? Pokud ji tedy někdy popisuješ?

Resp. 8: Takhle, když se někdo vyloženě zeptá, tak jako řeknu teda nebinární. A potom teda potažmo, jako když jako se vyloženě zeptá, jak to funguje, tak potom teda vlastně zajdu do detailů. Jako právě, že řeknu teda, že jsem něco, co není ani muž, ani žena, že to není vlastně něco mezi, že to je něco prostě jiného, že tam je v tom rozdíl. A potom teda vlastně, když už jako vyloženě zacházím do detailu, tak se zmíním o té fluiditě a o tom vlastně, že je to něco, co je proměnlivého. Což právě spoustu lidí zaujme. Ale jako jediný, kdy jsem tohleto vysvětloval, bylo učitelce francouzštiny v Belgii, které jsem to samozřejmě musela vysvětlovat francouzsky, a to vytváří úplně jiné bariéry. Než právě to.... Takže takže jako nemyslím si, že bych o tom nikdy jako vyloženě extenzivně mluvil s někým.

N.D.: Jasně. A jak vlastně třeba druzí zpravidla na tohle reagují? A to teď nemyslím jenom třeba na to vysvětlení, ale třeba i na to, když prostě se třeba právě jenom jakoby představíš prostě s tím, že jakoby tahle zájmena a tohleto, jakoby jak prostě reagují na tohleto lidi?

Resp. 8: Většinu lidí říkám, je to úplně jedno. Vlastně nesetkala jsem se s tím, že by někdo jako si ze mě dělal legraci, nebo že by mě někdo jako vyloženě schválně něco jako...schválně říkal jinejma zájmenama. Spíš mi přijde, že jako jo, jsou lidi, který prostě na mě budou mluvit ženským rodem, ať jim řeknu cokoliv, protože prostě je to...protože prostě mě nedokážou vidět jako něco jiného než ženu. Což...asi chápu. Já jako asi na kluka moc nevypadám, nevím, těžko říct. Já jako, já sám sebe jako ženu nevidím. Ani teď už, když se podívám do zrcadla, tak se nevidím jako ženu. Ale vím, že většina lidí, když se na mě podívá, tak asi si mě zařadí spíš do ženské škatulky než do té mužské. Či... A hlavně, hlavně já mám docela vysoký hlas, takže...mě za kluka moc lidí, nebo za kluka mě moc lidí nebere. A proto je pro ně těžké používat ten mužskej rod nebo se ho držet, ale zase na druhou stranu jsou lidi, který, jako třeba spolužáci, který se vyloženě snaží. A to mi potom udělá hodně radost, když jako vidím, že se někdo vyloženě snaží se držet toho mužského rodu.

N.D.: Jasně, chápu. A to... Mě ještě...protože už jsi taky zmiňoval to jméno, to o těch zájmenech, tak mě by vlastně zajímalo, protože jsem viděla, že to hodně lidí řeší, tak mě třeba zajímá, jak třeba i to jméno, zájmena, jak moc to je třeba pro tebe i důležité v porovnání s těmi identitními pojmy? A co je prostě důležité pro ten kontakt s druhými? Jako chápu to tak, že asi spíš jakoby právě ten rod a to vlastně to jméno. A...no...chápeš, na co se ptám?

Resp. 8: Takhle, pro mě moje jméno je určitě vyjádření mojí identity, protože moje vlastně rodné jméno je něco, co je jako vyloženě ženského. Zatímco právě moje zvolené jméno je sice taky jako typicky ženské, ale na druhou stranu je to něco, co vlastně se dá skloňovat v mužském rodě a dá se používat jako mužské jméno. Čili je to vlastně něco, co...jako přestože společnost by ho nevnímala jako neutrální jméno, tak já ho tak minimálně vnímám. A pro mě to vlastně byla jako velice výrazná změna. Je mi hrozně líto, že mě otec nenechá si to změnit legálně. Ale...určitě je to jako velice významná součást mojí identity. Stejně tak jako ten mužský rod je spíš z nutnosti. Protože já jinak jako v angličtině používám they. A mužský rod používám jenom v jazycích, kde tahle možnost prostě není. To je vyloženě jenom prostě jako, že...pořád je lepší on než ona. A střední rod se mi přičí,

takže se držím toho mužského rodu jenom vyloženě z nutnosti.

N.D.: Jasně. To a plánuješ třeba změnu jména do budoucna vlastně?

Resp. 8: Jako určitě. Nebo takhle, ono je to, pro mě je to právě spíš naivní sen. Vzhledem k tomu, že vím, že by s tím otec měl velký problém. Že jako on mi to vyloženě mi řekl, že mi to zakazuje, když jsem mu ten návrh přednesl. A...takže takže jako mám ty dokumenty připravené doma na stole. Ale pochybuju, že někdy, že vlastně jako že budu asi muset počkat, až otec bude, nevím, starší a senilní, než je na tu matriku odnesu. Prostě minimálně do doby, než jako nade mnou nebude mít tu kontrolu.

N.D.: Jasně. A to...pak by mě ještě zajímalo, jestli vlastně třeba sis všiml nějaké změny v tom, jak tě vlastně lidé vnímají poté, co se prostě dozví, že jsi nebinární nebo prostě trans a vlastně jestli bys prostě řekl, že nějak ta tvoje ta intendanta vlastně ovlivnila tvoje vztahy nebo třeba navazování nových vztahů. Myslím si, že ne. Jako říkám, já jsem se vlastně nesetkal s tím, že by to někoho nějak, jako že by to někoho nějak vůbec zajímalo. Protože ono je to hlavně tím, že já jsem zvláštní člověk jako všeobecně. Že vlastně já, když jsem řekl svým spolužákům ze střední školy, že jsem trans, tak oni jako tak nějak jako pozvedli obočí, ono je to ani nepřekvapilo. A to ne, protože, protože by jako čekali, že nejsem holka, ale spíš, protože prostě vědí, že jsem prostě podivín a že si vždycky něco takovýhleho vymyslím. A prostě... Že je to tak nějak, že prostě si řekli jako: "No, to je celý on, no." Takže u mě to nikdy jako problém vyloženě nebyl. Jasně. A vnímáš to spíš jakoby třeba jako pozitivně, že to prostě ty lidi berou, nebo jako třeba spíš jako negativně, že...jakože prostě si to třeba vysvětlují možná nějak jinak, než ty to jako prožíváš, nebo mi to tak trochu jako vyznívá, ale třeba se pletu.

Resp. 8: Hmm, takhle, pro mě je to spíše jako něco vyloženě, co se týká mě. To, jak mě vnímají ostatní...jako jo, udělá mi radost, když mě vnímají tak, jak chci, abych abych byl vnímán, ale když mě vnímají jinak, tak si to tak nějak neberu. Hlavně protože já jsem vyrůstal s tím, že mě lidi tak nějak jako nikdy nebrali, že vlastně jako jakožto šikanovaný dítě a tak dále a tak dále. Takže je mi tak nějak jedno, co si o mně lidi myslí.

N.D.: Jasně. To a přijde ti vlastně, že tvůj gender, genderová identita, že to nějak ovlivňuje to, jak ty vnímáš ostatní lidi?

Resp. 8: Určitě. Hlavně, protože já jsem začal v hlavě hodně takhle, jak se říká, že... (kašel) Já se omlouvám, já se dojdu napít. Určitě, určitě, určitě. Takže co jsem chtěl říct, je, že vlastně ono se často najde to, vlastně je to taková ta fráze se často používá. Že neexistují jenom dvě pohlaví. Ale pro mě osobně existují dvě pohlaví, existují cis a trans. A pro mě vlastně určitě to hodně ovlivnilo, jak vnímám ostatní lidi. Pro mě vlastně cis člověk je někdo, u koho jsem jako na tenkém ledě. Že je to vlastně, tam je to jako nejistá zóna, to je někdo, kdo by mě potenciálně mohl nenávidět jenom za to, že existuju. Zatímco, když potkám trans člověka nebo vidím trans člověka, nebo i jenom queer člověka, ani nemusí být nutně vyloženě trans, tak pro mě je to někdo, kdo je automaticky prostě sourozenec. Jako...v podstatě...no, jako ono se často říká jako queer siblings, že jo. Vlastně často se dá vidět v trans komunitách, kde se navzájem oslovují jako bratři a sestry a sourozenci. A já to tak určitě vnímám, že pro mě vlastně někdo, kdo je trans, je automaticky kamarád. Prostě jenom, protože je. A stejně tak podle mě, ale myslím si, že to mají podobně třeba, když holky se spolu kamarádí jenom prostě, protože jsou holky a holky jim automaticky přijdou bezpečnější než se třeba kamarádit s klukem. A stejně tak naopak. Čili myslím si, že tohle je prostě jenom vlastně jakoby obrácení té dichotomie na jinou vlastně stranu. Místo, abych si dělil v hlavě na kluky a holky, tak dělím na cis a trans.

N.D.: Rozumím. A to...ještě co jsem si tak vlastně říkala, je, že si vlastně myslím, že třeba pro dost lidí taky může být kontakt s někým, kdo je vlastně nebinární, velmi inspirativní. Tak jestli třeba sis všiml toho, že prostě tvoje identita nějak ovlivnila to, jak vlastně tvoje okolí uvažuje prostě o světě, společnosti, nebo třeba i přímo o sobě samých?

Resp. 8: Takhle, vyloženě ne. Rozhodně...možná u mamky, protože ty jsem vlastně, jako s tou jsem vlastně procházel celým tím svým procesem toho, té se vlastně svěřuju. A viděl jsem, že ona vlastně jako nejprv jako se tomu jako trochu bránila, že jí to přišlo zvláštní, ale pak nakonec jako si k tomu taky našla cestu a vlastně se k tomu dostala. A stejně tak i

se sestrou. My se sestrou vždycky vedeme dlouhé debaty o různých tématech, hlavně teda i jako kolem takhle politických témat. A vždycky vlastně, když ona má jakýkoliv, vlastně když někde čte něco o trans lidech, cokoliv vlastně jakýkoliv problém, tak to jde vždycky probrat se mnou, protože jí prostě zajímá, jak to vypadá z naší perspektivy. A přijde mi, že jsem určitě změnil hodně jejích jako pohledů, které by byly transfobní, třeba jako to, že by se jí nelíbilo být s trans ženou v jedné šatně, že vlastně je to problém. A vlastně jsem...jsem s ním musela, asi dvě hodiny jsme debatovali, než vlastně ona vlastně změnila názor a pochopila, že vlastně, že ten problém není trans ženy v šatnách, ale to že se šatny dělí na muže a ženy a že by bylo mnohem lepší mít prostě spojené šatny. Že vlastně ten problém není v trans ženách nebo v tom, že existují ony, ale v tom spíš v té architektonické, nebo v té v té architektuře.

N.D.: Jasně. A to, ještě mě tak napadá, používáš vlastně spíš vlastně to slovo nebinární, anebo to slovo nonbinary, když o sobě mluvíš?

Resp. 8: Nebinární určitě. V češtině minimálně rozhodně nebinární. Protože mi přijde všeobecně, jakožto překladateli mi přijde zvláštní používat cizí pojmy ve svém jazyce.

N.D.: Jasně. To...a pak vlastně...znáš se jakoby s jinými vyloženě jako nebinárními lidmi?

Resp. 8: Nedávno jsem poznal jednoho nebinárního člověka. I když to byl někdo spíš jako, kdo pochyboval o svojí identitě a chtěl vlastně to probrat s někým, kdo je nebinární. A myslím, že ona se potom nakonec rozhodla vyloženě se identifikovat jako nebinární. Takže ano, znám, znám další nebinární lidi. I když jsme se teda setkali jednou, ale jako myslím, že jo, to se počítá.

N.D.: A vlastně třeba online i nejenom takhle naživo, ale třeba online?

Resp. 8: Online spoustu, ale zase na, ale jako myslím si, že to nejsou vyloženě jako přátelství, spíš jakože se navzájem sledujeme na Tumbleru a vlastně si spolu jako...je je to nepřímá konverzace, je to jako spíš jako...symbiotický vztah než jako vyloženě přátelství,

protože jsme spolu jako technicky jsme spolu nikdy nemluvili. Ale....známe se.

N.D.: Jasně. A to, jsou to vlastně spíš třeba lidi z Česka nebo ze zahraničí?

Resp. 8: Ze zahraničí.

N.D.: A to...vlastně já taky jsem si všimla, že si právě často lidi na internetu různě pomáhají třeba s hledáním vhodných pojmů, s tím, že si třeba jakoby radí ohledně genderu, identity a toho, aby si porozuměli. Tak mě třeba právě by zajímalo, jestli třeba se s dalšími lidmi právě jako nějak prostě bavíte o tom genderu a třeba si právě nějak takhle jako radíte nebo tak.

Resp. 8: Takhle, já jako určitě jsem byl na diskuzních fórech, kde jsem vlastně tyhle problémy s lidma probíral. Nebo tuhle problematiku. No, asi jako jo, určitě.

N.D.: Jasně. Pak vlastně by mě zajímalo třeba, jaké vlastně podle tebe přináší nebinární identita výzvy? Tak jako obecně.

Resp. 8: No, výzva je určitě v češtině ta mluva. Právě protože člověk si musí vybrat do jakého, protože i přesto, i když si nechce vybrat, jakou bude mít, když si nechce vybrat pohlaví, do jaké škatulky, tak si musí vybrat aspoň ten rod. Protože používat nebinár-, třeba používat právě třeba střední rod je překážka, kterou...těžko málokdo skousne, když vidím, kolik lidí má problém používat jenom mužskej rod pro někoho, kdo vypadá spíš jako žena. Tak si ani nedovedu představit, jaký by to muselo být, kdybych se pokusil používat střední rod. Takže to je určitě překážka. A... Další výzva je samozřejmě věci jako oblékání a tak. Ale... A samozřejmě potom záleží na tom, jestli je člověk dysforickej, nebo ne. Pro mě třeba ta dysforie je něco, co většinu času nemám. Takže je to pro mě docela bezproblémový zážitek. Na druhou stranu se na sebe nedokážu podívat bez trička do zrcadla. Takže jako... Jakožto...jedna věc, co jsem se jakožto nebinární člověk naučil, je sprchovat se po tmě. Takže... Ono to jako má, má to stejné překážky jako jakákoliv trans identita nebo jakákoliv jenom...neobyčej...nebo jako jakkoliv jakkoliv vlastně vybočovat

ze stereotypu. Jako moje třeba největší překážka je to, že jsem moc malej na pánský oblečení. A prostě sehnat pánský třeba krat'asy v mojí velikosti, nikde nikdy prostě nikdy nikdo neviděl chlapa, co má dvacet, co má osmadvacítky. Jo, takže to je určitě problém. A dovedu si představit, že třeba nebinární lidi, co jsou rození muži, mají ten samý problém v ženském oddělení, že se zase naopak, naopak do oblečení nevejdou. Jo, takže to určitě tohle je výzva s tím oblékáním. I jako zvolit jaký styl oblékání. Třeba pro mě byl rozhodně jako významný milník přechod z dámského na pánské spodní prádlo. Nebo nákup právě třeba binderu a těhletěch jakoby pomůcek na zakrytí toho pohlaví. No, to je asi všechno.

N.D.: A chápu to dobře, že vlastně v souvislosti s tím uvědoměním té nebinární identity, tak vlastně třeba nějaké, že vlastně ty fyzické aspekty jakoby začaly člověku vadit spíš jakoby potom, že třeba vlastně dříve to bylo jako v pohodě a že co si člověk uvědomil tu nebinární identitu, tak vlastně začalo to jakoby být víc nepříjemné? Rozumím tomu dobře?

Resp. 8: Určitě. Pro mě vlastně...bylo... Jako já jsem, říkám, já jsem se předtím vždycky i jako, než jsem si uvědomil jako nebinární, tak jsem se snažil jako být co nejlepší žena a prostě zapadnout mezi ženy. Ale nikdy se mi to nedařilo a vlastně nikdy jsem se necítil, že bych byl skutečně jako žena. Vždycky mi připadalo, že se prostě převlíkám, že se tam vnucuju, že prostě tam nepatřím. A pak vlastně, když jsem se začal identifikovat jako nebinární, tak mi těžce začaly překážet prsa. A to právě až teda do té míry, že je nedokážu, že prostě vždycky, když se vidím sebe v zrcadle, tak se jich leknu. Protože prostě já v hlavě, já jako vlastně tak, jak vidím sám sebe, tak žádný nemám. A pak, když se podívám do zrcadla a vidím, že tam jsou, tak se toho leknu a říkám jako: "Ježišmarja, co to tam je?" A pak si uvědomím, že to tam mám od narození, že to tak prostě, že to je mojí součástí, ale já prostě si to jako to nevnímám. Prostě se tvářím, že neexistuju.

N.D.: Jasně. A...pak vlastně jsem se chtěla zeptat, jestli třeba vlastně sis třeba někdy přál, aby právě tvůj gender byl binární, protože by to bylo jednodušší?

Resp. 8: Ne. To si nemyslím, protože pro mě vlastně ta výzva je příjemná. Je to něco, co vlastně mi ozvláštňuje život. Je to určitě něco, co mě baví nad tím přemýšlet, to řešit. I

vlastně mi to dělá radost, když někam přijdu a někdo mě automaticky nevezme jako ženu. Když vlastně jsem šel na covid test a říká: "Tak, pane, vy na kolik jste objednaný?" a pak se podívá do papíru a říká: "Nebo paní?" Takže to mě jako vždycky jako udělá radost. A rozhodně si nepřeju bejt normální...v žádným slova smyslu. Ani ani v rámci právě genderové identity, ani v rámci sexuality nebo čehokoliv jiného. Já si myslím, že prostě být zvláštní je něco skvělého.

N.D.: Jasně, chápu. A pak vlastně by mě ještě zajímalo, jestli ti třeba přijde, že vlastně jsou některé nebinární identity vlastně víc přijímány než jiné, nebo že třeba někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale prostě má problém jakoby s dalšími identitami?

Resp. 8: Takhle, vím, že něco, s čím mají problém lidi přijímat, jsou nebinární lidi tvořený, který jsou rození muži...velice často, protože spousta lidí vnímá nebinární jenom jako žena 2. A nedokážou snýst, když je nebinární člověk třeba s bradkou nebo někdo, kdo jako...nebo prostě všeobecně lidi, který vypadají jako muži, co se převlíkají jako ženy, tak to je vždycky všem...že že vlastně to je vždycky všem jako strašně proti srsti a strašně nepřijemné. Ale já třeba tyhle ty lidi strašně obdivuji.

N.D.: Jasně. A vlastně pak jakoby, kdybych to jakoby zaměřila vyloženě třeba jakoby právě na ty jakoby pojmy, microlabels..a to možná už si jakoby zmiňoval, že vlastně kromě té nebinarity, že ty jiné pojmy jsou vnímány spíš jako negativně, anebo se to tak vymýšlím, nebo?

Resp. 8: Ne, negativně, spíš jenom...spíš jenom jakože nejsou tak známé. Takže jako pokud vyloženě člověk nemluví s dalším queer člověkem, který se v těch komunitách pohybuje a který se v tom vyzná, tak je to většin...pro většinu lidí jenom španělská vesnice.

N.D.: Jasně. Takže jakoby nevnímáš, že by tady jakoby rozdíl v tom, jak lidi všímají jakoby nebinaritu jako ten velký umbrella term a jako jak jakoby vnímají ty identity jako pod ní, ale spíš vlastně ti přijde, že je problém v tom, že prostě jenom lidi to neznají. (přítakání) Jasně. Pak vlastně ještě by mě zajímalo, protože vlastně kromě toho, že teda

vlastně vznikají nové pojmy, tak vlastně se i vyvíjí význam a použití prostě těch už existujících...

Resp. 8: (kašel) [pauza]

N.D.: To a pak vlastně, já jsem vlastně říkala, že vlastně kromě toho, že vznikají nové pojmy, tak se i vyvíjí ten význam a použití vlastně těch, co již existují, tak třeba vlastně, jestli s tím máš taky nějakou zkušenost?

Resp. 8: Vyloženě ne. Já jako vím, že existují nějaké starší pojmy, já vyloženě se v nich nevyznám. Víím, že jsou problémy s tím, že někteří lidé třeba vnímají ty staré pojmy jako problematické nebo jako nevhodné, ale víím, že prostě všeobecně platí pravidlo, že každý se může identifikovat, jako co chce a používat jaká slova chce a že nemůžu od nikoho vyžadovat, aby znal všechny specifické termíny, obzvlášť když jsou ty termíny v angličtině všechny. Takže...já osobně s tímhle vývojem žádnou zkušenost nemám. Já jsem vyloženě už přišel k těm termínům takové, jaké jsou.

N.D.: Jasně. To a ještě vlastně...občas prostě lidi vlastně říkají, že těch prostě pojmů, genderových identit, tak že je jich hrozně moc. Tak jestli třeba podle tebe by měla být nějaká hranice, a pokud jo, jak by se jako vůbec měla stanovit?

Resp. 8: Ne. Protože hranice jsou vždycky problém, protože žádná hranice nejde stanovit úplně pevně. Podle mě, co...by si lidi měli uvědomit, je to, že existují ty nadřazené termíny, existují slova jako cis, trans, binární, nebinární a ty ty detailní labely už nikdo řešit nemusí. Vlastně pochybuju, že bude někdo po někom vyloženě vyžadovat, aby věděl, co je nějaká drobná, nějaká microlabel, kterou, o které nikdy nikdo neslyšel. Že budou všichni vyžadovat anebo že každý, kdo se tou label identifikuje, bude vyžadovat po ostatních, aby ten label znali. Jako mě taky třeba udělá radost, když někdo ten nějaký microlabel, kterej používám, zná, na druhou stranu, když ho nezná, tak jako ho za to nebudu to. Čili podle mě určitě...hranice není, neměla by být hranice toho, kolik jich existuje. Měla by být hranice toho, kolik je povinné, nebo kolik by lidi měli znát. A to je

cis, trans, binární, nebinární. A víc vlastně lidí ani znát nemusí. No.

N.D.: A setkáváš se vlastně s tím, že lidé prostě ty pojmy, které používáš, znají?

Resp. 8: Takhle, většinou... Já říkám, já tuhle problematiku s lidma moc nerozebírám čili... Jako pojem nebinární většina lidí slyšela a ono vlastně i jako jenom z toho slova si člověk dokáže jako vyvodit, co to znamená.

N.D.: Jasně. No a jak by ses vlastně fungování genderu ve společnosti představoval do budoucna? Co bys vlastně za tebe bylo ideální?

Resp. 8: Podle mě by bylo ideální odstranit ty role. Ale ne úplně u...lidí. Jako samozřejmě, jestli se někomu líbí zapadat do role ženy, tak samozřejmě to je jeho věc. Co je podle mě nutné, je odstranit právě pohlaví od věcí. Například oblečení by se podle mě mělo vyrábět unisex ve všech, ve víc velikostech. Protože já vím, že třeba... Je to problém, že tohleto je problém v oblečení nejen pro trans lidi, ale i pro lidi, co mají jenom trochu nadstandardní velikost. Třeba moje sestra už 5 let nosí jenom pánský boty, protože má prostě na holku velkou nohu. A to mi přijde strašně nefér. Já třeba naopak si nemůžu koupit pánský boty, protože ty jsou od čtyřicítky nahoru, já mám třicet devítky, jo. A...přijde mi to, že tohleto je prostě něco, co by se mělo odstranit, protože oblečení prostě nemá pohlaví a nemělo by mít. Stejně tak si myslím, že co by se mělo odstranit, jsou dělané šatny a záchody. Protože stačí, když jsou kabinky odshora dolů a pak je jedno, jestli si do té kabinky vlezte muž nebo žena, ten záchod je úplně stejný na pánech i na dámách. A co třeba ze zkušenosti u nás na koleji, máme záchody unisex a žádný problém tam nikdy nebyl. A stejně tak jsme se sestrou už...v Maďarsku viděli, když jsem byli tam v lázních, společný šatny a žádný problémy tam taky nejsou. Prostě jsou tam kabinky a každá si vlezte do kabinky. A... Myslím si, že takhle by to mělo určitě vypadat v budoucnosti. A co si určitě taky přeju, ale myslím si, že to není tak reálný, protože lidi jsou prostě takový, tak je odstranění těhletých pohl...toho dělení na pohlaví ve sportech. Protože si myslím, že všeobecně sport je něco, kde se vlastně hraje, kde, kde vlastně se každý člověk předvádí s nějakou svojí vrozenou, s nějakými svými vrozenými schopnostmi částečně. A přijde mi hloupé to dělit zrovna podle

pohlaví. Já nevím, třeba při skoku do výšky je relevantní, jak má člověk dlouhé nohy, tak by se to mělo dělit na kategorie podle délky nohou a ne podle toho, co má člověk mezi nohama. A stejně tak je to vlastně, stejně jako třeba u wrestlingu se dělí podle váhových kategorií, tak stejně takhle podle mě by je prostě hloupé dělit většinu, dělit všechny sporty na muže a ženy. Čili tohle by bylo, tohle by se mi určitě líbilo, kdyby se odstranilo, protože tohle je velkej problém ve spoustě vlastně míst, že je vždycky problém trans sportovců. Takže si myslím, že tohle je taky něco, co se dá odstranit.

N.D.: Jasně, tak jo. A vlastně to je tak nějak myslím všechno, na co jsem se chtěla zeptat. Tak, jestli třeba je ještě něco, co vlastně ty sám chceš jako k tomu doplnit, nebo jestli se třeba chceš na něco zeptat mě?

Resp. 8: Jenom asi by mě potom zajímalo vidět ty výsledky té práce.

N.D.: Určitě. Ono vlastně jak jsem zmiňovala, ona pak bude vlastně veřejná a bude vlastně dostupná jakoby na internetu. S tím, že já nedovedu teď říct, jak dlouho vlastně po obhajobách tam vlastně dávají jakoby ty práce. Tak jako já se třeba takhle na to budu nějak snažit pamatovat a pak dát vědět anebo případně, kdyby to trvalo moc dlouho, tak ti můžu i pak jako třeba poslat na email. Tak jenom kdybych na to náhodou zapomněla, tak klidně se mi připomenout a... Takže...co se týče obhajoby, tak jakože ideálně bych chtěla jak obhajovat v září, ale samozřejmě ještě úplně nevím, jak všechno, jak všechno bude, takže jako prostě...takže ještě to prostě nějakou dobu potrvá, než to bude. Ale... Tak jo, takže pak vlastně pošlu ten přepis, aby ses na něj mohl ještě podívat.

Resp. 8: Jo, jo, určitě, tak jo.

N.D.: Tak jo, tak ti vlastně ještě jednou moc děkuji za dnešek a měj se krásně, ahoj.

Resp. 8: Tobě taky, ahoj.

Respondent 9

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 9: Ahoj, ano, já tě slyším.

N.D.: Tak super, tak já ti děkuji vlastně za dnešní připojení a za rozhodnutí se zapojit do výzkumu. Na úvod bych se vlastně ještě představila. Já se vlastně jmenuji Nikola Divišová a studuju psychologii na Univerzitě Karlově s tím, že tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce. Co je vlastně nějak jako mojí motivací, tak vlastně kromě toho, že mi přijde důležité, aby ve společnosti se vlastně zlepšilo porozumění nebinárním identitám, tak mi to přijde jako hodně důležité i pro psychologii samotnou. Protože samozřejmě i nebinární osoby mohou někdy vlastně potřebovat psychologickou nebo psychoterapeutickou pomoc, podporu a vlastně pak jako samozřejmě je vhodné, když vlastně ti psychologové, psycholožky prostě mají ty informace, mají to porozumění, aby vlastně mohli poskytnout tu adekvátní podporu. A co jsem třeba četla nějaké výzkumy, tak právě někdy třeba nebinární lidé naráželi na to, že prostě právě psychologové, psycholožky neměli informace, nerozuměli tomu a pak ta zkušenost třeba byla spíš negativní a třeba tam prostě nebyla ta podpora, kterou potřebovali. Takže vlastně mi přijde fajn, aby se tomu jakoby psychologie věnovala. S tím, že ještě v češtině je vlastně těch materiálů tedy méně než třeba jako v zahraničí, takže si myslím, že je fajn, aby prostě něco vznikalo i vlastně u nás a týkalo se to přímo lidí žijících u nás, no.

Resp. 9: Chápu.

N.D.: Jasně. Tak a ještě k tomu rozhovoru samotnému, tak vlastně je tedy nahrávaný s tím, že pak ta nahrávka bude přeepsána textové podoby. Ta bude anonymizovaná. Co se nahrávky týče, tak k té vlastně budu mít přístup jenom já a potom přepisu ji smažu. Anonymizovaný přepis bude součástí té diplomové práce, která bude veřejná. Já bych ti zároveň pak potom ten přepis ještě zaslala, aby tam byla ta možnost se na něj podívat a třeba něco doplnit nebo tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 9: Ano, dobře.

N.D.: Tak jo, super. A jen se chci ještě zeptat, protože vím, že v tom kontaktním formuláři mám u tebe, že používáš zájmena on, ona, tak jestli to je vlastně jedno, nebo třeba preferuješ to první on nebo vlastně co třeba si přeješ teď během toho vozovou ode mě jakoby, abych používala?

Resp. 9: Spíš on, spíš on.

N.D.: Dobře, tak jo, tak jestli nemáš nějaké otázky, tak bych se pustila vlastně do nějakých otázek, co mám připravené nějak pro ten rozhovor.

Resp. 9: Otázky nemám, dobrý.

N.D.: Tak jo. Tak já bych se tě nejprve zeptala, co vlastně pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 9: No, pro mě jakoby gender... My jakoby, že jo, ono je to, tady se to někdy v Česku zaměňuje. To jakože slovo gender a pohlaví, že jo, což je takový matoucí potom pro lidi, co o tom třeba tolik nevědí, že jo. A jakoby pro mě, zatímco pohlaví je jakoby vlastně to, co vlastně...vlastně fyzický pohlaví, že jako je fyzický, nebo minimálně vlastně to český slovo popisuje jakoby to fyzický pohlaví, vlastně ten jako v angličtině sex, tak gender je právě že to jakoby, jak se cítí člověk uvnitř, což nemusí být právě že stejný, že jo?

Takže...jo. No a je to jako... No, je to vlastně takový jakože stav myslí asi, jakoby tak, jak se nějak člověk jakože taky vidí sám. A je to vlastně i těžký popsat, no, vzhledem k tomu, že to je vlastně abstraktní pojem, že jo.

N.D.: Jasně a jak třeba vnímáš jako pojem genderová identita?

Resp. 9: No, to je vlastně... To je vlastně...jakoby, jak se člověk identifikuje vyloženě, jak jakoby, jaký ten, jaký ten štítek vlastně nebo štítek, jaký ten pojem, tu identitu vlastně jakoby, jak se cítí, co mu přijde nejvíc přesný jako...tak, jak se cejtíš, jako tomu, jak se cítí.

Prostě pojmenování toho vlastně.

N.D.: Jasně. A to, přijde ti vlastně, že pro naši společnost je gender důležitý? A pro jiné třeba společnosti?

Resp. 9: No, jakoby, že jo, hodně se mluví o jako genderových stereotypech, že jo. Že jakože jo, já nevím, holčičky, že jako růžovou mají rády jenom holky a auta mají rádi jen kluci, to jsou genderový stereotypy, že jo? Takže jakoby ono...ono vlastně ta společnost na tom nějak taky jako stojí nějakým způsobem, že jo, že to prostě máme tak nějak zažitý. A...právě zrovna o jako nebinaritě a těch jako...těch právě nebinárních identitách tak jako moc povědomí není. A...a právě potom jakoby lidi samozřejmě potom, když to slyší, tak jsou, jakože: "Ho, to je, to je blbost, o tom jsem nikdy neslyšel a prostě to je nějaký jako prostě nějaká ty vado nemoc." [To občas] taky slyším někde a prostě no. Takže jakože, no, je to určitě podle mě jakože...je to prostě důležitý, protože vlastně...no, že s tím teda společnost pracuje.

N.D.: Teď jsem nerozuměla. Můžeš ještě jednou?

Resp. 9: A...jo. No, vlastně že vlastně ve společnosti docela se gender stejně řeší, ale vlastně spíš jakože ty genderové stereotypy, že jo, jakože prostě, že holky mají rádi růžovou a já nevím, že auta mají prostě, že auta jsou pro kluky a takovýhle kraviny, což už teďka už začíná odpadávat, jakože. Ale taky se to prostě někde ještě pořád, prostě někdo to furt ještě takhle bere a... A vlastně jakoby furt se s tím taky pracuje, že jo? Prostě, když je, když je v televizi reklama na něco jako pro muže, tak tam je nějaká prostě polonahá žena, že jo? Která to prostě, i když je to ty vado reklama, já nevím, na auto, tak tam hoděj prostě ženu v tom, že jo, já nevím v plavkách, jak to čistí nebo tak něco a prostě jako... Což jsou právě ty jakože genderový stereotypy, že jo? Chlap si koupí auto, když tam bude ještě k tomu nahá ženská, prostě no.

N.D.: Jasně, chápu. A přijde ti, že třeba jinde jako třeba v jiných společnostech, jiných zemích, kulturách, je na to nahlíženo jinak?

Resp. 9: No.... Jako asi jo, ale vzhledem k tomu, že...vzhledem k tomu, že my jsme jakoby hodně jako ty západní jako kultury, vlastně jsme hodně spíš západní kultura, tak vlastně jakoby v západní kultuře je tohleto hodně a zase jiný kultury, že jo, tak mají zase jiný genderový stereotypy, než třeba máme my. Ale já si myslím, že jako...že ve většině kultur je prostě něco takovýdleho. Třeba ne úplně stejně, jako to máme my, ale jakože nějak podobně. A prostě.... No. Určitě asi bude nějaká kultura, kde to je jakože míň takhle stereotypizovaný, ale jakože ve většině kultur bohužel to bude asi stejný, no.

N.D.: Jasně. A jak je vlastně gender důležitý pro tebe?

Resp. 9: Pro mě...zas až tak jakože.... Není důležitý, jakože jak mě lidi vidí, nebo jakože...jakože nenosím prostě nějaký jako vizitky prostě jako se svýma zájmenama nebo tak, jo, neříkám úplně lidem na setkání jako, že jsem nebinární. A...jakože úplně to s lidma jako neřeším, že jo. Ale je to spíš pro mě jakože osobně jakože důležitý, ale ne úplně, že...právě že bych, že bych jakože vysvětloval každému na setkání jakože svoji identitu, abych teda poučil lidi. No, takže...jakože jo, je to důležitý, ale na takovým tom jakože osobnějším... No, jako na té osobnější úrovni.

N.D.: Jasně. A to, vlastně jaký třeba byl vlastně během tvého dětství, dospívání, přístup tvé rodiny, školy nebo i dalších k genderovým otázkám? Přijde ti třeba, že nějak jakoby to ovlivnilo to, jak prožíváš svůj gender?

Resp. 9: Asi...asi jo podle mě, protože... Já jakože.... Když jsem byl jako malej, já jsem jako, že jo, jsem se narodil jako holka a...jakože prostě mamka, tak ta prostě jako vždycky chtěla...si mě tak jako panenku prostě upravit, že jo. Že prostě jako šatičky, culíčky. A jakože...mně se právě, že a mě se jakože vždycky líbily krátký vlasy a prostě pak jsem jakože si to byl schopnej jako ostříhat až někdy v 15. Prostě když už jako mamka, máma na mě tolik nemohla a jakoby...což jako taky, prostě když chcete krátký vlasy, tak to hnedka neznamena prostě, že jako jste nějaký gender, samozřejmě, že jo. Ale je to taky nějaká ta prostě prezentace genderová. A...vlastně nějak...určitě nějak to jakože na mě

působilo prostě. Jakože...jakože jsem si pak jako uvědomil, že nechci úplně prostě vypadat jako holka. Vlastně, že třeba i jako...že třeba i jakože ta hrud' je mi jako nepříjemná, že jo, když mám větší. A...prostě...no. A jako třeba já si myslím, že mi k tomu taky hodně otevřel můj sourozenec. Jakože...pohled nebo jakože ten přístup prostě, protože můj sourozenec je nebinární jako...i že jo agender, že prostě...jakože se necítí prostě jako vlastně žádnéj jako gender, že prostě se...jakože nemá, že vlastně nemá gender. A já jsem vlastně, já jsem genderfluidní, že se jakože někdy cejtím jako kluk, někdy se cítím jako holka. A vlastně jakoby já si myslím, že bych se o to nikdy nezačal nějak víc zajímat, kdyby vlastně můj sourozenec právě se necomeoutnul před pár lety. A jakože pak mě to začalo nějak tak jako víc zajímat a nějak jsem si víc o tom začal zjišťovat a...tak nějak jsem k tomu vlastně došel, no.

N.D.: Jasně. A možná přiblížil bys mi vlastně to, vlastně tu genderovou fluiditu a třeba i vůbec to, co pro tebe znamená být nebinární?

Resp. 9: No, nebinární vlastně znamená cokoli, co není prostě jako jenom muž a jenom žena. To je vlastně v podstatě definice nebinarity. Takže to neznamená jenom, že prostě jakože...jako nebinární, že jako...že vlastně jakože nemá gender třeba jako můj sourozenec. Ale může to znamenat, že třeba jakože se cítí jako obojí, nebo jako tak nějak z půlky jako muž nebo z půlky jako žena. A vlastně...nebo právě, že ta genderová fluidita, že už se to nějak mění a...prostě a je těch jako víc prostě víc takovejhle vlastně identit, takže vlastně nebinarita znamená cokoli, co vlastně, co nespadá úplně do té do toho jako buď mužského nebo ženského. Vlastně jako do té mužský nebo ženský krabičky v podstatě. Takže...takže tak. A genderová fluidita vlastně... No, je to takový jako...takový vlastně matoucí i trochu pro mě. Že prostě, že prostě někdy jakože se právě cítím spíše jako...spíš jako holka, pak se prostě jako třeba prostě po pár dnech jakoby se to nějak jako zlomí a prostě cítím se spíš jako kluk. A někdy si vůbec nejsem jistej třeba. Prostě jakože...prostě tak nějak obojí mi to přijde a prostě je to takový jako...takový, že jako se to blbě identifikuje i jako pro mě, že jo.

N.D.: Jasně. A co vlastně pro tebe znamená cítit se jako holka a cítit se jako kluk?

Resp. 9: Je to takovej hodně vnitřní pocit. Vlastně spíš jako.... To se musím zamyslet, počkat. No, je to jakože...není, není to taky jako jenom o oblečení nebo tak, to jakoby ne, že jo. Ale spíš jakože někdy chci tak nějak jako bejt spíš vnímanej jako kluk a někdy spíš jakože vnímaný asi jako holka a je to jako takový, jako je tam víc faktorů. A jak říkám, jakože blbě se to jako identifikuje, když to mám jako dát nějak do slov. Ale jakože tak nějak to cítím a to je hrozně blbej jako popis, že jo, ale tak nějak jakože mám vlastně takový pocit, že prostě jakože v hlavě si řeknu, prostě jsem holka a přijde mi to správně, anebo si v hlavě řeknu, prostě jsem kluk a přijde mi to tak správně, že jo.

N.D.: Jasně, chápu. No a vlastně vnímáš to nebinární, nonbinary spíš jako kategorii nebo vlastnost?

Resp. 9: Nerozumím moc otázce.

N.D.: Vlastně...řekla bych, že jakoby někdo to vnímá to nebinární třeba spíš jako nějakou kategorii, třeba škatulku, kam se zařadí. Pro někoho je to spíš jakoby jenom popis nějaké vlastnosti jako rysu nebo něco takového a ne vyloženě jako krabička. Jakože lidi to právě vnímají tak jako různě, tak mě třeba zajímalo, jak na to nahlížíš ty. Je to srozumitelnější takhle?

Resp. 9: Jo, jo. No, jak jako vlastně říkám, tak vlastně já беру nebinární jako spíš...jako spíš jako asi ten typ, jako tu vlastnost. Že vlastně jako je to někdo, kdo prostě nespadá čistě do škatulky čistě muž nebo do škatulky žena, takže jakoby nebinární je taková...taková vlastně, není to vlastně kategorie, ale je to vlastně právě ta vlastnost vlastně asi spíš, no

N.D.: Vlastnost, kterou mají ti, co jsou mimo škatulky. Chápu to dobře?

Resp. 9: Přesně tak, vlastně mimo ty škatulky.

N.D.: Jasně. A pak také by mě zajímalo, jestli bys vlastně označil za nebinární osobu

každého člověka, který se vlastně neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž.

Resp. 9: Ano, vlastně, že jo, právě že o to jde, že když se neidentifikuje výhradně jako žena nebo výhradně jako muž, tak to je vlastně nebinární.

N.D.: Jasně. A to, vlastně jak jsi zjistil, že jsi nebinární? Vlastně mám pocit, že to souviselo s tím sourozencem, je to tak?

Resp. 9: Jo, s tím sourozencem, vlastně, protože to jsem se do toho nějak víc začal koukat. A já vlastně už předtím, než jsem to vůbec jako, než jsem vůbec o nebinaritě víc věděl, tak jsem jako věděl o trans lidech, že jo. Že prostě jako kluk chce bejt holka, holka chce bejt kluk. A...vlastně jakože, takže já jsem si myslel, že vlastně, jako když já se úplně necejtím někdy jako holka, takže vlastně asi teda budu trans. Jenže jakoby to bylo vždycky chvíli a pak jakože mi to přišlo: "Ale ne, vždyť já se vlastně cejtím jako holka, co blbnu, že jo." Jenže pak to zase začalo a pak to prostě a fakt jako se to reálně takhle měnilo. A já jsem si prostě říkala: "Kámo, já jsem blázen." A jakoby pak jsem si o tom nějak tak jako začal víc zjišťovat díky právě svému sourozenci a narazil jsem právě na tu genderfluiditu, že prostě fakt se to mění. A říkám: "Ty vado, jako to bude asi ono." A právě, že když jsem to pak nějak jakože začal víc sledovat, tak vlastně se to tak jako...vlastně to takhle fakt bylo. Takže...takže tak.

N.D.: Jasně. A vlastně jakou roli vlastně třeba pro tvoji genderovou identitu hrají sociální sítě?

Resp. 9: No. Já vlastně na sociálních sítích úplně nejsem. Já nejsem na Instagramu ani vlastně jako na Facebooku ani na prostě...nevím, jaký sociální sítě ještě jsou. Na Twitteru. Já tam nejsem, já jsem fakt jenom na Tumbleru a tam jsem vlastně i jako viděl tvůj ten tvůj post. A jakoby tam je spousta jako nebinárních a trans lidí a...prostě takhle jako vlastně hodně queer lidí tam je...i českých. Takže jako musím si říct, že se tam cejtím, že jo, v pohodě, cejtím se tam v klidu a vlastně že jako je spousta lidí, se kterejma o tom můžu třeba mluvit a jako sdílet ty zkušenosti anebo nějaký pocity a třeba si navzájem pomoci, že

jo? Takže jako, no, jestli se Tumbler dá počítat jako sociální síť, tak Tumbler mi asi i pomohl vlastně.

N.D.: Jasně. A je něco, co bys vlastně označil za klíčový moment či klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 9: Asi když jsem si koupil binder, protože...to pak vlastně, já jsem, já jsem to plánoval už strašně dlouho, ale prostě jakože nervózní jsem z toho byl, že jo. A taky to není zrovna tak jako levná záležitost. Takže jakoby když jsem si pak koupil binder a vlastně začal jsem ho nosit, tak vlastně...začalo bejt jako strašně strašně moc příjemnější vlastně existovat. A...vlastně jakoby, no, teďka ho prostě nosím skoro furt, protože je to reálně prostě pohodlnější, když prostě tam vlastně tu hrud' nemám, že jo? Takže asi jako ten binder. A jako....taky asi, i když jakoby přišla kamarádka na tu přezdívku (anonymizováno) vlastně....která je jako lepší alternativu k mému jménu, který taky mi jako nebylo úplně příjemný, protože je to hodně holčičí jméno. A to prostě...to to nebylo vlastně půlku času moc dobrý. Takže vlastně, když jsem si začal říkat (anonymizováno), tak je to vlastně taky, mnohem prostě líp se cejtím v každodenním životě, že jo.

N.D.: Jasně. A to pak vlastně...nebo ono dneska člověk jakoby může taky právě zaslechnout, přečíst si o různých pojmech týkajících se identity, genderu a vlastně právě jsem koukala, že se rozlišuje transgender, trans a trans s hvězdičkou. Pak jsou pojmy jako allogender, cisgender, pak se používají queer, genderqueer, genderově diverzní, gender nonconforming. Mě by vlastně zajímalo, jestli třeba nějaký z těch pojmů má význam i pro tebe, čím případně, anebo jestli jsou třeba nějaké jiné důležité pojmy, jako s kterými se třeba nějak identifikuješ nebo mají pro tebe nějaký význam. Já vím, že ty jsi vlastně zmiňoval už to, že jo, genderfluid, tak jestli třeba je ještě něco dalšího?

Resp. 9: No, genderfluidní a potom vlastně...já si já si trošku jakože nejsem jistý jako třeba pojmem trans, jestli na mě úplně, jestli mám vlastně takový jako v uvozovkách právo ho používat, protože...protože vlastně právě že nejsem v jedné z těch škatulek a jakoby nechci právě že bejt úplně jako...nechci bejt úplně kluk, vlastně. Takže jakože nevím, jestli mám v

uvozovkách právě vlastně slovo trans používat. Ale vlastně jakože, kdyby se mě někdo zeptal vlastně s tím a popsal mi jako svoji situaci, tak jak popisují svoji já, tak asi řeknu, že jo, že jako vlastně na to v uvozovkách právo má, protože vlastně trans je někdo, kdo právě že není, prostě necítí se úplně jako to, jako co se narodil. Takže vlastně ono to, ono to vlastně jako je v té definici, ale je to takový no, že prostě takovej imposter syndrom, že jo, trošku.

N.D.: Mně to vlastně přijde, že to docela jakoby bývá, že jakoby člověk, když jde o ostatní, tak jako, nebo aspoň mi to přijde jakoby, že často tam je takové to: "Jo, jako v pohodě, takhle se identifikovat můžeš." Ale když jde o toho člověka samotného, tak se jako na to vlastně necítí. Jakože by to vlastně třeba nebylo v pořádku a tak, nebo mi to aspoň přijde, že to jakoby vídám, no.

Resp. 9: Jako jo, no, v podstatě.

N.D.: Pak, vlastně...pak vlastně by mě zajímalo, jestli vlastně kdyby nebyl žádný jakoby pojem, co bych ti vyhovoval, tak vlastně...co bys vlastně jakoby dělal? Že jakoby vím, že jsou prostě lidi, co pro ně je fakt důležité, aby to byl pojem, který prostě už nějak jako existuje, je nějak zavedený, někdo ho vytvořil, popsal, někdo ho třeba používá už a tak. A pak jsou vlastně lidi, kterým třeba nevadí vytvořit si vlastní pojem, který prostě ji tak jako sedí a odpovídá. Tak vlastně jak to třeba máš ty, jestli si dovedeš představit, že bys třeba si vytvořil vlastní pojem, anebo jestli je pro tebe důležité mít něco, co už existuje?

Resp. 9: Jo, přesně vím, co myslíš. Já teda...já jakoby nejsem tak...vlastně jakoby se sebevědoměj, abych jakože něco vymejšlel, jo, vlastně novýho, ale já si spíš, jako já jsem spíš ten typ člověka, co si jako najde vlastně ten pojem, kterej je nejbližší k tomu, co já vlastně cejtím, i když to třeba není jakože do tečky přesně, ale ve finále ono to ani nemůže, protože každý člověk je prostě jinej a jako nebude to mít prostě...nebude mít 100 lidí úplně stejný jako myšlenky, že jo. Takže jakoby já si myslím, že je i vlastně jako nejjednodušší vlastně si prostě najít to, co je nejbliž k tomu vlastně... Ono už těch pojmů je hlavně docela fakt dost, takže...což neznamená, že nemusí jich bejt víc, nebo jakože jich nemůže bejt víc.

Ale no, jakože spíš takhle. Spíš si najít něco, co už existuje a vlastně jakoby já taky se trošku vyhýbám těm jakoby mikronálepkám. Vlastně těm jako ještě podkategoriím podkategorií, protože jakoby to už je potom to, když potom už to jako někomu řeknu, tak na mě kouká jako sůva z nudlí, že "počkej, ty seš, jakože to to to to to" a já jsem, že "jo, no" . Tak a hlavně potom už to bývá hrozně specifický. Což taky vlastně jakoby...to je vlastně jako zároveň to může jako pomoci právě že něco si uvědomit, ale jakože....vlastně potom se tak někdy identifikovat, že jako to někde vypisovat, tak to už jako...nebo někomu to vydiktovat, tak jakože to už zase to už zase ne. No, jakože fakt používám většinou ty nejvíc...jakože....ty nejvíc obecný jako pojmy, který jakože nějak tak najdu.

N.D.: Jasně. No a vlastně, jak jako člověk najde ty pojmy, co mu vlastně sedí? Jak se s k nim vlastně dostal ty?

Resp. 9: Tak nějak na fórech, že jo, na internetu, nebo právě i na tom Tumbleru hodně. A vlastně já, jakože...já jsem byl vlastně v LGBT komunitě už jakože dřív, protože vlastně já jsem, že jo, já jsem na holky, takže to tak nějak jsem si uvědomil dřív třeba a...takže jakoby to tak nějak jakože to tak mě to nějak dostalo jakože tam dřív, potom právě můj sourozenec mě spíš dostal do té trans komunity, kde jsem prostě jakože taky jsem chtěla třeba jako...jemu pomoci nějak, aby vlastně...taky jako nějak porozumět, že jo. Takže tak nějak vlastně taky jsem jako na vlastně na těch různých fórech a na Redditu třeba i nebo právě na tom Tumbleru je to fakt, jako tam je hodně velká queer komunita. Takže... A jsou tam třeba český lidi, co vymejšlej zájměna, že jo, nový pro...nebinární český lidi, protože my úplně takhle accessibilní ten jazyk nemáme. Takže jakože tam je taky nějaká ta snaha vlastně udělat víc pohodlný ten náš jazyk vlastně...pro nás. A jako s...se smíšenými výsledky.

N.D.: Jasně. A to ještě k těm pojmům, tak vlastně mně přijde...jakoby vlastně kolikrát se zdá, že právě jak jsou různé ty i microlabels a hodně těch pojmů, tak si jsou vlastně některé ty pojmy právě třeba významem hodně blízké a nějak se sobě podobají. Že tam jsou ty nuance tak jako menší. Tak jako jestli třeba, jestli jsi narazil na to, že se nějaké pojmy třeba podobají tomu, co používáš a vlastně případně jako, v čem je to podle tebe odlišné a proč

třeba právě sis zvolil to, co používáš?

Resp. 9: No, zrovna v té vlastně nebinární komunitě, tak ona ona i tam jako většina lidí, tam jsou, respektive tam jsou vlastně takový ty hodně, teďka se tomu nějak říká...nějak se tomu specificky říká, teď si nevzpomenu na ten název, ale jsou to vlastně takový ty hodně specifický gendery, ke kterým vlastně už tak blízko nemám. A spíš právě že...spíš jako jestli něco, tak vlastně je třeba bigender, kterej je vlastně, jakože se cítí právě že jako 2 gendery dohromady, což já právě, že někdy jak mně se to mění, tak někdy si právě že připadám jako zároveň jako kluk a zároveň jako holka, nedokážu úplně jako identifikovat, jako co je víc. Takže jakoby asi ten bigender vlastně někdy se mě to taky týká. A...jinak vlastně jinak vlastně úplně ne, protože pak jsou fakt jako ty úplně obskurní, hodně hodně jako individuální gendery, který právě že už fakt...jakoby právě to jsou ty prostě i ty jakoby věci, co si vymyslí ty lidi právě že sami. A já prostě na to úplně takhle....to bych si úplně jakoby nevymyslel sám gender prostě, jakoby jméno pro ten gender. Ale vlastně jakoby...já zastávám názor, že vlastně jak se říká, že prostě 40...47 genderů, že jo, vlastně 47 pohlavních identit, tak vlastně jakoby já zastávám názor, že každý má v podstatě svojí jakoby genderovou identitu a jakoby každéj má hodně individuální. A v podstatě máme každéj jakoby vlastně svůj vlastní gender, takže je těch genderových identit úplně strašně moc. A máme nějaký...jakoby věci podobný, protože i jako lidi jsou podobný, že jo, některý, takže prostě jakoby dokážeme se takhle dát do těch škatulek. Ale vlastně ve finále jsme fakt úplně strašně každéj jinej. A takže jakoby vlastně jo, no, vlastně vlastně každý máme svůj takovej osobní gender.

N.D.: Jasné. A to vlastně, když jsi zmínil to bigender, tak vlastně tedy to jakoby taky používáš, anebo jenom ti jakoby přijde, že by to jakoby někdy odpovídalo, ale jakoby nepoužíváš to pro sebe?

Resp. 9: Spíš mi to tak přijde, že by to odpovídalo, ale nepoužívám to právě, protože i jak se to mění, tak spíš...spíš je pro mě důležitější, že se to mění, než že to občas je bigender, že jo.

N.D.: Jasně, chápu. No a vlastně by mě ještě zajímalo, když vlastně jde o to, že každý má tedy ten svůj vlastní gender, každý má prostě jakoby jiný, jak to třeba vnímáš jakoby u lidí třeba, co právě jakoby se prostě identifikují jakoby binárně jako žena, muž? Jako jestli lze říct, že to je třeba více jakoby genderů, co vlastně nějak spadají do těchhle boxíků nebo vlastně jak jakoby na tohleto pohlížet?

Resp. 9: Já si myslím, že vlastně každý úplně nevnímá, že vlastně vnímá svůj gender třeba... Protože fakt nejsou lidi, co prostě vnímají svůj gender, dva lidi, co vnímají svůj gender úplně stejně. I když jsou to třeba vlastně jakoby cis lidi., tak já si myslím, že stejně jakoby mají své vlastní vlastně chápání toho, jakou mají nějakou jakoby genderovou...vlastně prezentaci a nějak jakoby, jak chápají vlastně jako, jací jsou. A jakoby to fakt podle mě to fakt jakože...jakože fakt podle mě to je i na ty cis lidi prostě, že.... Právě jakoby, že prostě vlastně každé máme tak nějak...že to vlastně každé nějak chápeme a vlastně nevidíme ostatním do mysli, že jo? Takže vlastně může někdo chápat vlastně svůj gender nějak úplně jinak, než je třeba...než je třeba jakoby takovýto obecný jako...obecný konsensus, že jako takhle má chápat svůj gender holka. A vlastně...anebo třeba ho může přesně takhle přesně chápat, ale třeba svým způsobem. Prostě podle mě o tom lidi tolik nepřemýšlí, což taky není...není to jako špatný. Právě že jako...když někdo o tom chce přemýšlet někdo ne, ale jakoby lidi o tom sice nepřemýšlí, ale fakt si myslím, že...že prostě každé má svůj osobní gender a nějaký svoje osobní chápání toho vlastně, co je...jako jaký je to člověk a.... No, třeba jako tomu nejsou tak otevřený, nebo prostě nebo tomu nechtěj být jako nebo... Prostě jsou spokojení, že jo, taky s tím, jak jsou, což je taky v pořádku, že jo? A takže prostě jakoby právě, když už když už jakoby jste to, co chcete být, tak to vlastně jako, tak to vlastně nechcete řešit. A to je super, že jo, takže vlastně tak.

N.D.: Jasně. To a vlastně, protože taky už jsi to vlastně zmínil to okolo toho jazyka, že jo, a češtiny...a vlastně mě k tomu napadá, že vlastně jakoby v češtině prostě nejsou jakoby ty názvy různých identit, že vlastně jsou jenom ty anglické pojmy a české varianty podle mě asi vesměs nejsou. Jakoby k tomu nonbinary to nebinární, ale jinak jakoby já vlastně...vlastně nevím, jestli je ještě něco dalšího. Tak nevím, jestli třeba ty něco znáš, a to, jako jestli třeba myslíš, že by bylo prostě dobré mít ty české varianty?

Resp. 9: No, jakoby máme právě, že ty anglický slova a ono to ve finále, ono to ve finále stačí. Ono spousta těch termínů se vlastně přejímá z angličtiny nebo z jinýho cizího jazyka. A protože taky angličtina je hrozně...je to hodně tvárný jazyk, že vlastně tam opravdu toho jde udělat hodně i třeba ohledně těch zájmech. A to mi tady vlastně čeština je takový hodně...hodně jakoby tvrdý, statický jazyk. Že my máme prostě pravidla, jak má co být, a nejde to úplně ohýbat, když chce to třeba, kdyby to třeba člověk nějak chtěl nějak jakoby jinak používat. Takže zrovna právě že čeština je úplná noční můra právě pro nebinární lidi, protože vlastně i v normální mluvě v angličtině....vlastně angličtina je skvělá tím, že nemusíte vlastně se genderovat vlastně v 1. ani 2. osobě, a to vlastně v češtině musíte, že jo. Vlastně v češtině musíš říct prostě "já jsem šla", nebo "já jsem dělala", "já jsem šel", "já jsem dělal", "ty jššel", "ty jsi dělal" a vlastně už to je pro nebinární lidi vlastně jako taková překážka, protože právě že tohle v angličtině vůbec není a v jiných jazycích to třeba taky není a zrovna my máme takovýhle prostě jazyk vlastně, kterej je strašně moc genderovanej do těch dvou prostě genderů. Takže...takže právě zrovna ta čeština jako, no. A vlastně ono není hlavně důvod, proč mít vlastní třeba výrazy pro...pro ty identity, protože vlastně jakoby ty anglický výrazy jsou hodně...globální, jsou hodně takový, že jako fakt jako světově vlastně známý ve spoustě jazycích. A...takže vlastně jakoby můžeme mít vlastní pojmy pro to, někdo má vlastně právě...v některých jazycích jsou speciální pojmy vlastně pro nebinární lidi, ale zrovna vzhledem k tomu, že my s tím nemáme úplně historii, tady...v jiných kulturách třeba je větší historie s nebinárníma lidma, ale zrovna my tady tu historii úplně nemáme, takže my vlastně...pro nás je nejlepší varianta přesně to přejmout prostě z tý angličtiny.

N.D.: Jasně. A používáš vlastně...používáš jakoby obecně nebo prostě v češtině jakoby spíš to nebinární nebo nonbinary?

Resp. 9: Já jakoby nejsem úplně jako...moc lidí to o mně neví. Hlavně v osobním životě, třeba jako mojí rodiče nebo tak, tak to vůbec prostě. Ale mám jenom pár kamarádů, kteří to vlastně jakoby vědí, a to spíš používám to genderfluid. To je jako genderfluidní, ale... No, vlastně jakoby....no vlastně jakoby, když jako už to, když to někomu říkám, tak jakoby

nepoužívám, že jsem jakože nebinární, ale spíš právě že to je jako genderfluidní, spíš jako rovnou k tý...k tomu specifickému, k tý specifický odrůdě, když to tak řeknu, prostě tý nebinarity, že jo.

N.D.: Jasně a řekneš to tedy jakoby právě tak jako počestně to genderfluidní, nebo použiješ spíš to genderfluid, jakoby tu anglickou verzi?

Resp. 9: Spíš genderfluid, no, spíš gender fluid.

N.D.: Jasně. Já jsem totiž vlastně tak jako přemýšlela nad tím, jaké to vlastně je právě v češtině takhle použít jakoby vyloženě jako tu anglickou verzi. Že si říkám, že vlastně si dovedu představit, že třeba pro někoho to může být trošku takové nepřírozené. Ale zase je fakt, že dneska ta angličtina do té češtiny může docela prostupuje.

Resp. 9: Hodně, no. Já i třeba i jako takhle, jak se právě že bavím s kamarádama, tak máme hodně takovou jako činglištinu, že jako prostě takovou tu napůl češtinu a angličtinu. Hodně používáme anglický jako slova v normální mluvě, takže vlastně jakoby ono to není až tak, hlavně pro moji generaci vlastně už to jako není až tak nepřírozený vlastně.

N.D.: Jasně. A to vlastně...pak jestli bys mi vlastně zkusil říct, co ti vlastně ta identifikace s těmi zmiňovanými pojmy dala, anebo naopak co ti vzala?

Resp. 9: No, jakoby, jak právě říkám, já ještě nejsem úplně jako....že bych jakoby....vlastně já jakoby vlastně ještě nejsem úplně víc prostě právě že jako v tom...jako moc lidem prostě ještě nejsem out. Fakt to...fakt jenom jakože blízkým kamarádům nebo ke kamarádům, který vlastně to mají nějak podobně. Takže jakoby já ještě to...nemám tak moc jako zažitý v tom jako každodenním životě. Jenom vlastně právě tu přezdívku maximálně, což jakoby...což jakoby se právě že cítím líp asi, když vlastně právě, že tu přezdívku, protože zase moc lidí jakoby se na to neptá, proč prostě jako si neříkám obvykle svým jménem, ale prostě jako nějakou přezdívku, protože přezdívky jsou normální. A...vlastně není to třeba úplně jakože...no, každopádně.. A takže jakoby ta přezdívka to zlepšila, že vlastně si

připadám líp. Ten binder vlastně ten mi taky jakože pomáhá a toho si taky úplně tolik lidí nevšimne. A jakoby... No.. Jako právě jakoby třeba to.... [výpadek signálu, řešení problému]

N.D.: A to...vlastně jsi mi vlastně vypadl, když jsi mluvil o tom binderu, tak jestli na to třeba navážeš? Já nevím, jsi jsi pak ještě něco říkal.

Resp. 9: Jo, něco málo, že vlastně právě ten binder v denním životě, prostě je to takový pohodlnější pro mě vlastně jako bejt a jinak právě že akorát to jméno tak nějak se zažilo nový a vlastně jinak vlastně, že ty zájmena úplně neměním v osobním životě. Že jakoby...

N.D.: Hmm, asi jsi mi zase vypadl. Nějak se mi sekáš.

Resp. 9: Pokud bych chtěl měnit zájmena, ale jako jinak.... [řešení problému se signálem]
Ty slyšíš mě?

N.D.: Jo, slyším tě a předtím jsem jenom tak v útržcích zaslechla, že jsi říkal něco o zájmenech, ale už jsem to jakoby nerozuměla moc, co tam jakoby bylo, tak....

Resp. 9: Jo, že vlastně jakoby v mém osobním životě, že jakože ještě nějak lidi nějak ty zájmena nemění, protože to nějak lidem ještě neříkám. Ale...no, takže...takže vlastně třeba zájmena jako...no, že jakoby to úplně ještě lidi třeba nepoužívají jiný pro mě.

N.D.: Jasně. A to..přijde ti třeba, že to právě nějak ovlivnilo i to jakoby sebepojetí, to že se identifikuješ s těmi pojmy?

Resp. 9: To asi...to asi ne, protože já se zas až tak dlouho ještě neidentifikuji vlastně jako genderfluid, takže... Jakoby pro mě samotného je to vlastně něco ještě nového trošku, takže jako já si....jo vlastně jakoby taky právě taky nějak jakože...zvykám nebo jakoby.... Jo, vlastně tak nějak vlastně taky je to pro mě něco nového, že třeba pozdějš...že jako bych to taky integroval víc do svého života. Ale teďka teda ještě ne.

N.D.: Jasně. A jak vlastně tak zhruba dlouho se tedy identifikuješ, od kolika tak třeba, nebo...?

Resp. 9: No, teď je mi 19, vlastně za 2 měsíce mi bude 20 a s tou genderfluiditou asi...zhruba tak ty vado...rok teprve možná. A...vlastně fakt jako nově dost. A právě, že já jsem s tím tak nějak jakože přemejšlel, jestli něco takovýho nejsem, už třeba vlastně 3 roky. Což taky není až tak dlouho, že jo? Ale no právě specificky genderfluidita asi tak rok.

N.D.: A ta nebinarita jako taková?

Resp. 9: Jo, no, to vlastně je s tím spojený, to vlastně taky vlastně tak nějak rok.

N.D.: Jasně. No a...

Resp. 9: Což vlastně sourozenec, už si myslím, že před 3 roky vlastně sourozenec s tím tak nějak přišel, takže tak, no.

N.D.: Jasně. A to vlastně, k čemu podle tebe vlastně pojmy označující genderové identity tak jako obecně slouží?

Resp. 9: No asi k té hlavně tý sebeidentifikaci, vlastně k tomu nějakému sebepochopení a no vlastně taky i nějaký...jako nějaký tý sebe prezentaci vlastně.

N.D.: Jasně. A pak vlastně...protože ty jsi vlastně už zmiňoval to, že vlastně tedy o tom vědí jenom nějakí přátelé, že jo? Jak třeba vlastně jim svou identitu popisuješ?

Resp. 9: Právě tím, že se toto mění, že prostě někdy si připadám jako kluk, někdy si připadám jako holka a někdy to není úplně jistý a vlastně spíš jako...právě jako moji přátelé jsou vlastně z LGBT komunity, takže nějaký základní pojem o tom mají. Takže vlastně, když řeknu, že jako že se cítím jako genderfluid, tak oni řeknou: "Á, aha, jo," a vlastně oni

třeba vědí, že třeba před 3 lety jsem jako si myslel, že třeba jsem asi trans, takže jakoby pak jim to i dává smysl, že jako jó, to je, to je takovej...jako vlastně vidí ten vývoj jako k tomu.

N.D.: Takže vlastně i nějak jakoby znají rovnou ty pojmy, jako když jim to prostě řekneš?

Resp. 9: Jo, vlastně jo, právě že jak říkám, oni jsou taky třeba v té komunitě. A proto vlastně třeba jako to nechci třeba říkat rodičům nebo nějakým jako kamarádům, co úplně o tom pojem nějak nemají, protože bych to pak musel jakože hrozně vysvětlovat a nemuseli by to pochopit a tak, že jo.

N.D.: Jasně. No a vlastně ty jsi už zmiňoval to téma jména a zájmem. Mě by třeba i zajímalo, jak je to třeba pro tebe důležité v porovnání vlastně s těmi pojmy, co jsi zmiňoval. A co je třeba prostě důležité pro jakoby víc pro ten kontakt s druhými nebo tak.

Resp. 9: Teďka asi nechápu, nebo jsem to nějak špatně slyšel.

N.D.: Jo, jestli vlastně třeba vnímáš, že pro to jak...pro tebe prostě je nějak důležitější jakoby řešit prostě ty pojmy, nebo řešit prostě jméno a zájmena. A jestli právě v kontaktu s druhými, tak jestli třeba je tam důležité prostě to téma té konkrétní identity, toho pojmu, nebo jestli spíš jde jakoby o to, aby použili takové jméno, taková zájmena a jestli třeba vnímáš i nějakou jinou důležitost jako mezi jménem a zájmenem, že třeba něco prostě je jakoby důležitější jakoby a tak. Je to srozumitelnější takhle nějak? Slyšíme se?

Resp. 9: Ano, ale taky se mi trošku seká.... Já slyším, já tě slyším.. [řešení problému se signálem]

N.D.: A bylo tedy to, co jsem říkala už srozumitelnější?

Resp. 9: Každopádně, pro mě je spíš to jméno důležitější.

N.D.: Jasně.

Resp. 9: Ano, bylo to srozumitelnější.

N.D.: Tak jo. A to vlastně, všiml sis třeba nějaké změny v tom, jak tě druzí lidé vnímají, když se dozví, že jsi vlastně nebinární nebo genderfluid a přijde ti třeba, až to právě nějak ta tvoje genderová identita ovlivnila tvoje vztahy?

Resp. 9: Asi...asi i jo.... Vlastně... Jakoby já jsem to zatím řekl vlastně jedny...jednomu kamarádovi, kterej vlastně taky tak nějak se cítí nebinární vlastně nebo nějak nějak tak, takže vlastně jakoby to spíš, že vlastně teďka si tak nějak jako...víc asi rozumíme dokonce. Ale teda.... Jako asi asi trošku, že mě vidí trošku jinak, ale jakože ne ve špatným smyslu. A vlastně, že si třeba jako, právě že mám kamarádku, která si teďka jako dává právě pozor, aby to tak nějak jako měnila ty zájmena. Vlastně to je jediná tak nějak. Ale jakože nechová se ke mně třeba jakože hůř nebo tak něco. Naopak, že jako teďka spíš asi mě víc chápe, takže asi jako spíš v lepším slova smyslu, no.

N.D.: Jasně. A přijde ti, že třeba to má vlastně jakoby ta genderová identita i nějaký vliv na navazování nových vztahů?

Resp. 9: No, když se seznamuji s někým novým, tak mu o tom úplně vlastně neříkám. Jakoby... Já to fakt jakoby řeknu někomu, s kým už se nějakou dobu znám a kdo třeba vím, že to pochopí a takže jakoby právě úplně to nehraje roli v navazování nových vztahů. Maximálně se vlastně teďka představuju lidem s tím novým jménem, ale jako to úplně.... Pak mi vlastně, no, vlastně, že mi pak říkají tím jako jménem vlastně od začátku, ale jako jinak úplně právě ne, protože to lidem neříkám.

N.D.: Jasně. A to...přijde ti, že vlastně tvůj gender, genderová identita ovlivňuje to, jak ty máš ostatní lidi?

Resp. 9: To...to asi úplně ne, nebo jakoby asi cítím jakoby větší soudržnost právě s jinými

nebinárními lidmi, ale...jinak jakoby, že bych lidi vnímal nějak jinak úplně, tak asi asi ne úplně.

N.D.: Jasně. A to, pak ještě mě tak napadá, že vlastně pro spoustu lidí může být kontakt s někým, kdo je vlastně nebinární, velmi inspirativní, tak jestli sis třeba všiml, že tvoje identita nějak jako ovlivnila to, jak lidé v tvém okolí uvažují prostě o světě, o společnosti nebo i o sobě samých?

Resp. 9: Já si myslím, že ano, že vlastně právě to je vtipný, že já mám vlastně právě že kamaráda, se kterým hraju DND a....právě, že my se sledujeme navzájem na Tumbleru. A právě, že si všiml, že tam mám právě to jako on, ona, že tam mám jako ty zájmena. A právě, že si jako...a ještě že jako postuju právě že něco o tý genderfluiditě, a takhle jsme se vlastně o sobě navzájem dozvěděli, že jsme jako nějak nebinární, takže...takže vlastně jakoby pak jsme se skrz to vlastně trochu nějak sblížili víc, takže jako.... A teďka už nevím, co, už nevím co byla otázka upřímně. Jo jo jo jo, že vlastně jsme si o tom mohli nějak popovídat, jo, že jsme si o tom mohli nějak popovídat a nějak vlastně... No a vlastně i jako se sourozencem si jakoby, že vlastně si můžeme tak nějak jako vyměnit právě ty zkušenosti a nějak si i třeba pomoc. A jako jsou určitě třeba i lidi otevřenější jako k těmhletěm věcem podle mě, když vlastně potom znají někoho, kdo vlastně k tomu patří. A protože, když už vlastně jakoby někdo, na kom vám záleží, třeba, tak vlastně už jako se ho to týká, tak vlastně se to vlastně tak trochu i týká vás. Takže potom se o to nějak víc zajímáte, máte k tomu lepší pochopení, že jo?

N.D.: Jasně. A to vlastně je....ty jsi tedy vlastně zmínila toho sourozence...a ještě znáš se třeba i s nějakými...a vlastně teďka toho kamaráda, takže vlastně znáš se vlastně s nějakými nebinárními lidmi. Je to tak? Ten sourozenec a ještě ten kamarád, nebo ještě někdo další?

Resp. 9: [Znám, znám, jo.]

N.D.: Ještě jednou prosím.

Resp. 9: Úplně...úplně ne, vlastně jakoby. Ne, ne, ne, že se neznám s nikým ještě dalším. Jakoby osobně, osobně ne. Třeba na internetu na tom Tumbleru, ale jakoby osobně úplně ne.

N.D.: Jasně. A vlastně chtěl bys třeba poznat další lidi?

Resp. 9: Asi jo. Já chodím, já chodím na Pride vlastně a tam tak nějak se třeba bavím s někým, ale ještě jsem se jakoby...potom úplně s těma lidma neudržuju nějaký jakoby kontakt moc dlouhý, takže jakoby ještě se mi to nestalo, že bych takhle jako někoho skrz to třeba potkal. A jako, že bychom potom udržovali vztah nebo jako kontakt. Ale jako asi...asi by mi to nevadilo jakoby, bylo by pěkný vlastně znát víc lidí takhle.

N.D.: Jasně. A u těch lidí, co znáš online, tak to jsou spíše lidé z Česka nebo ze zahraničí?

Resp. 9: Tak různě, protože vlastně Tumbler je...vlastně jakoby tam jsou lidi z celého světa a jako z celé Evropy a prostě tak. A...takže jakoby vlastně z celého světa. Ale vzhledem k tomu, že se pohybuju v té český komunitě, tak asi je tam fakt jako hodně lidí z toho Česka, no, který některý znám vlastně i osobně, ale úplně se s nima nevidám, takže...

N.D.: Jasně. A přijde ti třeba, že jsou lidi, jako nebinární lidi, v Česku, něčím specifictí?

Resp. 9: Asi vážně tím, že nevíme úplně, jak sami sobě říkat, vlastně. Hlavně, když třeba jako můj sourozenec, tak vlastně právě že fakt se cítí, že prostě nespadá ani pod jako pod žádný gender, takže vlastně jakoby v angličtině by si říkali they/them, ale jakoby my to obcházíme tím, že teda jako říkáme oni. Jakoby, když jako mluvíme jakože. Ale... No, vlastně je to těžký. Fakt jako hodně specifický asi jsme tím, že prostě nevíme vážně, jak si říkat, jaký jako vlastně...vlastně jakoby negenderový jména, tak jsou takový těžký vymyšlet v češtině. Takže...takže tak, no.

N.D.: Jasně. A vlastně, co třeba pro tebe...nebo co vlastně pro tebe znamená jako vědomí

toho, že vlastně jsou na světě další lidé, co ten gender prožívají období jako ty?

Resp. 9: No, je vždycky dobrý, když člověk ví, že není sám a na to jsou dobrý právě ty fóra, na to je dobrej ten Tumbler. Že vlastně, že vlastně když si připadáte, že jste blázen úplně, tak vlastně tam přijdete k těm lidem, který vlastně mají stejný problém nebo nějaký stejný pocitu jako vy a vlastně zjistíte, že nejste blázen, nebo minimálně že vás je těch bláznů víc, že jo? Takže aspoň jako člověk není sám.

N.D.: Jasně. A to...pak vlastně jakoby přijde ti, že vlastně je spíš jakoby snadné, nebo těžké najít jakoby další osoby a jestli třeba pomáhají s tím ty identitní pojmy?

Resp. 9: No, když je člověk na Tumbleru, tak je to docela jednoduché...najít vlastně...najít lidi, co vlastně...jako i lidi, co třeba používají různý zájmena třeba a jakoby někdo, kdo používá vlastně "to", jako "ono", vlastně pro sebe. Nebo právě "oni" taky vlastně... Viděl jsem, viděl jsem prostě víc lidí, kteří používají různý vlastně i ty český zájmena. A je to vlastně...když strávíte v nějaký komunitě, když strávíš v nějaký komunitě vlastně nějakou dobu, tak je to vlastně docela jednoduchý vlastně najít nějaký lidi. Já i ten tvůj post jsem vlastně posílal několika dalším lidem, o kterých vím, že jakoby, že by je to mohlo zajímat. Takže tak, no.

N.D.: Tak to moc děkuji. A...to pak vlastně...ještě jsem se chtěla vlastně zeptat, jaké vlastně výzvy podle tebe třeba přináší nebinární identita?

Resp. 9: Asi to vlastně to lidem vysvětlovat, když už to chcete, když už to chceš někomu vysvětlit, protože vlastně spousta lidí a hlavně těch třeba starších lidí, tak když jako zmíníš nějakou...jjako trans, nějaký transgenderismus, nebo prostě nějakou nebinaritu, tak oni hnedka prostě vybafnou s tím, že to je blbost a že prostě...že jako jsou to blázni ty lidi a že prostě by se měli léčit a jakoby... Je to prostě právě taky chyba i toho nedostatku povědomí o tom a vlastně, když už nějaký povědomí je, tak je to třeba negativní povědomí, že prostě to slyší od někoho, že prostě jsou ty blázni z Ameriky, co prostě říkají, že nemají gender. Takže jakoby...jakoby, no, ten nedostatek povědomí o tom vlastně hlavně tady v Česku je

asi velká překážka a pak taky ten jazyk právě.

N.D.: Jasně, chápu. A to vlastně, přál sis třeba někdy, aby byl tvůj gender binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 9: Jo, jakoby...jakoby jo, protože vlastně kdybych byl jenom holka, tak vlastně by to bylo...tak by to bylo vlastně chill, že jo? A kdybych byl jenom kluk, tak bych prostě jakoby mohl...nebo jako právě, že bych prostě jako mohl jít na tranzici a jakoby projít si tranzicí a zase taky by to bylo jako vlastně jednodušší. I když jako projít si tranzicí není zrovna jednoduchá věc, ale jakoby taky by to vlastně bylo jednodušší, protože bych aspoň vlastně jakoby věděl jasně, co chci, ale takhle je to vlastně, že jako...že někdy bych strašně moc jako chtěl si projít tranzicí, ale jakoby potom si říkám, ale pak jako zase ne, protože zase jakoby to úplně nebylo.... Jako já si myslím, že to je asi ideální právě, že mám ten binder, že prostě jakoby můžu takhle nějak ho mít, když ho chci mít, a vlastně nemít, když ho nechci mít. Takže jakoby...vlastně, jako jo, jako bylo by to jednodušší, rozhodně. Ale ve finále jakoby...jsem asi spokojenej tak, jak teďka jsem, takže asi dobrý.

N.D.: Jasně. A to vlastně...přijde ti třeba, že jsou některé nebinární identity vlastně víc přijímány než jiné, nebo že někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale má prostě problém s dalšími identitami?

Resp. 9: Já si asi myslím, že je pro lidi, když už, tak vlastně, když už jsou k tomu nějak otevřenější, tak je pro ně asi jednodušší pochopit, že někdo nechce být vnímaný jakoby ani jako kluk ani jako holka, ale už je těžší pochopit, že vlastně třeba jako ta genderfluidita a že prostě jako "jo, někdy kluk, někdy holka, někdy něco jinýho", to už je prostě jakoby...to už třeba lidi nepobírají, že vlastně...protože to už je složitější koncept vlastně. Takže...
Nebo taky ten bigender jakoby. Jakob vysvětlovat třeba někomu, že se jakoby cítíš jako jako i kluk i jako holka, tak prostě to je pro spoustu lidí taková španělská vesnice. Jakože si to nedokážou představit, což je pochopitelný, že jo, když to třeba, když to jakoby právě necítí taky, takže... Takže jakoby...jo, no.

N.D.: Jasně. To a vlastně, já jsem taky vlastně viděla třeba...přijde mi, že vlastně taky vlastně na internetu se jakoby lidi právě často nějak jako i prostě radí ohledně vlastně genderových identit, těch pojmů. Třeba si pomáhají s hledáním vhodných pojmů a tak. A vlastně z toho, co jsi zmiňoval, že jako se třeba o tom bavíš sourozencem a tak, tak vlastně přijde ti vlastně, že taky takhle komunikuješ prostě o tom genderu a nějak si jako pomáháte?

Resp. 9: Na tom Tumbleru vlastně jakoby to nějak tak právě, ž diskutujeme o tom, co by vlastně šlo zaintegrovat víc do českého jazyka. Jako právě nějaký ty jako ty nebinární zájmena vlastně. A takže to nějak probíráme právě na tom Tumbleru občas a jsou tam i prostě jakoby studenti...vlastně jako takový ty no jazykový studenti, kteří to vlastně právě se tam nějak snaží vymyslet a... Takže jakoby....no, jakoby nějak takhle, hlavně na tom Tumbleru to nějak tak jako probíráme. A vlastně i se sourozencem jsme právě že přišli na to, že bychom vlastně mohli to they/them z češtiny, teda z angličtiny převést vlastně do češtiny jako vyloženě "oni". Takže vlastně jo, je to taková spolupráce. Vlastně, že jako....se vymýšlí nějak takhle ty věc tak nějak za pochodu.

N.D.: Jasně. A to vlastně...vlastně ono jakoby kromě toho, že taky jakoby vznikají nové pojmy, tak vlastně se i vyvíjí význam a použití těch, co už existují, tak jestli s tím třeba máš zkušenost?

Resp. 9: Ty jo, jakoby....to nevím, no, jakoby spíš. Počkat, pojmy jakoby....

N.D.: Vlastně třeba identitní.

Resp. 9: Asi asi nechápu úplně.

N.D.: Vlastně ty jednotlivé vlastně pojmy označující genderové identity, tak vlastně kolikrát se třeba vyvíjí vlastně to, jakoby jak jsou používány, co prostě co znamenají a tak, třeba jsou tam určité jakoby změny. Tak jestli třeba s tímhle prostě nějak jakoby máš nějakou zkušenost, že se prostě něco jakoby mění, nebo že jakoby...

Resp. 9: Tak jo. To úplně úplně nemám s tím zkušenost, protože jakoby když jsem, když jsem tak nějak jakože se začal dívat do té komunity víc, tak už to vlastně bylo docela zažitý všechny ty pojmy i tady v Česku. Takže teďka už se to úplně tolik nemění, protože právě že ten základ už tam je. Třeba i jako dýl, takže jakoby teďka už se právě, že my vlastně tady přebíráme to, co už je v angličtině, vlastně...zajitý nějak, jakoby zavedený v té LGBT komunitě. Takže mi to vlastně tady jenom přebíráme. A vlastně tak nějak... No, jako už to vlastně přebíráme hotový v uvozovkách, no.

N.D.: Jasně. To a vlastně taky, protože to už vlastně taky myslím jsi vlastně sám zmínil, že vlastně těch pojmů je nějak jako hodně a ono to vlastně taky právě...nebo občas prostě lidi říkají, že těch právě pojmů jako je právě podle nich až jako hrozně moc. A tak by mě třeba zajímalo, jestli by třeba podle tebe měla být vlastně nějaká hranice jakoby toho počtu. A pokud jo, tak vlastně jak by se vůbec měla stanovit?

Resp. 9: No, já jak už jsem říkala, tak já si myslím, že vlastně každéj má svoji osobní vlastně genderovou identitu, kterou nějak vnímá, takže vlastně jakoby čistě teoreticky jakoby je tolik genderových identit, jako je na světě lidí, že jo? Ale to zase neznamená, že každá z nich musí mít jméno a musí mít definici. A právě že jakoby...když to někomu pomůže se nějak pochopit jakoby...když to jakoby to, že si vymyslí jméno pro svoji identitu vlastně nebo nějak jakoby novou definici, tak vlastně jestli to pomůže tomu člověku se jakoby nějak najít a nějak se pochopit, tak je to v pořádku. Ale jakoby zase kolem toho nemusí vlastně zase se dělat jako další...celý prostě komunity prostě zase kolem tohohle vlastně hodně osobního, to jako hodně osobní věci. Ale zase na druhou stranu vlastně spousta taky identit, která jako vlastně...spousta identit, který jsou teďka vlastně vnímaný jako.... [sekající se zvuk] Nějak se mi sekáš.

N.D.: ...[?] více početný identity, jako se kterýma se identifikuje víc lidí, tak vlastně i takhle začali. Takže...no. jo, pořád ten špatný signál, pardon. A? Asi už teďka lepší.

Resp. 9: Je to už teďka lepší?

N.D.: Jo, tak teď slyším, no. Tak jestli bys mi zopakoval, co jsi říkal naposledy.

Resp. 9: Jo, hele, teď zase naskočil zase signál. Jo, jo. No, vlastně jak říkám, že vlastně...každý má nějak svoje chápání sama sebe. A vlastně ve finále jakoby není nic špatnýho na tom vlastně právě že vymýšlet nový jména a vlastně nové definice nějakých identit, protože ve finále to potom se může jakoby právě s tím jakoby ztotožnit víc lidí a může víc lidí jakoby pochopit sebe a nějak tu svoji identitu. Takže ve finále to jakoby není nic špatnýho, ale... Jakoby třeba zrovna v té jako nebinární komunitě je taky opravdu hodně těch vlastně...obskurnějších v uvozovkách prostě genderů a pak si každý taky dělá svojí vlajku, což zase jakoby je to sranda, je to jakoby... Je to vlastně jakoby něco, co není nic špatnýho vlastně na tom. Ale právě že potom si právě že lidi myslí, že prostě...že prostě, já nevím, že si tohleto všechno budou muset pamatovat a já nevím co a prostě dělají si z toho srandu a no... Takže jakoby, takže tak. A taky vlastně nebinární lidi mají třeba takovej hodně jako specifický humor, který taky prostě jako třeba lidi mimo tu komunitu nemusí chápat, že prostě jakoby...pak si prostě myslí, že jsme úplně blázni, takže taky tak, no.

N.D.: A přiblížil bys mi třeba ten humor?

Resp. 9: Třeba jakoby...že vlastně hodně specifický jako věci nebo specifický postavy, že jsou v uvozovkách gender. Že vlastně jakoby, že se nám líbí, jak něco vypadá, tak vlastně řekneme: "Á, to je gender." A jakoby neznamena to prostě úplně něco specifickýho, jenom jakoby prostě tomu tak říkáme a jakoby...takže to je takovej jako humor. A potom si prostě jako...potom si lidi myslej, že já nevím, že se identifikujeme s kamenem, ale jakoby jenom to prostě jako říkáme jako srandu, prostě. Takže jako jo, je to hezkej šutr, je to gender prostě, takže...

N.D.: Jasně. To a pak jsem se ještě chtěla zeptat, jestli vlastně jsi někdy pochyboval o tom, že jsi nebinární, a pokud jo, tak co tě k tomu vlastně vedlo?

Resp. 9: No, tak určitě a vlastně už jenom tou vlastně povahou mojí identity toho, že se to vlastně mění...takže vlastně než jsem přišel na to, že vlastně jako to asi fakt se opravdu mění prostě, tak jakoby vážně... A hlavně taky ze začátku, když jsem se jakože začala fakt identifikovat jako genderfluid, tak vlastně...tak vlastně vzhledem k tomu, že se to mění a vzhledem k tomu, že jsem se narodil jako holka, tak se někdy cítím jako holka, tak jsem potom vlastně "no ježišmarja, tak já vlastně jako nejsem genderfluidní". Jenže pak se to další týden zase změní a já si vzpomenu "a jasně, jasně, takhle to je". A jakoby taky to je něco jakože o tom, že vlastně si to prostě...že vlastně prostě, když na vás něco sedí, tak prostě...to asi bude sedět, že jo? Ale jako rozhodně je tam taky nějaký ten právě imposter syndrom, že... Hlavně, když se to právě že mění, nebo když se třeba nějaký den cítíte nějak jinak, tak prostě najednou "ježišmarja, prostě já jsem úplně podvodník a vlastně se vůbec takhle necejtím nikdy" a potom vlastně zase za ten další týden, tak je to zase "á, no jo, vlastně takhle to je, ono se to vlastně mění, že jo?" Takže jakoby... A teďka už jsem si na to zvykl, že vlastně jakoby, že prostě...je to prostě jako ze dne na den třeba jiný, takže...jako určitě no.

N.D.: Jasně, a to pak ještě, jak vlastně jsi zmiňoval to vlastně s tím...s tím "oni" v té češtině, k tomu vlastně by mě taky zajímalo, protože už jakoby jsem slyšela jako mluvit někoho o tom vlastně, že jak prostě ta čeština je hodně genderovaná, tak to vlastně máme u té 3. osoby...to zájmeno pro 3. osobu tak není jakoby jenom "oni", je tam vlastně i to "ony". A tak jakoby vlastně, že to furt jako v té češtině je jakoby genderované, i když to vlastně člověk jakoby chce přejmout nějak z té angličtiny. I když na druhou stranu v té češtině funguje zároveň tedy to jako to generické maskulinum, ale to právě bych řekla ještě taky třeba hodně lidí tak jako hejtí a tak. I když jako záleží, jo. Ale tak třeba by mě zajímalo, jak třeba na to nahlížíš, na tohleto s tím "oni" právě, no.

Resp. 9: No, jakoby právě, že já jsem pomohl vymyslet sourozenci...se sourozencem vlastně to, že si může říkat oni, když už vlastně o sobě mluví v češtině. Ale to taky, jakoby ne každý člověk bere úplně dobře, protože...právě protože potom jakože jsou "ale to je matoucí, to vlastně jakože zní, jako když mluvím o několika lidech" a prostě je to hrozně těžký v té češtině. A právě taky jsou nebinární lidi, kteří prostě používají právě to on. Že to

je prostě, že to je rozhodně méně jakoby genderované než ona, protože vlastně když řekneme někdo, že jo, když řekneme například "někdo" nebo "nikdo", tak tím nemyslíme jako, je sice "ten někdo", ale nemyslíme tím na 100 % může. Může to bejt, "někdo" může bejt i holka, "někdo" může bejt i nebinární člověk, takže jakoby ono, vlastně to...jakoby nespecifický nejvíc vlastně nebinární v uvozovkách zájmeno, co my máme, tak je vlastně on, protože vlastně to jako taky nemusí znamenat, že jo, že to je na 100 % moc, když jakoby říkáme někomu mužským slovem, jako třeba "ten nikdo", že jo? Takže... Taky znám nějaký nebinární lidi, který si prostě říkají "on", ale taky, to je vlastně tím, že my prostě nemáme úplně dobré zájmeno. A když si někdo říká "ono", tak taky jsou takoví lidi, ale pak jakoby zase, že jako....prostě vlastně je to "ono" spíš jako věc a to taky není úplně lidem příjemný třeba. Takže...takže tak, no. A potom, když se snaží vymyslet třeba lidi jako nový zájmena, tak zase by to bylo strašně těžký jako integrovat do toho jazyka. Takže...je to prostě v naší...v našem jazyce...já si myslím, že se to bohužel asi nikdy úplně prostě nesrovná tohleto, protože by to vlastně...protože by to...muselo by se pro to hodně udělat a prostě na to se nikdy nesežene dostatek lidí, aby to podporovali, aby to bylo nějak jakoby proveditelný, že by se trošku jako znebinarizoval v uvozovkách náš jako jazyk, že by nebyl tolik genderovaný vlastně.

N.D.: Jasně. A to vlastně, ještě by mě zajímalo, jak by sis vlastně představoval fungování genderu ve společnosti do budoucna. Co by třeba za tebe bylo ideální?

Resp. 9: No, rozhodně to vlastně, aby bylo víc toho povědomí, aby se o tom mluvilo jakoby s respektem, aby lidi byli trošku otevřenější a byli trošku ochotnější vlastně chápat jiné lidi, kteří...kteří žijou třeba jakoby jinak než oni, nebo kteří mají nějaký jiný...zkušenosti než oni. A obecně prostě a já si myslím, že to by se mohlo trošku víc...právě s tou naší generací otevřít. Protože naše generace už k tomu má nějaký větší přístup taky z té Ameriky a z těch jiných zemí. Takže já si myslím, že jakoby se to mohlo zlepšit. Snad. A že by třeba mohlo být víc tolerance k tomu a víc nějak třeba i ty....právě i toho povědomí, toho pochopení právě, i když si právě...přesně jak se naše generace, třeba i ty, vlastně zajímá o to víc. Takže já si myslím, že to je jako na dobrý cestě, ale ještě to bude hodně trvat, no.

N.D.: Jasně. Tak jo, tak moc děkuji. To je vlastně tak nějak jako z toho, co jsem jakoby měla připravované, tak nějak jakoby všechno. Takže další jakoby otázky už úplně nemám a spíš by mě jakoby zajímalo, jestli třeba ty chceš jakoby sám něco ještě doplnit, jako něco dalšího dodat, anebo jestli třeba máš nějakou otázku ty na mě.

Resp. 9: Já si myslím, že asi dobrý. Já jsem...rád pomohl. A právě že taky jako jsem se zapojil kvůli tomu, že vlastně právě by tohleto mohlo přidat právě víc tý...víc toho povědomí, což by bylo super. Takže no, fakt jsem rád, že tohleto vlastně, že tohleto děláš. Že sis vybrala tohleto téma. A no...takže tak.

N.D.: Tak jo, já ti moc vlastně děkuju za zapojení a jsem vlastně moc ráda, že tedy nějak jakoby prostě...že vlastně ti to přijde jakoby fajn taky, že vlastně se tomuhle věnuju, jakože obecně prostě jakoby jsem ráda, že je o to jako zájem. Protože podle mě to právě jakoby taky je důležité, aby se tomuhle věnovalo, jak jsem už zmiňovala. A...já bych ti tedy pak vlastně poslala, pak až budu mít, ten předpis.

Resp. 9: Jo, dobře.

N.D.: Tak jo, tak ještě jednou vlastně moc děkuji, měj se krásně a pak vlastně to tedy pak pošlu. Tak jo.

Resp. 9: Dobře, tak jo, ahoj, hodně štěstí.

N.D.: Děkuju moc, ahoj.

Respondent 10

N.D.: Ahoj, slyšíme se?

Resp. 10: Jo, slyšíme se.

N.D.: Tak jo, super. Já ti moc vlastně děkuji za dnešní připojení a za rozhodnutí se zapojit do vlastně výzkumu. Na úvod bych se ještě nějak představila. Tak já jsem vlastně Nikola Divišová a studuji psychologii na Karlově univerzitě s tím, že tenhle výzkum dělám v rámci diplomové práce a co je vlastně tak nějak jako mojí motivací, tak vlastně jakoby kromě toho, že si myslím, že by se obecně ve společnosti mělo zlepšit porozumění nebinárním identitám, tak zároveň si myslím, že to je hodně důležité i pro psychologii samotnou, protože vlastně samozřejmě i nebinární lidé mohou někdy prostě potřebovat psychologickou, psychoterapeutickou podporu, pomoc a samozřejmě je pak fajn, když tomu vlastně psychologové, psycholožky rozumí, mají ty informace a tak. Co tak jsem četla nějaké výzkumy, tak prostě nebinární lidé třeba někdy, co vyhledali nějakou vlastně psychologickou službu, tak třeba naráželi na to, že prostě tam ti lidé prostě tomu nerozuměli, neměli ty informace a tak a vlastně ta zkušenost byla spíš negativní. Takže mi prostě přijde fajn, aby se tomuhle v psychologii věnovalo s tím, že v češtině je vlastně té literatury, materiálů méně než třeba v zahraničí. Takže podle mě je fajn, abys vznikalo něco i přímo u nás. A týkalo se to i lidí žijících u nás. Tak to je vlastně tak jako k motivaci. A pak, co se týče tohoto rozhovoru, tak ještě bych jenom řekla, že je vlastně nahrávaný s tím, že pak bude vlastně ta nahrávka přepsána do textové podoby, která bude anonymizovaná. Co se nahrávky týče, k té mám vlastně přístup jenom já, budu mít přístup jen já a vlastně potom přepsání ji smažu. Co se toho přepisu anonymizovaného týče, tak ten by byl součástí diplomové práce, která bude veřejná. Já bych zároveň vlastně ti pak ten přepis ještě poslala, aby jako zase tady prostě byla ta možnost se na něj jako podívat a třeba něco doplnit a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 10: Tak jo, úplně v pohodě.

N.D.: Tak jo, super. Tak jestli je to tedy v pohodě, tak já už bych začala s nějakými otázkami, co mám připravené?

Resp. 10: Jasný.

N.D.: Tak jo, tak super. A tak vlastně já bych se na úvod zeptala, co vlastně pro tebe

znamenaají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 10: Jasně, no. Pro mě konkrétně.... Já se považuju za nebinárního člověka, a to hlavně proto, protože mně vlastně nesedí ani ta škatulka jako žena ani škatulka muž. Ale vlastně třeba přítelkyně mě identifikuje spíš jako muže, protože jí to vlastně vyhovuje a mně to vlastně vůbec nevadí. Takže pro mě je to takový hodně volný....tady ty škatulky. A přijde mi, že na tom genderu vlastně ani tak nezáleží pro ostatní lidi. A spíš vlastně je důležitý, aby se ten člověk sám cítil vlastně dobře ve svém těle. A tak jak vlastně ho lidi přijmou. A pro mě bylo hlavně podstatný na začátku jít na top surgery, protože to bylo vlastně to jediný na mém těle, co mně překáželo...prsa.

N.D.: Můžeš to zopakovat, na co?

Resp. 10: Na top surgery, na operaci vlastně prsou, zmenšení. No a...takže to bylo to, čeho jsem vlastně chtěl dosáhnout v t...tranzici, dejme tomu. Ale nic jiného vlastně nepotřebuji, a proto mám pocit, že nepatřím do té škatulky muž, protože mi vlastně vyhovuje tohle, vyhovuje mi teď moje tělo a nepotřebuju brát žádný hormony, nepotřebuju žádný jiný operace na to, abych vlastně byl spokojenej tak, jak jsem. A sexualita... Tak já jsem jako na holky s tím mi přijde, že se ta sexualita může během života vlastně i trochu změnit. Přijde mi, že spoustu lidí vlastně nikdy ani neuvažuje o tom, že by mohl být ten člověk třeba na na kluky, na holky. Prostě tak nějak v tom životě najednou začne chodit prostě s tím opačným pohlavím a přijde mu, že to tak je vlastně v pořádku, protože to tak vidí svět. Ale někdy se třeba naskytne nějaká možnost, jakože...když si řekne: "Hele ty jo, vlastně já můžu být i s holkou. A co jako?" A přijde mi, že...si to takhle vlastně lidi ani neuvědomí v životě, že by mohli být třeba i na to stejný pohlaví, že by mohli být třeba bisexuálové. A má to tak třeba i moje přítelkyně, která právě...vlastně v životě jí přitahovali jako kluci a říkala si: "Jo, tak jakoby svět to tak vidí, tak jakoby to je v pohodě. Prostě já jsem na kluky. Jako proč bych řešila něco vlastně jinýho?" A pak vlastně až když potkala mě, tak si uvědomila, že j to vlastně jedno s kým chodí. Hlavní je, že jakoby si rozumíme, že se máme rádi a je to vlastně jedno. Myslím, že na tom hodně vlastně záleží i z pohledu společnosti, že vlastně, kdyby možná ta společnost ty lidi vlastně tolik netlačila k tomu,

aby se zapsali do nějaké kategorie, tak by s tím ty lidi byli víc v pohodě, když se vlastně něco změní v tom životě a když začnou cejtít něco jinýho. A nezačali by si říkat, že to je vlastně špatně.

N.D.: Jasně, děkuju. A ještě mě by tak zajímalo, protože jsi vlastně zmiňoval to, jakože právě ti nesedí ta škatulka muže ani ženy, co vlastně pro tebe jakoby představuje škatulka muže a škatulka ženy?

Resp. 10: No... Tak škatulka muže, já to beru vlastně, ten gender beru vlastně jako...to, že se člověk...to, že člověk vlastně je spokojenej s tím svým tělem, kterému vlastně je přidělený od narození. A když to tělo, když je mu přidělený od narození, když to tělo má vlastně ty hlavní prostě pohlavní znaky, což jsou vlastně v případě ženy prostě prsa a já nevím vagína, tak si řekne: "OK, prostě jsem žena a jsem s tím v pohodě." A když je člověk muž, tak má prostě opačný pohlavní znaky a řekne si: "OK, takhle to je v pohodě, " když se narodí prostě. A potom prostě jsou transgender lidi, který s tím nejsou v pohodě a cítí to vlastně obráceně. A pak jsou lidi jako já, kteří jsou v pohodě s tím, co mají, ale chtějí třeba změnit jenom něco, nebo nechtějí změnit vůbec nic, ale prostě si řeknou: "Mm, já jako nejsem žena, já se tak prostě necítím jako to, co mi bylo přiděleno."

N.D.: Jasně.

Resp. 10: Asi tak.

N.D.: Jojo.

Resp. 10: Já myslím, že v tom hraje asi roli víc věcí. Jakože nejenom to tělo, možná i nějaký přidělený role ve společnosti.

N.D.: Jasně. To a myslíš si vlastně, že je pro naši společnost gender důležitý? Anebo i pro jiné společnosti?

Resp. 10: Ještě jednou.

N.D.: Jestli ti přijde, že vlastně gender je pro naši společnost důležitý?

Resp. 10: No... Já si myslím, že proč naši společnost určitě, protože v naší společnosti se očekává, že...že budeš prostě v nějaký škatulce. Protože se to tak obecně...je to tak obecně pro lidi jednodušší, protože je jednodušší pochopit prostě, že je škatulka žena, škatulka muž. Pak někteří otevřenější lidi už mají i škatulku prostě nebinární, škatulku transgender, ale všichni potřebují prostě tady ty škatulky, aby prostě z toho neměli zmatek. A myslím, že...jako celkově vysvětlení toho, co je to gender a že v tom genderu teda jakoby je muž a žena, je prostě podstatný pro společnost, aby prostě v tom ten chaos nebyl, no. Nicméně bylo by jako super, kdyby od malička děti slýchaly prostě: "Hele je jedno, jak se cejtíš, je jedno, kdo jsi, prostě je to super. A je to prostě jedno. Hlavně abys prostě ty byl šťastnej a dělej prostě, co chceš, buď, kdo jseš, kdo chceš být."

N.D.: Jasně. A myslíš si, že třeba v jiných společnostech než v naší jakoby, že třeba ta situace je jiná, jak se k tomu jako přistupuje?

Resp. 10: Tak určitě si myslím, že v nějakých kmenech někde pryč to mají trošku jinak. A vlastně nemají ty škatulky už jenom, protože nejsou prostě vlastně vzdělání paradoxně jako my a nepotřebují to, nepotřebují si prostě dělat škatulky a učit se o tom, takže nemaj. A třeba v Americe, že jo, nebo v Anglii prostě mají těch škatulek trochu víc. Nevím, jestli to je jednodušší, asi ne. Ale aspoň prostě tam jsou tak daleko, že si ti lidi můžou aspoň tu škatulku vybrat a mají větší výběr.

N.D.: Jasně. A to, jak je vlastně jen gender důležitý pro tebe?

Resp. 10: Tak pro mě tak důležitěj nebyl. Pro mě bylo vlastně hlavně důležitý se zorientovat v tom, kdo jsem. Ale myslím, že kdyby ty škatulky nebyly a nebylo mi řečeno "hele jseš muž, žena", tak by mi to asi nevadilo. Spíš by bylo důležitý prostě se najít a zjistit, kdo teda jsem. Ale...a co vlastně chci, co chci změnit, jestli chci něco změnit. Ale

určit si vlastně jakože "hele, dobře, fajn, já jsem nonbinární prostě člověk s nějakým maskulinním vzhledem, prostě...mně je to jedno Nepotřebuju to."

N.D.: Jasně. A ještě mě napadá a to už jsi vlastně podle mě tak jako nakouzl, ale co vlastně pro tebe znamená být tedy nebinární?

Resp. 10: Jo no...tak znamenalo to si říct teda že...že mi neodpovídá vlastně ani jeden z těch genderů, že jo. Takže vlastně se cejtím jako jinak než lidi, kteří si říkají prostě "žena" a že se cítím jinak než lidi, kteří si říkají "muž" a že mi vlastně vadí nějaký určitý orgán, kterej prostě přísluší ženě, takže ho prostě nechci, ale zároveň nechci mít pohlavní orgány muže, takže jsem prostě nonbinární. Nebudu to prostě... Řekl jsem si, že to vlastně nebudu řešit tak vlastně do hloubky, jako to řeší někteří lidi, že si nebudu říkat, jestli jsem prostě, jestli nejsem náhodou transgender prostě, kterej potřebuje...já nevím jenom některý určitý operace. Prostě mi to bylo jedno a [převzal/předělal?] jsem si nějaký zájmena, protože mi třeba vadilo, že ve společnosti je zájmeno jako "ono" nebo "oni" a prostě mi to nesedělo. Takže...

N.D.: Jasně. To a vnímáš tedy jakoby to nebinární, nonbinary spíš tak jako kategorii, škatulku, nebo spíš jako vlastnost?

Resp. 10: Hm... Tak to nevím, jak na to odpovědět. Myslím, že...asi spíš tu škatulku, právě protože mi ji ta společnost vlastně nabídla, tak je těžký ji vlastně nebrat úplně v potaz. Jasně. A to...označil bys třeba vlastně za nebinární osobu každého člověka, který se vlastně neidentifikuje výhradně jako žena nebo výhradně jako muž? Ne, to určitě ne, protože on vlastně každý člověk tady v té LGBT komunitě, kterej se rozhodne teda se identifikovat nějak jinak, tak si hrozně moc a někdy hrozně dlouho hledá, kdo teda vlastně je, co teda vlastně je. A přijde mi, že spousta lidí o tom tak moc přemýšlí, že si pak vymyslí vlastně něco...nějakou úplně novou škatulku. A...určitě nejsou všichni lidi, kteří jsou jako já, kteří by si říkali nonbinární prostě. Hmm. Je hrozně složitý to pojmenovat, protože to, co cítíte, je vlastně většinou úplně jiný, než cítím já a...často se nonbinární lidi hrozně moc liší, protože...už jenom tím přístupem vlastně k tomu, kdo jsou, co jsou a někdo, kdo je

nonbinární vám řekne: "Ne, já prostě nechci, abyste mi říkali jako on, protože to ke mně vůbec nesedí a prostě mně to vadí a je to nepříjemný. Vůbec prostě nechci být spojovaný jako s ženou s mužem." A já vám řeknu, že mně to jedno, že prostě mě můžete brát jako muže a je mi to jedno. A prostě to spektrum nonbinárních lidí je hrozně obrovský a ty názory těch lidí jsou hrozně odlišný. Takže si myslím, že ne všichni to, jak se cítí, nazvou nonbinární.

N.D.: Jasně. A to...jak vlastně jsi zjistili, že jsi vlastně nebinární a kdy to třeba tak jako proběhlo?

Resp. 10: No, vlastně ono to probíhalo v průběhu života vlastně od začátku, protože vy si uvědomujete, že že k vám nepatří ta škatulka žena už jako od malička, od té doby, co si prostě začnete jako všímat toho, že máte nějaký pohlavní orgány, že prostě má to nějaký jako...nějakou roli ve společnosti a začne vám být divný, že to je vlastně tohle. A sice to v té době vlastně nenarvete ještě jako gender, nenazvete to prostě "dobře, asi jsem nonbinární", ale vlastně to začnete jakoby, začnete uvažovat o tom, co to teda vlastně jako je. A já si myslím, že pro mě to začlo...tak...ve 13 letech. Protože v té době e vlastně začalo kolem mě řešit tak nějak jako partnerství a kdo s kým bude a jestli jsme na holky, nebo na kluky...a jestli teda máme nějakýho přítele nebo co. A prostě se začaly vlastně řešit vztahy a...já jsem si začal uvědomovat, že vlastně nevím, co hledám, protože nevím, kdo jsem já a nevím vlastně, co těm lidem budu říkat. A v těch 13 se to tak začal...vyvíjet. Nicméně to, že jsem nonbinární, jsem oznámil [aspoň svým] blízkým kamarádům teda asi v 15, když jsem si to vlastně tak nějak všechno zpracoval.

N.D.: Jasně. A když vlastně zmiňuješ ty kamarády, kdo vlastně jakoby tedy v tuhle chvíli třeba ví o tom, že jsi nebinární, s kým to třeba sdílíš, nebo jak moc jsi vlastně ohledně toho otevřený? Jestli vlastně to prostě sdílíš obecně jakoby s lidmi, nebo jenom prostě s některými, nebo jak to vlastně máš?

Resp. 10: No, že si...pardon, já připojím nabíječku k mobilu jenom.

N.D.: V pohodě.

Resp. 10: Na chvilku se odpojím.... Jo, no, já si myslím, že jsem ohledně toho celkem otevřený. Já si myslím, že to ví vlastně všichni lidé, co se mnou...co se mnou jsou nějak v kontaktu. Kromě teda generace mojí babičky a vejš, protože ta generace vlastně často nedokáže tadytohle vůbec pojmout. Takže...se toho celkem zdržuju, nicméně vlastně lidi v mojí generaci to ví snad všichni. A...generace mých rodičů v podstatě taky. Včetně teda mých rodičů. Jinak spíš to ví teda moje...kamarádstvo ve škole než teda rodina, kam se to úplně nerozneslo. Ale to je myslím spíš z toho důvodu, že...že se i já i vlastně moji rodiče hodně bojí, že to někdo nepřijme. Což je hrozně špatně, ale vlastně kdybysme se toho nebáli, tak by to podle mě už věděli všichni.

N.D.: Jasně. A to, jak vlastně třeba tedy lidi zpravidla jakoby reagují na to, když se dozví, že jsi nebinární?

Resp. 10: Tak já vlastně studuju uměleckou školu, takže se vyskytuju hodně v uměleckých kruzích, takže to lidi přijímají tak jako stylem "jo, aha, dobře, tak fajn." Je jim to celkem jedno, protože v uměleckých kruzích je tolik zvláštních lidí a lidí prostě s něčím jako speciálním, že je tohle vlastně úplně normální. Tam je spíš nenormální...vlastně ani nevím Tam podle mě vůbec není škatulka nenormální, takže...

N.D.: Jasně. A jak vlastně druhým vlastně tu svoji identitu popisuješ, pokud jim ji nějak popisuješ?

Resp. 10: Já jim většinou řeknu, že...že mi mají odteď prostě říkat, nebo pokud je to někdo nový, tak řeknu, že jsem (anonymizováno). A že...většinou ani neříkám vlastně, jakými zájmeny mě mají oslavovat, protože buď začnou mluvit správně, anebo se mě na to zeptají. A pokud prostě to řeknou špatně, tak jim řeknu na začátku: "Hele a mužský zájmena...jestli vám to nevadí." Prostě...myslím, že to vyplyne tak nějak přirozeně. S tím jménem hlavně.

N.D.: Jasně. To a je vlastně něco, co vlastně bys třeba označil za klíčový moment nebo

klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 10: No... Určitě to, že jsem začal chodit na tu uměleckou školu, protože vlastně když jste v prostředí, kde vás lidi přijmou jakkoliv, tak vám otevře možnost vlastně se konečně začít brát tak, jak chcete. Takže jsem začal vlastně otevřeně konečně o sobě mluvit prostě v mužským rodě a změnil jsem si tak jako ofic...ne oficiálně, ale změnil jsem si prostě jméno, který používají vlastně všichni lidi, co mě znají. A začal jsem žít vlastně tak, jak chci, oblíkat se tak, jak chci a bylo to pro mě vlastně asi takovej největší milník. A potom určitě ta operace, na kterou jsem byl minulej rok. A mě vlastně tak jako utvrdila v tom, že už je to teďka všechno jinak a že už jsem sám sebou. A že už vlastně nic víc nepotřebuju. To byl taky určitě důležitěj milník. No a jinak asi takhle...asi ty dva, škola a operace.

N.D.: Jasně. A to...vlastně...dneska se jakoby člověk může právě různě jako setkat s hodně velkým množstvím těch pojmů, že jo, že vlastně se třeba rozlišuje právě to transgender, trans a trans hvězdičkou pak, že se používají pojmy allogender, cisgender, pak se používá jako queer, genderqueer, genderově diverzní, gender non-conforming. Tak jestli třeba nějaký z těch pojmů má význam i pro tebe a čímpak, nebo jsou vlastně nějaké jiné pojmy, co jsou podle tebe nějak důležité?

Resp. 10: Tak na to odpovím velmi krátce. Já většinu těch pojmů ani neznám. A přijde mi....pro mě teda konkrétně tohle hrozně přehnaný už. Ale na druhou stranu naprosto respektuji a přijímám, pokud si to někdo zvolí a používá prostě tady tu škatulku, tady to jméno. A přijde mi to naprosto v pořádku pro lidi, kteří si potřebujou prostě tu škatulku najít a potřebujou prostě v nějaký škatulce být, aby se cítili v pořádku, aby se cítili bezpečně, aby prostě se cítili nějak, že patří do tý společnosti. Já to chápu a respektuju to. Jenom pro mě je to prostě asi už moc.

N.D.: Takže ty vlastně používáš jenom ten obecný pojem "nebinární", je to tak?

Resp. 10: Přesně tak.

N.D.: A používáš vlastně, když o sobě mluvíš, spíš jakoby to české nebinární nebo anglické nonbinary?

Resp. 10: Spíš asi nonbinary.

N.D.: I v češtině tedy?

Resp. 10: Jo, jo, i v češtině.

N.D.: Jasně. No a vlastně, přemýšlela jsem, jakoby jaké to vlastně je používat jakoby pro sebe v té češtině anglický pojem. Sice si říkám, že vlastně do té češtiny se teď ta angličtina dostává už více, takže to možná tak jako zvláštní není, ale přemýšlela jsem, jestli to pro člověka není zvláštní. Jak to vnímáš?

Resp. 10: Myslím, že v mojí generaci už to zvláštní ani není, protože spousta lidí kolem mě používá anglický, anglický slova v češtině. Takže...myslím, že to je v pořádku. A hlavně ono....spousta lidí kolem mě vlastně používá nonbinary spíš než nebinární. Myslím, že to slovo nebinární jsem slyšel spíš už jako od těch starších lidí.

N.D.: Jasně. To a vlastně mě tady k tomu tak napadá...myslíš, že by třeba bylo dobré, aby byly vlastně nějaké tedy české jakoby varianty těch různých pojmů? Nebo myslíš, že to tedy není třeba?

Resp. 10: Myslím, že to třeba úplně není, spíš je třeba...to líp vysvětlit v společnosti ten pojem jako takovej. Ale myslím, že ten pojem měnit není třeba. Hlavně spíš to vysvětlení nějakou prostě...já nevím, určitě ne žádnou definicí, ale prostě vysvětlit, co to je, že vlastně není potřeba se toho nějak bát. Že je to normální, že prostě jenom ty lidi jsou teď víc otevřenější vůči tomu a vlastně se s nima víc stýkáme, protože...ne, protože by těch lidí přibývalo, ale protože ty lidi se často až teď vlastně začínají ukazovat, začínají prostě o tom mluvit otevřeně. Takže prostě říct lidem, kteří jsou prostě o generaci výš, než jsme my, že se nic nemění, že tohle je normální a že prostě je fajn s těma lidma zacházet takhle

a takhle, že je dobrý se zeptat. Že prostě tím, že se prostě člověk zeptá, nic vůbec nepokazí. Není to prostě špatně, není to jako považovaný za...zas já nevím prostě...ted' bych chtěl říct rude. Chápeš prostě? Toho člověka to neurazí prostě, naopak. Když se...když se mě prostě někdo zeptá: "Hele, jak ti mám říkat, jak tě mám oslovovat?", tak je to hrozně pěkný od toho člověka. Je to super, že o tom vůbec přemýšlí někdo.

N.D.: Jasně, chápu.

Resp. 10: Takže si myslím, že prostě nonbinary spíš vysvětlit než...[nevím].

N.D.: Jasně, takže spíš jakoby to chce obecně dělat osvětu a jazyk až tolik řešit třeba jakoby není v tomhle směru?

Resp. 10: Přesně.

N.D.: Jasně. No a to jak vlastně ses dostal vlastně tedy k tomu, že prostě je nebinarita, k tomu vlastně označení nonbinary, jak vlastně jsi to jakoby našel?

Resp. 10: No, já...si myslím, že mi to tehdy někdo ukázal. Tak nevím, jestli z [?] nějaký jiný kamarád...protože sledoval nějakýho youtubera ze zahraničí, kterej právě to měl taky tak, že vlastně zjistil, že je nonbinární. Původně původně říkal, že je transgender byl teda vlastně...postupoval tranzici vlastně z holky na kluka, začal brát vlastně testosteron a až později vlastně zjistil, že je, že je vlastně jenom nonbinární a že mu stačí brát nějakým stylem hormony a že se vlastně necítí jako muž. A mě v tu dobu, co jsem to vlastně sledoval, co mi to někdo pustil, tak si říkám: "No jo, já to vlastně mám taky tak." Takže to vlastně přišlo ze zahraničí, no, ta myšlenka. V Česku si myslím, že v té době moc takových lidí oficiálně nebylo.

N.D.: Jasně. No a vlastně, zkusil...mohl bys mi říct, co ti ta identifikace s tím vlastně pojmem, s tím nebinární, co ti to vlastně dalo, nebo co ti to naopak vzalo?

Resp. 10: No, dalo mi to to, že...to, co dávají škatulky. Že prostě někam patřím, že to není nic divnýho, že vlastně těch lidí je víc, že to nejsem jenom já na celém světě, že prostě nejsem nemocnej, že to je normální a že se nemusím nějak prostě schovávat, nemusím se cítit trapně za to, že jsem prostě takovej, jaký jsem. Spíš mě to tak ujistilo, že to je v pořádku.

N.D.: Jasně. A je i něco, co ti to třeba vzalo? Něco negativního, co bys řekl, že tam jako to přineslo?

Resp. 10: Ne, určitě ne. On ten youtuber byl vlastně vzhledem k tomu, že patřil do té kategorie, tak o tom mluvil hrozně hezky a byl vlastně hrozně otevřený ostatním prostě lidem, jako je on a... Nebylo k tomu vlastně řečeno nic negativního. Vlastně i ti lidi, co toho youtubera sledovali, byli tomu tématu vlastně otevření, takže ani v těch komentářích vlastně nebylo nic negativního. Myslím, že s negativními reakcemi jsem se sešel spíš, až když jsem to začal oficiálně vlastně oznamovat.

N.D.: Takže chápu to dobře tak, že vlastně za sebe to vnímáš tak, že prostě pro tebe to mělo jenom přínos? Jakoby to, že se tedy identifikuješ jako nebinární. Chápu to dobře? (přítakání) A to...vlastně k čemu podle tebe vlastně ty pojmy označující genderové identity tak jako obecně slouží?

Resp. 10: Já si myslím, že je to právě...právě k tomu, aby ti lidi se mohli zařadit do té škatulky a mohli si říct, že je to v pořádku tak, jak se cítí, že těch lidí, kteří se cítí stejně, je víc a že v tom nejsou sami. A že si můžou prostě nějak říkat, že prostě patří do té skupiny těch lidí. Že vždycky je lepší, když vám něco je, když prostě, já nevím, máte...kdyby to byla třeba nějaká nemoc a vy byste byli prostě onemocněli, tak je lepší, když vám prostě doktor řekne: "Jasně to známe. Máme na to prostě prášky, to je normální." Tak prostě se tolik nezděsíte, než když vám řeknou prostě...v době, kdy prostě začala morová epidemie, "Máte mor, to neznáme, nemáme na to léky, prostě umřete asi." Tak stejně tak je dobrý, když vám někdo v týhle době řekne "Jo, ty seš nonbinární, jasně, takových lidí je spousta, já je znám, prostě ty seš na binární, to je v pohodě." Než kdyby vám někdo řekl prostě: "Ty

jo, tak to jsem ještě neslyšel. Prostě to je divný, protože takových lidí prostě není moc. Asi nikdo. Prostě jste na celém světě jenom jeden, prostě sám."

N.D.: Jasně. To a k tomu mě tak vlastně napadá, co pro tebe znamená, nebo je prostě pro tebe důležité, že vlastně existují další lidé, kteří gender prožívají obdobně jako ty? Vlastně jak to jakoby vnímáš?

Resp. 10: No to je úplně geniální, protože...mně to vlastně třeba hrozně pomohlo, ne v tom ujišťování, tam jsem tak nějak...si šel sám podle sebe, ale v té době, co jsem začal řešit vlastně operaci a to, co chci teda změnit všechno, tak mně to hrozně pomohlo, protože jsem byl hrozně zmatenej a říkal jsem si: "Ty jo, nejsem já prostě transgender. Já budu potřebovat prostě testosteron, budu potřebovat operace a bude to hrozně drastický a nevím, co mám dělat." A v tu chvíli jsem se připojil na facebookovou skupinu, kde byli prostě lidi, jako jsem já, a řekli mi: "Hele v klidu, prostě to je v pohodě. Nemusíš být nutně prostě transgender, když potřebuješ prostě odstranit prsa, je to normální, běž tam a tam, tam ti poradí." A vlastně jsem našel nějakou pomoc, nějakou prostě...někoho, kdo mi řekl, co mám vlastně dělat. A v tu chvíli nikdo jinej prostě takovej nebyl, kdo by mi řekl: "Jasně, běž za sexuologem, ten to vyřeší." Takže...to bylo prostě hrozně důležitý, že mi někdo poradil, co mám dělat.

N.D.: Jasně. A přijde ti tedy vlastně...nebo jakoby jak moc vlastně snadné, nebo těžké ti přijde najít vlastně osoby, co to prožívají obdobně a jak moc s tím podle tebe pomáhají ty pojmy třeba?

Resp. 10: Hmm. Ještě jednou radši tu otázku, já si nejsem úplně jistej...

N.D.: Jak moc snadné nebo těžké ti přijde vlastně najít osoby, co právě prožívají obdobně jako ty ten gender a vlastně jestli ti přijde, že třeba s tím právě nějak pomáhají ty pojmy?

Resp. 10: Určitě si myslím, že s tím ty pojmy pomáhají, protože když je...no, aspoň já to tak mám, když chci hledat...někoho, kdo mi pomůže, tak většinou napíšu do toho Google

vyhledávače prostě ten pojem a ono se pak už něco objeví a teda konkrétně u tý facebookový skupiny mi tohle...řekl právě jeden z mých kamarádů, takže to nebylo úplně formou toho, že bych si hledal nějaký pojem, ale určitě potom vlastně mi pomohlo si ty pojmy vyhledávat a najít si vlastně nonbinary, prostě top surgery a vyjely mi prostě obrázky, já se na to mohu podívat prostě, jak to vypadá, takže určitě pojmy pomáhají s hledáním.

N.D.: Jasně. A přijde ti tedy vlastně hledání třeba přímo vyloženě jakoby těch dalších lidí jakoby spíš těžké nebo snadné?

Resp. 10: Tak pro mě to bylo snadné s tím, že.... Tím vlastně nechci říct, že to je snadné, protože člověk, který žije prostě na malé vesnici někde...táhmle prostě na kraji Český republiky, tak proto toho to úplně snadný být nemusí, protože ve svém okolí nemusí mít lidi, který mu řeknou: "Jo, zkus se podívat na internet." Prostě může celej život žít v tom, že prostě je nemocnej, že je divnej, že prostě je sám a pak se přestěhuje do většího města, kde mu řeknou: "Jé hele, vždyť to je v pohodě." Jako vlastně spíš je to snadnější ve větších městech, kde těch lidí je větší koncentrace. Než prostě na malý vesnici, kde jsou spíš xenofobní lidi, který vám řeknou, že to je divný.

N.D.: Jasně. To a vlastně...chápu to dobře, že vlastně se znáš s dalšími nebinárními lidmi?

Resp. 10: Je to, je to super, no. Je to vlastně super, že máte někoho, kdo vám prostě může poradit, nebo naopak prostě komu můžete poradit vy a je super prostě mít někoho, kdo je na tom stejně, protože se pak potom můžete i bavit. A když máte prostě nějaký problém, nebo nedej bože vás prostě někdo třeba šikanuje za to, tak se s tím můžete někomu svěřit a nemusíte prostě se cítit trapně někde v koutku prostě pokoje, ale můžete o tom prostě otevřeně mluvit s někým, kdo vás prostě neodsoudí, no.

N.D.: A vlastně znáš jakoby nějaké nebinární lidi jakoby z Česka, nebo spíš ze zahraničí?

Resp. 10: Zním jak z Česka, tak ze zahraničí. Právě vzhledem k tomu, že jsem, že žiju v

Praze a chodím na uměleckou školu, tak si myslím, že mám velký štěstí na to právě se vyskytovat jako v oblasti, kde se ty lidi koncentrujou.

N.D.: Jasně. A to vnímáš třeba jakoby, že jsou třeba čeští nebinární lidé něčím specifičtí oproti lidem jakoby ze zahraničí?

Resp. 10: To si nemyslím. Aspoň z mého pohledu ti nonbinary lidi kolem mě jsou tak nějak stejní jako ti ze zahraničí. Jenom možná je odlišný to...ta péče vlastně v Česku. A to, že v Česku se třeba tolik vlastně ty operace nedělají a musíte jít ke specifickým lidem a potom vlastně jít nějakou specifickou cestou, aby teda jste tu operaci mohli mít, ale to jsou prostě spíš ty hlouposti než ti lidi.

N.D.: Jasně. To a vlastně mě ještě napadá, jestli se vlastně s dalšími nebinárními lidmi třeba bavíte jakoby o tom genderu a tak, protože vlastně...nebo i identitách, protože vlastně co jsem si tak vlastně všimla, a to hlavně jakoby na internetu, tak že si prostě lidi právě různě třeba i radí ohledně toho jakoby genderu, toho jako porozumění sobě a třeba i ohledně nějakých těch pojmů, co by těm lidem třeba seděly a tak. Tak jestli to třeba prostě nějak jako s tím máš také zkušenost, že se prostě o takovýchle věcech bavíte a tak.

Resp. 10: Já to teda nerozebírám za mě, protože já jsem si prostě na tadytohle všechno přišel sám a.... Myslím, že pro některý lidi je důležitý prostě tou cestou projít sám a pro některý zase je důležitý se o tom poradit. Ale setkávám se samozřejmě s tím i hlavně v tý skupině, kdy tam prostě napíše nějaký člověk: "Hele, prostě mám se sebou problém. Nevím, co jsem, porad'te mi." A pak se tam rozběhne prostě diskuze: "Hele, musíš se prostě prvně prostě to zjistit sám," nebo "Prostě zajdi si tady za sexuoložkou, popovídej si o tom." Takže určitě, určitě se o tom ty lidi radí. I v těch skupinách i...i různě prostě mezi kamarády, ale...já se o tom moc nepovídám. Protože pro mě vlastně mělo význam spíš teda si na to přijít sám, no.

N.D.: Jasně, chápu. To a pak vlastně mě by zajímalo, jestli třeba prostě jsi vlastně někdy pochyboval o tom, že jsi nebinární? A pokud jo, tak co tě k tomu vedlo?

Resp. 10: No, určitě. Na začátku jsem o tom pochyboval z toho důvodu, že...že jsem právě chtěl jít na tu operaci a říkal jsem si, jestli teda, když chci vlastně měnit něco na svém těle, jestli nejsem transgender. A jestli teda nechci být jako celkově vlastně muž. A...vlastně spíš asi...jako to bylo pro mě tím....tou zápletkou, protože jsem nevěděl, jestli se mám teda spíš zařadit k transgender lidem jestli chci teda brát hormony, jestli ne. A nebo jestli teda jsem nonbinary a vlastně se nechci měnit úplně. Spíš asi tohle. Ale nikdy jsem vlastně neuvažoval nad tím, že že si jenom vymyslím, že jsem prostě...žena a že jenom prostě, nevím, mám nějaký jiný problém. Ale vždycky jsem vlastně věděl, že chci něco něco změnit a nějak se vlastně jinak identifikovat. Jenom jsem vlastně to nemohl na začátku úplně zařadit někam. A...jinak jsem nad tím asi nikdy nepochyboval.

N.D.: A chápu to dobře, že se tedy identifikuješ jako nonbinary, ale třeba za transgender, trans se nepovažuješ?

Resp. 10: Ne, nepovažuji se. Nepovažuji, no, vlastně.

N.D.: Jo, jasně, v pohodě. Já jenom že právě vnímám, že se tohle taky jakoby liší. Že třeba někteří nebinární lidé jakoby se jakoby tak označí, někteří naopak ne, tak jenom mě zajímalo prostě, jak to jakoby máš ty konkrétně.

Resp. 10: Jo, já si myslím, že to je z toho důvodu, že vlastně někteří nonbinary lidí vlastně nechtějí nic měnit na svém těle. A ti, kteří na svém těle chtějí něco měnit, se označí jako trans, právě protože vlastně chtějí něco změnit a že si projdou tou tranzicí nějakou určitou. A proto se tak vlastně označují. Já to asi tak neberu, ale...vlastně to dává smysl tím [?].

N.D.: Jasně, chápu. A pak vlastně to...by mě zajímalo nebo...taky jsem si všimla, že dost lidí řeší jméno, zájmena, to už jsi vlastně taky sám zmínil. Mě by třeba zajímalo, jak to právě pro tebe je třeba důležité v porovnání třeba s těmi pojmy, s tím, že používáš to nebinární a třeba jakoby co je důležité pro kontakt s druhými. Jakoby jestli spíš třeba ten pojem, nebo prostě jméno, zájmena, jestli třeba je něco důležitější než jiné. Je to

srozumitelné?

Resp. 10: Jo, jo, jo. Já si myslím, že pro mě bylo nejdůležitější asi to jméno, protože...žádná škatulka asi není tak důležitá jako to, jak vás vlastně oficiálně teda ty lidi budou vnímat. Protože když řeknete: "Jsem nonbinary", tak to vlastně jako neurčí, jak vám mají říkat. A to je podle mě důležitější, protože normálně v běžný řeči se spíš setkáte prostě s tím, že vám řeknou jménem, že vám řeknu zájmenem. A ne, že prostě vás označí jako nonbinary člověka. Takže určitě jméno prostě pro mě bylo hlavní. Hlavně proto, že jsem na to přišel jako první. A jako první jsem začal řešit jméno, protože jméno, vlastně to deadname, který mi dali od narození, bylo hrozně hrozně moc ženský a hrozně zdobnělý. A prostě, když si vezmete jméno (anonymizováno), kde máte prostě ještě ty český háčky, tak je to ještě víc zdobnělý a ještě vlastně víc to vyjadřuje takovou tu...pro mě tu ženskost a mně to bylo hrozně nepříjemný, takže jsem si prostě vybral jméno, který je vlastně takový...dalo by se považovat i za ženský i mužský. A to jsem si vybral i vlastně pro okolí i pro to, aby ty lidi vlastně neřekli, že jsem si ho změnil hnedka prostě na mužský a aby prostě v tom nevznikl nějaký jako nějaký konflikt. A prostě lidi, kteří mě mají vážně rádi, kteří se mnou prostě tráví čas, tak mně spíš říkají prostě (anonymizováno - "mužská" varianta jména), protože...prostě ví, že vlastně mně spíš vyhovuje to mužský jméno, dejme tomu. A to okolí, kteří prostě...ti ty starší generace, že jo, spíš se prostě ztotožní s tím (anonymizováno), protože je to pro ně tak jako neutrální a řeknou si: "Ok, tak prostě to bude (anonymizováno)." Takže to jméno prostě bylo podstatný. A ty zájmena...ty jsou důležitý pro mě vážně hlavně u těch bližších lidí, kteří prostě se mnou mluví víc, protože...je mi to prostě příjemnější. Nicméně jako asi se neurazím, když mně prostě řekne nějaká paní profesorka prostě, který je přes 50, mi řekne prostě "ona". Jo, stát se to může a asi na ni nebudu za to křičet.

N.D.: Jasně, chápu. To a vlastně, všiml sis třeba nějaké změny v tom, jak tě lidé vnímají poté, co se prostě dozví, že jsi nebinární? A jako, jestli ti třeba přijde, že prostě nějak tvoje genderová identita ovlivnila tvé vztahy?

Resp. 10: Určitě, no. Potože vlastně pro ty lidi, kteří...kteří jsou nějakým způsobem teda

xenofobní... A právě já jsem jako ze (anonymizováno), což je podle mého názoru velmi xenofobní město a vlastně tam se setkávám častěji právě s tou reakcí, jakože...že to je vlastně zvláštní, že to je divný. Že...jak takhle jako můžu fungovat, jakože jak mě můžou vlastně přijmout lidi? A spíš tady s těma negativníma reakcema. A tady to je právě spíš obráceně v Praze, protože ti lidi na to spíš reagují teda pozitivně a....spíš jsem právě víc přijímanej a hlavně se stává, že někteří lidi mi dokonce řeknou: "Ty jo, to seš prostě statečnej, že jako to teda dáváš takhle oficiálně najevo, že prostě sis tím vážně jako prošel, žes prostě nezůstal jako tak, jak jsi byl, že prostě jsi to jako změnil, že jsi vážně prostě to udělal, že jsi šel na tu operaci." A vlastně mě berou hrozně jak pozitivně. A někteří vlastně mě za to i jako pochválí, že jsem prostě dobrej, že jsem to udělala, takže...tady je to vážně spíše pozitivní. Hlavně teda podle mě to je tím, že jsem v těch uměleckých kruzích a...to je hodně jiný.

N.D.: Jasně. A přijde ti, že vlastně to nějak ovlivnilo i třeba vyloženě navazování nových vztahů pro tebe?

Resp. 10: No. Tak vzhledem k tomu, že já se spíš bavím právě s umělci, tak určitě ne. Ale...myslím, že kdybych zůstal ve (anonymizováno) mezi...prostě neumělci...tak by to asi ovlivnilo ty vztahy hodně, protože si pamatuju, že když jsem byl prostě na gymnáziu a vlastně jsem to oficiálně o sobě teda oznámil, tak se se mnou hodně lidí přestalo kvůli tomu bavit, protože...nevím, asi se prostě báli, nevěděli, jak to pojmout, nevím. Prostě...s tím asi nesouhlasili, no.

N.D.: Jasně, chápu. No a pak vlastně přijde ti třeba že vlastně tvůj gender ovlivňuje to, jak jakoby ty vnímáš jakoby druhé lidi?

Resp. 10: To asi ne. Já ty lidi vnímám pořád stejně. Mně přijde, že...prostě buď vidím v těch lidech ženu nebo muže, protože mě to tak prostě společnost naučila. A pokud ten člověk přijde a řekne, že je nonbinary, že je transgender, že je prostě něco jiného, tak to přijmu a respektuji. A přijde mi to v pořádku, ale vlastně se nic nemění na tom pohledu na lidi.

N.D.: Jasně. A to mě tak k tomu napadá, když vlastně...když prostě právě je jakoby člověk naučený lidi právě vnímat nějak jako ženy, muže a vlastně sám říkáš, že taky jakoby tohleto máš naučené, jak třeba vnímáš jako snadné, těžké se prostě jako přeorientovat, nebo jak to říct, jakoby prostě upravit to vnímání, když vlastně ti někdo řekne, že to je vlastně jinak, než bys měl jakoby tendenci prostě si to...jakoby takhle řadit, nebo?

Resp. 10: No... Přijde mi, že to vlastně tak těžký není, protože...to není něco, co by mě vlastně ovlivnilo. Prostě ten člověk se nějak jako prezentuje a nějak se oslovuje a může mi být celkem jedno, jak vypadá a vlastně, co má třeba v kalhotách. Je mi to jedno.

Hlavně...hlavně je asi podle mě těžký...s tím, když toho člověka znáte nějakou delší dobu a oslovujete ho nějak naučeně, tak je potom těžší se přeorientovat vlastně na jiný zájměna, na jiný jméno, protože jste zvyklá vlastně toho člověka nějak oslovovat. A to je trochu těžší, ale vlastně přijde mi, že když to nějakou dobu už používáte a ten člověk se potom vlastně změní nějakým způsobem, třeba prostě má nějaký mužnější vzhled nebo prostě začne mít hlubší hlas a tak, tak se to vlastně tomu člověku tak nějak i spojí s těma zájmenama, s tím jménem a je to pak vlastně jednodušší. Ale je určitě vlastně těžší na začátku prostě se přeorientovat z něčeho, co znáte, na něco nového a nějakou dobu to používat a nedělat v tom chyby. A je to těžký i pro mě, kterej prostě to sám vlastně zažívá. Takže si myslím, že je to v pořádku vlastně se v tom plíst a opravovat se a...je to prostě normální.

N.D.: Jasně, chápu. To a vlastně totiž mě taky ještě napadá, že vlastně, že pro spoustu lidí může být kontakt s někým, kdo je prostě nonbinary, tak že může být jako velmi inspirativní. Tak jestli třeba sis sám jako všiml toho, že prostě...že vlastně ta identita ovlivnila to, jak třeba lidé v tvém okolí uvažují vlastně o světě, o společnosti nebo třeba i o sobě samých?

Resp. 10: Jo, určitě, určitě. Právě spoustu umělců se nechá tím hlavně inspirovat. A...zažil jsem právě spoustu lidí, kteří přišli a hrozně...a měli spoustu otázek a hrozně je to zajímalo a vlastně spíš tím pozitivním způsobem, že se mě začali ptát vlastně, co teda, jak to mám a

vlastně co jsem všechno jako už teda prožil a že to je zajímavý, že to je jako super, že jsem vlastně takhle jako něco změnil a že jsem vlastně šťastnej takhle. A...spíš jsem teda...spíš se teďka setkávám právě s lidmi, který to zajímá, kteří se...spíš nechají inspirovat, no. Ale přijde mi to super. Já o tom vlastně hrozně rád mluvím, protože rád vidím, že ty lidi o tom začnou trošku víc přemýšlet. A jo, přijde mi to super, no.

N.D.: Jasně. A to vlastně...přijde ti třeba, že nebinární identita přináší vlastně nějaké výzvy a jaké třeba?

Resp. 10: No. Tak hlavní výzvou je to vlastně někomu vysvětlit, protože...právě protože se každý nonbinární člověk prezentuje nějak jinak, tak je těžký to lidem vysvětlovat. Když se vlastně seznámíte a ten člověk má trochu víc otázek, tak...je těžký to vlastně všechno vysvětlit, protože často...třeba já o tom vlastně tolik nepřemýšlím, abych to mohl vlastně tak moc vysvětlovat. Prostě to tak je a nemám k tomu nějaký širší vysvětlení, proč to tak je, ale...přijde mi, že to asi je nějaká určitá výzva, protože vlastně ta společnost je...jakoby má tu definici pro muže, definici pro ženu, ale ne definici pro teda nonbinárního člověka a je to prostě přece jenom prostě novější...tady to téma. A...nebo aspoň pro tu širokou veřejnost mi přijde, že to je novější. A...je to těžší to prostě lidem vysvětlit, no.

N.D.: Jasně. A to...přál sis třeba někdy, aby tvůj gender byl binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 10: Ještě jednou.

N.D.: Jestli sis třeba někdy přál, aby vlastně tvůj gender byl binární a nebyl jsi jako nonbinary, ale prostě měl binární gender, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 10: No...tak určitě by bylo jednodušší se narodit jako gender, kterej vlastně...se kterým se ztotožňuji....abych nemusel prostě podstupovat nějakou drastickou operaci, která prostě nebyla úplně snadná. Určitě by to bylo jednodušší vlastně, že jo. Ale nechtěl bych měnit jako sám sebe jako osobnost. Ale určitě prostě kdybych mohl, tak bych určitě změnil

to, jak jsem se vlastně narodil, abych právě nemusel tady to všechno podstupovat, abych....abych to měl prostě vlastně jednodušší. Aby mě ty lidi prostě neodsuzovali a...a tak no. Určitě by to bylo jednodušší.

N.D.: Jasně. A to...jakoby přijde ti třeba, že jsou některé nebinární identity přijímány víc než jiné nebo že někdo sice bere nebinaritu jako takovou, ale má prostě problém s dalšími identitami?

Resp. 10: No, mám pocit, že...že někteří lidi...vlastně řeknou, že...že si to vlastně jako LGBT komunita hrozně stěžuje. Že by nám měla stačit vlastně ta škatulka nonbinary. A proč teda vymýšlet jako další škatulky a proč se v tom jako takhle ztrácet. A...přijde mi, že...v tomhle prostě je to složitý v tomhle... Je vlastně těžší vlastně přijmout některý ty škatulky, protože už jsou takový předimenzovaný pro ostatní lidi moc. Ale mně přijde, že vlastně je důležitý jako člověk se někam zařadit a je důležitý, prostě i kdyby, i kdyby to mělo jakoby znamenat, že si prostě vytvořím nějakou novou škatulku, tak je to důležitý, protože ti lidi vlastně, všichni lidi chtějí prostě někam jako zapadnout a všichni lidi chtějí prostě nějakou jako...něco, co je teda jako definuje. A...takže určitě všechny ty škatulky jsou podstatný a pro některý lidi jsou prostě hrozně důležitý. Ale...právě složitý, je to složitý prostě v tom, že těch škatulek je hrozně moc a někteří lidi se v tom prostě ztrácí. Neví, co to je, prostě nikdy to neslyšeli, takže to je prostě složitý, no.

N.D.: Jasně, chápu. A to vlastně mě napadá...já jsem se na to původně neptala, protože jsem nevěděla, na kolik by to pro tebe bylo téma, když vlastně používáš jen ten pojem nebinární. Ale vlastně mě by...jako když jsi vlastně zmínil to vytvoření vlastního pojmu, tak vlastně...vnímáš to tedy tak, že vlastně, kdyby prostě ti žádný pojem neseděl, tak si jakoby vytvoříš vlastní? Protože já jakoby...

Resp. 10: Určitě.

N.D.: Jo?

Resp. 10: Hmm, určitě si myslím, že kdyby tehdy prostě, kdybych se tehdy neztotožnil jako s tím člověkem, kterej si řekl, že je teda nonbinární, tak bych hledal dál a určitě bych si jako našel nějakej pojem, kterej by mně seděl, abych prostě si mohl říct, že v tom nejsem sám, že prostě těch lidí je víc. Prostě hledal bych...hledal bych nějakou skupinu lidí, který se prostě identifikujou stejně jako já, abych prostě někam zapadl.

N.D.: A byl bys tedy, jakoby spíš bys jakoby chtěl najít jakoby pojem, co vytvořil někdo jiný a co už vlastně existuje, je nějak popsáný, anebo bys teda spíš si klidně vytvořil jakoby úplně vlastní?

Resp. 10: Asi bych...prioritně hledal prostě skupinu, která se nějak nazývá, která už si nějaký pojem vlastně vytvořila, protože...vytvářet si ten svůj pojem mi přijde hrozně...hrozně složitý. Je to takový ze začátku vlastně děsivý, že přijdete s něčím novým a řeknete: "To jsem já." A pak to musíte vlastně vysvětlovat a spoustu lidí se ptá, co to je, že to nikdy neslyšeli. A přijde mi jednodušší se prostě ztotožnit s něčím, co už existuje.

N.D.: Já se omlouvám za ty zvuky, já tady posouvala závěs, pardon. V pohodě, v pohodě. Jasně...a jinak jako chápu. A to vlastně ještě mě tak napadá, protože nevím, jestli jsem se na to teď zeptala, nebo nezeptala. Ale tak, kdyžtak jestli jo, tak to nemusíš opakovat. Ale já mám pocit, že jsem se na to asi neptala. Vlastně jaký byl během tvého dětství, dospívání přístup tvojí rodiny, školy a dalších k genderovým otázkám, a jestli ti třeba přijde, že to prostě nějak ovlivnilo jako to tvoje prožívání genderu?

Resp. 10: No... Takhle, od mojí rodiny ten přístup byl takovej...spíš asi negativní, protože moje rodina ze začátku se vůbec vlastně s takovýma lidma jako nesetkala nikdy a spíš prostě se báli, jako co vlastně přijde. Co teda jakoby budu chtít všechno změnit. A...spíš si myslím, že se báli toho, jak mě vlastně přijmou ostatní a že budou muset teda jako příbuzným a kamarádům vysvětlovat, jako co to teda jakoby co jsem a kdo jsem. A...byli k tomu ze začátku vlastně hrozně negativní a...nebylo to úplně jednoduchý. Ale myslím, že už se s tím tak nějak smířili a začínají to prostě přijímat a...myslím, že v tý rodině to bývá hodně pade na pade. Buď prostě vás nepřijmou a berou to hrozně negativně a...nebo prostě

jsou otevření, jo. Ale s rodinou je to prostě hrozně složitý vždycky. No a nicméně v tý škole to bylo od začátku vlastně hrozně jednoduchý, protože...právě protože prostě jsme umělecká škola, takže ve škole prostě...přijmutí i od těch kantorů i od studentů bylo prostě skvělý. Vlastně jsem nenašel jedinýho člověka na celý školu, kterej by prostě řekl, že to jako není normální. A...mezi přáteli vlastně totéž, protože se hlavně přátelím teda s umělcema. Ale co si pamatuju vlastně z gymplu ze (anonymizováno), tak to přijmutí vlastně bylo...úplnej opak tý konzervatoře, kde mě prostě ti lidi nepřijali, prostě přestali se se mnou bavit a nevěděli prostě, jak mě mají oslovovat, jak mně mají říkat, prostě úplnej...chaos.

N.D.: Jasně, chápu. To...pak mě by zajímalo vlastně, jakou třeba roli hrají pro tvoji identitu sociální sítě.

Resp. 10: No. Tak já už jsem vlastně říkal, že jsem našel na Facebooku tu skupinu, která mně hodně pomohla. Takže určitě v tom hraje jako velkou roli...protože vlastně díky tý skupině jsem si jako dokázal celou tu svojí operaci vlastně zařídit sám. Ani mně prostě nikdo nepomáhal třeba z rodiny. A jakoby...prostě mně hodně pomohly, no, snad jsem si díky nim i sehnal jako sexuoložku, která mi hodně pomohla. A...hlavně jsem na těch sociálních sítích vlastně poprvý viděl, že jo, toho nonbinárního člověka, kterej prostě mě utvrdil v tom, že to tak teda je, že to je v pořádku, že jsem normální a...kterej mně pomohl se vlastně nějak jako identifikovat i sám, no. Takže za mě sociální sítě jsou vlastně hlavní klíč k tomu, abych se mohla já identifikovat, no.

N.D.: Jasně, rozumím. To pak, ještě by mě zajímalo, protože vlastně lidi někdy mluví o genderové fluiditě, proměnlivosti genderu, tak jestli třeba s tím máš sám nějakou zkušenost a jestli mi to případně můžeš přiblížit.

Resp. 10: O čem?

N.D.: Jestli máš třeba nějakou zkušenost s genderovou fluiditou, proměnlivostí genderu, protože vím, že o tom taky někdy lidi mluví, tak jestli třeba bys mi to přiblížil, pokud to

znáš vlastně.

Resp. 10: Ten pojem znám, ale já s tím osobně úplně zkušenosti nemám. Mám zkušenost s jednou kamarádkou ze školy, která to má a která si nechá říkat tak jako různě hodně a vlastně...někdy prostě má část dne, kdy jí říkáme jako "ona", někdy část dne, kdy jí říkáme "on" a...nevím, vlastně mě to nikdy nijak neovlivnilo, abych vlastně to nějak znehodnocoval, takže...

N.D.: Jasně. A to, ještě pak mě napadá vlastně...ono jakoby kromě toho, že teda se třeba vytvářejí ty jakoby nové pojmy, třeba lidi, když jim prostě něco nesedí, tak si vytvoří nový pojem a tak, tak kromě toho, že se vytváří nové pojmy, tak zároveň se třeba i nějak jakoby vyvíjí, proměňují ty pojmy, co už jakoby existují, že se nějak třeba mění jakoby jejich význam, a tak. Tak jestli s tím třeba máš nějakou zkušenost?

Resp. 10: Asi...asi spíš ne. Já si myslím, že pro mě ten pojem nonbinární zůstal vlastně vždycky stejnej. A...vlastně i takový ty základní pojmy, jakože...cisgender a...transgender, že prostě pro mě byly asi vždycky tak nějak stejný.

N.D.: Jasně. To a vlastně mě pak.... Jo a ještě mě tak napadá, já vím, že jsi říkal, že vlastně jakoby ty věci okolo toho genderu, že jsi to začal řešit v těch třinácti a teď nevím, jestli jsi zmínil, v kolika jsi narazil na ten pojem nonbinary, teď nevím...

Resp. 10: V těch 15.

N.D.: Jasně, děkuju. A pak vlastně ještě...možná si to taky trošku už sám naznačil, teď nevím, ale jakoby hodně lidí prostě třeba říká, že těch různých pojmů či genderových identit, že je toho jakoby hrozně moc, že jo. Tak mě by zajímalo, jestli by podle tebe měla být jakoby nějaká jakoby hranice v tom, a pokud jako jo, tak jak by se jakoby měla určit.

Resp. 10: Hmm, já si myslím, že ta hranice asi...je hloupost, protože...ti lidi se prostě vždycky budou jako o to zajímat, co jsou a kdo jsou. A vždycky si prostě budou chtít najít

nějakou škatulku a...myslím, že jakoby zamezit jim vlastně v tom, aby se jako mohli nějak definovat, je hrozně...hrozná hloupost. Nicméně myslím, že pro širokou veřejnost...by určitě mělo být známý prostě pár pojmů a ne prostě celé spektrum, prostě nějakých 200 prostě genderů. Myslím, že je asi důležitý prostě sestavit prostě nějakých pár prostě pojmů, který definují jako aspoň tu základní skupinu lidí, aby v tom prostě ty lidi neměli bordel, aby prostě si to uvědomovali, byli s tím v pohodě, prostě nebyli naštvaní, že těch pojmů je moc. A prostě u té široké veřejnosti si myslím, že to hranici má, ale vlastně v té LGBT skupině jako takový si myslím, že by ta hranice asi být úplně neměla.

N.D.: Jasně, rozumím. To vlastně mě ještě napadá, já vím, že občas se taky jako v souvislosti s termínem nonbinary zmiňuje i ten termín jakoby genderqueer. To už jsem asi zmiňovala. Znáš ten pojem a jestli jo, tak jakoby třeba ještě jakou vnímáš třeba odlišnost mezi tím nonbinary a genderqueer? Pokud jakoby ten pojem znáš.

Resp. 10: Já ten pojem znám ale....asi v něm takový rozdíl nevidím vlastně. Já nevím, já mám vždycky ten pojem queer, i když je vlastně sám o sobě, i když je vlastně s tím s tím genderem, tak mně přijde, že vlastně označuje, aspoň pro mě to tak je, že označuje obecně vlastně...obecně prostě tu celou skupinu. A vždycky mi přišlo, že pokud chceme prostě označit celou skupinu LGBT, tak jsme prostě queer. A když chceme označit celou skupinu prostě všeho, co se týče prostě nonbinary lidí, cisgender lidí, všeho prostě takhle, tak je to genderqueer. A...nevím, pro mě ten pojem asi není úplně důležitý, ale...ale takhle ho vlastně vnímám, no.

N.D.: Jasně, a když říkáš jakoby, že genderqueer je úplně pro jakoby všechny a zmínil jsi tam i ty cis, jsou to vyloženě jakoby všichni cisgender lidí, nebo třeba lidi, co mají taky, co třeba gender prožívají nějak specificky, nebo jak to vlastně myslíš?

Resp. 10: Asi jo, já si myslím, že jsou to lidi, kteří spadají, kteří si prostě myslí, že spadají vlastně do toho...do toho spektra jako LGBT lidí. A prostě nějak se identifikuju teda...jinak prostě, no.

N.D.: Dobře, jasně.

Resp. 10: Jestli to dává smysl? Asi jo.

N.D.: Co prosím?

Resp. 10: Jestli to dává smysl?

N.D.: Jako mně to tak jako dává, že to jakože... Já to nějak jako chápu, tak doufám, že to chápu dobře. (smích) Nebo jestli mi to chceš nějak vysvětlit, tak můžeš.

Resp. 10: Asi ne.

N.D.: No, tak.... Jakože dobře, tak jakoby chápala bych to tak, jako že prostě ti přijde, že vlastně to jsou jakoby cis lidi, co vlastně z nějakého důvodu jim prostě přijde, že jakoby nějak patří jakoby do nějakého spektra, do té LGBT komunity, nebo prostě že něco nějak jakoby mají, tak že si řeknou, že jsou genderqueer. Je to ono takhle nějak jako?

Resp. 10: Asi.

N.D.: Nebo mě klidně oprav, jestli to říkám blbě.

Resp. 10: Nenene. Já si myslím, že takhle krásně jsi to vystihla, dobrý.

N.D.: Tak jo. A pak ještě by mě vlastně zajímalo třeba, jak by sis třeba do budoucna představoval ve společnosti fungování genderu a co by za tebe bylo ideální?

Resp. 10: No, úplně nejideálnější by bylo, kdyby prostě...se lidi nastavili tak, že je jedno, kdo jsi, co jsi a že vlastně na tom genderu může být všem...vlastně může to být všem vlastně úplně jedno, protože je to vůbec nijak neovlivňuje. Prostě je jedno, kdo ten člověk je. Prostě, pokud je ten člověk normální, pokud prostě nebere drogy prostě nechlastá,

pokud prostě vám nezabije sestru, nebo prostě, já nevím, není nějaký kriminálník, tak je jedno, kdo to je. A důležitý je, že si ten člověk prostě řekne, jak chce být oslovovaný, jak se teda označuje a ty lidi to prostě... Mně by úplně stačilo, kdyby to ta společnost prostě respektovala. Aspoň to. Já nepotřebuju, aby to vlastně společnost v budoucnosti jako nějak se snažila pochopit, aby prostě si všichni nastudovávali prostě manuál, jak zacházet prostě s nonbinary lidma, ale prostě, aby to každé člověk aspoň respektoval, že to ten člověk prostě nějak má, že se nějak prostě identifikuje, že má nějaký zájmena, nějaký jméno. Aby si ti lidi řekli: "OK, prostě budu to prostě respektovat, budu to používat, fajn." To by mi stačilo. Prostě respektování všeho, jak se prostě člověk identifikuje.

N.D.: Jasně, chápu. No a ještě mě vlastně napadá k těm pojmům a vlastně jakoby ke kontaktu s druhými vlastně, protože právě jakoby...hodně lidí právě určitě nezná různé ty pojmy ale třeba ten pojem jakoby nebinární, nonbinary už je to takové známější, tak třeba z tvé zkušenosti, tak jako jestli když o tom třeba s někým jakoby jsi mluvil, tak jestli lidé jakoby ten pojem jakoby znají? Jestli třeba když se dozví prostě to, jak se identifikuješ, jestli jim to jakoby něco říká, anebo jestli to musíš jakoby teda vysvětlovat, nebo jak to vlastně bývá?

Resp. 10: Určitě...ten pojem znají, nebo aspoň spíš jsem se setkal s lidmi, co to znají. Ale...právě potom většinou lidi potřebují dovysvětlit teda, jak vám mají říkat, protože vlastně v tom nonbinárním pojmu, ten zahrnuje vlastně zájmena od ona, on po nějaký prostě zer, ze, zen, nevím vůbec prostě, a tohle je vždycky potřeba prostě dovysvětlit. No, nicméně pojem nonbinární většina lidí podle mě zná už tak nějak.

N.D.: Jasně. To a ještě k těm lidem mě napadá, protože já jsem se ptala na to, jestli znáš spíš třeba nonbinary lidi z Česka nebo zahraničí, a teď nevím, jestli jsem se ptala, jestli vlastně znáš spíš jakoby lidi jakoby v reálu a nebo spíš online?

Resp. 10: No... Tak víc lidí znám určitě online. Nicméně znám spoustu lidí i jako osobně, ale tak víc jich znám online, ale vlastně mám čím dál tím víc kamarádů, kteří jsou...jako patří právě do tady toho spektra. Takže...myslím, že mám přístup k obojím.

N.D.: Jasně. Tak jo, to vlastně je tak nějak jakoby všechno, na co jsem se tak chtěla jakoby za sebe zeptat. Tak jenom jestli třeba máš ty jakoby sám něco, co by jsi třeba k tomu chtěl ještě dodat? A nebo jestli se třeba chceš naopak zeptat ty na něco mě, tak klidně můžeš.

Resp. 10: [osobní otázka]

Resp. 10: [úryvek] ...nechápu, proč mám mít vlastně jakoby ty funkce ženy, když je nepotřebuju. Ale zároveň se právě bojím, že když prostě jakoby něco s tím udělám, že to ovlivní prostě, nevím, třeba moji imunitu. Prostě, že to ovlivní nějak hormonálně prostě něco, co nebudu chtít. A prostě tohle je takový strašák.

[úryvek] Jakoby já jsem, já jsem si právě říkal, no, že je vlastně hrozně zvláštní, že se takhle vlastně člověk může jako narodit. Sakra, to je prostě hrozně zbytečný, protože.... Já nevím proč. To je hrozně...hrozná složitost, protože se nějak teda jako narodím a mám nějaký tělo a vůbec to neodpovídá tomu, jak se prostě cejtím. Že jak někoho mohlo napadnout, že se prostě narodí dítě, který se prostě bude cítit jako kluk a přitom bude mít vlastně jako postavu po mámě, prostě bude mít boky jak kráva, prostě velký prsa prostě a jakoby proč? To vůbec nedává smysl, no.

[úryvek] Já jsem šel a teď se mi něco líbilo prostě a vůbec jsem nekoukal jako sekce mužské prostě oblečení, tak jsem tam zašel, říkám: "Ty jo, to je super mikina prostě zelená" a mamka: "No a to je klučíčí." Jenom jakoby proč? Tak je to zelená mikina, ježišmarja. Jakoby zelená je jako špatně nebo jako mikina je špatně? Jako ženy nesmí nosit mikiny nebo jakoby co prostě? Nevím, jako nepochopil jsem prostě ten koncept toho, že vůbec něco se označuje jako ženský a mužský. To je prostě...to je stejný jak ty jako sekce třeba v drogérii. Já to vůbec nechápu. Prostě tam je jakoby sekce "only for men" prostě a jsou tam nějaký šampóny, který třeba jako nechápu, proč jsou určený jako nutně pro chlapy. Prostě tak hezky voní, ježišmarja. A jakoby to je špatně, nebo co? To, že jako voní voňavka po citrusech, znamená nutně, že je jakoby pro muže nebo...

[úryvek] Hlavně jakoby už potom ještě absurdnější jsou ty ceny. Jako to, že prostě jakoby stejná věc v dámském oddělení stojí prostě o tisícovku víc než věc prostě v pánském. Jak potom ten člověk vůbec může chtít být jako žena, když se podívá jako na tohle všechno?

[úryvek] To je hrozně zvláštní jako, co vlastně si ty lidi představují pod pojmem ženský a mužský, no.

N.D.: No a já už tě nebudu dál zdržovat nějakým svým povídáním. Já bych s tebou mohla mluvit jako dál, ale jako to. Tak jo. Moc ti děkuju vlastně za to, že ses dneska jako připojil, děkuji ti moc za ten rozhovor. A já ti vlastně pak pošlu ten přepis.

Resp. 10: Jasně, děkuju. No, bylo to jako zajímavý. Já taky děkuju.

N.D.: To jsem ráda a tak měj se krásně, ahoj.

Resp. 10: Taky, zatím.

Respondent 11

N.D.: Ahoj.

Resp. 11: Slyšíme se?

N.D.: Já slyším, slyšíš ty mě?

Resp. 11: Slyším.

N.D.: Tak jo, super. Tak já ti moc děkuju vlastně za dnešní připojení a za rozhodnutí se zapojit do výzkumu. Já bych se na úvod ještě představila, já jsem Nikola Divišová a vlastně studuju psychologii na Univerzitě Karlově. Tenhle výzkum dělám v rámci své diplomové práce. S tím, že co je vlastně mojí motivací, tak vlastně kromě toho, že mi přijde důležité, aby se vlastně ve společnosti zlepšilo porozumění nebinárním identitám,

tak zároveň mi to přijde jako hodně důležité i pro psychologii samotnou, protože samozřejmě i nebinární osoby někdy mohou vlastně potřebovat psychologickou nebo psychoterapeutickou podporu, pomoc a pak je samozřejmě vlastně dobré, když vlastně tam ti psychologové, psycholožky mají informace, mají to porozumění a tak. A co jsem třeba i četla nějaké výzkumy, tak třeba někdy právě nebinární lidé, kteří vlastně vyhledali nějakou vlastně psychologickou službu, tak vlastně naráželi na ten nedostatek informací, nedostatek porozumění a ta zkušenost třeba kvůli tomu byla negativní, nebo ne tak dobrá. Takže vlastně mi přijde jakoby důležité, aby se tomu v psychologii věnovalo. S tím, že ještě v češtině je vlastně méně jakoby těch materiálů, té literatury než třeba v zahraničí, takže mi prostě přijde fajn, aby něco vznikalo jakoby i u nás a týkalo se to i lidí žijících u nás. No a ještě k tomuhle vlastně rozhovoru, tak bych jenom řekla, že je vlastně nahrávaný s tím, že vlastně ta nahrávka bude následně pro účely diplomové práce přepsána do textové podoby s tím, že vlastně k nahrávce budu mít přístup jenom já a potom přepisu ji smažu. Co týče toho textu, tak ten přepis bude vlastně anonymizovaný a ten anonymizovaný text tak bude vlastně součástí diplomové práce, která bude veřejná. S tím, že vlastně pak bych ti ještě ten přepis zaslala, aby tu byla ta možnost se na něj podívat a třeba něco doplnit a tak. Souhlasíš s tím takhle?

Resp. 11: Jojo. to zní fajn.

N.D.: Tak jo. tak super. Ještě bych se chtěla na úvod zeptat, protože vlastně v tom kontaktním formuláři bylo, že vlastně používáš jakákoliv zájmena, tak jenom, jestli třeba pro tenhle rozhovor máš něco jakoby...jestli prostě mám používat nějaká konkrétní, nebo je ti to jedno nebo...?

Resp. 11: No, já většinou pro sebe v češtině používám ženská zájmena, protože jsem tak jako vyrostla a je to takový přirozený a i většina mého okolí používá ženská zájmena, takže klidně jako ženská. Potom v angličtině vlastně preferenci nemám žádnou, takže...takže tak.

N.D.: Dobře, jasně. Tak já bych tedy se pustila už do nějakých otázek, které mám připravené, je-li to v pohodě?

Resp. 11: Jojo.

N.D.: Tak jo, tak super. Tak na úvod bych se vlastně chtěla zeptat, co vlastně pro tebe znamenají pojmy gender a genderová identita, klidně i v porovnání s pohlavím.

Resp. 11: Pro mě gender a genderová identita vlastně neznamena skoro vůbec nic, jelikož já jsem jako...vyrostla s nějakejma...s nějakým jako neporozuměním vlastně tohodlectoho. Nikdy...mě nenapadlo, že jsou lidi, který by jako... No prostě...takhle...já s tím, že jsem jako nebinární nebo někde prostě na tomhlenctom spektru, tak jsem taky jako nějaká sexualita, prostě tohle. Nemám žádné preference, nemám preference jak na sebe, nemám preference na ostatní. A vždycky jsem vyrostla s tím, že je to takhlenc jako normální. Dokud jsem jako nebyla vyvedena z omylu že...vlastně většina lidí má nějakou nějaký...nějaký silnější jako spojení s vlastním jako genderem nebo s vlastním i pohlavím. A že prostě se tyhle věci většinou...korespondují spolu. A že je přitahuje většinou jako opačný pohlaví. A já jsem s tímhle jako nikdy...nějak u nás doma se o tom nikdy nemluvilo, nikdy se nemluvilo o nějakejch jako partnerech, nikdy se nemluvilo o nějakým genderu, pohlaví, o tom, že to nemusí korespondovat, že prostě to jsou jako dvě rozdílné věci. A já jsem si na tohle vlastně jako přišla sama. A celkově prostě gender je pro mě něco, s čím já si můžu dělat, co chci, je to moje. A je to takový jako...má to hodně jako nepsanejch...vlastně pravidel, nepravidel. Je to takový, jakože každej to vnímá jinak, pro každého to znamená něco jiného. A v tom je pro mě jako to krásný. A právě se mi líbí, že to jako...není daný tím pohlavím. Není to prostě, jakože jsem se narodila jako žena, tak musím...musí bejt i můj gender jako žena. Ne, můžu bejt prostě cokoliv, co já chci, a tak mi to jako vyhovuje. Takže asi tak.

N.D.: Jasně A k tomu vlastně bych se zeptala, protože vlastně jsi tedy už vlastně jakoby zmínila, že třeba v rodině se jakoby nějaké ty věci tak neřešily, tak mě by vlastně zajímalo, jestli vlastně třeba...jestli teda k těm genderovým otázkám ten přístup třeba rodiny anebo nejenom rodiny, ale právě i školy a dalších jakoby, jak to tam vlastně třeba probíhalo a jestli ti třeba přijde, že to právě ovlivnilo nějak to tvoje prožívání genderu. A nejenom ta

rodina, ale prostě klidně i jakoby další okolí.

Resp. 11: Jo, tak určitě. Jak jako v té rodině, jak jsem říkala, že se to nějak jako neřešilo. A...to..nevnímám, nevnímám to nějak jako negativně, že se to neřešilo. Spíš tak jakože rodiče o tom nemají úplně takové povědomí...a neměli dřív. Teď už ho jako trochu mají, kdy mamka se jako třeba hodně zajímá, nebo hodně, poměrně dost zajímá oproti tomu, jak se zajímala předtím vlastně o třeba trans lidi. A že ji to jako...zajímá takovým tím způsobem...kdy prostě je to pro ni něco nového. Pořád prostě. A mě to jako trochu fascinuje, že to je pro ni pořád něco nového, i když jako trans lidi tady byli od bůh ví jako kdy. Ale pro ni je to tak...nevnímá to negativně, což pro mě je pozitivní, protože...má jako trans člověka doma. A... No, takže takhle to prostě je to jako....doma. A ve škole je to takový...na základce to bylo mnohem horší než na střední. Já jsem teď na střední ve třetáku končím třeták. A...rozhodně to bylo takový jako...že na základce jsem si připadala fakt, že tam jako nepatřím. Že....mně ty lidi jako nerozuměj. A já jsem na základce...udělala svůj coming out, co se týče jako sexuality, tak prostě jako svému okolí. A byla jsem...zpětně mi bylo jako řečeno, že mi ty lidi třeba nevěřili a takhle. Takže na základce ten můj pocit toho, že tam jako nepatřím a že mi lidi nerozuměj, byl oprávněnej, protože oni mi nerozuměli. Teď už by mi to neřekli, že mi jako nevěřej. I ty lidi jako na té střední, jako co jsou okolo, protože věděj, že to je jako normální a většina z nich to bere jako něco prostě normálního. A to, že prostě se necejtím jakože na a...ne prostě necejtím tyhle věci jako nějaký silný poutá k mému pohlaví a k nějakým prostě téměř sociálním jako normám toho, co to je být žena, co to je být muž. A že je mi to tak nějak jako jedno a oni to tak jako berou. Třeba to řeknou, jakože to není jako úplně něco, co si dovedou jako představit, ale....prostě to berou. Řeknou mi, že to je moje věc a že jim je to jedno, protože je to jako nějak neovlivňuje. Což jako si myslím, že má i výhodu i to, že já chodím jako na gympl. A myslím si, že by to bylo jiný, kdybych chodila na učňák. Že ty lidi tam nejsou tak jako otevřený. I jako co mám kamarády právě ze základky, co šli na učňák, že to jako...slyším, že ty lidi tak jako otevřený tomu nejsou. Takže toť asi jako rodina...a škola.

N.D.: Jasně. No a myslíš si vlastně, že obecně jakože je vlastně gender pro naši společnost důležitý? Nebo i pro jiné společnosti?

Resp. 11: No, nevím, jestli úplně jako důležitý pro společnost, ale řekla bych, že je důležitější spíš jako pro jednotlivce. A...je to něco, co tu společnost tak jako rozděluje, ale já si myslím, že to není jako špatný. Že to není nic... Protože pro ty jako lidi osobně to může být třeba hrozně důležitý, že si najdou jako, kam patří, nějaký prostě...nějaký ten název, pod kterým patří, s kterým se můžou jako identifikovat. Pro některý lidi je důležitý to, že prostě ten název jako není, že žádný jako nepoužívaj. A...je to, v tomhle to je takový jako...obrovský jako spektrum, kde prostě kde jsou tyhle dva extrémy, kdy jsou lidi jako, který jsou na...ten název fakt jako vázaný, a lidi, kterým je to jedno. A nějak to jako tu společnost rozdělí, ale pro každého je to důležitý nějak jako osobně. Neřekla bych, že to je důležitý pro celkově společnost, je důležitý, aby se o tom vědělo, je důležitý, aby se o tom mluvilo, aby se mluvilo o nebinárních lidech, aby se mluvilo o trans lidech, aby se jako do té společnosti prostě vměšovalo to, že prostě tyhle lidi existují a že je to normální a že je to přirozený a že se to prostě jako děje. A že to není něco, co by se dalo jako...vyléčit. Není to nemoc, není to prostě nic špatného. Tohle si myslím, že je pro společnost důležitý, to povědomí. Ne jako existence genderu jako taková asi.

N.D.: Hm, jasně chápu. A jak je vlastně třeba gender důležitý pro tebe osobně?

Resp. 11: No, pro mě osobně...je můj gender důležitý v tom, že jsem si ho jako našla. Že jsem jako...šla skrz tu cestu a jako tak pořád nějak jako hledám. Nevím, někde tam tak jako poletuje. A...asi jako...pro mě je důležitý...dost. Protože jsem si právě připadala...tak jako nepochopená a teď jsem přišla na to, čím to asi je, v posledních jako letech. A byla jsem schopná s tím nějak pracovat, byla jsem schopná to nějak vyvíjet. A teď jsem prostě...procházela jsem různý tyhle názvy, co jsem jako používala pro sebe, a žádný z nich jako neseděl. Dokud jsem jako nepřišla na to, že je mi to vlastně úplně jedno. A teď jsem v tom jako...čím jsem starší, tím víc jedno mi to je, tím víc mi na tom jako nezáleží. Ale zároveň tím větší váhu ta cesta pro mě má.

N.D.: Jasně. A zkusila bys mi třeba popsat, co vlastně pro tebe znamená být nebinární?

Resp. 11: Pro mě je nebinární, vlastně být nebinární znamená...to, že sebe nevnímám jako ženu, nevnímám sebe jako muže, nevnímám sebe...vnímám sebe jako něco mezi a zároveň ani jedno z těch dvou. Nic prostě, taková entita, která si tady tak jako žije. Což si myslím, že je...právě častá věc, kterou jako lidi nepochopí. Protože si to nedovedou představit. A já to jako na jednu stranu chápu. Na druhou stranu...je to jako spektrum stejně jako absolutně všechno. Funguje to jako všechno prostě v životě. Jako jeden extrém, druhý extrém. A ani ty nejsou nějak...vymezený. A všechno jako...něco spadá mezi to, něco spadá jinam a prostě. Pro mě být nebinární je...prostě být někde mezi tímhle. A vlastně...ani jako na tom spektru. Úplně mimo něj. Je to vlastně....to, že....si některý dny...jsem fakt jako taková připojená k tomu jako ženství a k tomu prostě...k tí zženštilosti. Některý dny bych prostě nejradši...šla na všechny jako možný operace, na který bych mohla, protože nechci být žena. Nejsem prostě ani jedno z těch dvou. Jsem někde mezi. A někdy je to víc vidět, někdy je to míň. Ale tak to prostě je.

N.D.: Jasně, chápu. A vnímáš vlastně to nebinární, nonbinary, vnímáš to spíš jako vlastně kategorii nebo vlastnost?

Resp. 11: Kategorii nebo vlastnost. Asi jako.... Úplně nevím, co si jako pod kategorii nebo vlastností jako představit.

N.D.: No, někdo to třeba může vnímat víc jako právě kategorii, jako škatulku. Něco, kam se tak jako spadá. A někdo to může brát třeba víc jenom jakoby nějaké právě popsání své vlastnosti a ne vyloženě jako tu škatulku. Jakoby jestli...jestli jakoby je to srozumitelnější, jak to myslím?

Resp. 11: Jo, asi asi trochu jo. Já to zkusím nějak jako popsat, a když tak uvidíš, kdyžtak se mě zeptáš prostě znova. Ale...spíš to asi vnímám jako takovou škatulku, která je ale jako velká. A dá se do ní hodit vlastně skoro cokoliv. Že kdyby to byla jako vlastnost, tak bych si řekla, že spíš ta vlastnost musí být vymezená a dává se tak jako různým lidem. Ale jako být nebinární bych řekla spíš, že je právě takovej prostě košík, kam ty lidi tak jako se naházej a je jich tam hrozně moc a potkáte prostě v tomhle jako koši...hrozně moc lidí,

který to vnímají jako jinak. A každý vnímá tu svoji jako identitu nějak jinak. Někdo se cítí víc jako žena, někdo víc jako muž. A někdo je jako já a nepadá prostě jako nikam. Takže bych spíš řekla, že to vnímám jako takovou škatulku.

N.D.: Jasně, děkuji. To a vlastně, označila bys třeba vlastně za nebinární osobou každého člověka, který se třeba neidentifikuje výhradně jako žena či výhradně jako muž?

Resp. 11: Jo, asi jo, já bych to použila jako takovej...umbrella term. Čeština nenaskakuje, ale...prostě takovej deštník, pod kterej by se schovali právě všechny tyhle ty lidi.

N.D.: Jasně. No a vlastně, ty už jsi vlastně trošku jakoby nakousla jakoby tu jakoby minulost, jak to bylo na té škole, tak vlastně teda, jestli bys mi třeba mohla jakoby víc popsat, jak jsi vlastně zjistila to, že jsi nebinární?

Resp. 11: No, jak jsem to zjistila, já vlastně sama úplně nevím. Ono to nebylo jako...že bych jeden den přišla na to, že prostě...jsem nebinární, prostě úplně jako ta žárovka rozsvícená, to jako ne. Ale spíš to bylo tak, že já jsem se začla sama jako hledat tím, že jsem věděla jako o svojí sexualitě a tím, že jako nejsem jako heterosexuální. Tak o tom jsem věděla a takhle jsem se jako navázala na ten gender a vlastně na tyhle další problémy. A čím víc jsem o tom četla, tím víc..jsem si začala uvědomovat, že to zní jako i jako...jak já se cejtím. Většina těchle zdrojů, který jsem používala, byla právě v angličtině. Že v češtině toho jako...obzvláště před jako několika lety, tak toho fakt nebylo hodně. A pořád tohle není hodně. Pořád není hodně těchle materiálů pro jako lidi, který mají tyhle otázky o svém genderu a o své sexualitě v češtině prostě. No, takže většina tohohle jako máho vlastního průzkumu, výzkumu bylo v angličtině a právě jsem se k tomu dostala skrz tu sexualitu, o který jsem věděla tak nějak jako vždycky. Prostě už jako od mala jsem nevnímala nějak jako rozdílně lidi okolo mě a líbili se mi prostě vždycky všichni. Takže asi tak.

N.D.: Jasně. A to vlastně, jakou třeba roli vlastně hrají pro tvůj genderovou identitu sociální sítě?

Resp. 11: Sociální sítě...poměrně velkou, jelikož kolem sebe...mám pár lidí, který jsou taky nebinární, ale rozhodně jich není tolik. A právě skrz ty sociální sítě mi opravdu došlo, že se mnou není nic špatně, že takovejch lidí existuje mnohem víc a že jsou všude po světě a že to není nějaká jako anomálie. A...dost mi to jako pomáhá i teď, kdy...vlastně se tak jako obklopuju lidma, který jsou podobně smýšlející. Takže když vidím...jako že je někdo otevřeně jako nebinární a baví se o tom na těch sítích, tak tím jako komfortněji já si na nich připadám. A tím komfortněji já si připadám vlastně, když jim jako dám to sledování a když si nechávám vlastně ten jejich kontent a to, co oni tvoří, tak si to jako čtu, nebo to prostě prostě to jako vnímám. A hodně mi to pomohlo s tím bejt vlastně otevřená o tom, že jsem nebinární. A hodně mi to pomohlo jako...naučila jsem se o tom trochu víc mluvit, i když pořád tam jsou jako ty mezery, kdy já prostě nejsem schopná se úplně vyjádřit...vždycky...o tom, jak to jako vnímám a jak to jako mám a co to vlastně bejt nebinární je, ale mnohem jsem se jako zlepšila. Třeba i v posledním jako roce. A...hodně mi i sociální sítě pomohly v tom vlastně si o tom povídat s mými přáteli kdy...já jsem jim prostě byla schopná jako...ukázat, že v tomhle nejsem jako sama. A že nás je jako dost.

N.D.: Jasně. A je něco, co bys vlastně označila za klíčový moment nebo klíčové momenty pro svůj gender?

Resp. 11: Klíčový moment pro můj gender byl...pravděpodobně docela ironicky rozchod s mým bývalým přítelem, kterej...pro tohle úplně neměl pochopení, jak pro můj gender, tak pro moji sexualitu. A...nebyla to úplně...nebyla to jako úplně příjemná věc povídat si s ním o těhletěch věcech. A jakmile jsem se s ním rozešla, tak jsem měla takovej jako boom, kdy on prostě po mně chtěl, abych si nechávala dlouhý vlasy, abych se oblíkala jako do šatů a sukní a těhlectěch jako...ženských věcí. A...já jsem to jako nechtěla vždycky. A jemu to prostě vadilo. A my, když jsme se rozešli, tak já jsem si začala fakt dělat to, co jsem chtěla. A ostříhala jsem si vlasy úplně jako nakrátko do jako mikáda, prostě po uši. Vypadala jsem trochu, jelikož mám jako ofinu, tak jsem vypadala trochu jako Dora průzkumnice, ale...(smích) to je asi jedno. Obarvila jsem si vlasy tak, jak jsem chtěla, začala jsem si nosit to, co jsem chtěla, a začal tenhlecten můj fakt jako nebinární...jako taková radost

nebinární. A byla jsem fakt schopná si konečně jako sama se sebou dělat to, co já jsem chtěla, a ne to, co po mně chtěl von.

N.D.: Jasně. A tak mě napadá, kolik ti vlastně tak bylo, jestli to dovedeš říct, když sis vlastně uvědomila, že jsi nebinární?

Resp. 11: Řekla bych, že jsem si to uvědomila tak asi jako ve 14. Možná trochu dřív. Ale nebylo to úplně takový to, že jsem věděla jako jak to popsat. Jenom jsem prostě věděla, že jako se nevnímám jako žena.

N.D.: A pak někdy později jsi vlastně našla teda teď jakoby termíny pro to popsání.?

Resp. 11: Ano.

N.D.: Jasně. Tak vlastně dejme tomu ty 4 roky, tak nějak jako to vnímáš jakoby...prostě tu nebinaritu třeba? Jo. Tak jo, děkuji. A pak vlastně bych se chtěla zeptat, protože vlastně lidi někdy taky mluví o proměnlivosti genderu, s čímž třeba já zkušenost nemám, tak jestli třeba ty s tím zkušenost máš a mohli bys mi to nějak přiblížit?

Resp. 11: Jako proměnlivost genderu jako....?

N.D.: Genderová fluidita, proměnlivost genderu, jestli ti to něco říká.

Resp. 11: Jo, no, tak to já bych třeba řekla, že s tímhle jako zkušenost mám. Už jak jsem mluvila o tom, že občas se cítím víc jako žena, občas víc jako muž. A přijde jako...ono je to zvláštní, protože. já si občas připadám, že jako nevím, co chci, a připadám si jak totální schizofrenik. Že žiju jako různý jako životy, ale to je jenom jako tím, jakože já vnitřně...to mám...to je prostě vevnitř jako mě. A...teď už jsem s tím mnohem víc v pohodě. Kdy prostě některý dny...já tomu říkám, že prostě tady sedím se svým genderem, protože...já prostě občas fakt nevím, co se děje. Já v jednu chvíli bych si na sebe vzala sukni a šaty a boty na podpatku, a šla bych prostě tamhle ven na sluníčko a šla bych se projít prostě. V

druhou chvíli já bych si vzala prostě kalhoty, košili, nějaký polobotky a šla bych se projít. Jo je to takový, jakože já hodně jako ten gender vyjadřuju skrz prostě oblečení a mě to hrozně baví. Ale občas já fakt nevím jako, co chci a co jsem a jak se cejtím ani. Ráno mi to dělá hrozný problém, protože já se třeba půl hodiny oblíkám, protože nic jako z toho mi nepřijde jako já v ten moment. Nic z toho mi není komfortní. Musím pořád něco měnit. A ve finále mi to dokáže úplně zkazit ten den, když si vyberu prostě něco, co fakt nesedí a musím v tom přetřpět ten den v tý škole. A pak se vrátím domů a úplně absolutně mě to jako vycucává, protože já nemůžu bejt sama sebou a hrozně mě to jako štve.

N.D.: Jasně, chápu. No a pak bych se ještě chtěla zeptat, protože ty vlastně už jsi sama zmínila vlastně ten pojem trans a mě vlastně k tomu napadá, že právě člověk dneska může zaslechnout i právě různé další pojmy týkající se identity, genderu a třeba kromě toho trans, tak právě i to celé transgender, nebo někdy lidi rozlišují trans jako s hvězdičkou. Pak vlastně jsou ty pojmy jako cisgender, allogender, queer, genderqueer, genderové diverzní, gender nonconforming. Tak vlastně jestli třeba jako i nějaké ty další pojmy mají pro tebe nějaký význam, nebo jsou ještě nějaké úplně jiné pojmy, které jsou pro tebe důležité a čím případně?

Resp. 11: Tak...já to беру tak, jakože trans a nebinární jsou takový dva prostě obrovský pojmy a nebinární existuje pod trans. Ale ještě zařazuju prostě jako trans lidi, který jdou skrz jako tu celou tu tranzici, že fakt se narodili jako žena a cítí se jako muž. Narodil se jako muž a cítí se jako žena. Což to už se jako do toho nebinární jako neřadí...tydlecty jako tenhle ten celej ten přesun. Ale...pro mě jako pod ten pojem trans patří to nebinární, jo. A jinak, ostatní ty názvy, ostatní ty jako škatulky, já jsem jich prostřídala hrozně moc. Všechno možný, nic z toho nefungovalo, nic z toho nebylo úplně jako...u všeho jsem si připadala nějak jako limitovaná něčím, a to mně se jako nelíbí. A s tím jsem se jako nikdy necítila úplně komfortní. Takže prostě používám to, že jsem nebinární a používám to, že jsem trans. A to jsou jako jediný dva nějaký názvy, který pro mě mají nějaký význam.

N.D.: Jasně. A tak mě napadá, jak vlastně ses k těm pojmům dostala, k těmhle nebo i těm jiným, co jsi zkoušela vlastně? Jak to vlastně tak jako člověk nejde nebo kde prostě jsi to

našla konkrétně ty?

Resp. 11: Já konkrétně...ty krásu, to asi ani jako nedám takhle. Ale...bylo to skrz tu jako sexualitu, kdy prostě najednou tamhle jako se...tamhle byli prostě nebinární lidi. A bylo jakože, co jsou...a prostě byli jako, byla nějaká definice nějaký sexuality a byli tam zmíněný nebinární lidi a já jsem byla jakože: "Kdo jsou nebinární lidi?" A takhle jsem jela dál a dál. Teď jsem prostě našla tu velkou škatulku prostě nebinární. A tam bylo dalších miliard prostě různých termínů a pojmů a hledala jsem to jak skrz prostě, že jsem to zadala do vyhledávače a četla jsem všechny možný jako fóra, stránky, pak jsem třeba viděla, já jsem dost často byla na Twitteru, už to nedělám, protože to je sociální síť jako snad...to je ekosystém. Ten twitter funguje sám o sobě a už nelíbí se mi to, jak funguje, ale tenkrát jsem tam bejvala často. A...když jsem viděla nějaký tenhlecten jako genderqueer, gender non-conforming, prostě cokoliv, jako jakýkoliv pojem, termín, tak jsem šla, zadala jsem to do vyhledávače a přečetla jsem si, co to je. A takhle jsem je tak jako nastrádala a oni se často jako opakují. Nebo jsou prostě podobný. A takhle jsem si jako udělala takovej systém. A říkala jsem si: "A, tak tohle úplně ne." Věděla jsem, že nejsem trans., tak říkám: "Tak škrťám." Jakože trans, jakože nejsem muž. Věděla jsem, že nejsem trans muž. Tak říkám: "Tak dobrá, tak škrťám, to nejsem." A takhle jsem jela. A jako jela jsem skrz jako všechno možný, co jsem našla a nic z toho...prostě nic z toho...nefungovalo dlouhodobě. A tak jsem prostě skončila tady...kdy jako....jsem pod tím velkým deštníkem nebinární a už to i jako odmítám dál řešit. Ono to je dost jako unavující řešit permanentně, kdo jsem, co jsem, proč jsem, jak jsem, co tohle znamená a co to neznámá a řadí se to ještě pod tenhle termín, nebo ne. A je to pro mě takhle mnohem jako jednodušší. Ale tady...tohle moje hledání tak jako dál pokračuje, protože mě to zajímá jako u ostatních lidí...jak to vnímají ostatní lidi. Takže když někde vidím, že se někdo nějak identifikuje, tak si to ráda prostě najdu. A třeba mi to i pomáhá jako porozumět těm lidem víc, nebo se jich třeba zeptám, jak to oni vnímají. Takže tohleto jako pořád jako...pokračuje, je to takový jako celoživotní.

N.D.: Jasně. Takže jenom, abych si to ujasnila, vlastně teďko používáš ten pojem nebinární a ten a i tedy ten pojem trans s tím, že jakoby trans nebinární? Chápu to dobře, jo?

Resp. 11: Ano.

N.D.: A to vlastně, protože vlastně právě jsi sama zmínila to, jak jsou některé ty pojmy jako si vlastně blízké, což jakoby na to jsem právě taky jako narážela, že občas se to právě nějak jako překrývá, nebo tam jsou jenom nějaké menší nuance a třeba právě i ten zmiňovaný, já nevím, třeba ten pojem genderqueer, občas bývá dáván, že je jako podobný tomu nebinární a tak, tak mě by třeba jenom zajímalo, čím to nebo proč sis nakonec zvolila zrovna ten pojem nebinární třeba oproti tomu nebo tak prostě.

Resp. 11: No, mně ten pojem nebinární přijde takovej nejvíc přátelskej. Přijdu si taková jakože...u těch ostatních pojmů jsem fakt jako našla pojem a definici a i když to byly fakt jako prostě blízký definice tomu, jak se jako cejtím, třeba jako to genderqueer, tak prostě...pořád to tak jako nesedí. Nevím jako, jak bych to úplně popsala...než jako, že se mi to nelíbí ten pojem. Prostě...s tím nemám nějaký jako úplně, nejsem s tím úplně nějak propojená. A mnohem víc...jsem komfortní s tím jako nebinární.

N.D.: Jasně, rozumím. A ještě to by mě vlastně zajímalo, protože právě ty sis třeba prošla tou cestou toho, že prostě vlastně jsi nemohla nalézt něco, co vlastně ti sedí, a nakonec aspoň ten jakoby umbrella pojem sedí, i když vlastně ani ten nemusí vždycky sedět, že jo, někomu. A právě že já třeba vím...nebo že někdy právě lidi jakoby potřebují nebo chtějí právě nalézt pojem, co právě už prostě existuje, co už ho jakoby někdo vytvořil, popsal a tak. A pak jsou lidi, kterým třeba ani nevadí vlastně vytvořit si vlastní pojem, který jakoby je popisuje, který jim sedí. Tak by mě třeba zajímalo, jaký k tomuhle máš jakoby přístup ty, jakoby co je spíš jakoby pro tebe z toho.

Resp. 11: Pro mě...mně to přijde hrozně zajímavý vidět, jak se ta komunita jako vyvíjí, jako kolik různých těch pojmů je, protože...já jsem jako pro to, ať se dělají jako další a další, protože to dělá akorát lidi komfortní a vlastně ostatním to může bejt jedno, protože taky tamhle na ulici se mě nezeptá někdo, jestli jsem lesba předtím, než na mě začne pokřikovat nějaký nadávky jenom kvůli tomu, že jdu prostě se svojí přítelkyní za ruku po ulici. Nezeptají se mě jako na cokoliv. Tyhle pojmy jsou prostě pro ty lidi a pro tu

komunitu. Takže mně se jako líbí, že vznikají nový a že je jich hodně a že se fakt jako lidi můžou jako hledat. A trvá to jako roky, mně to trvalo roky. Právě s tou sexualitou mi to trvalo ještě dýl. A...i to, že jich je hodně mi dalo nějakou jako nějaký pocit toho, že mám prostě ten čas. Že jako si to můžu projít všechno. Že jich je hodně, protože někdo se takhle cejtí. A můžu si to vyzkoušet, není to jako na celý život nálepka prostě, kterou by na mě někdo přilepil. Je to pro mě a je to něco, s čím já bych měla být komfortní.

N.D.: Jasně. A takže vlastně jakoby...vyhovuje ti víc tedy právě takhle mít pojem, co už jako existuje, anebo vlastně si dovedeš představit, že by sis taky jakoby vytvořila nějaký pojem, co vlastně by ti sedl, jakoby nějaký tvůj vlastní pojem?

Resp. 11: Já úplně asi jako nemám potřebu si tvořit vlastní pojem. Protože já vlastně sama nevím úplně, co se jako děje a jak bych to jako pojmenovala a vyhovuje mi to jako nebinární...tím, že to je takový jako široký.

N.D.: Jasně, chápu. A vlastně používáš spíš ten vlastně pojem to nebinární česky, nebo spíš to nonbinary v angličtině?

Resp. 11: Spíš asi nonbinary, protože se víc pohybuji jako v těch anglických kruzích, když se bavím o genderu.

N.D.: Jasně. A když jakoby mluvíš v češtině, tak taky nonbinary, nebo použiješ tu českou variantu?

Resp. 11: V češtině asi použiju spíš tu českou variantu.

N.D.: Jasně. A to vlastně k tomu mě tak napadá...volíš tu jakoby českou variantu pro to, aby ti jakoby lidé lépe rozuměli, nebo je ti to třeba příjemnější? Protože já si právě říkám, že třeba pro někoho může být zvláštní používat v češtině tu anglickou variantu, protože mu to třeba nesedí, i když jakoby dneska už angličtina je v češtině hodně, jo, abych řekla, ale tak vlastně, je to spíš kvůli porozumění jakoby druhých, nebo že to prostě tobě je

příjemnější?

Resp. 11: Spíš asi porozumění druhých jako.... Mluvit anglicky je občas nebo používat prostě anglický pojmy je občas takový, jakože člověk neví, jestli ten druhý ví. A je mnohem jednodušší používat ty český jako pojmy, i když jako nonbinary a nebinární není takovej rozdíl. Ale pořád to tak jako...vymizejí jakýkoliv možnosti na to, že se jako nepochopíte.

N.D.: Jasně. A to mě k tomu napadá, ono vlastně v češtině právě těch jakoby českých variant těch různých jakoby pojmů označujících ty identity jakoby moc není, že jo. Že mě tak napadne možná že od toho genderfluid to genderfluidní, ale vlastně jakoby v podstatě moc toho jakoby není. Tak jestli třeba ty něco ještě znáš? Nebo myslíš si, že by bylo dobré mít další jakoby české pojmy?

Resp. 11: Já si myslím, že by bylo určitě fajn mít další český pojmy. Ale nevidím úplně jako, že by se tomu někdo nějak aktivně věnoval a většinou je to tak, že prostě ta komunita se jako adaptuje a používá ty anglický pojmy víc než ty český, anebo právě český vůbec jako nepoužívají, protože nejsou. Ale podle mě by bylo fajn prostě do češtiny zakomponovat nějaký překlady. Cokoliv jako...co by tak nějak odpovídalo těm anglickým výrazům.

N.D.: Jasně, chápu. To a zkusila bys mi říct, co ti vlastně ta identifikace s těmi pojmy, které ty používáš, tak co ti vlastně dala, anebo naopak vzala?

Resp. 11: Dala mi....asi svobodu. Už jako tím, že používám ten jako umbrella term. A dalo mi to takovou jako...jistotu...kdy já prostě jako...nebo jistotu spíš...no jo, úplně nevím, jak to jako popsat, ale je to takový to, že prostě tím, jak jsem si přišla na ten termín a přišla na tu komunitu, tak jsem se jako ujistila, že...jsem taková, jaká jsem a že jsem nebinární. A je to jako...to, že je ta komunita a to, že jsou lidi, který používají, že jsou nebinární, a jsou lidi, co používají, že jsou jako trans, a jsou lidi, co používají tadyhle ty termíny, tak to mi dalo prostě takovou tu jistotu. Že ano, opravdu jsem nebinární, není to jenom nějaká...jako

nějaký pocit. Není to jenom nějaká jako fáze. Prostě takhle to jako je.

N.D.: A to bylo vlastně to, co ti to dalo, a je třeba i něco, co ti to podle tebe vzalo?

Resp. 11: No.... Co mi to vzalo... Nevím, jestli jako co mi to úplně vzalo, ale...je to takový, jakože ve společnosti to pořád není tak rozšířený. Takže pro mě není tak jednoduchý být nebinární. Protože dost lidí...a starších o tom neví třeba vůbec. Anebo o tom nevědej prostě tolik a nevědej úplně, jak s náma zacházet. A je to takový...některý situace to dělá občas trochu jako nepříjemný, ale to je jako úplně minimální a je to, pro mě to je maličkost, protože...já mám dost jako ženských rysů a občas mě to fakt jako vytáčí, ale vidím v tom tu výhodu toho, že prostě lidi nejsou jako se mnou nekomfortní. Že jako vždycky použijou ty ženské zájmena, pokud já jim neřeknu jako jinak.

N.D.: Jasně. A celkově máš pocit, že vlastně ta identifikace s těmi pojmy, že to nějak ovlivnilo tvoje sebepojetí?

Resp. 11: Já bych řekla, že úplně ne. Že já jsem spíš jako...právě to svoje jako sebepojetí dala na ten jako termín a ne obráceně. Že jako...už jako právě tím, že používám prostě ten jako velký pojem, tak je to takový, že já se do toho tak jako schovám. A není to úplně...že bych se s tím fakt jako popsala. Že ono mi to nic jako. Ta nálepka jako taková mi nic nedala a nic mi neodebrala, protože je tak široká, že to není prostě jako možný.

N.D.: Chápu. A to vlastně k čemu třeba podle tebe ty pojmy označující genderové identity slouží obecně?

Resp. 11: Obecně. Hmm. Já bych prostě řekla, že sloužej k tomu, aby se lidi jako našli. A že fakt...jak jsem o tom jako mluvila, že sloužej prostě těm jedincům, aby se cítili komfortně sami se sebou. A to je jako ten pro mě ten hlavní důvod. A právě to, že jich je hodně....tak nějak zabezpečuje to, že se jako člověk najde. A to, že si člověk může vymyslet svůj vlastní, když prostě mu nevyhovuje žádná jiná, tak to už je jako úplně prostě....to si člověk prostě vymyslí něco, co je jako jeho, a je to fakt jako jeho a je to pro

něj. Takže bych řekla, že to je prostě o tý jako...tý spokojenosti toho jedince.

N.D.: Jasně, chápu. A vlastně třeba, stalo se ti někdy, že jsi třeba pochybovala o tom, že jsi nebinární? A pokud jako jo, tak co tě k tomu vedlo?

Resp. 11: Jo, řekl bych, že jako ze začátku docela dost. A vedlo mě k tomu hlavně...jako očekávání společnosti, kdy prostě...já od svých prarodičů pořád jako slýchám, což je jako společně i s tou sexualitou...kdy já od svých prarodičů slýchám, prostě: "A kdy nám tady sem přineseš nějakýho kluka?" A já úplně: "Dědo. Prostě...možná vám přinesu holku." Jo a takhle. A ta představa jako toho, že vlastně oni vůbec nechápou to, že já se nevnímám jako žena, tak mi dalo nějaký jako pochybnosti jako...že když oni to jako neviděj, tak jak bych mohla bejt jako taková. Když jako ostatní to neviděj, tak jak bych mohla bejt já taková. Ale ono to...když se na to člověk potom podívá, na tuhle větu, tak ono to nedává vůbec smysl. Protože oni neví, jaká já jsem jako...jak já to cejtím, jak já se cejtím prostě v tenhle moment, v ten další moment. Občas jsem si říkala, jestli to nedělám, jako protože chci bejt zajímavá a takhle. Ten jako vlastní můj nějaký syndrom prostě...toho, že jako nějak infiltrují tady tuhle skupinu a že vlastně nejsem nebinární. Ale kdybych nebyla nebinární, tak...to nevnímám prostě úplně stejně ve společnosti, jako když sedím doma sama zavřená v pokoji, kdy já se prostě cejtím pořád stejně. Což je...jako nebinární. Takže...takže tak.

N.D.: Jasně, chápu. A kdo tedy vlastně všechno ví o tvójí genderové identitě, jakoby jak třeba moc jsi ohledně ní otevřená nebo sdílíš ji prostě s někým?

Resp. 11: Já vlastně...z rodiny vlastně nikdo. Ale...mamka jako je taková, jakože to pravděpodobně ví, jenom jsme si to jako neřekli, jakože bych si s ní sedla a byla bych: "Mami, prostě jako jsem nebinární, vnímám to takhle a takhle." Ale je jako dost očividný, že to jako ví. A je s tím jako v pohodě a nějak to neřeší a ví, že kdybych já si o tom jako s ní nakonec sedla a promluvila, tak bych si takhle potom musela promluvit...prostě pravděpodobně i se zbytkem rodiny. A podle mě ví, že to by mně jako dělalo dost nekomfortní a není to něco, co jako chci, a není to něco, co potřebuji pro to, abych byla já

nějak spokojená. A jinak jako z přátel a z okolí to vědí všichni. A s přáteli jsem o tom jako hodně otevřená, kdy máme třeba jako různě, jako si potom povídáme...a jako o genderu, tak prostě o sexualitě. Dost mejh kamarádů je nějakým způsobem queer. A...s jako s širokým jako okolím, jako třeba prostě náhodní lidi ve škole a todle, tak to není tak, že bych jako to vyřvávala někde prostě, že jsem nebinární, ale je to, že mám prostě jako nějaký zájmena v biu na Instagramu, takhle jako maličkosti. A....podle mě jim to jako musí bejt jasný. Ale není to nějak, že bych jako to řešila veřejně asi. A právě na sítích já mám prostě zájmena jako všude. A jsem dost otevřená o tom, že jsem nebinární a ráda si o tom povídám a baví mě vidět jako ty různý perspektivy, takže na sítích jsem rozhodně jako mnohem víc...taková hlasitá...o tý nebinaritě.

N.D.: Jasně. A třeba jakoby, jak svou třeba identitu druhým popisuješ, pokud jim ji někdy popisuješ?

Resp. 11: Asi tak, jak jsem ji popisovala tobě na začátku. Že tak jako proplouvám někde tím spektrem bůhvíkde. Tak to jako tak jako bejvá můj oblíbenej popis.

N.D.: Jasně. A jak třeba právě druzí jako zpravidla reagují?

Resp. 11: Většinou...na sítích dost podobně. V reálným životě...jim to chvíli trvá, než to jako pochopěj. Ale jakmile začnu jako vysvětlovat víc o tom, že prostě: "Dobrá, tak třeba ty se cejtíš jako žena, narodila ses jako žena. On se cejtí jako muž, narodil se jako muž. Vám to jako koresponduje, ale mně to prostě jako....já tam tak jako tancuju prostě někde mezi." Tak čím víc se do toho, jako čím víc do toho zabředávám, tak tím líp to oni chápou. A právě na těch sítích bejvá dost podobná reakce, že...prostě...vidím, že je nás jako docela poměrně hodně, kdo to jako takhlenc vnímá. Že prostě jsou tak jako někde a zároveň nikde. A je to fajn slyšet. Jako fakt si potom nepřipadám aspoň jako v tomhle sama.

N.D.: Jo, takže reagují podobně ve smyslu, že vlastně reagují, jakože to prožívají podobně jako ty?

Resp. 11: Ano.

N.D.: Jasně, chápu, děkuji. A vlastně mě tak ještě v tom napadá, že právě...že lidi třeba, nebo nevím jak dneska, protože ten pojem nebinární asi už je známější, ale říkám si, že vlastně jakoby asi třeba ty lidi nemusí vždycky ty pojmy znát. Tak třeba jak moc se setkáváš s tím, že jakoby lidi právě ty pojmy jakoby znají? Hádám, že možná na těch sítích jako to je lepší než v reálu, nebo?

Resp. 11: Jo, na sítích to bejvá jako mnohem lepší než v reálu. A...v reálu jako...v naší jakoby věkový generaci to bejvá docela jako zažitéj pojem. Ale i tak jsem našla lidi, který nevěděli, o čem jako mluvím. A mezi staršíma....to je takový, že jim to jako musím třeba vysvětlit. Jako lidi okolo třeba 30, tak...jim to třeba občas jako...některý jako vědí, některý ne a je to, že čím starší jsou, tím častěji vlastně musím vysvětlovat, co to znamená. A právě nedovedu si představit, že bych měla svým prarodičům vysvětlovat, co to je bejt nebinární. Protože podle mě je to pro ně něco jako nepředstavitelnýho, protože v tom jako nevyrostli.

N.D.: Jasně, chápu. A to pak ještě by mě zajímalo, protože vlastně už jsi vlastně sama zmiňovala...nebo na začátku jsme si trošku něco řekli k těm zájmenům a pak vlastně... Ono jsem si všimla, že dost lidí jako řeší jak ta zájmena, tak vlastně třeba i jméno. A třeba mě by vlastně zajímalo, jak třeba moc je prostě jméno, zájmena, jak moc je to vlastně důležité pro tebe, třeba i v porovnání s těmi jako identitními pojmy, a co třeba je spíš jako důležité pro kontakt s druhými lidmi a tak.

Resp. 11: No tak já...používám normálně svoje jméno (anonymizováno). Všude, prostě ve škole...normálně v rodině...použiju (anonymizováno). Přijde mi, že jsem v tomhle docela vyhrála, protože to je takový...mně to jméno nepřijde tak ženský. Že je takový jako tvrdší. Máte tam to (anonymizováno - písmena). Prostě zní to hezky, mně to zní hezky, jde mi to hezky jako přes jazyk. A...nevadí mi ho jako nějak používat. Nikdy jsem necítila nějakou extrémní...nějaký extrémní nutkání ho měnit, ale mnohem komfortnější je mi ta anglická verze toho (anonymizováno). Protože se to dá zkrátit na (anonymizováno), což je potom jako...to se používá jak...vlastně u kohokoliv. Což mně jako vyhovuje a je to to, co

používám právě jako většinou. Když někam můžu napsat, jak chci, aby se mi říkalo, tak většinou používám to, že tam napíšu (anonymizováno – zkrác. varianta) nebo (anonymizováno – aj varianta). A jinak jako zájmena, jak jsem řekla, já používám jakákoliv. V češtině jsem zvyklá na ten ženskej rod, protože jsem v tom právě vyrostla a je mi to prostě přirozený. Je to přirozený mému okolí. A v angličtině tam házím prostě, co mi přijde pod ruku zrovna. Takže...takže asi jako tak.

N.D.: Jasně, chápu. Pak vlastně mě by ještě zajímalo, jestli sis vlastně třeba všimla nějaké změny v tom, jak tě vlastně lidé vnímají, když se vlastně dozví, že jsi nebinární, a jestli prostě bys řekla, že nějak ta genderová identita ovlivnila tvoje vztahy nebo třeba navazování nových vztahů?

Resp. 11: No, tak... Řekla bych, že většině lidem to je docela jedno. A...podle mě bych musela bejt jako víc egoistická na to, abych řekla, že jim to jedno není. A...právě protože bych řekla, že prostě většinu lidí jako nezajímám, prostě jim je to jako jedno. A mně je taky jako jedno, kdyby oni byli prostě nebinární, tak jsem jakože: "Jo fajn, já jsem taky." Ale není tam jako nějak...podnět k něčemu jako...k jakýmukoliv jinému sentimentu. Prostě je to takový jako "jo, fajn, tak dobrá" a to je všechno. A potom je to jako trošku složitější u těch lidí, který jako znám třeba dýl a který jsem znala jako v dětství a....známe se třeba jako x let přes třeba přes 10 let, a proto pro mě bylo hrozně těžký udělat jako ten coming out prostě a říct jakože "jo, jsem nebinární" mým jako nejbližším přátelům, který znám prostě jako od 1. třídy a znám je jako doteď a fakt se bavíme prostě. To jsou jako lidi, se kterejma já trávím prostě...všechno, prostě veškerej svůj jako čas. A....bála jsem se, že jako to nepochopí. Ale pochopili to, což si taky myslím, že jsem jako, v tomhle mám docela štěstí, že není nikdo, kdo by se se mnou jako přestal bavit. Nebo by se se mnou prostě jako nechtěl začít bavit kvůli tomu, že jsem nebinární, a bylo by to fakt jako vidět, že to je kvůli tomu. A....jo, to asi jako...asi tak. U čeho to byl problém, byl ten můj bejvalej přítel, kterej tomu jako nerozuměl, ale mně teď zpětně přijde, že tomu prostě ani jako nechtěl porozumět. A myslím si, že tam jako vznikl ten prostě ten problém.

N.D.: Takže vlastně až na toho přítele to vlastně nějaký vliv na té vztahy nemělo?

Resp. 11: Ne.

N.D.: Jasně. A třeba na to navazování nových vztahů to vlastně taky nemáš pocit, že by je to nějak ovlivnilo?

Resp. 11: No...navazování novejších vztahů to podle mě jako neovlivňuje negativně, ale spíš pozitivně. Tím, že...hlavně přes ty sítě...je to takový...že se s těma lidma cítím komfortně, protože vím, že rozuměj jako tomu, jak já se cejtím. Takže bych řekla, že to jako ovlivňuje spíš pozitivně než negativně.

N.D.: Jasně, chápu. No a přijde ti třeba, že vlastně tvůj gender, genderová identita, že to vlastně ovlivňuje, jak vnímáš vlastně ostatní lidi ty?

Resp. 11: Řekla bych, že jako spíš ne. Je to spíš jako o tom, že...jsem jako...s nebinárníma lidma se cítím jako komfortněji. Ale spíš jako..to je asi tak jako všechno, jako prostě se s nima jako cejtím víc komfortněji. Právě kvůli tomu, že vím, že prostě...se cejtěj jako podobně. A j tam nějaká jako...nějaký to propojení už jako z tohohle důvodu. Ale...že bych jako vnímala...cis lidi nějak jako jinak...nebo prostě, že by mi nebylo komfortní s nima bejt nebo že by mi naopak jako nebylo komfortní si třeba jako...ne, naopak, že by mi nebylo komfortní se s nima jako bavit kvůli tomu, že to třeba nechápou nebo něco, tak mně to jako docela jedno, co si myslej ostatní lidi o tom, kdo jako já jsem a jak já se cejtím. A dokud dokud jako...se se mnou o tom nemají problém bavit a nemají právě ten problém jako se o tom třeba něco naučit nebo se třeba snažit to jako pochopit, tak jako...pokud tenhle ten problém nemaj, tak já nemám problém jako se s nima o čemkoliv jako bavit.

N.D.: Jasně. No a pak by mě zajímalo, protože vlastně myslím si, že vlastně třeba pro dost lidí může být i jako kontakt s někým, kdo je nebinární, jako velmi inspirativní. Tak jestli sis třeba všimla toho, že vlastně tvoje identita prostě nějak ovlivnila to, jak třeba lidé v tvém okolí uvažují prostě o světě, o společnosti nebo třeba i o sobě samých?

Resp. 11: Já nevím, jestli bych řekla, že jsem úplně inspirativní, ale ráda bych si myslela, že jsem aspoň udělala nějaký rozdíl v životě jako jednotlivců, že jsem jim třeba jako změnila pohled na nebinární lidi a že jim to nepřijde jako takový scifi, jak jim to možná přišlo ze začátku. A...ráda bych taky řekla, že jsem takovej jako...safe člověk, za kterým prostě můžou jít vlastně s jakoukoliv takovou...s jakýmkoliv takovýmhle jako problémem, protože věděj, že jako je čeká nějaký pochopení. A věděj, že jsem si jako prošla něčím podobným. Takže to bych jako řekla, že je nějaký vliv, kterej mám a kterej jsem jako...nějakej prostě vroubek, kterej jsem udělala takhlenc do asi jako vývoje lidí okolo mě. Ale úplně bych neřekla, že jsem jako inspirativní. I když bych si to ráda třeba jednou myslela, že jsem to jako dotáhla, co se týče prostě jako genderu a nějaký povědomosti o genderu, do nějaký jako inspirativní role. To je něco, co by podle mě...mi udělalo hroznou jako radost, kdybych prostě věděla, že jsem třeba někomu pomohla se najít. Anebo jim prostě třeba jenom dala takovou tu jistotu toho, že to je v pořádku a že to je v pohodě. To bych prostě jednou jako hrozně chtěla zažít, ale řekla bych, že jako nejsem v žádný jako pozici takovýhle teďkonc.

N.D.: Tak kdo ví, to jeden člověk vlastně možná nikdy neví, co jako si okolí myslí. Ale každopádně moc děkuji za odpověď. A ještě by mě zajímalo, nebo takhle...vlastně z toho, co už jsi říkala, tak tomu rozumím tak, že se vlastně znáš s dalšími nebinárními lidmi?

Resp. 11: Ano.

N.D.: Jo. A vlastně jakoby jsou to spíš jakoby lidi z Česka nebo ze zahraničí?

Resp. 11: Jsou to spíš lidi ze zahraničí, ale mám jako nebinární prostě kamarády ze základky. Jo, znám nebinární lidi prostě u nás na střední, se kterýma se bavím. Ale ta většina nebinárních lidí, který znám, jsou jako ze zahraničí.

N.D.: Jsou to asi hádám lidi online, že?

Resp. 11: (přítakání)

N.D.: A přijde ti třeba, že vlastně jsou jakoby ti nonbinary lidi jako v Česku něčím specifičtější oproti vlastně jakoby lidem ze zahraničí?

Resp. 11: Řekla bych, že...lidi ze zahraničí, ale může to být jenom tím, že to je jako na těch sítích, ale...že jsou takový otevřenější. A je to podle mě tím, že se jako...pohybují v té skupině těch nebinárních lidí, kdy naopak v reálném životě se pohybují jako spíš ve skupinách těch cis genderů nyní. A takže nevím, jestli to je jako tím, že...by lidi byli uzavřenější jako v mém reálném životě o tom, jaký to je být nebinární, anebo tím, že prostě, jak jsou ty lidi na těch sítích v těch bublinách a v těch kruzích, ve kterých chtějí být, tak že jsou jako víc otevřenější a že se cítí víc komfortněji. Nevím, ale rozhodně vnímám to, že jako se lidi bavějí o tom, jaký to je být nebinární víc jako na sítích než v reálu.

N.D.: Jasně, chápu. No a ještě mě tak napadá jakoby, jestli se třeba právě s těmi lidmi, ať už jako v reálu nebo na sítích, tak jako jestli se vlastně s nimi bavíš prostě o tom genderu a různých genderových identitách, protože třeba jako já jsem si toho všimla, že lidi, a to teda hlavně spíš jako na internetu, že si někdy pomáhají s hledáním vhodných jako pojmů nebo s tím porozuměním genderu. A tak jestli vlastně třeba s tím máš taky nějakou zkušenost?

Resp. 11: Já to, já to z těch sítí vnímám docela dost, kdy lidi jsou hodně otevřený tomu, že když se třeba jako...lidi rozhodnou, že začnou používat jiný jméno, tak oni pro ně automaticky začnou používat to jméno, který oni si zvolili. Nebo jiný zájmena, tak prostě automaticky začnou používat jako jiný zájmena. A v reálu to většinou jako... Ne většinou, jako nikdy to není tak jednoduchý. Prostě přijít jako...já si nedovedu představit, že bych přišla teď do té třídy a řekla všem, ať mi říkají prostě jiným jménem. A tam by se to prostě jako nepotkalo úplně s tou instantní jako odezvou. Jak už od spolužáků, i když si myslím, že od většiny jako jo, tak pořád by tam byli takový ty jako...který by se tomu nechtěli přizpůsobit. Ale tak i od profesorů, který jsou právě z těch jako starších generací a...nemyslím si, že by úplně jako...byli natolik otevřený, aby prostě ze dne na den začali používat nebo se začali jako snažit používat to moje nový preferovaný jméno. Ale na těch

sítích je to rozhodně takový víc...víc přizpůsobivý.

N.D.: Jasně. A třeba vlastně, když jde vyloženě třeba o ten kontakt jakoby s těmi nebinárními lidí, co znáš jakoby v reálu v Česku, tam je to třeba taky nějak jakoby otevřenější, když se o tom bavíte, nebo?

Resp. 11: Řekla bych, že spíš než jako otevřenější, je to takový jednodušší se o tom bavit, protože...i když občas třeba jeden člověk jako neví, jak úplně něco vyjádřit, tak ten druhý člověk mu pořád rozumí, protože si prochází něčím podobným. Ale naopak, když se jako o nebinárním...o mý jako nebinární zkušenosti s tím, jaký to je být nebinární, bavím s lidma, který nebinární nejsou, tak je prostě mnohem složitější....se o tom nějak bavit. Anebo třeba, není to ani o tom, že nebinární nejsou, ale třeba o tom nemají takový povědomí. A často tam je takový to jako...nějaká bariéra...nějaká bariéra...právě toho pochopení.

N.D.: Jasně. A...co vlastně pro tebe znamená, že jsou vlastně na světě další lidé, kteří prostě gender prožívají obdobně jako ty?

Resp. 11: Pro mě to...znamená vlastně hrozně moc, protože právě jak jsem říkala, já si aspoň nepřipadám, jakože jsem úplně mimo a že to je nějaký můj výmysl. Ale to, že existují jako i další lidé a že je vidím jak jako v reálném životě, tak na těch sítích, tak mně to dává prostě ten pocit tý jistoty hlavně.

N.D.: Jasně. A třeba jak moc snadné nebo těžké ti vlastně přijde najít takhle ty další osoby a vlastně pomáhají s tím podle tebe ty identitní pojmy.?

Resp. 11: V dnešní době mi přijde, že v reálu....to je rozhodně těžší než na sítích, ale není to tak složitý. A snad jako každý člověk zná nebinárního člověka, i když o tom třeba neví. Nebo trans člověka, i když o tom třeba neví. A na sítích mi to přijde už jako extrémně jednoduchý. Kdy prostě stačí jako občas vyjít z té své bubliny. A...člověk je schopnej najít velkou spoustu lidí, různých lidí. A....jo, jo, jo.

N.D.: Jasně. No a vlastně pak by mě ještě zajímalo, jaké třeba výzvy podle tebe přináší nebinární identita?

Resp. 11: Tak rozhodně to přináší nějaký jako spíš osobní výzvy než výzvy od společnosti, i když tam jako je to nepochopení a tohle, ale.... Pro mě to byl prostě hrozný jako...mentální...takovej boj sama se sebou, kdy já jsem hrozně dlouho právě měla takový to, že jako co když nejsem nebinární prostě, co když si to jako vymejším? A tohle. A dokáže to člověka jako...rozhodit občas. A zároveň...když na to potom jako přijde a dojde mu že prostě dobrá, tak jsem nebinární, jsem tohle, jsem támhleto, tak je tam taková ta úleva toho, že prostě dobrá, tak teď už konečně vím jakoby, co se děje. I když se to třeba změní, tak teď je to prostě jako pravda pro mě. A...přestává tam jako ten pocit tý nejistoty.

N.D.: Jasně. A bylo třeba, že sis právě někdy třeba přála, aby byl tvůj gender binární, protože by to bylo kupříkladu jednodušší?

Resp. 11: Jo. Abych jako byla upřímná, tak prostě...ono pro.... Já sama se sebou bych nemusela řešit tolik věcí, kdyby můj gender byl binární, kdybych prostě se na to vykašlala a byla bych jakože "jo, jsem žena". Jenomže jako já nejsem, tak ono to není tak jednoduchý. A rozhodně mi prostě občas přijde, že kdybych...byla nebo kdybych sebe vnímala jako ženu, tak bych prostě nemusela řešit tolik věcí, kolik jsem řešila, když mi bylo prostě 15. A přijde mi šílený, že jsem řešila tolik věcí jako ohledně sebe samotný a ohledně toho, kdo jsem, na takový úrovni. Kdy prostě to jako...to, jak člověk vnímá sebe samou ho jako mění. A to, že já jsem tohle řešila prostě v 15 nějak jako fakt intenzivně mě prostě úplně...jako vysálo v tomhle jako věku. A to, že to třeba jako trvá roky, tak taky není úplně jako jednoduchý na psychiku a člověk si občas připadá už tak jako bezradně. Že prostě žádný ten...žádná ta škatulka prostě nesedí, v žádný se jako necejtím prostě dobře. A teď co mám jako dělat? A tam je právě i jako....tam hraje velkou roli to nepochopení tý společnosti a ta nevědomost nebo nedostatečná informovanost společnosti o nebinárních lidech.

N.D.: Jasně, chápu. A vlastně ještě bych se chtěla zeptat, přijde ti vlastně, že jsou třeba

některé nebinární identity přijímány jakoby víc než jiné, nebo že někdo bere prostě jako tu nebinaritu jako takovou, ale vlastně má problém s dalšími těmi identitami?

Resp. 11: Jo, tak já bych řekla, že takhle to bejvá jako ve většině případů. Jako v tý skupině. Kdy jsou prostě lidi, který vám stejně jako řeknou, že to prostě není pravda...a...oni věděj líp. A prostě si to budou myslet a budou si stát za svým. A když se jim snažíte vysvětlit jako....že to prostě jako, že oni to jako nemůžou takhle říct a že to je prostě jako to, jak vy se cítíte, a oni na to nemůžou říct, že to je pravda a že to je lež. Tak prostě těm lidem to jako...není schopný prostě...není tam jako...ta možnost jim to vysvětlit. Oni si prostě většinou jako jedou svou. A...tam asi je takový jako to nepochopení, no. A jinak...právě občas, jak jsem říkala, tak je to i v tý komunitě, kdy lidi rozuměj třeba vlastní identitě, ale...nedělaj vlastně žádněj jako jinej research. Prostě oni rozuměj tý vlastní identitě identitě, ale nezajímají je jako ostatní lidi. A pak jim třeba jako řeknou, že prostě ta jejich identita nedává smysl. A je to takový jakože: "No dobrá, ale ta tvoje dává, tak proč by nemohla to moje?" A je tam taková jako neochota občas. Ale rozhodně....to už není tolik, bych řekla. Že je to takový mnohem otevřenější.

N.D.: Jasně. A to ještě vlastně...my už jsme vlastně zmínili jakoby to, jak vznikají vlastně ty nové pojmy, že jo? Ale vlastně kromě toho, že vznikají nové pojmy, tak se vlastně i jako vyvíjí význam a použití těch, co už existují. Tak jestli s tím třeba máš taky zkušenost?

Resp. 11: Neřekla bych, že s tím mám jako úplně zkušenost ale...přijde mi, že jsou ty pojmy takový jako otevřenější. I než byly třeba jako ty 3 roky zpátky, kdy to bylo takový jako...hodně...rozřezaný. Hodně rozkouskovaný. Tak teď mi to přijde takový, že se to víc slévá dohromady a více se ty jednotlivé pojmy překrývají. A pro mě to vlastně nemění skoro vůbec nic. Ale věřím, že jako pro ostatní to může bejt třeba jako matoucí. Že najednou ten jako jejich pojem, kterej oni používali, se začal prostě měnit. A tak si třeba musej najít jako jinej. Nebo...se musej zamyslet nad tím prostě, co pro něj ten pojem vlastně znamená. A je to takový...věřím, že to může bejt jako matoucí pro ostatní lidi.

N.D.: Jasně. No a pak ještě vlastně, ty už jsi vlastně sama říkala, že je hodně jakoby těch

právě pojmů, ale jakože to je podle tebe dobře. Pak vlastně zase jsou jakoby lidi, co třeba jako tak jako říkají, že těch pojmů, genderových identit, že už je toho vlastně jako hrozně moc. Tak jenom, jestli třeba podle tebe jako by teda měla, nebo neměla jako právě být nějaká hranice. A pokud jako měla, tak jak třeba by se měla stanovit?

Resp. 11: Já si myslím, že...stanovovat nějakou hranici je dost zbytečný, protože...že se stanoví nějaká hranice těch pojmů, neznamená, že se stanoví hranice těch identit. A ty lidi, který se prostě cejtěj tak, jak se cejtěj, se tak budou cejtít dál, akorát teď proto nebudou mít jako žádný název a třeba ten název chtěj. A jak jsem říkala, je to čistě jako jejich věc. Není to jako...něco, co by...znamenalo nějak extrémně moc prostě pro jako jejich okolí, ale pro ně to může znamenat jako hodně...to, že si našli ten svůj pojem. Takže podle mě je prostě dobrý, že jich je jako hodně, i když je v tom třeba poměrně bordel a neznám jako všechny a nikdy je znát všechny nebudu. Ale stejně si myslím, že je dobře, že jich je hodně.

N.D.: Jasně. No a pak vlastně si nejsem si jistá, jestli tohle jsi už zmiňovala, nebo ne, ale mě by vlastně zajímalo třeba, jestli vnímáš jakoby právě rozdíl mezi genderem a genderovou identitou a třeba jaký.

Resp. 11: Asi úplně bych neřekla, že vnímám nějaký rozdíl. Je to takový, už mi to přijde jako v dnešní době...takový slovíčkaření spíš.

N.D.: Jasně. No a pak by mě zajímalo vlastně, jak by sis třeba vlastně představovala fungování genderu ve společnosti do budoucna. Co by za tebe bylo ideální?

Resp. 11: Za mě by bylo ideální, kdybych v občance nemusela mít, že jsem žena. A...protože k čemu? K čemu jim to je, takovýhle jako zbytečnosti. Proč bych měla prostě...proč po mně chtějí, když si dělám mail, vyplnit kolonku pohlaví a takovýhle jako věci. Mně to přijde zbytečný a přijde mi, že to akorát jako nějak podporuje dál...vlastně to nepochopení těch nebinárních identit. A...já většinou, když už takhle někde je taková kolonka a je tam prostě možnost "jiné", tak tam zakliknu to "jiné". A není to ani tak kvůli

tomu...že bych chtěla bejt nějak hnusně pod tam jako jinou jejich kolonkou v zápise. Ale je to spíš jako abych dala najevo, že tady jsem. A že prostě chci využít toho, že tam ta možnost je. A nenechám se prostě jako tam zastrašit tím, že prostě "jiné" jako... Upřímně, to zní tak, jako kdybych byla prostě věc a nebyla živoucí bytost. A...odmítám se jako tímhle tím nechat jako nějak zastrašit a nějak vykolejit. Ale spíš chci dát jako najevo, že prostě: "Jo, já tady jsem a nevyhovuje mi ani žena ani muž a jako jedinou jinou možnost, máte prostě 'jiné'. No, dobrá, sice mi to nevyhovuje taky, ale je to lepší než ty dvě možnosti předtím." A je to takový jakože: "Jo, já tady jsem. A je nás tady hodně. A já si prostě vezmu tudlechten kousek, který mi tam jako dali, tenhle drobek prostě toho chleba. A já si ho prostě vezmu a budu se ho držet. A nikdo mi ho nevezme." A proto mi právě přijde třeba zbytečný to, že prostě v občance mám to, že jsem prostě žena. Je to jako informace navíc, která pro nikoho není důležitá a nikdo se na ni v životě nepodívá. A jedinej, pro koho by mohla bejt důležitá, jsou lidi, který se necejtěj jako to pohlaví, které jim bylo určeno při narození.

N.D.: Jasně, chápu. Tak jo, to je vlastně tak nějak jako všechno, na co jsem se chtěla zeptat. Tak jenom jakoby, jestli třeba je ještě něco, co chceš jakoby ty k tomu všemu jako ještě dodat a nebo jestli třeba se chceš zeptat na něco ty mě?

Resp. 11: Ježíš, já si myslím, že jsem...já jsem nad tímhle jako přemýšlela, co tady budu říkat. Asi tak jako...trochu jsem nad tím přemýšlela a myslím si, že jsem řekla asi všechno, co jsem chtěla říct. A hlavně už si nepamatuju, co jsem říkala před hodinou. Ale myslím si, že to je tak jako...že toho bylo dost a...že to bylo tak nějak asi všechno. Co bych jako chtěla říct a chtěla bych se zeptat, jestli bys mi poslala potom jako, jak to nějak všechno vyjde, tu vlastně tu práci potom třeba celkovou. Protože jsi předtím říkala, že bude, že jo, veřejná, tak jestli se na ni budu moct třeba podívat a tak.

N.D.: Ono vlastně pak a to nedovedu říct, jak dlouho po obhajobách, tak ony se práce dávají vlastně do repozitáře univerzity. Je to dostupné na internetu, takže určitě pak to tam bude. A kdyžtak ti budu moct jakoby na to poslat odkaz. Případně, kdyby to trvalo moc dlouho, tak můžu asi poslat klidně tu práci jako prostě jako soubor po emailu. Akorát

vlastně... No, jak říkám, nevím prostě, kdy tam jakoby dají, případně to můžu poslat já a kdybych na to třeba zapomněla, tak jako se mi můžeš připomenout, a budu na to se tady snažit myslet. A zároveň teda ještě, co se týče té obhajoby, tak jako já bych ideálně jakoby chtěla v září, ale ještě se prostě uvidí, jak se to bude stíhat a tak, takže jakoby prostě nedovedu prostě teď říct, kdy jako to bude jakoby k dispozici, ale budu na to myslet.

Resp. 11: Dobrá, dobrá, děkuju.

N.D.: Jo a jinak vlastně pak tedy pošlu ten přepis toho rozhovoru, aby ses na něj mohla podívat.

Resp. 11: Jo, dobrá.

N.D.: Tak jo.

Resp. 11: Dobrá. Jo, to je asi, to je asi všechno.

N.D.: No, tak jo, tak já ti moc děkuji za rozhovor, měj se krásně a pak pošlu ten přepis.

Resp. 11: Ty se mě taky krásně a já děkuju za tuhle příležitost.

N.D.: Tak jo, tak ahoj.

Resp. 11: Ahoj.